

مکمل او مدلل

مسئلی
دشک او بدعت

مؤلف

مولانا محمد رفعت (قاسمی)

پستور ریاضیہ

عبداللہ کل (ریان)

خپرونکی
مکتبہ رشیدیہ

سرگرمی روڈ کویٹہ ۷۶۶۲۲۲۲

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو درس

دقرآن اوحدیث پہ رنہاکی
بشپہ اومدئل

دشرك او بدعت مسئلي

ددیوبندد درنومفتیانوله تصدیق سره
مؤلف

مولانا محمد رفعت قاسمی ددیوبندد دارالعلوم مدرس

د کتاب پڙندنه :

د کتاب نوم: دنور او بدعت مثلي

مؤلف: مولنا قاري رفعت (قاسمی)

پښتو ژباړه: عبدالله گل (ريان)

د کمپوز او ترجمی چاری: دنور القرآن اداری د ترجمی او کمپوز خانگه

کمپوزر: طالب العلم عبدالغفور (مظلوم یار)

تصحیح او ډیزاین: ابو خالد مولوی عبدالاحد (مجروح)

خپرونکی: رشیدیه کتابخانه سرکی روډ کوټه

چاپ ځای: لاهور

چاپ کال: ۲۰۰۷ د اگست میاشت

چاپ شمیر: ۱۵۰۰ ټوکه

چاپونکی: محمد ساجد دموبائل شمیره / ۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴

معارف اومسائل

- ۷----- د شرک تعریف اود هغه څو صورتونه:-----
- ۷----- په علم کي شریک گر زول:-----
- ۸----- مراد غوښتل، رزق یا اولاد تری غوښتل-----
- ۸----- د توحید معنی او تعریف-----
- ۹----- شرک څه شی دی؟-----
- ۱۱----- د شرک ډولونه:-----
- ۱۵----- غیر عادي امور او شرک:-----
- ۱۲----- د کافر او مشرک تر منځ څه توپیر دی؟-----
- ۲۰----- یار رسول الله ﷺ ویل څنگه دی-----
- ۲۱----- دیار رسول الله او یلو تفصیل:-----
- ۲۲----- یا شیخ عبد القادر شینا لله ویل-----
- ۲۴----- د یا غوث الاعظم المدد نعري وهل-----
- ۲۵----- دیوه بزرگ په نوم وینستان پریښودل-----
- ۲۲----- علی مشکل کشا ویل-----
- ۲۷----- اولیاء حاجت پوره کوونکي پیژندل-----
- ۳۰----- بزرگان مختار کل بلل)-----
- ۳۱----- آنحضرت ﷺ حاضر او ناظر گڼل-----
- ۳۲----- آیا رسول الله ﷺ بشر نه دی؟-----
- ۳۴----- د سلام ویلو په مهال در رسول الله ﷺ در اتللو عقیده در لودل-----
- ۳۵----- په خبرو کي کفري الفاظ ویل-----
- ۳۷----- له خپلي مسلماني څخه انکار کول-----

- ۳۷----- که کوم خفيه پوليس خان غير مسلم جوړ کړي
- ۳۸----- آیا نشه کوونکی کافر دی
- ۳۹----- علماؤ ته د بنکنځا کوونکي حکم
- ۳۹----- رسول الله ﷺ ته بنکنځا کول
- ۴۰----- په روژه مسخري کول
- ۴۱----- د الله ﷻ په هکله گستاخي کول
- ۴۲----- په لمانځه مسخره (توکه) کول
- ۴۲----- له ديني ضرورياتو سره لوبي او مسخري کول
- ۴۳----- له صحابه ورضی الله تعالی عنهم سره مسخري کول
- ۴۳----- مسلمان که د غير مسلم مذهبي مشريه وړاندي تیتیري او سلام
- ۴۴----- در کوع په خير تیتیدل او تعظیم یا شکر په کول
- ۴۵----- د کفر د کلمي د ویونکي د ذبیحي حکم
- ۴۵----- دبزرگانو پښي بنکلول
- ۴۶----- د قبر بنکلول
- ۴۶----- دمزار په اړه د عقیدي حکم
- ۴۸----- مزار ته تلل او هتله عقیقه کول
- ۴۸----- د باران نه کیدل لوله امله د مرستي (چندي) وزه حلالول
- ۴۹----- آیا په هر شي کي د الله ﷻ حلول دی؟
- ۴۹----- د خان ساتلو لپاره د کفر اقرار
- ۵۰----- د کفر له کلماتو سره د نکاح حکم
- ۵۰----- آیا د حدیث شریف منکرین مسلمان دي؟
- ۵۱----- آیا د استاد تو هین کفر دی؟
- ۵۱----- په گناهونو باندې ویاړ (فخر) کول

- ۵۲ بتانوته سجده کول
- ۵۲ دغير مسلم کف او چف کول
- ۵۳ په مشرکانه منتر علاج کول
- ۵۳ درود تاج ويل څنگه دی
- ۵۵ وسیله اودعا
- ۵۲ دوسيلي ډولونه اود هغوی حکم
- ۵۷ دنبی یا ولي په طفیل دعا کول
- ۵۷ درسول الله ﷺ په وسیله دعا کول
- ۵۷ ۳ علم الاعداد معلومول
- ۵۸ پر علم الاعداد باندي یقین کول
- ۵۹ دراتلونکي دمعلومول لپاره لاس کتل
- ۶۰ په ستوري اعتقاد درلودل کفر دی
- ۶۱ دجنتری وړاندوینه
- ۶۲ زماني ته بدویل
- ۶۲ کونگ (بوم) منحوس (سپیره) گنبل
- ۶۳ څاروی (حيوانات) منحوس گنبل
- ۶۴ دگوتو ټکان ایستل منحوس بلل
- ۶۴ دزیان رسیدلو په وخت کي څوک منحوس گنبل
- ۶۴ آیا په پرده کي نغبتی ماشوم نیکمرغه دی؟
- ۶۴ کوم ځای منحوس گنبل
- ۶۵ د نظر کیدلو حقیقت
- ۶۲ د بد نظر لپاره مرچ سوزول
- ۶۲ بد نظر او عصري ساینس

- ۷۷----- د پیراسائیکالوجسټ تحقیق
- ۷۸----- د وباء سیمه پریښودل
- ۷۰----- له مجذوم ناروغ سره د تعلق لرلو حکم
- ۷۱----- پر انساني ژوند باندي د معدني ډبرو اغیز
- ۷۱----- د فیروزي ډبرې اصل
- ۷۲----- د ډبرو په اغیز عقیده د درلودل
- ۷۲----- د گوتې ډبره (غمی) او نوی ساینس
- ۷۲----- د گوتې په گوته کول
- ۷۴----- آیا په تقدیر کې تبدیلی ممکن ده؟
- ۷۵----- د عقیدې خرابي
- ۷۲----- د خان په بدل کې وزه د لالول
- ۷۷----- له بیمارې څخه د شفا په هیله د څاروي د لالول
- ۷۸----- بانبوته غوښه اچول
- ۷۹----- د ناروغ لپاره څاروي آزاد پریښودل
- ۸۰----- د صدقي لپاره خانگړی شی مقرر کول
- ۸۰----- د شیخ احمد د خوب په اړه عقیده
- ۸۲----- په استخاره کې غلطی
- ۸۲----- د استخاري حقیقت
- ۸۵----- پر قرآن کریم فال کتل
- ۸۲----- د عملیاتو په کتابونو فال کتل
- ۸۸----- د تعویذ گنډلو شرعی حیثیت
- ۸۸----- د طاعون د دفع لپاره (لی خمسة اطفی بها ..) ویل یا تعویذ کول
- ۸۹----- په تعویذ معاوضه اخیستل

- آيت الكرسى ويل اوزنگ وهل ۹۰
- بدفالي او اسلام ۹۱
- د سترگو تورول ۹۲
- د بدفالي هېڅ حقيقت نشته ۹۲
- د بدفالي په اړه مسئلي ۹۳
- له قاديانيانو سره د اړيکو درلودلو حکم ۹۶
- نذر څه شی دی؟ ۹۷
- د نذر شرطونه ۹۸
- تر کار وړاندي د نذر اداء کول ۹۹
- د نذر تعريف ۱۰۰
- په صدقه او نذر کې توپير ۱۰۰
- په خيرات، صدقه او نذر کې فرق (توپير) ۱۰۰
- د صدقي تعريف او ډولونه ۱۰۱
- د غلط نذر حکم ۱۰۱
- د نذر مسئلي ۱۰۲
- د نذر مصرف (ورکړې ځای، مصرف ځای) څه شی دی؟ ۱۰۳
- د صدقي مصرف ۱۰۵
- صدقه د بې وزلو پر ځای سپيوته اچول ۱۰۵
- دولې په نوم دوزي د حلاو لو نذر منل ۱۰۶
- د نذر د روژې په بدل کې فديه ورکول ۱۰۶
- پرته له الله ﷻ د بل چا لپاره نذر منل ۱۰۶
- پر مندر او قبر اېښودل شوي شيان اخيستل ۱۰۸
- د بتانو په نوم د خيرات خوړل ۱۰۸

- ١٠٨ پر مزارونو چې تيل توييږي هغه له څه کوي
- ١٠٩ پر قبرباندي وزه نذر کول
- ١١٠ د چاه نوم ذبح کول
- ١١٠ په صدقه کي درنگ قيد
- ١١١ د نذر د چرگ حکم
- ١١١ د غير الله په نوم د څاروي د پريښودلو حکم
- ١١١ په ځانگړي ډول توره وزه ذبح کول
- ١١٢ د سيند په نوم ذبح کول
- ١١٢ د غير الله په نوم د نذر حکم
- ١١٤ څاروي د مړه يا ژوندي شخص په نوم کول
- ١١٤ د نذر پوره کول واجب دی
- ١١٥ که د صدقي امانت ورک شول
- ١١٥ رسمونه څه شی دي؟
- ١١٦ په واده کي سامان ورکول
- ١١٧ دنکح په وخت کي کلمه ويل
- ١١٧ د گونبه کښينولو او نوکريځولو گولود رواج حکم
- ١١٨ سندورا او نوکريځي وهل
- ١٢٠ دروژي د ماتولو د رواج حکم
- ١٢٠ د بسم الله ويلو تقريب کول
- ١٢١ اختر دي مبارک شه ويل
- ١٢٢ اختر مبارکي غوښتل
- ١٢٢ د جامو اغوستلو رواج
- ١٢٢ د ځای ناستي رسم

- ۱۲۳ د حجاج کرامو بلنه او د ھديي ورکړه
 ۱۲۴ د مټبر کوشيانو زيارت کول

د عقيقي درسم بيان

- ۱۲۵ عقيقه به څنگه کيږي؟
 ۱۲۶ د سنت کولور وواج
 ۱۲۷ د خټني لپاره بلنه
 ۱۲۸ د قرآن کریم شهيد کول
 ۱۲۹ آياتر دودئ خورلو وروسته په دعا کي لاس پورته کول سنت دی
 ۱۲۹ د حائضي د لاس څه شی خورل
 ۱۳۰ د گنج العرش او قدح دعا ويل
 ۱۳۱ په محموديه فتاوی کي راځي:
 ۱۳۱ د خواجگانو ختم په ډليزه توگه په دوام سره ويل
 ۱۳۳ د سواء لک د ختم ثبوت
 ۱۳۴ د مصيبت په وخت کي د يمين شريف د سورة ختم
 ۱۳۵ په نسيند کي د صدقي په نيت روپئ اچول
 ۱۳۵ د تعمير پر بنسټ کي وينه تويول
 ۱۳۵ پر نوي ودانئ يا د کان خوشحالي کول
 ۱۳۶ د چيچک لپاره تدبير کول
 ۱۳۶ د پوجا (نذرا و عبادت) لپاره چنده ورکول
 ۱۳۷ غير مسلم خلکو ته د هغوی د خوشحالي دور خو مبارکي ويل
 ۱۳۷ د غير مسلم د پسرلي په خوشحالي کي گډون کول
 ۱۳۷ د لمر تنذراو حامله ميرمن

- ۱۳۸ ----- د بسم الله پر خای ۷۸۶ لیکل
- ۱۳۹ ----- دویر (غم) مراسم او میل مستیاوی
- ۱۴۲ ----- پر مزار و نوباندي عرس او قوالی
- ۱۴۵ ----- پر قبر و نوباندي سجده کول
- ۱۴۷ ----- پږ قبر و نوباندي طواف کول
- ۱۴۸ ----- پر قبر و نوباندي خراغ بلول
- ۱۴۹ ----- پر قبر و نوباندي اچول
- ۱۵۱ ----- پر قبر و نوباندي غورول
- ۱۵۲ ----- پر قبر اذان کول بدعت دی
- ۱۵۲ ----- مزار ته روپئ ورکول څنگه دی؟
- ۱۵۳ ----- مړي ته نعري وهل
- ۱۵۶ ----- د قبر د زیارت کولو لپاره سفر کول
- ۱۵۷ ----- دمړی د څښتن له لوري دمیل مستیا رواج
- ۱۵۹ ----- دمړي د اهل کورته خواړه استول (لیږل)
- ۱۶۰ ----- دمړي د اهل تعزیت
- ۱۶۱ ----- تعزیتی جلسه
- ۱۶۱ ----- د ثواب بخښلو غلطه طریقه
- ۱۶۳ ----- د ثواب د ایصال لپاره و لې میل مستیا کیري
- ۱۶۴ ----- په صدقه کی روپئ دڅه لپاره
- ۱۶۵ ----- د ثواب لپاره نقده غوره ده
- ۱۶۷ ----- پر خوړو باندي فاتحه لوستل
- ۱۶۸ ----- د سورة فاتحه لوستلو حقیقت
- ۱۶۹ ----- د فاتحی شریفی مسنونہ طریقه کومه ده؟

- ۱۷۱-----د بدعت تعريف
- ۱۷۲-----د بدعت ډولونه
- ۱۷۲-----په لغت كې د سنت معنى طريقه هغه كه سمه وي او كه ناوړه.
- ۱۷۳-----د بدعت لومړى (اول وار) څنگه رامنځته (پيدا) شو؟
- ۱۷۴-----د بدعت د ليون توب په څيردى
- ۱۷۷-----د بدعتي توبه نه په برخه كيږي
- ۱۷۸-----د بدعت څه ته ويل كيږي؟
- ۱۸۲-----د بدعتي متوازي حكومت جوړوي
- ۱۸۵-----په كوم فعل كې چې د سنت او بدعت ترمنځ ترددوي
- ۱۸۶-----سنت څه شي ته ويل كيږي؟
- ۱۸۶-----فرائض، واجبات، مسنونات او مستحبات څه ته ويل كيږي.
- ۱۸۷-----فرض دوه ډوله دي:
- ۱۸۹-----درجې د مياشتي د دوو ويشتي ورځي د نذر حقيقت څه دى؟
- ۱۹۰-----په مباركوشپو كې په مسجد كې غونډ
- ۱۹۲-----په مباركوشپو كې د بيداري لپاره سره غونډيدل
- ۱۹۴-----د ربيع الاول دوولسم شپه رڼا كول

د ربيع الاول رواجونه

- ۱۹۵-----آيا د رسول الله ﷺ د محبت غوښتنه داده؟
- ۱۹۶-----د ميلاد النبي ﷺ جشن ته سياسي رنگ ور كول
- ۱۹۷-----د اهل سنت والجماعت علماء او د ربيع الاول منكرات
- ۱۹۸-----د ميلاد النبي د جشن رواج
- ۱۹۹-----عيد ميلاد النبي د شرعي دلائلو په رڼا كې

- ۲۰۰----- د بدعت پیژندل
- ۲۰۰----- دست او بدعت تر منځ شرعي پریکړه
- ۲۰۱----- د ایجاد شوو شیانو لومړی ډول
- ۲۰۲----- د ایجاد شوو شیانو دوهم ډول
- ۲۰۳----- دا ختر د خوشحالی شرعي حکم
- ۲۰۳----- د رسول الله ﷺ د پیدایښت ورځ دیني خوشحالی ده
- ۲۰۴----- په شریعت کې دوه اخرونه دي درېیم اختر نسته
- ۲۰۵----- د مولود شرعي حکم څه دی؟
- ۲۰۷----- په محرم، ربیع الاول او نورو کې د وعظ حکم
- ۲۰۸----- د محرم میاشت د غم میاشت بلل
- ۲۰۹----- د تعزتي نه کولو دلیل
- ۲۰۹----- د غیر ذی روح شیانو تعزیه جوړول
- ۲۱۰----- آیا د محرم د لسمې روژه د شهادت له امله ده؟
- ۲۱۱----- د محرم په لسمه د شهادت مجلس جوړول
- ۲۱۲----- د محرم درسمونو (رواجونو) حکم
- ۲۱۴----- تعزیه جوړول او په مسجد کې ایښودل
- ۲۱۵----- دیوولسمې لمانځل څه حکم لري؟
- ۲۱۵----- دیوولسمې د خوړو د خوړلو حکم
- ۲۱۶----- د سوال د میاشتي د شپږو روژو سمه طریقه
- ۲۱۶----- د برات په شپه حلوا پخول
- ۲۱۸----- خانگړي شپي روښانه کول
- ۲۱۸----- د صفرې د میاشتي په وروستني چهارشنبه شريني ویشل
- ۲۱۹----- د ذیقعدې میاشت منحوسه (سپیره بلل څنگه دی)

- ۲۲۰.-----د ډیر باران یا و بیا په مهال دا اذان کول
- ۲۲۱.-----در رسول الله ﷺ دنوم په اوریدلو گوټي ښکلول
- ۲۲۲.-----در رسول الله ﷺ دمبارک و بیسته زیارت کول
- ۲۲۲.-----په ډلیزه توگه درود شریف ویل
- ۲۲۳.-----د جمعی تر لمانځه وروسته په ډلیزه توگه صلوٰة اوسلام
- په کوم عبادت کي چې اجتماع ثابت نه ده په هغه کي دا اجتماع
مخنیوی شوی دی
- ۲۲۴.-----
- ۲۲۷.-----دیوه اشکال جواب
- ۲۲۸.-----دوهمه دعاء
- ۲۳۰.-----تل تر لمانځه وروسته په زوره کلمه ویل
- ۲۳۱.-----تر لمانځه وروسته مصافحه
- ۲۳۲.-----دمړي په کور کي د قرآن کریم لپاره راغونډیدل
- ۲۳۳.-----له جنازي سره په لوړوځ کلمه ویل

اللهم اختم لنا بالخیر والسعاوة والبشارة والایمان

ابو خالد

دسر خبری

تحمده و تملی علی رسوله الکریم

دزړه له اخلاصه دعا کوم چې لوی خدای ﷻ دی درفعت قاسمی صاحب اودده په ډول دنورو علماؤ عمر ډیر اوږد کړي ترڅو د محمدی دین پردی سپیڅلی لازه نور چراغونه هم ولگوي له ډیره وخته داسی خبری په زړه کی راسره وی چې قانع کونکی جواب به می نشووندلای له علماؤ مجلسیانو ملگرو به می تل پوښتنه کوله چې په دی اړه به تاسو کوم مستند حدیث نه وی لیدلی مثلاً زموږ په ټولنه کی مشهوره ده چې لنگوته که خرابه شوه نوسنت داده چې په ولاړی وتړله شی اوله ځینو کسانو می لاداهم اوریدلی چې که په مسجد کی وی بیابانه شی په ناستې تری خوقانع کونکی جواب می پیدانه کړ څو ورځې مخکې می یوه ملگری یوه رساله راته راوړه لمړی می فهرس وکوت داعنوان می ترسترگوشو چې لنگوته په ولاړی پرتوگ په ناسته سنت دی په (۵۲) مخ کی لیکلی دی چې داسنت دی او ډیرې فاندې لري خودفاندو ذکرني نه وو شوی وروسته ئی اووه قولونه نور رانقل کړی وو چې په هغو کی هم دیوه مستند حدیث ذکر نشته یواځې داویل شوی چې که په ناسته لنگوته وتړی نوپه داسی مرض به اخته شی چې دواپی نه وی داسرار العارفین پراول جلد (۳۴۸) مخ ئی حواله ورکړی چې هغه ما پخوا هم کتلی وو خوداتسکین می ځکه نه وو شوی چې د حدیث په نامه عربسی عبارة ووخوسند اوراوی نه وو اونه زما په نور کتابونو کی ترسترگوشوی وویل داچې له دغو الفاظو بغیر دنبی کریم ﷺ فعل یامستند قول یادصحابی یاتابعی یاتبیع تابعی قول نه دی لیدل شوی سره له دی چې صحابه کرام ډیر جریسان هم وو چې دنبی کریم ﷺ هر قول او حرکت رانقل کړي ، اوبل دسنت نوعیت نه وو معلوم چې کوم سنت دی ، اوبل ددې حدیث رنگ له نورو حدیثونو هم چپه وو ځکه دلته دسنت پرتوگ باندی وعید راغلی اونور احادیث دارنگه نه وي بلکه دکولوفاندې ئې ذکر شوي وي لکه دمسواک په اړه حدیث ، د اوداسه ، ډوډی اونورو په اړه چې راغلی دی بل داچې داحدیث

يقيني له صحاح سته څخه نه ده ځکه هلته نه ده موندل شوی او دا سنت له مؤکد اتو څخه يقيني نه ده نو که بالفرض حديث هم شي او دا عمل سنت شی نو بيا د نبی کریم ﷺ در حيم ذات لخوا چې ډير ځايونه شي پرامت ژرلې هم دی د زواند و سنتو پر نه کولوولې دومره سخت وعيد (نا علاج مرض) بيان شوی دی او بل دا چې دا خبره داسی نه ده که چا انکار وکړ دا وعيد به ورته وي بلکه داسی ليکلې ده که چاونه کړ په دنيا کي به په داسی مرض اخته شي او طبعاً د دنيا سزا يوه نمونه قدر وې او داخيرت سزا نوره هم سخته وي نو تاسو د سنت هدی او سنت زواند حکم وگورئ چې څه دی؟ سنت طبعاً داسی نه وی او بل دا خبره هم شته چې صحيح احاديث په شپږو صحاحو کي حصر نه دی او صحاح په صحيحو کي حصر دی نو کوم حديث چې په صحاحو کي نه وي دهغه حديث به حتماً سند او طريقه د اسنادوی که دانه وي نو بيا د صحاحو امتياز او اعتماد څه شو؟ او بل دا چې د حديث اثبات خود فقهاؤ په قول باندی نه کيږي که څه هم ډير جليل القدر فقهاء وي ځکه دا احاديثو په علم کي سند، اجازه او ډير شروط نور هم دی او کوم فقيه چې دا حديث نقل کوي يا حکم کوي حتماً به په قرآن، حديث، اجماع، قياس کي ماخذ ورته وي او بيا چې کوم څوک له هغه څخه دا حکم نقل کوي نو حتماً به ورته د فقهاؤ طبقی معلومی وی کتابونه خود ډير دي په نبويو علماؤ کي هم داسی کتابونه شته چې فتوی ور څخه اخيستل نه دی جائز مولنا عبدالحی لکهنوی رحمة الله عليه په عمدة الرعايه کي ليکي چې له کمياب کتابونو څخه حکم اخيستل روانه دی لکه نهر، عيني، دکنز شرح، درمختار د تنوير الابصار شرح له دی وجې چې د مؤلف حال شي ښه معلوم نه وی لکه د ملا مسکين او قهستاني اودارنگه د زاهدی تصنيفات چې دايوهم د اعتماد وړ نه دی اودارنگه د ابوالمکارم قاضي شهاب الدين دولت ابادی، نجم الدين مختار بن محمود بن محمد بن زاهدي معتزلی الاعتقاده حنفی، الفروع تصنيفات لکه قنيه و حاوی، مجتبی، شرح مختصر القدوری، زاد الاثمة

سراج وهاج، خلاصه كيداني اوداسی نوردهير كتابونه دی چې دفتوی اودحکم لپاره دا اعتمادونه دی.

اوداخبره می هم لیدلی وده چې قاعده کلیه داده که سنت اوبدعت تعارض سرده راشی سنت پریښودل لازم دی ځکه که سنت پریښودل شی دومره بدکارنه ده لکه بدعت کول ښاغلی لیکوال ددی سنت ثبوت دیوه صوفی په قصه هم کوی چې په یوه کلی غلاشوی وده یوه صوفی سهار خلگونه وویل چې داتاوانزه وړکوم ځکه چې مامانبنام پرتوگ په ولاړی و اغوستی نوځکه غلاشوه نودلته خویوه خبره داده چې په اخیرت کي هم ده ولا تزر وازرۀ ووزر آخری (سورة انعام ۱۶۴ ایه) حکم دی نوکه په دنیاکی دصوفی صاحب عمل دوام پیدا کړی نو حکومت باید سهار دکلی گناهگار ولتوی اومحکمی ته ئی کش کړی ترخوسزاوتوان دواړه وړکړی اوغله ازادپریردی ځکه گناه صوفی صاحب کړی نوبه په دی ډول له دین څخه شهر ناپرسان جوړشی.

خوپه لنډه وون نن می الحمدالله پوره اطمینان وشو چې داخبره سنت نه بلکه بدعت اوله خانه جوړه شوی خبره ده چې دمولانارفعت قاسمی صاحب په دغه کتاب کی می ولیدل چې حواله ئی دمولاناتهانوی صاحب پراغلاط العوام باندي وړکړی ده هغه توري دادی: «مسئله: - ځیني خلک لیدل کيږي چې دلنگوتي دترلولپاره کښيني ځيني ناست وي ولاړشي. دا اصل نه لري.

مسئله: - ځيني عوام دافکرکوی چې که نوي جوړه یاجامه واغوستل شي دهغوی حساب کيږي خوکه درجب له میاشتي بیادرمضان تروروستنی جمعي واغوستل شي حساب نه لري داټول غلط دي. (اغلاط العوام مخ ۱۴۹)

په دی خبره ځکه زماباورتینگ شویوداچې ذکرشوی شکونه راته ډیرووبل دقاسمی صاحب خبره می ولیده اوپردي کتاب بلکه دده پرتولو کتابونوباندي ددیوبند دغټوعلماؤ لکه مفتی سعید احمدصاحب، مفتی محمد ظفیرالدین صاحب، کفیل الرحمن نشاط صاحب اونوروتصدیقونه شوی دی اوهره مسئله ئی له حوالی اوڅیړنی سره یوځای رانقل کړی ده.

ورپسی می بل عنوان وکوت هغه دا چې د یار رسول الله نداياناره، رواده مسئله پر خپل ځای خوبناغلی لیکوال و هابیانوته دومره په خنښ شوی چې د یار رسول الله ندانې مطلقاً ثابتہ کړی په دی ډول لکه بریلویان چې ئی ثابتوی یعنی د حاضر او ناظر په طریقہ هم رواده په دی ځای کي دومره ډیر دلائل وائي چې خپله لاره هم تری ورکه شوی ددی پر ځای چې دی خپله د اهل السننت والجماعت عقیده روښانه کړی د بریلویانو عقیده تائیدوی تاسو وگورئ د اهل السننت والجماعت عقیده داده چې یار رسول الله نداياناره مطلقاً رواده که د حاضر او ناظر په ډول وی هم؟ او دده په وینا پرو هابیانو ئی د اتور لگولی چې هغه له دی څخه هم منکر دی چې دنبی کریم ﷺ روضې ته مخامخ هم یار رسول الله ویل سم نه دی خو په دی اړه درفعت قاسمی صاحب هغه زرین اورښانه تحقیق رانقل کوم چې په دی اړه ئی په دې کتاب کي کړی نوریه ئی تاسو د محمد موسی صاحب له فتوی سره پرتله کړئ:

پوښتنه :- الصلوة والسلام علیک یار رسول الله ویل څنگه دی؟

ځواب :- که تاسو د ژوند په ټولو گوښو کي د رسول الله ﷺ د سنت د تعمیل رڼا خپروئ اوله سنتو سره مو په لوړه کچه اړیکي وي. ټول اعمال مو پر سنت برابر وي چې په پایله کي موله رسول الله ﷺ سره مینه زیاته شوي وي مینه زیاته شي د عشق ځای ته ورسیږي. له دي ځایه تر مدیني منوري ټولي پردي لیري شوي وي او تاسو دلته ولاړ یاست او د رسول الله ﷺ سپیڅلي روضه ویني نوبی تکلیفه وایاست الصلوة والسلام علیک یار رسول الله. د چاپه منع کولو مه منعه کیږئ. خو که پردي لري شوي نه وي اوله دي ځایه موروضه په سترگونه راتله نو معلومه ده چې په مینه کي کمښت ده نوله دي ځایه ورباندي اللهم صل علی محمد و علی آل محمد (تراخیره) وایاست.

تکلیف وکړئ، سفرو کړئ مدیني ته ولاړ شي له روضي مبارکي سره ودریږي او په ډیر آدب او احترام سره وایاست الصلوة والسلام علیک یار رسول الله له لیري څخه هم داسي نعري وهل بي ادبي ده.

داد بزرگانو طريقه ده په قرآن کریم کي در رسول الله ﷺ په هکله راخي: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) الآیة.. خپل ښځه در رسول الله ﷺ تر ښځه مه لوړوي. دځينو خلکو ښځه قدر تا لوړوي، په خبرو کي ئي ښځه لوړيږي. همدا سي آيت نازل شو چې خپل ښځه در رسول الله ﷺ تر ښځه مه لوړوي (وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ)، در رسول الله ﷺ په وړاندي په داسي زور سره خبري مه کوي لکه تر خپل منځ چې ئي کوي، هسي نه چې ستاسو اعمال ضائع شي او تاسو ورباندي ونه پوهيږئ کوم کسان چې در رسول الله ﷺ په حضور کي په تيس ښځه خبري کوي دهغوي زړونه امتحان کړي شوي دي دهغوي په زړونو کي تقوى موجوده ده. ددي آيت تر نزول وروسته ځينو صحابه ووداسي خبري کولي چې د بيابيا پوښتلو ضرورت به وو، هغوي ويريدل چې در رسول الله ﷺ په حضور کي په لوړ ښځه غږيدلو به مواعمال ضائع شي.

(إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ الْجُبُرَاتِ) کوم خلک چې ليري ولاړوي اودرته نعري وهي هغوي قرآن کریم بي علمه بللي دي. (أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) له دي ځايه ياله بل ځايه نعري وهل يار رسول الله! داسي نعري وهونکي قرآن ناپوهان بللي دي. نوله ليري نعري وهل، ښځه کول، داډول الصلوة والسلام ويل لکه دښوونځي ماشومان چې تراني وائي يوتن يولفظ وائي بيائي ټول يوځای وائي. داغلطه لاره ده. نه له قرآن څخه ثابته ده اونه له حديث شريف څخه، نه صحابه کرامو داسي کړي دي اونه مجتهد واما مانو. که درود وياست په يوه گوښه کي کښيني په پوره توجه سره، په خاطر جمعي سره چې څومره غواړئ هغومره وواياست. څوک منع نه کوي. که موڅوک منع کوي دهغه خبره خو وحی نه ده مه منع کيږئ خودومره خبره ده چې دخطاب په صيغه سره صلوة په زوره ويل، په گډه سره ويل داغلطه طريقه ده اوداسي فکر کول چې رسول الله ﷺ په خپله دلته تشریف راوړي

دالاډيره غلطه ده. اللهم صلى على سيدنا محمد مناسب دى اودرسول الله ﷺ دمحبت په جوش كي راتلل عقائد مه خرابوي د عقائد وسم ساتل ضروري دى. په جوش اومينه كي راتللو خوصحابه ووداسي څه كړي نه دي چې درسول الله ﷺ له شان سره منافى وي يابه عقائد وته كومه خطره وه. د عقيدې ساتل خورا ضروري دي. د جوش اوميني نتيجه خو په يهودانو داشوه چې يهودانو عزير عليه السلام د خداى ﷻ زوى وباله اونصاراووعيسى عليه السلام د خداى ﷻ زوى وباله بت پرستان چې څومره بتان لمانځي هغه ټول د جوش اومحبت نتايج دي. له همدې امله په اسلام كي دميني اوجوش حدود قائم اوثابت دي او په هغو حدودو كي مقيد دي. له همدې كبله د عقائد و تصحيح خورا ضروري ده. دخلاصون مدار عقیده ده. دايمان مدارد عقيدې په سموالي دي. كه عقیده غلطه شي ايمان خرابيږي نجات به نه وي.

(د ديوبند دارالعلوم دمفتي محمود احسن صاحب ملفوظات دانور حواله اکتوبر ۲۰۰۲)

اوبل ځاى :

مسئله :- په لمانځه كي ايها النبي ويل شرعاً ثابت دى نو داويل جائز دى اودا عقیده لرل دى چې ملائكي ورته درود او سلام رسوي.

(فتاوى محموديه ټوك ۵ مخ ۲۷۲ - بخارى ټوك ۳ مخ ۳۲ او مظاهرحق)

يارسول الله ﷺ ويل څنگه دى؟

مسئله :- په يارسول الله ويلو كي ډير تفصيل راغلى دى ، ځيني طريقي جائز او ځيني ناجائز (ناروا) دي. بيشكه رسول الله ﷺ حيات دى. كه ني له قبر سره درود او سلام وويل شي په خپله ني اوري او كه ليري وويل شي فرشتي ني ورته رسوي اودويونكي نوم ورته وائي اورسول الله ﷺ ورته ځواب وائي (داپه حديث شريف كي ثابت دى) داسي كه ليري وي او كه نژدي يارسول الله ويل صحيح دى خودا عقیده لرل چې له ليري څخه ني دالله ﷻ په خيررسول الله ﷺ په خپله اوري صحيح نه ده. همداسي په

التحيات کي (السلام عليك ايها النبي) ويل کوم دشک ځای نه دی. د تلاوت په وخت کي که (يا ايها المزمّل) د عبادت په توگه ويل کيږي کوم حرج پکښي نشته. خوداد هغه د حاضر او ناظر بللو لپاره دليل گرزول ناپوهي ده. که حاضر او ناظر ونه بلل شي او يوازي دميني د جوش په وخت کي يار رسول الله وويل شي جواز لري. کله کله د ډيري ميني يا زيات غم له امله د حاضر او ناظر له عقيدې پرته غائب ته د (نداء) لفظ ويل کيږي داهم جواز لري. کله بيا په تخيل کي په شاعرانه او عاشقانه ډول خطاب کيږي په دي کي هم کومه ستونزه نشته (شاعران ديوالونو ته هم خطاب کوي) دا يوه محاوره ده د حاضر او ناظر عقیده پکښي نشته. البته له صلوة او سلام څخه حاضر او ناظر بلل او د حاجت غوښتلوپه ډول په ناسته ولاړه کي يار رسول الله! يار رسول الله! يا علي! يا غوث! او نور... ويل بيشکه ناجائز او منع دی. لنډه دا چې پرته له الله ﷻ څخه بل چاته که هغه نبي وي يا ولي د حاضر او ناظر او حاجت پوره کولو عقیده درلودل يوه باطله او غلطه عقیده ده. حاضر او ناظر يوازي د الله ذات دی.

مقصد دادی چې يار رسول الله! يا غوث! او نور په دي عقیده ويل چې د الله ﷻ په خیر د احضرات هم هر ځای حاضر او ناظر دي يا زموږ نغمري اوري او حاجت مو پوره کوي دانا جائز دی. که په خپله داسي عقیده ونه لري او د نورو د عقيدې هم داسي اندیښنه پيدا کيدله بيا هم ناجائز دی چې دهغوئ په وړاندي هم داسي الفاظ وويل شي.

(فتاویٰ رحيمه نوک ۲ مخ ۲۴۸ په حواله د مشکوٰۃ شريف نوک ۳۱ مخ ۳۱ او فتاویٰ محموديه نوک ۵۵ مخ ۹)

او بل ځای:

ديار رسول الله! ويلو تفصيل:

په قرآن کريم کي په ډيرو آياتونو مبارکوکي په قطعي او واضح ډول دا مورثابت دي: يو دا چې الله ﷻ هغه يو ازینئ هستي ده چې هر وخت هر ځای موجود دی. نه يوازي دا چې زموږ غږ اوري بلکه زموږ د زړه غوښتنه

هم اوري او د ذهن او زړه په هر کيفيت موخبر دی. بله دا خبره چې ټول انبياء او اولياء بندگان او بشر (انسانان) دي. په هغوي کي کوم مافوق البشر طاقت او صلاحيت نشته. له هغوي څخه چې کوم معجزات او کرامات څرگند يږي، هغه هغه وخت وي، کله چې ټي الله ﷺ مناسب وپولي او اراده ټي وکړي. درېيمه خبره داده چې له بلي هستي سره داسي صلاحيت فرضول چې هغه د الله ﷻ ځانگړتيا ده، دا شرک ده. الله ﷻ يو ازي په ذات کي واحد نه دی بلکه په صفتونو کي هم واحد دی. هر څای هر څه اوريدل او فيصله کول دا دري خبري قطعي دي. نورولي څوک دهغه خلاف عقیده لرلای نه شي. هر استدلال رد کيږي خو قرآن څوک ردولای نه شي. ښه پوه شئ چې پرته له الله ﷻ څخه بل څوک حاضر او ناظر نشته او يار رسول الله ﷺ په دي عقیده ويل چې رسول الله ﷺ پرته له ملائیکو اوري. دا د شرک يو خوراناوړه ډول دی. الله ﷻ مودي وساتي (معهد رفعت فاسي)

او تاسو وگورئ محمد موسی صاحب يار رسول الله ﷺ مطلقاً ثابتوی چې دا دناپوهو بريوليانو عقیده هغه بريوليان چې د حاضر او ناظر عقیده لری او بل څای د اناغلی ددی نداثبوت په دي ډول هم کوی چې له روضې مبارکي سره داند ايا سلام ثابت دی او په دی نه دی خبر چې په دغه خبره کي اتفاق دی اختلاف نشته. خود ايوه مقدمه ده دومره گنجابيش نشته چې دده پر ټولو خبرو رنیا و اچوم خپله نوره خبره به پوره کړم ددي رسالي (المسائل التسهيلة فی مسائل الغربية)، فهرس په پای کي ووو څو کله چې می د سرورقه راواړله په مقدمه کي ټي دا دره ونکی جمله استعمال کړی وه چې دابن تيميه رحمة الله عليه په اړه ټي د کفر الفاظ استعمال کړی وو استغفر الله هغه که هر ډول ووو خوز موږ له شان سره دامناسبه نه ده ځکه دامام صاحب مذهب داده چې که په سړی کي نه نوی احتمال د کفر وويو د اسلام هغه يوبه ټي د غور لپاره غوره کوي اوس نور اشه ابن تيميه رحمة الله عليه چې څومره عالم هغه تاريخ به تاسو کتلی وی اوله اهل السنه والجماعت سره ټي يو ازي په (۱۷)، مسئلو کي

اختلاف درلودی خوهم زموږ اکابرود کفر فتوی نه ده ورباندی کړی او هغه نعوذ بالله کافرنه وو د ازموږه مذهب خو مره متفه فیصله ده چې کوم څوک پر مسلمان باندی دکافر فتوی وکړي نو دمفتی حکم څه دی؟ ابن تیمیه دشیخ الاسلام لقب لري ډیر تصانیف لري ده یروغتمو مفسرینو او استاد تیر شوی دی او هغه د حنبلی مذهب پابند وو که زموږ له اکابرو څخه چا څه ویلې وی هم هغه دهغه کاردی خوزه دا وایم چې انشاء الله د قیامت په ورځ به له ما او محمد موسی صاحب څخه دا وپوښتنه ونه شي چې ولې مو دا ابن تیمیه په اړه څه نه دی ویلی او بل دوها بیانو او ابن تیمیه کوم تر او نشته چې وها بیان ابن تیمیه دخان امام یار لارښود وگنې او بله خبره داده چې په دی مسائلو کی یوه هم دا ابن تیمیه مدعی نسته که دا کتاب دده په رد کی جوړ شوی وای هم به سری له مقدمې څخه پوه شی وای چې دده دعقائدو پریطلان باندی راروان بحثونه کیري نو په مقدمه کی دا ابن تیمیه رحمة الله علیه دښکنځلو څه ضرورت وو په مقدمه کی پر ابن تیمیه پیل او کتاب پریرتاگه ختم شوی دی. وروسته می دارساله نوره پرله واپروله چې په ډیره بې ادبې سره لیکله شوی وه دکاتب له غلطیو بغیر په ټوله رساله کی د نبی کریم ﷺ نوم مبارک په علیه السلام او صحابه کرامو نومونو مان سپک سپک اخستل شوی وو په دې ډول (علیه السلام، جابر، غزالی، ابن حجر، قاضی ثناء الله، حافظ برهان الدین، عمر، ابن عمر لیث، طاؤس، شمس شامی او داسی نور ټول

او بل ځای بیالیکی غوث الاعظم دستگیر شیخ عبد القادر جیلانی رحمة الله علیه د دې رسالې په (٧٩) مخکې راغلی (عربی عبارت) کان رسول الله ﷺ او دده ترجمه (علیه السلام به دوه رکعتی الخ) د نبی کریم ﷺ او صحابه کرامو، تابعینو، تبع تابعینو، امامانو، مجتهدینو، فقهاؤ علماؤ نومونه نی نیم سپک سپک اخستې او خپل نوم نی (ابو عبد الله محمد موسی غفر الله لهما) اخیستی تاسو وگورئ دتالیف اصول قیود او شروط داب او اداب څه دی ??? بله خبره خولاداهم ده چې په مقدمه کی نی دایوب انصاری ؓ حدیث نقل کړی

مسائلو کي نيت صفا کړي ځکه دين دهیچاشخصی نه ده ټول مسلمانان په خپله اندازه مسئول دی ځکه دين دټول بشریت دين دی .

بناغلی لیکوال په پای کي لیکلی که تاسو کمښت یا زیادت زما په رساله کي پیدا کړ نوماته خبر را کړي نوزه دوروی او بشری تقاضاله مخې خبرور کوم چې پردی ټولو برسيره خطې غلطې خو تر حساب تیري دی آن دا چې ایاتونه هم غلط لیکل شوي دی او د کتاب په پای کي دی مدعی د کاغذانو ټولول دی او دلیل دی د کاغذانو پرسوزولو ویلی دی باید چې اصلاح شي کړي نورزه له محمد موسی صاحب څخه بخښنه غواړم او دعا کوم چې لوی خدای ﷻ موږ ټولو مسلمانانو ته بخښنه وکړی او د نبی کریم ﷺ سپینه لاره دی رانصیب کړی ترڅو د لوی خدای ﷻ در ضالائق وگزر و امین یارب العلمین
والسلام

(د نور القرآن اداری خادم ابو خالد مولوی عبدالاحد (مجروح)

۲۰۰۷ / د جولای میاشت

. دهجرت مینه - پښون اباد کوټه

چې تاسو هغه وخت وژاړئ چې دين نااهلوته په لاس ورشي ، نو د ازما باعث شو چې د تصنيف مې وکړه محترمه ته خو پر نااهلو وژاړه خو پر تابه څوک وژاړي د تاسو وگورئ چې نااهل څوک دی؟؟ او پر چا وژاړو؟ که محمد موسی صاحب لږ فکر وکړي چې که چيرما په دې رساله کې داسې شي ليکلی وو چې هغه په اصل کې حديث نوو نوزه به په کوم وعيد کې راشم (من کذب علی متعمداً، فليتبوا مقعده من النار) بل ځای ليکي چې زما عمر تراوسه (۲۲) کاله دی دا پخپله پر ځان يوه شاهدي ده چې ما حديث نه دی ويلې سند، حديث نوعيت ، حديث ، راوي ، فتوی ، مفتی به ، متفق عليه ، د حديثوا اجازه اودارنگه نور دايوهم نه پيژنم ، کتابونه ډير دی عربي عبارت دی رانقل کوم شي ، زه دامنم چې (وانه يختص برحمته من يشاء) لکن که رساله وگورم بيا به پرده باندې رحمت څرنگه ومنم؟ هر سړی پوهيږي در سالي له نامه څخه شي د مسائلو سهولت معلوم يږي لکن په کتاب کې شي له اهل السنه والجماعت څخه صفابريلو بيان جوړ کړی چې د حاضر او ناظر د عقيدې خاوندان دی مسائل شي په غريبه تعبير کړی لکن مسائل ټول مشهوره دی

زه دعا کوم چې محمد موسی صاحب ته دی خدای ﷻ ډير علم ورکړی چې ښه مسائل وڅيړي انصاف وکړي تحقيق وکړي مسلمانانو ته په صفا ډول د دين لاری روښانه کړي او په اينده کې نور ښه تصنيفات وکړي او په دې خبره بايد نه دی اونه بل څوک خپه شي ځکه اختلاف د امت د خدای ﷻ رحمت دی زما دا څو کرښي پر تعصب نه دی بنا ځکه زه پخپله دومره توان نه لرم چې د چا خبره رد يا تائيد کړم خو کله چې ما د دې کتاب ، شرک او بدعت مسائل ، تصحيح کوله مخته دامسئله راغلي نودده تر خبره مې د قاسمی صاحب خبره خوښه شوه تاسو هم په دواړو خبرو کې فکر وکړئ زه اماده يم که ماته په دې خبره څوک ښه قناعت د شرعي دلائلو پر بنياد را کړی زه حاضر يم چې خپله خبره واخلم خدای ﷻ دی وکړی چې دی هم اماده شي او هر مسلمان بايد په ديني

بسم الله الرحمن الرحيم

قرون :

زه مي خپله داپلتنه (دشرك او بدعت مسائل) د حضرت مجدد الف
ثاني احمد بن بن عبد الاحد سرهندي ږ، دهند سترمحدث حضرت
الامام شاولي انځه دهلوي ږ، حضرت مولانا شاه محمد اسماعيل
شهيد دهلوي ږ، قطب عالم امام رباني حضرت
مولانا رشيد احمد گنگوهي ږ، جامع الطريقت والشريعت محي السنة
حضرت مولانا اشرف علي تهانوي ږ، شيخ السلام حضرت
مولانا سيد حسين احمد مدني ږ او حكيم الاسلام حضرت مولانا قاري
محمد طيب ديوبندي رحمهم الله تعالى نومونوته په انتساب نيك
مرغه كوم.

هغوي چي خپل مخلصانه، مجددانه او مجاهدانه ژوندی د علم
الحديث عامولو او بدعت او غلطو رواجونو ختمولو ته وقف كړي وو.
محمد رفعت قاسمي د ديوبند دارالعلوم د مدرسې خادم

د ۱۴۲۴ هـ ق كال د محرم الحرام ۱۰ -

د ۲۰۰۳ كال د مارچ ۱۲ نيټه

د جمعي ورځ.

دليکوال سرېزه :

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خاتم الانبياء
وسيد المرسلين محمد وعلى آله واصحابه وازواجه اجمعين. او وروسته:
دالله تعالی ستر احسان دی چې دمسائلو دانتخاب چې کومه لهری راپیل
شوي وه دهغوئ او ولسم کتاب (دشک اوبدعت مسائل) وړاندي کوم. په
هغه کي:

دکفر او شرک، نذرا و نیاز، منت، بدقالي، ماتم کول، ميلاد، تيجسه
، خلوي سبتي، عرس، صندل، قبر لمانځنه، قبر بنسکلول، بدر و اجونه، باطل
عقائد، د جاهليت رسومات او د ډول ډول بدعتونو په هکله ډير ضروري
مسائل راټول شوي دي. د بدعتونو او رسوماتو يوه ځانگړتيا دا هم ده چې
دهغوئ ځانگړي بڼه نريواله نه وي. ځکه دهغوئ بنسټ په قرآن او سنت
اينښودل شوی نه وي: دهرې ساحي خلک له خپل طبيعت سره سم ځيني
رسمونه رامنځته کوي داسي چې ځيني وختونه نوري ساحي لا ورڅخه
خبري نه وي. هلته بيا خلک د ځينو نورورو اجونو پابندي کوي. له همدې
امله ئي په هره سيمه کي بيل بيل صورتونه ترسترگو کيږي. په هر حال
دادالله ﷺ فضل او د دارالعلوم د محترم مفتيانو (دامت برکاتهم)
د سرپرستي ثمره او نتيجه ده. ياالله اددې حضراتو سيوري خوله عافيت
سره، سره تر ډيره وخته ولري او دنورو کتابونو په څير د احم په عامه
افکارو کي د منلو وړو گرزوي، راته داخيرت توبنه ئي کړي او د بيا لپاره
دديني خدمت توفيق راته را کړي. آمين ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

محمد رفعت قاسمی - د ديوبند دارالعلوم د تدریس خادم

د ۱۳۲۴ هـ ق کال د محرم الحرام ۱۰ -

د ۲۰۰۳ ميلادي کال د مارچ

۱۶ د جمعي ورځ

د فقيه النفس حضرت مولانا مفتي سعيد احمد صاحب مد ظله
پالنپوري د ديوبند دستر محدث تقريظ
نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم .

د دارالعلوم استاد جناب مولانا رفعت قاسمي صاحب بريالي دي . الله
تعالی کارته چمتو کړی دی . دهغه خو کتابونه راڅرگند شوي دي
او قدرونه ئي شوي ده . اوس نوموړي يونوی کتاب چمتو کړی دی کوم
چې دده او ولسم کتاب دی . د کتاب نوم دی (دشرك اوبدعت مسائل)
موضوع ئي له نوم څخه ښکاره ده . شرک دانسانانو هغه گمراهي ده
چې له هغه سره دمغفرت سوال نه پيدا کيږي . او په حديث شريف کي
هغه په اکبر الکباير بلل شوی دی . بيا دشرك مختلف ډولونه دي :

شرك په ذات کي ، شرک په صفاتو کي اونور ... آن دا چې ریا اوسمع هم
دشرك په دايره کي راځي له همدې امله يوه مؤمن ته ضروري ده چې
هغه دشرك په تفصيل وپوهيږي ترڅو ورڅخه ځان وساتي .

د مولانا قاسمي همدا کتاب انشاء الله د همدې دواړو موخولپاره
بشپړ او کافی دی . که ئي لوستونکي په غور سره وگوري
ډير معلومات به تري ترلاسه کړي . زه دعا کوم چې الله ﷻ دا کتاب هم
دنور وپه خير دمنلو ورو وگرزوي . امت ته ئي دا صلاح ذريعه او مصنف
ته ئي داخيرت ذخيره وگرزوي آمين

د ديوبند دارالعلوم د خادم سعيد احمد عفا الله عنه پالنپوري ليکنه

د ۱۴۲۴ هـ ق کال د جمادى الاولى

پنځمه نيټه .

دديو بند د دارالعلوم د فتاویٰ د مرتب حضرت مولانا مفتی محمد ظفر الدین صاحب (دامت برکاتهم) تصدیق

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

دالله تعالیٰ لک لک ځله شکر دی چې مسلمانانو دین ژوند ته مخه کړې وه
اوله دیني احکامو او مسئلو سره د زړه مینه لري او ورسره د عمل جذبہ هم
پیدا کیږي. په قومونو او ملتونو کې مسلمان امت د دین په ډگر کې
تر ټولو وړاندي دي. هر ځای عبادت ځایونه تر سترگو کیږي په رو او ناروایي
نظروې. د علماؤ په ټولني کې هم علمي ژوند مخ په ترقي دی څومره چې
ترا حکامو او مسئلو اړه لري هغوی ئې سره بیل کړي او د کتابونو بڼه ئې ورته
ورکړې ده ترڅو د مسئلو په لټه کې ستونزې نه وي. د ديو بند دارالعلوم چې
په اسیا بلکې په ټوله نړۍ کې ممتاز دیني حیثیت لري او هلته شپه او ورځ
د کتاب او سنت زده کړه کیږي. دهغه اساتذہ د تعلیم او تدریس تر څنگ
د تصنیف او تالیف ذوق هم لري، د قوم او هیواد لپاره په ټولو ځانگو کې
دلارښوونې دنده ترسره کوي. د مولانا محمد رفعت قاسمی صاحب څو جلدہ
کتابونه چاپ او خپاره شوي دي او خلکو له هغو کتابونو څخه پوره گټه
اخیستې ده. ورسره هغه په مختلفو ژبو ژباړل شوي دي الله تعالیٰ دي ورته
دا خدمت قبول کړي دامهال د نومړي نوی کتاب (دشرك او بدعت مسائل)
زما په وړاندي دی ما په خورا مینه هغه وکتی. زړه مې خوشحاله شو چې
قاری صاحب له لس گونو کتابونو څخه د مسائل یو ځای کړي دي کومه چې
دشرك، بدعت او غلطو رسوماتو په هکله دي او د هري مسئلي حواله ئې هم
لیکلي ده د عاده چې الله ﷻ دهغه عمر اوږد کړي او په علمي کارونو کې
ورته د زیار گالو توفیق ورکړي ترڅو په هره لاره برابر روان وي.

ربيع الثانی ۱۱۳۴ھ

د عالمونو نیکي

محمد ظفر الدین فقیر له د ديو بند دارالعلوم مفتی ۱۳۲۴

کال دربيع الثانی ۱۱

دمولانا مفتی کفیل الرحمن نشاط عثمانی ارشاد
(د دیوبند د دارالعلوم مفتی د حضرت مولانا مفتی عزیز الرحمن

(رح) لمسی)

په علمي او کتابي کړیو کې جناب مولانا محمد رفعت قاسمی د دیوبند د دارالعلوم استاذ دیوہ منلي مؤلف او مصنف په توګه د پیژندنې اړتیا نه لري. تردې وړاندې د نوموړي شپاړس ټوګه کتابونه د چاپ په ګڼه بنکلي شوي دي. دخلکو لاسونو ته رسيدلي دي او ستايل شوي دي. د مولانا د کتابونو څرګنده بیلګه داده چې دمستندو حوالو اهتمام په نښه شوی دی. په کوم کتاب چې اعتماد زیاتېږي دهغه افادیت هم زیاتېږي. له عامو خلکو سره سره خواصو ته ئي هم دا ګټه رسیږي چې که وغواړي د کتاب د حوالو اصل ماخذ ته په اساني سره رجوع کولای شي. دا کتاب (دشرك اوبدعت مسئلي) په خپله موضوع کې پوره او جامع دی، شرک اوبدعت مروجہ فاتحہ، مروج میلاد، تیجہ، خلوی سببتي، نذر اونياز، تعزیه، قبر لمانځنه او نور د شرک اوبدعت په هره ګوښه دا کتاب احاطه لري او د کتاب معتبري حوالې د کتاب نوره ښکلا ده. نوموړي په یوه اصطلاح سمندر په منګي کې ځای کړی، د شرک اوبدعت په هکله ئي ډیر مواد راټول کړي دي پرته له شکريې د ډیرو څولو توپولو ثبوت وړاندې کړی دی. هیله ده چې دا کتاب هم دنورو کتابونو په څیر عام او خاص خلکو ته په یوه کچه ومنل شي الله تعالی دی نوموړي ته دنورو خورا ګټورو تالیفاتو د قلم ځواک چاپیریال ورکړي. آمین

کفیل الرحمن نشاط

۱۴۲۴ھ ق کال دربيع الثاني ۱۳

بسم الله الرحمن الرحيم

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا) (النساء، سورة ۴۸ آية)

دقیسو لنه یوز: بیشکه الله تعالی به داخبره په سزاور کولو هم) نه بخښي چې ورسره څوک شریک وگرزولی شي بلکه دتل لپاره به ئي په سزا کي ولري) اوله دي څخه پرته چې نور څومره گناهونه دي (واړه دي او که ستر) دچالپاره چې ورته خوښه ئي وي (پرته له کومي سزابه ئي) دغه گناهونه بخښي (البته که دغه مشرک مسلمان شي نو بیا مشرک پاته نه شو، سزابه ئي هم دتل لپاره پاته نه شي) او (ددي شرک دنه بخښلو وجه داده چې) څوک له الله تعالی سره بل څوک شریک گرزوي نو هغه دلوي جرم مرتکب شو (چې دلوی والي په وجه دبخښلو جوگه نه دی).

معارف او مسائل

دشرك تعريف او دهغه څو صورتونه :

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ) دالله تعالی دذات او صفاتو په هکله چې کومه عقیده ده، دغه ډول عقیده د کوم مخلوق په هکله درلودل شرک دی: تفصیلات ئي دا دي:

په علم کي شریک گرزول :

یعني دیوه بزرگ، مرشد او پیر په هکله دا اعتقاد لرل چې زمونږ له ټولو حالاتو هغه هروخت خبر دی، نجومي یالسه کاهن څخه دغیبو خبرونه معلومول یا دیوه بزرگ پر کلام فال کتل او دغه یقیني

گنيل ياله ڊيره ليري (بي واسطي) ورته غبرگول اودامنل چي هغه ورباندي خبرشوياد چاپه نوم روژه نيول.

مرادغو بئتل ، رزق يا اولاد تری غو بئتل

په عبادت کي شريک گرزول: چاته سجده کول، د چاپه نوم کوم خاوري ايله پريښودل د چاپه نوم قرباني ياندر کول، د چاپه قبر يا خاي طواف کول. د الله تعالی د حکم په مقابل کي د بل چاقول يارسم غوره گنيل، د چاپه وزاندي درکوع په خير تيتيدل د چاپه نوم خاوري حلالول، د دنيا په کارو بار کي دستور و اغيزمنل، يوه ورخ يامياشت بده اوسپيره گنيل. (معارف القرآن دوهم ټوک مخ ۴۳۰)

دتوحيد معنی او تعريف

مسئله :- - دتوحيد معنی ده، الله تعالی ﷻ په ذات او صفاتو کي يو، کامل اوبي مثله گنيل. په شريعت کي له توحيد څخه مقصد يوازي د حساب د اهل د عرف عددي يووالي نه بلکه عرفي وحدت مراد دی او په عرف کي د وحدت مفهوم دادی چې په ذات او صفاتو کي کامل يکتا اوبي نظر دی. او څوک که قرآن د خدای ﷻ کتاب اورسول الله ﷺ د خدای ﷻ رسول ونه پيژني هغه نعوذ بالله خدای ﷻ کاذب پيژني ځکه الله ﷻ قرآن کریم خپل کلام اوسيدنا محمد ﷺ او نور انبياء هغوی چې يادونه شي په قرآن کریم (او احاديثو) کي شوي ده خپل انبياء اورسولان گني او څوک چې ددي څخه انکار وکړي د خدای ﷻ تکذيب ئي کړی دی. څوک چې خدای ﷻ يو گني او ورسره ئي کاذب وگني هيڅکله موحد نه شي کيدلای (يعنی هغه کافر دی) (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۳۵)

مسئله :- په کوموشيانوچې ايمان درکول ضروري دی په هغوی کي يوه خبره نه منل هم کفر ده. مثلاً څوک الله ﷻ نه مني له حنفيانو څخه انکار وکړي يادوه درې خدايان ومني. ياله ملائیکو څخه انکار وکړي يادالله ﷻ په کتابونو کي ديوه څخه انکار وکړي ياکوم پيغمبر نه ومني ياله تقدیر څخه منکر شي يادقيامت ورځ نه ومني يادالله ﷻ له قطعي حکمونو څخه انکار وکړي يارسول الله ﷺ ته دراغلو خبر وکومه يوه دروغ وگڼي په دي ټولو صورتونو کي کافر کيږي. (تعليم الاسلام، ټوک ۴ مخ ۱۸)

شرك څه شی دی ؟

مسئله :- شرک دي ته وائي چې له الله ﷻ سره څوک په ذات يا صفاتو کي شريک وگڼي. په ذات کي د شريک گڼلو معنی داده چې دوه يادري خدايان ومني لکه عيسا يان ددريو خدايانو په منلو چې مشرک دي او اورلمانځون کي چې ددوو خدايانو په منلو مشرک دي يالکه بت پرستان چې ددريو خدايانو په منلو سره مشرک دي.

مسئله :- په صفاتو کي شرک دامعنی لري چې دخدای ﷻ دصفتونو په څيرنور وته هم هغسي صفات ثابت کړي داشرک دی. ځکه مخلوق ته که هغه ملائیکه، يانبي، وي ياشهيد، پيريا امام وي دالله ﷻ دصفتو په څيرنه ثابتيږي.

مسئله :- دشرك ډيره ولونه دي، څوپکښي دادي:

(۱) شرک په قدرت کي: معنی دالله ﷻ په څير بل ته دقدرت صفت ورکول يا ثابتهول. مثلاً داسي باورو کړي چې فلان پيغمبر يا ولي ياشهيد زوی، لور ورکولای شي ياکوم مراد او مقصد پوره کولای شي

يامرگ اوڙوند دهغه په اختيار کي دي ياهغه چاته پرگته اوتوان رسولو قدرت لري. داتولي خبري شرک دي.

(۲) په علم کي شرک: يعني دالله ﷻ په خيربل چاته دعلم صفت ثابتول. مثلاً څوک داسي باورو کړي چې هغه پيغمبر يا داولي دالله ﷻ په خيردي دغيب علم لري يادالله ﷻ په خيرپه زړه عالم دي يازمونږ په ټولو حالاتو پوهيږي ياله ليري اونژدي شيانو خبردي داتول شرک في العلم دي.

(۳) په ليدلو او اوريدلو کي شرک: يعني له خداي ﷻ سره په سمع (اوريدلو) اوبصر (ليدلو) کي څوک شريک کول. مثلاً داسي باورد رلودل چې فلاني پيغمبر يا پير يا ولى زمونږ ټولني خبري له ليري اونژدي څخه اوري يازمونږ ټول کارونه له هر څاي څخه ويني. داتول شرک دي.

(۴) په حکم کي شرک: يعني دالله ﷻ په خيربل څوک حاکم گڼل اودهغه حکم دخداي ﷻ دحکم په څير منل.

مثلاً پير صاحب ورته حکم وکړي چې دمازيگر ترلمانڅه وړاندي داوظيفه کوه. دي ددي حکم تعميل دومره ضروري وگڼي چې دهغي وظيفي په ويلو دمازيگر لمونځ مکرود وخت ته ورسوي يادلمانڅه دقضاء کيدلو خيال ونه کړي. داهم شرک دي.

(۵) په عبادت کي شرک: يعني دالله ﷻ په خيربل څوک دعبادت مستحق وگڼي. مثلاً قبر يا پير ته سجده کول چاته رکوع کول يادکوم پيغمبر، ولي يا امام په نوم روژه نيول يا چاته نذر منل يادچاپر قبر ياد مرشد پر کورد کعبې په څير طواف کول. داتول په عبادت کي

شرک دي. (تعليم الاسلام مخ ۲۴ - آپ کي مسائل ټوک ۱، مخ ۴۱)

پر دي موضوع کي د تفصيل لپاره وگورئ: قرآن کریم پنځمه پزړه دنساء، سورة ، بخاری شریف ټوک ۲ مخ ۳۳۶ کتاب الرقاق . مشکوة شریف ټوک ۲ مخ ۸۲۷ . مظاہر حق ټوک ۴ مخ ۳۳۴ ، مسلم شریف ټوک ۱ مخ ۱۲ . ترمذی ټوک ۲ مخ ۱۰۳)

مسئله :- دشرك معنی ده ، د الله ﷻ په الوهیت یا دهغه په ځانگړو صفتونو کي بل څوک شریک کول او دا جرم له توبې پرته د معافي قابل نه دی . (آپ کي مساند ټوک ۱ مخ ۴۳)

مسئله :- دشرك خبرو ته نژدې مه ورځئ ، دا ولاد کیدلو یا ژوندی پاته کیدلو لپاره جنت منتر مه کوئ ، فال مه اچوئ ، دولیانو لپاره فاتحه اونیا مه کوئ ، د بزرگانو په نوم نذر مه کوئ ، د برات شپه محرم ، عرفه ، په تبارک و وږئ اونور چې کوم رسومات دي هغوی مه کوئ . (بهشتي زیور ټوک ۷ مخ ۲۲)

دشرك ډولونه :

پوښتنه :- هغه شرک چې الله تعالی ئي په هکله فرمایي (ان الله لا یغفران یشرک به... الایة) حقیقت څه دی؟ آیا په داسي شرک کي کومه داسي درجه شته چې له الله ﷻ سره پکښي شریک کول د نجات منافی نه وي؟ او ځیني بیا شریک کول د نجات منافی وي؟ مثلاً یو څوک د کوم بزرگ قبر یا تعزیه یا بل څه ، په خاص نیت او عقیده سجده کوي ، حاجت تري غواړي یا ورباندې حلوا ، مالیده یا خوږه ویشي نور بیا کومي ونې یا بت ته په همدې نیت سجده کوي ، حاجت غواړي ، حلوا یا نور څه ورباندې ویشي نو څه کیرې چې دخدای ﷻ په نزد د دي بزرگانو د مقبولیت له امله ورته سجده یا نور څه د نجات منافی نه وي یا له ونواو بتانو سره هم داسي معامله د نجات منافی نه وي؟

که داسي کيدلای نه شي اودشرك هره درجه دنجات منافی وي نوڅه
وجه ده چې قبرونوته ياپه تعزیه کي سجده کول، حاجت غوښتل
حلو ايانورڅه ورباندي ويشل دنجات منافی شرک نه بلبل کيږي.

اوونواو بتانويانورڅه ته داسي کول دنجات منافی شرک پيژندل
کيږي. حال داچې دمکي مشرکينوهم بتان ترالله ﷺ رالاندي بلکه
دقرب الی الله وسيله بلل. لکه چې ارشاددی (مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَا
إِلَى اللَّهِ زُلْفَى) همداسي دتعزي په نسبت دکربلا دشهيدانو خواته
ځي. همداسي بتان ښي همداسي بتان ښي هم دانبياءو خواته منسوب
کول. لکه کوم يوبه ابراهيم اوبل بيا ادریس عليهما السلام ته
منسوب کاوو. نو دشرك حقيقت څه دی چې په لومړي کي پاته وي
اوپه دوهم صورت کي نه.

ځواب :- هغه شرک کوم چې ورباندي عدم نجات اوخلودنارمرتب
دی دهغه تعريف دادی چې دخيالي په حاشيه کي له شرح مقاصد څخه
رانقل شوی دی: ان الکافران اظهرا لايمان فهو المنافق وان طراً كفره
بعد الايمان فهو المرتد وان قال بالشريك في الالهية فهو المشرك
(ص ۱۲۳) اوس پوهيروچې د عربو مشرکينوچې دبتانو عبادت
کاوو اوقبرپرست مسلمانان چې قبرونوته سجدي کوي داسره فرق
لري. د عربو مشرکانوبه هغوی په الوهيت کي شريک گڼل اوپه ژبه به
ښي هم داسي ويل. په دي خبره دالله ﷻ دا قول دلالت کوي: (وَجَعَلُوا
لِلَّهِ مِمَّا دَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا
لِشُرَكَائِنَا وَقَالَ تَعَالَى: وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنِّ وَقَالَ تَعَالَى: وَيَجْعَلُونَ

له اُنْدَادَا) .. او هغه خلک په دې کې تاویلونه کوي خو ورسره د توحید له کلمې څخه هم متوحش کیږي او وائي:

لَتَبِيكَ لِاشْرِيكَ لَكَ الْاَشْرِيكَ اَهُو لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلَكَ. قبر پرست یا تعزیه پرست داسې نه دی نه هغه د توحید له کلمې څخه منکروي اونه ورڅخه متوحش وي. بلکه پرته له کومې استثناء الله ﷻ یوازي معبود گڼي او ځان مسلمان بولي. هندوان خپل د یوتاگان په الوهیت کې شریک بولي. د توحید له کلمې څخه منکر او متوحش وي. لکه د عربو د مشرکینو حال چې وړاندي معلوم شو. نو د دواړو ترمنځ فرق شته. د قبر پرستانو او تعزیه پرستانو شرک عملي دي او ځانونه مسلمان گڼي. خود هندو د شرک اعتقادي او عملي دواړه دي. د اهم پوهیدل په کار دی چې غیر الله ته سجده مطلقاً شرک نه ده خو بعضی صورتونه ئې د شرک امارت دی. نور د شرک حقیقت هغه دی چې پاس یاد شول. ای القول بالشریک فی الالوهية قلباً ولساناً، قال فی شرح العقائد والانزاع فی ان من المعاصی ما جعله الشارع اماره للتکذیب و علم کونه كذلك بالادنة الشریکة کسجود الصنم والقاء المصحف فی القاذورات والتلفظ بالفاظ الکفر (ص ۱۳۸)

په قبرونو یا تعزیو کې سجده کول د ا د شرعی تکذیب نه دی. ځکه په کفارو کې د هغوئ عبادت رائج نه دی. هو د کوم شي چې په کفارو کې عبادت رواج وي هغه ته سجده کوي د کفر د حکم د قضاء مستلزم کیږي. (کله شرح به فی حاشیه شرح العقید - ص منکوز)

او که د یانۀ د زړه تصدیق او ایمان ته خلل نه وي نو د خدای ﷻ په نزد مؤمن دی. د علامه ابن تیمیه رحمة الله علیه په خپل کتاب (صراط مستقیم) (۱۵۰-۱۷۵) وگوري: علامه د قبرونو د تعظیم

او سجدي په هکله سخت تهديدي بيان کړي دی خو هغه خلک ورباندې کافر او مشرک نه بولي هو د مشرکانو مشابه خوی ضرور بولي . په حديث شريف کي دي: (لعن الله اقواما اتخذوا قبورا نبياء هم مساجد، اللهم لاتجعل قبري وثنا بعد الخ)

فقهاؤله دي څخه قبرته د سجدي کولو حرمت استنباط کړي دی خو چا قبرته سجده کول کفر بللی نه دی. (اللهم الا ان يقر بانه على طريق العبادة وان صاحب القبر معبودای شريك في الالهية فانهم والله تعالى اعلم.) والله اعلم د دي عباراتو تقاضا داده چې په قبر پرستانو او تعزیه پرستانو کي چې کوم خلک اهل قبور ويا په تعزیه کي غيبي تاثيرته معتقد وي هغوی مشرک دي او که يوازي د ظاهري تعظيم لپاره هلته سجده يا نور څه کوي او په تاثيري معتقد نه وي هغوی د عملي شرک له وجه فاسق دي، کافر نه دی شيخ رحمة الله عليه د تاثير د عقيدې او نه عقيدې تر منځ د افرق بنودلی دی چې د ځينو داسي عقیده وي چې الله ﷻ ځيني حاصل مخلوق ته کوم چې ورته مقرب دی کوم مستقل قدرت ورکړي چې گټه اوزيان رسولای شي او د و مره مستقل وي چې د حق په مشيت پوري موقوف نه وي لکه ځيني باچاهان چې خپلونا ئبانوته خاص اختيارات ورکړي او هغه د باچا په منظوري پوري بيا اړه نه لري داسي عقیده د تاثير اعتقاد لري. (د عربو د مشرکانو د خپلو باطلو معبودانو په هکله همدا سي عقیده وه) د ځينو د عقیده وي چې داسي قدرت کوم مخلوق په مستقل ډول نه لري خو ځيني مخلوقات د قرب او قبول داسي درجه لري چې د خپلو متوسلينو لپاره سفارش کولای شي خو په دي سفارش کي ورته د گټي اوزيان رسولو اختيار نه وي بلکه گټه اوزيان يوازي الله ﷻ

رسوي خوپه سفارش کي هم تخلف نه کيږي اوددي سفارش دتحصيل لپاره له هغه سره مستقله يا غيرمستقله دعبادت مشابه معامله کيږي دادتاثيرعقيده نه ده خوله شرعي دليل خلاف داسي عقيده درلودل اعتقادي معصيت دی اودعبادت مشابه معامله کول عملي معصيت دی اوددي مشابهت له امله په شرعي اطلاق سره دامشرك بلل کيږي.
قال الشيخ اشرف على هذا ما نسخ لي والله اعلم .

ومن ههنا لم يكفر مشايخنا واکبرنا عابدي القبور والساجدين لها و امثالهم لحملهم حالتهم على الصورة الثانية دون الاولى وقرينة دعوى هؤلاء الاسلام والتوحيد والتبزي من الشرك بخلاف مشرك العرب والهند فانهم يتوحشون من التوحيد ومن نفى القدر المستقله عن الهتهم وقالوا اجعل الالهة الها واحدا . والله اعلم (مسند للاحكام، ١٥٦ له ١١٨ بياتر ١٢٣ مخونه)

غير عادي امور او شرک :

پوښتنه :- آيا الله ﷻ انبياء، اولياء او فرشتوته داسي اختيار او قدرت بخښلي دی چې انبياء سړي ژوندي کړي، يا فرشتي هوا جاري کړي، باران وکړي. خود توحيد په کتاب کي دي چې ښيگنه اوبدي گټه اوزيان يوازي د الله ﷻ په اختيار کي دي بل څوک دا اختيار نه لري که هغه نبی وي که ولی هیچا ته د نفع او نقصان قدرت نشته او ورته منل ئي شرک دی؟

خواب :- کوم امور چې په عادي اسبابو پوري اړه لري لکه دا چې څوک وږي وي اوله چا څخه ډوډي وغواړي دا شرک نه دی. نورد انبياء او اولياء پرلاس چې کوم دعادت خلاف واقعات څرگند يږي هغه معجزات او کرامات بلل کيږي، هغه چې هر څه کيږي دخداي ﷻ په قدرت سره کيږي. مثلا دا چې عيسى عليه السلام مړی ژوندي کول داد هغه په قدرت کي نه و بلکه دالله ﷻ په قدرت سره وو. دا شرک

نه دی. داد فرشتو حال دی چې په ډول، ډول امور و ما مورې دی. په غیر عادی کارونو کې نبی یا ولی متعرف بلل شرک دی. (آپ کی مسائل ۲/۴۳)

د کافراو مشرک تر منځ څه توپیر دی؟

مسئله :- رسول الله ﷺ چې کوم دین راوړي دي په هغه کې که له کومې خبرې انکار کېږي دا کفر دی او که د الله ﷻ په ذات، صفاتو یا کارونو کې ورسره بل څوک شریک وگنل شي دا شرک دی.

مسئله :- د کافراو مشرک په نجس والي او ناولتیا (مرداري) کې کوم شک او شبهه نشته، داد قرآن کریم فیصله ده خود هغوی نجاست څرگند نه دی. معنوي دی نو د کافراو مشرک که لاس او خوله یا اکړو، ظهري نجاست ورباندې نه ووله هغه سره یوځای خوړل جایز دی. در رسول الله ﷺ پر دسترخوان کافرانو ډوډی خوړلي ۵۵. (آپ کی مسائل مخ ۳۴)

مسئله :- هر مشرک کافر دی خو هر کافر مشرک نه دی، کافر هغه هم دی چې د دین له ضروریاتو، قطعی نص او نور څخه انکار وکړي خو هغه مشرک نه بلل کېږي بلکه مشرک هغه بلل کېږي چې له الله ﷻ سره څوک شریک ونیسی که هغه په ذات یا صفاتو یا افعالو کې وي. الله ﷻ د هغوی د نه بخښلو و عده کړي ۵۵. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۱۷)

مسئله :- په حدیث شریف کې دي، څوک چې چاته کافر وایي، له دي سره به یو د کفر په وبال کې راځي. که هغه څوک چې کافر ورته ویل شوی وي، کافروي خو سمه ده او که نه کفرو یونکی به د کفر وبال په غاړه اخلي، چاته کافر ویل کېږه گناه ۵۵. (آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۳۵۵)

پوښتنه :- - الصلوة والسلام علیک یا رسول الله ویل څنگه دی؟

خواب :- که تاسود ژوند په ټولو گوښو کې درسول الله ﷺ د سنت د تعمیل رڼا خپروئ او له سنتو سره مو په لوړه کچه اړیکې وي. ټول اعمال مو پر سنت برابر وي چې په پایله کې موله رسول الله ﷺ سره مینه زیاته شوي وي مینه زیاته شي د عشق خای ته ورسېږي. له دې ځایه تر مدینې منورې ټولې پردې لیرې شوي وي او تاسو دلته ولاړ یاست او درسول الله ﷺ سپیڅلي روضه ویني نو بې تکلیفه وایاست الصلوة والسلام علیک یا رسول الله. د چا په منع کولومه منعه کېږي. خو که پردې لري شوي نه وي اوله دې ځایه موروضه په سترگونه راتله نو معلومه ده چې په مینه کې کمښت ده نوله دې ځایه ورباندې اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد (تراخیره) وایاست. تکلیف وکړئ، سفرو کړئ مدینې ته ولاړ شي له روضې مبارکې سره ودریږي او په ډیر آدب او احترام سره وواياست الصلوة والسلام علیک یا رسول الله له لیرې څخه هم داسې نعري وهل بي ادبي ده. دادبزرگانو طریقه ده په قرآن کریم کې درسول الله ﷺ په هکله راځي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) (الآیة... خپل ښه درسول الله ﷺ ترښه مه لوړوئ. د ځینو خلکو ښه قدر تا لوړوي، په خبرو کې ښه لوړیږي. همدا سې آیت نازل شو چې خپل ښه درسول الله ﷺ ترښه مه لوړوئ (وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ)، درسول الله ﷺ په وړاندې په داسې زور سره خبرې مه کوئ لکه تر خپل منځ چې ښه کوئ، هسې نه چې ستاسو اعمال ضائع شي او تاسو ورباندې ونه پوهیږئ کوم کسان چې درسول الله ﷺ په حضور کې په ټیټ ښه خبرې کوي دهغوئ زړونه امتحان کړي شوي دي دهغوئ په زړونو کې تقوی

موجوده ده. ددي آيت ترنزول وروسته ځينو صحابه ووداسي خبري کولي چې د بيابيا پوښتلو ضرورت به وو، هغوی ويريډل چې درسول الله ﷺ په حضور کي په لوړوځ بڼيدلو به مواعمال ضائع شي.

(إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ الْجُبُرَاتِ) کوم خلک چې ليري ولاړوي اودرته نعري وهي هغوی قرآن کریم بي علمه بللي دي. (أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) له دي ځايه ياله بل ځايه نعري وهل يارسول الله! داسي نعري وهونکي قرآن ناپوهان بللي دي. نوله ليري نعري وهل بڼغکول، دا ډول الصلوة والسلام ويل لکه دښوونځي ماشومان چې تراني وائي يوتن يولفظ وائي بياني ټول يوځای وائي. دا غلطه لاره ده. نه له قرآن څخه ثابته ده اونه له حديث شريف څخه، نه صحابه کرامو داسي کړي دي اونه مجتهدو امامانو. که درود وياست په يوه گوښه کي کښيني په پورده توجه سره، په خاطر جمعي سرده چې څومره غواړي هغواړه وواياست. څوک منع نه کوي. که موڅوک منع کوي دهغه خبره خو وحی نه ده مه منع کيږي خودومره خبره ده چې دخطاب په صيغه سرده صلوة په زوره ويل، په گډه سره ويل دا غلطه طريقه ده اوداسي فکر کول چې رسول الله ﷺ په خپله دلته تشریف راوړي دا لاهيره غلطه ده. اللهم صلي على سيدنا محمد مناسب دی اودرسول الله ﷺ د محبت په جوش کي راتلل عقائد مه خرابوي د عقائدو سم ساتل ضروري دی. په جوش اومينه کي راتللو خو صحابه ووداسي څه کړي نه دي چې درسول الله ﷺ له شان سره منافی وي يابه عقائدو ته کومه خطر وه. د عقيدې ساتل خورا ضروري دي. د جوش اوميني نتيجه خوپه يهودانو داشوه چې عزيز ﷺ د خداي ﷻ زوی وباله اونصاری ووعيسي ﷺ د خداي ﷻ زوی وباله بت پرستان چې څومره

بتان لمانځي هغه ٽول د جوش او محبت نتايج دي. له همدي امله په اسلام کي دميني او جوش حدود قائم او ثابت دي او په هغو حدود وکي مقيد دي. له همدي کبله دعقائد وتصحيح خورا ضروري ده. دخلاصون مدار عقیده ده. دايمان مدارد عقيدې په سموالي دي. که عقیده غلطه شي ايمان خرابيږي نجات به نه وي.

(د ديوبند دارالعلوم د مفتي محمود احسن صاحب ملفوظات د انور حواله اکتوبر ۲۰۰۲)

مسئله :- څوک که در رسول الله ﷺ له روضي سره نژدي درود وائي هغه څي اوري (ځکه په قبر کي هغه برزخي حيات لري)

که څوک ليري درود وائي هغه ملائکي ورته رسوي (په خپله څي نه اوري داله حديث شريف څخه ثابت دی) نوله ليري که په دي نيت او عقیده چې صلوة وسلام ورته ملائکي رسوي ووائي صحيح دی. دالکه څوک چې خط استوی او ورته د خطاب لفظ وليکي پوهيږي چې دا خط په پوست (ډاگ) کي ورته رسيږي. دا صحيح ده. که د اباورولري چې رسول الله ﷺ څي بلا واسطي په خپله اوري او هرځای حاضر او ناظروي دا عقیده د حديث شريف او شريعت خلاف ده. هرځای له ان الله ﷻ پرته بل هيڅوک حاضر اناظر نشته. له داسي عقيدې لرلو څخه توبه کول فرض دی ځکه داسي عقیده لرل شرک ده. د چې عوام په دي توپير نه پوهيږي نو د خطاب د صيغي له استعمال څخه څي منع کول په کار دی. (فتاوی محموديه توک ۲ مخ ۷۳)

مسئله :- دمصیبت او اړتيا پر وخت انبياؤ يا اولياؤ ته له ليري د مرستي لپاره څيني کسان نعري وهي دا عقیده هم د اسلام خلاف ده. داسي عقیده چې در رسول الله ﷺ په هکله کفر ده نوله نور و سره به څرنگه صحيح وي يا رسول الله ﷺ په دي عقیده ويل چې رسول الله ﷺ هرځای

حاضردي ، ناجائزدي او که داعقیده ولري چې ملائکي ورته دا خبره رسوي بيا جواز لري. خود عوامو په عقائدو کي له دي څخه فساد پېښېږي نو منع کول ئي ضروري دی.

مسئله :- په لمانځه کي ايتها النبي ويل شرعاً ثابت دی نو دا ويل جائز دی او داعقیده لرل دي چې ملائکي ورته درود او سلام رسوي. (فتاوی محمودیه ټوک ۵ مخ ۲۷۶ - بخاری ټوک ۲ مخ ۱۲۷ او مظاهر حق)

يارسول الله ﷺ ويل څنگه دی

مسئله :- په يارسول الله ويلو کي ډير تفصيل راغلی دی ، ځيني طريقي جائز او ځيني ناجائز (ناروا) دي. بيشکه رسول الله ﷺ حيات دی. که ئي له قبر سره درود او سلام وويل شي په خپله ئي اوري او که ليري وويل شي فرشتي ئي ورته رسوي او دويونکي نوم ورته وائي اوسول الله ﷺ ورته ځواب وائي (دا په حديث شريف کي ثابت دی) داسي که ليري وي او که نژدي يارسول الله ويل صحيح دی خود اعقیده لرل چې له ليري څخه ئي دالله ﷻ په خير رسول الله ﷺ په خپله اوري صحيح نه ده. همداسي په التحيات کي (السلام عليك ايها النبي) ويل کوم دشک ځای نه دی. د تلاوت په وخت کي که (يا ايها المزمّل) دعبادت په توگه وینل کيږي کوم حرج پکښي نشته. خود ادهغه د حاضر او ناظر بللو لپاره دليل گرزول ناپوهي ده. که حاضر او ناظر و نه بلل شي او يوازي دميني دجوش په وخت کي يارسول الله وويل شي جواز لري. کله کله ډيري ميني يازيات غم له امله د حاضر او ناظر له عقيدې پرته غائب ته د (نداء) لفظ ويل کيږي داهم جواز لري. کله بيا په تخيل کي په شاعرانه او عاشقانه ډول خطاب کيږي په دي کي هم کومه ستونزه نشته (شاعران ديوالونو ته هم خطاب کوي) دا يوه

محاوره ده د حاضر او ناظر عقیده پکښې نشته. البته له صلوة او سلام
څخه حاضر او ناظر بلل او د حاجت غوښتلو په ډول په ناسته ولاړه کي
يارسول الله ايارسول الله! يا على! يا غوث! او نور... ويل بيشکه
نا جائز او منع دی. لنډه دا چې پرته له الله ﷻ څخه بل چاته که هغه نبی
وی یا ولي د حاضر او ناظر او حاجت پوره کولو عقیده درلودل یوه باطله
او غلطه عقیده ده. حاضر او ناظر یوازي د الله ﷻ ذات دی.

مقصد دادی چې یارسول الله! یا غوث! او نور په دې عقیده ویل چې
د الله ﷻ په څیر د حضرات هم هر ځای حاضر او ناظر دي یا زموږ نږغري
اوري او حاجت مو پوره کوي دانا جائز دی. که په خپله داسې عقیده
ونه لري او د نورود عقیدې هم داسې انديښنه پیدا کیدله بیا هم
نا جائز دی چې دهغوئ په وړاندې هم داسې الفاظ ویل شي.

(فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۴۸ په حواله. مشکوة شریف توک ۱ مخ ۴۱ او فتاوی محمودیه توک ۱۵ مخ ۱۹)

مسئله :- د دیو بند د علماؤ رحمة الله علیهم عقیده داده چې درسول
الله ﷺ د مزار زیارت کول افضل المستحبات بلکه واجب ته
نژدې، ډیر فضیلت او دلوی اجر سبب دی. مولانا رشید احمد گنگوہی
رحمة الله علیه واثي چې که مدني ته د تللو اراده وي غوره داده چې
درسول الله ﷺ دروښي د زیارت نیت وکړي.

(فتاوی رحیمیه توک ۱ مخ ۲۲ د زیادة المناسک په حواله مخ ۱۱۳)

د یارسول الله! ویلو تفصیل :

په قرآن کریم کي په ډیرو آیاتو نومبار کوي په قطعي او واضح ډول
دا مور ثابت دي: یو دا چې الله ﷻ هغه یوازینی هستي ده چې هر وخت
هر ځای موجود دی. نه یوازي دا چې زموږ غږ اوري بلکه زموږ د زړه
غوښتنه هم اوري او د ذهن او زړه په هر کیفیت مو خبردی. بله دا خبره

چې ټول انبياء او اولياء بند گان او بشر (انسانان) دي. په هغوی کي کوم مافوق البشر طاقت او صلاحيت نسته. له هغوی څخه چې کوم معجزات او کرامات څرگند يږي، هغه هغه وخت وي، کله چې ئي الله ﷻ مناسب و بولي او اراده ئي وکړي. درېيمه خبره داده چې له بلي هستي سره داسي صلاحيت فرضول چې هغه د الله ﷻ ځانگړتيا ده، داشرک ده. الله ﷻ يوازې په ذات کي واحد نه دی بلکه په صفتونو کي هم واحد دی. هر ځای هر څه اوريدل او فيصله کول د ادري خبري قطعي دي. نورولي څوک دهغه خلاف عقیده لرلای نه شي. هر استدلال رد کيږي خو قرآن څوک ردولای نه شي. ښه پوه شئ چې پرته له الله ﷻ څخه بل څوک حاضر او ناظر نشته او يار رسول الله ! په دي عقیده ويل چې رسول الله ئي پر نه له ملائیکو اوري. د داشرک يو خوراناوړه ډول دی. الله ﷻ مودي وساتي (محمدرفعت قاسمي)

يا شيخ عبدالقادر شيناً لله ويل:

پوښتنه :- يا شيخ عبدالقادر شيناً لله ليکل او دو ظيفي په ډول ويل څنگه دی؟

ځواب :- په دي جمله کي له سيد عبدالقادر صاحب څخه د الله ﷻ په واسطه څه غوښتل کيږي. سوال له هغه څخه دي او الله ﷻ وسيله بلل کيږي. دا طريقه غلطه ده، سرچپه ده اصل بايد غوښتل له خدای ﷻ څخه وي او وسيله يو مقبول بنده جوړول خود لته معامله سرچپه ده او وظيفه ئي ناجائزه ده. (فناوی محمديه مخ ۱۸۱ و ۱۹۸)

مسئله :- ياده شوي وظيفه ويل او دا عقیده لرل چې شيخ عبدالقادر رحمة الله عليه هر ځای حاضر او ناظر، عالم الغيب او نور شرعاً په هيڅ

هول جائز نه دی. داسي عقیده لرل حرام دی بلکه شرک دی ځکه داصفات الله ﷺ لره ځانگړي دي. داصفات بل چاته ثابتول دفقهاؤ رحمة الله عليهم په نزد کفر دی. نو همداسي وظيفه ليکل او په مسجد کي څوړند کول هم جواز نه لري. په مسجد کي په ديوال کي نبي کيندل هم ناجائز دی او هغه نړول اجر لري. دياشيخ عبد القادر! پر ځای دي يا ارحم الراحمين ويل کيږي. هغه چې د قدرت په قبضه کي يې شيخ عبد القادر رحمة الله عليه بلکه ټول عالم دی. د شريعت په خلاف عقیده لرونکی دي په غوره تدبير سره وپوهوي او سمي لاري ته دي برابر کړي. (فتاوی محموديه ټوک ۷ مخ ۱۷۵ و نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۵۲)

يا عبد القادر شياً لله وظيفه کول شرک دی. که کله هم سچه اسلامي حکومت قائم شي داسي وظيفه کوونکی به مرتدا اعلان کړي دتوبي غوښتنه به تري وکړي، که ئي توبه ونه کړه نو غاري به ئي ووهي. که غلط تعليمات اوزده کړي چاپ نه کړای شي نو خورانا پوهه کس به هم داسي وظيفه نه کوي خود پيري او مريدي غلطو طريقو او خود ساخته تصوف د ساده زړيو او متدينو مسلمانانو پر دماغونو تيري کړي او دهغوئ عقلونه ئي خراب کړي دي دا يادولرئ چې د قيامت په ورځ کله حساب کتاب وي زمونږ عقائد او اعمال به د قرآن او حديث شريف په تله تلل کيږي هلته به نه پيري به نه راځي نه فقير او شيخ عبد القادر رحمة الله عليه به په صافو تورو کي وائي چې ای الله! په دي کي زما خطا نشته. زه په قبر کي پروت وم او په ژوند مي دتوصيې تعليم ورکړی دی. د افساد شيطان پيښ کړی دی. که ناپوه خلک د شيطان په مکر غوليدلی اوزه ئي دستگير او حاجت روا بللی يم نو په دي کي زما څه گناه ده؟ ماته مغفرت وکړي اوله دوي سره هغه معامله وکړي

چې ته ئي غواړي. اوداهم په ياد ولرئ چې تر شاه صاحب ستر، ستر صاحبان که کوم داسي فعل يا قول ولري چې د قران او حديث شريف خلاف وي، له هغه څخه به پوښتنه کيږي. د خداي ﷻ په عدالت کي ټول بندگان مسئول دي تر انبياؤ پوري به څوک له ويږي څخه بي نياز نه وي. (محمد رفعت قاسمي)

دياغوث الاعظم المدد نعري وهل

پوښتنه :- و امام حسين عليه السلام ته (يا حسين مدد کن) (يا حسين اغشني) نعري وهل، مرسته غوښتل، روزي او يا اولاد غوښتل جائز دی او کنه؟ ياغوث الاعظم دستگير اغشني باذن الله يا شيخ محي الدين مشکل کشا بالخير ايا داسي ويل جائز دی؟

خواب :- له حسين عليه السلام څخه مدد غوښتل او نعري ورته وهل يا وظيفه شرعاً جائز نه دی، منع دی. وسيله گرزول جائز دی خودائي طريقه نه ده په داسي طريقه سره دنورو عقيدې هم خرابيږي. نو پريښودل ئي ضروري دی خداي جل جلاله پريښودل اوله نورو اولاد غوښتل، دناروغئ شفا غوښتل، د قبرونوله اهل څخه روزي غوښتل، او په دعوه کي دکاميابئ غوښتل ناجائز دی بلکه يو مشرکانه فعل دی ځکه عبادت اود حاجت غوښتنه يوازي دانله جل جلاله حق دی.

(فتاویٰ رحيميه نوک ۱۰ مخ ۱۴۷ او نوک ۱ مخ ۱۰۶ د مشکوة شريف مخ ۴۵۳ په حواله)

مسئله :- له دي اعتقاد اتواو اعمالو سره ايسان سلامت نه پاته کيږي دا عقیده (له غوث الاعظم يا نورو څخه غوښتنه) فقهاوو کفر بللی دی. (فتاویٰ محموديه نوک ۱ مخ ۱۲۳)

مسئله :- خدای ﷻ پريښودل د قبر له اهل څخه اولاد غوښتل، دناروغی شفا غوښتل اورزق طلب کول مشرکانه فعل دی. (فتاوی رحیمیه نوک ۳ مخ ۴ فتاوی رشیدیہ مخ ۱۴۲ وفتاوی محمودیہ نوک ۱ مخ ۱۰۸)

مسئله :- په هدیره کې د ولاړې په حال قبلي ته مخ اړول، لاسونه پورته کول او دعا کول له ادا بوڅخه دی سنت دی، بدعت نه دی، همد اشان په کښینا ستلو پرته له لاس پورته کولو هم دعا جائز ده. خو په دعا کې دي داسې حالت نه غوره کېږي چې کتونکي ته د اشبه پیدا شي چې له قبر څخه د حاجت پوره کول غواړي له همدې امله که دعا کوي، لاس پورته کوي نو د قبر لورته دي مخ نه اړوي.

(فتاوی رحیمیه نوک ۳ مخ ۱۲ مسلم شریف په حوانه)

مسئله :- مراد او حاجت یوازې له الله ﷻ غوښتل کېږي له کوم مرحوم ولی نه د مدد او مرستي لپاره رغ کول منع ده. که دا باور ولري چې که زه له هر څای څخه نعري وهم ولی (بزرگ) ئي اوري او مدد کولو ته راځي دا عقیده په قطعې ډول غلطه ده او د اسلامي تعلیماتو خلاف ده او دیره خطرناکه ده. (فتاوی محمودیہ نوک ۱ مخ ۱۱۱)

دیوه بزرگ په نوم ویښتان پریښودل

پوښتنه :- دلته دستور دی چې د ماشوم د سرو ویښتان نه خړیې بلکه د بزرگانو په نوم تریوه وخته ویښتان پریږدي پنځوس شپيته کسان یو ځای د بزرگ مزار ته ځي او ویښتان خړیې د دي شرعي حکم څه دی؟

خواب :- دا غیر اسلامي طریقه ده. د اهل سنت والجماعت د عقیدې او طریقي خلاف ده، بدعت ده. اسلامي طریقه داده چې اوومه ورځ د ماشوم عقیقه وشي. د دي پر ځای د کوم بزرگ په نوم ویښتان

پريښودل اودهغه مزار ته ورتلل هلته هغه خرييل د اسلامي طريقې خلاف بد بدعت او مشرکانه فعل دی. (فتاویٰ رحيمه ټوک ۳ مخ ۱۹۲)

مسئله :- دبزرگانوپه نوم وښتانه پريښودل بياپه ټاکلي وخت دربار ته ورتلل او هغه خرييل حرام او شرک دی. (فتاویٰ محموديه ټوک ۱ مخ ۲۰۹)

علی مشکل کشا ويل:

پوښتنه : حاجی امداد الله مهاجر مکی رحمة الله عليه په شجره او دخضرت نانوتوی په قصیده کي يودوه ځایه داسي دی چې له بریلوی حضراتوسره ناسته نه ده پکار ځکه هغه زمور دخوانانو ذهن خرابوي، دهغو اشعارو مطلب او حکم څه دی؟

جواب (۱): داصلاحاتوپه فرق سره دمفهوم فرق کيدلای شي. (مشکل کشا) دفارسی لفظ دی او معنی ئي ده (دمشکلاتو، مسائلو حل کونکی) اودالقب علی ؑ ته عمر ؑ ورکړی دی. په عربي کي ددي ژباړه ده: (حل العويصات) په ادو کي ئي نن سباد مشکل کشا معنی په دي پيژندل شوي ده چې (دخلکو د مشکلو کارونو کوونکی) خود حاجی امداد الله په شعر کي ئي د مشکلو مسئلو د حل کوونکي هدف دی نه دامعنی.

(۲): دنانوتوی رحمة الله عليه په قصیده کي درسول الله ﷺ له روحانيت څخه استشفاع ده (کرم احمدی) ته خطاب دی اوداددنیاد کارونو لپاره مدد غوښتل دی. بلکه په اخيرت اودنيا کي په دين باندي داستقامت ده. لکه څنگه چې مینان خپلومینو ته خطاب کوي، په داسي حال کي چې هغوی پوهیږي چې ددوی ږغ د هغوی ترږغونو نه رسيږي اورښتيا ئي د هغوی اوریدل هم مقصد نه

وي. داد ميني داظهار يوه لاره ده. همداسي دلويانو په وينا کي چې رسول الله ﷺ ته خطاب کيږي هلته دعشق اوميني اودشفاعت دغو بښتني مقصدوي نه داچې دخپل ژوند په کارونو کي ورڅخه مرسته غواړي. (آپ کي مسائل نوک ۸ مخ ۱۲۷۵ او اختلاف امت اورصراط مستقيم)

مسئله :- (مشکل کشا، يوازي دالله ﷻ ذات دی. دنورو (علی ﷺ يانورو) مشکل کشا بلل هيڅ نه دی. علی ﷺ چې څوک مشکل کشا بولي هغه دحل المعضلات ژباړه ده چې دهغه په شان کي راغلي دي. مفهوم ني دانه ده لکه څنگه چې په عوامو کي مشهوره ده. بلکه معنی ئي داده چې هغه به مشکلي دعوی او معاملي به اسانه سره فيصله کوي. اودا معنی صحيح اوسمه ده. (نظام الفتاوی نوک ۱ مخ ۸۸)

مسئله :- دستونزو دحل لپاره علی ﷺ ته رخ کول (يا علی مشکل کشا ويل) اوداعقیده درلودل په همداستونزي حل کيږي داغلط دی او کفرته ورته دی له دي څخه توبه اوورسره احتیاط لازم دی. (فتاوی محمودیه نوک ۱ مخ ۸۸)

اولياء حاجت پوره کوونکي پيژندل

مسئله :- ډير عوام اولياء الله حاجت روا او مشکل کشا پيژني په دي نيت فاتحه وائي اوزاری کوي چې په کارونو کي موپرمختگ وشي، مال او اولاد موزيات شي، زرق مـو پـراخ شي، داو لاد عمر مو اوږد شي. په دي هر مسلمان پوهيږي چې داسي عقیده درلودل شرک دی. په قرآن کریم کي ډير ځايونه ددي عقیدي ابطال شوی دی. ځيني خلک يي په زور سره داتا ويل کوی چې موږ قادر مطلق او عالم الغيب يوازي الله ﷻ پيژنو خودبزرگانو توسل جائز او ثابت دی؟

ددي جواب دادی چې دتوسل معنی دانه ده چې وسائلو ته دتکوین په کارخانه ددخول کولو حق ورکړي که هغه فاعل پیرتی داسي چې هغه ته الله ﷻ کارخانه سپارلي ده یا داسي چې فاعل خوالله ﷻ دی خوداحضرات که عرض وکړي نوالله ﷻ زمونږ کارونه ضرور پوره کوي داسي فعل یو محض شرک دی.

دعربو د مشرکانو عقائد هم داسي وو چې اصنام (بتان) او ارواح به ئي فاعل بالاصالة نه بلبل بلکه داسي کار کوونکي به ئي بلبل چې په آیت (ولئن سألتهم) کي ورته اشاره شوي ده:

(که ته له خلکو وپوښتي چې اسمان او ځمکه چاپیدا کړي دي، هغوی به ووايي الله ﷻ پیاکړي دي) ددوی پر عقائدو همدآیت شاهد دی.

دلته په یوه وړه خبره پوهیدل ضروري دی چې څوک له چاڅخه دڅه شی توقع لري دا پوهه ورته ضرورده چې:

لومړی: آیا هغه شخص ته دده دارتیا علم شته؟

دوهم: آیا له هغه سره داڅه موجود دی؟

درېیم: آیا هغه ئي دورکړي قدرت لري؟

څلورم: آیا ترهغه بل څواکمن څوک شته چې دا ورکړه منع کړي؟

پنځم: له هغه سره دا ذرائع هم شته چې هغه څه ده ته ورسوي؟

اوس فکر وکړئ. څوک چې له بزرگانو څخه دا اولاد، رزق یا بل څه

دورکړي هیله او توقع لري، له غوښتونکي دي وپوښتل شي چې دا

اولیاء ستا سوله حاجت څخه څنگه خبرتیا لري؟ که ووايي چې

اولیاؤ ته دهرڅه معلومات شته دایو څنگه شرک دی. که ووايي چې

الله ﷻ هغوی ته دهرڅه معلومات ورکوي. دا که څه هم محال نه ده

خو ضروري هم نه ده. پرته له شرعي دلیل څخه د کوم ممکن امر د واقع

کيدلو باورد رلودل يو ازي گناه اودز په دروغ دي. ځکه الله ﷻ په قرآن کریم کي فرمائي (په کومه خبره کي چې درته علم نه وي په هغي عمل مه کوه) بياله اولياؤ سره زرق او اولاد څنگه راټول شوي دي. هغه نعمتونه چې له اولياؤ سره دي هغه نور څه دي اولاد او روپو کوتي ورسره نشته. بيا که په همد اقدرت دوي ته څوک قائل شي بيا هم شرک دی او که ووائي چې الله ﷻ ورته همد اقدرت ورکړي دي دلته نو د شرعي دليل اړتيا ده، له هغه پرته دا عقیده هم باطله او يو ازي يوه افتراء او بهتان دی. په قرآن او حديث کي راځي چې:

(لا املك لنفسي نفعاً ولا ضرراً) له دي څخه د نورو په هکله هم د قدرت نفسی کيږي. نو څنگه معلوم کيږي چې الله ﷻ هغه ذات چې احکم الحاکمين دی هيڅکله به د امانع نه کړي چې څنگه دا کسان غواړي هغسي وکړي. او که څوک د اسي و اسي چې که اولياء هر څه غواړي هغه کولای شي دا خود ټول قرآن کریم تکذيب دی. نو هغه ذرائع معلومول په کار دي چې اولاد څنگه ورکړي او څنگه دا ورسره شته. او که څوک دا وائي چې د قبر اهل دعا کوي او الله ﷻ ئي معنی او هغسي کوي. د دي جواب خود ادي چې د دعا لپاره خولومړی علم ضرور دی او دي ته کوم دليل نشته بيا که اطلاع ولري آيا د هغوي د دعا کولو دليل شته؟ که دعاهم وکړي آيا د منلو دليل ئي شته؟ لنډه دا چې د توسل طريقه دانه ده. خو هغه ډول چې عمر ؓ، د عباس ؓ په توسل د باران غوښتنه کوله هغسي صحيح ده. کومه چې د ناپوهانو عقیده ده هغه شرک دی.

دا خبره یاد ولری. هغه صفات چې الله ﷻ ته ځانگړی دی او عقلاً او نقلاً ثابت دی که همدا کمالات د بل لپاره و منل شي او ورباندې عقیده ولري دا اعتقادي شرک دی. کوم افعال چې الله ﷻ ته خاص دی هغه بل چاته منسوبول «شرک فی العمل» دی.

که دا قاعده مراعات شي انشاءً الله څوک به په بلانه اخته کېږي.

(اصلاح الرسوم. اشرف علی تهانوی رحمۃ الله عليه)

بزرگان مختار کل بلل

مسئله :- نن سبا په ډیر نښت سره د مسلمانانو عقیدې هم خرابې دي، بزرگان مختار کل گڼل د غیر مسلمانانو عقیده ده او د مسلمانانو عقیده هم گرزیدلي ده. څو نه ستر ظلم دی. په دې پوهیدل ضروري دی چې کوم بزرگ د بند په صفت وپیژندل شي خوداسي معامله ورسره وشي لکه له خدای ﷻ سره چې کېږي داهم په شرک کې داخل دی. (انفاس عیسیٰ مخ ۵۵۲)

مسئله :- د بندگانو په هکله که دا عقیده وي چې الله ﷻ هغوی ته اختیار ورکړی دی، چې هرڅه غواړي هغه کولای شي او د الله ﷻ (مشیت) ته اړتیا نه لري یعنی دا عقیده وي کوم بزرگ که کوم کار کول غواړي او الله ﷻ نه دهغه کار مخه نیسي اونه ئي اراده کوي په داسي وخت کې که هغه بزرگ غواړي هغسي کولای شي. دا یقیني کفر او ستر شرک دی. (اغلاط العوام مخ ۲۴)

مسئله :- که د کوم بزرگ په هکله دا عقیده وي چې هغه د الله ﷻ مشیت ته خوار تیا لري او د څه اجازي اړتیا ئي هم شته خود دده د غوښتلو په وخت کې ورسره د الله ﷻ اراده هم کېږي، دا که کفر او شرک نه دی خو کذب فی الاعتقاد، معصیت او شرک اصغر دی. (منتر حکیم الامت مخ ۱۷۲)

مسئله :- ځينې ناروغان ياد هغوئ خپلوان په صدقه کي يوه غلطي کوي چې د کوم مرحوم بزرگ په نوم څه پخوي بياني و يشي يائي خوري او باورثي داوي چې هغه بزرگ خوشاله کيږي او مرسته به وکړي داسي عقیده لرل شرک دی.

مسئله :- ځينې کسان بيا د مرستي پر ځای د هغوئ په دعا باور لري هغه داسي چې دهغه دعانه رد يږي داسي عقیده لرل هم د شريعت خلاف ده (اغلاط العوام مخ ۲۳ اصلاح انقلاب مخ ۲۴ مخ به حواله)

انحضرت ﷺ حاضر او ناظر گنل

پوښتنه :- د زيد عقیده ده چې الله ﷻ رسول الله ﷺ ته تصرف قدرت ورکړي دي چې په نړئ کي هر څه کولای شي. او کله چې وغواړي د الله ﷻ په حکم تشریف راوړلای شي. زيد وائي زه رسول الله ﷺ حاضر او ناظر گنم. ځيني خلک وائي چې په زيد پسي لمونځ کول جائزه دی ددي وضاحت راته وکړئ او داهم راته وواياست چې زيد مسلمان دی او کنه؟

ځواب :- الله ﷻ خپل حبيب ته هغه مقام ورکړی دی چې د بل چا نشته. الله ﷻ چې څنگه وغواړي او چيري وغواړي رسول الله ﷺ رسولاى شي او چې څه وغواړي په هغه ئي خبروي نو په دي اعتبار حاضر او ناظر د رسول الله ﷺ صفت نه دی. حاضر او ناظر هغه ذات دی چې هر ځای، هر وخت او د هر شي په هکله حاضر او ناظر وي او دايوازي د الله ﷻ صفت دی. زيد چې کوم تاويل کوي ددي تاويل په اعتبار د الله ﷻ صفات نورو ته ثابتوي په دي کي د عقيدې د خرابيدلو قوي انديښنه ده. په تاويل سره پر زيد باندي د کفر حکم نه

کیرې خود اطلاق ضلال موجب بلل کیرې. زید ته له دي فکر څخه
گړزیدل لازم دی ترڅو راگړزیدلی نه وي هغه دي دلمانځه امام نه
جوړیږي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۱۰۸)

مسئله :- علم غیب چې په ګلي توګه کومه ذره ورڅخه پټه نه پاته
کیرې بلکه هرڅه هروخت ورته معلوم وي دادالله ﷺ ذات
ځانګړتیا ده. هرچیري حاضر او ناظر اوله هرڅه څخه باخبر دالله ﷻ
خاص صفت دی. کوم نبی یا ولي یا ملکه ورسره شریک نه دي. نوبل
څوک په دي صفت کي ګډول او باور کول دشړک عقیده ده.

(فتاوی محمودیه ټوک ۱۰ مخ ۲۱) (تفسیر ابن کثیر سورة نساء بخاری شریف ټوک ۲ مخ ۴۵۲)

مسئله :- دچا چې دا عقیده وي چې رسول الله ﷺ حاضر او ناظر دی
یا رسول الله ﷻ علم غیب لري. دا دشړک عقیده ده له دي څخه
سمدستي توبه کول ضرور دی. که نه په هغسي پسي لمونځ کول
تحريمي مکروه دی. (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۹۴) (بخاری شریف ټوک ۲ مخ ۱۹۵).
مشکوٰة ټوک ۱ مخ ۱۳۷۷ او کفایت المفتی ټوک ۱ مخ ۱۲۴)

یادونه: فرشتو، نبیانو یا ولیانو چې دغیب په هکله کومي خبري کړي
دي هغه اطلاع علی الغیب دی. او عالم الغیب له الله ﷻ پرته بل
څوک نشته. زموږ عقیده او ایمان دی چې دځمکو او اسمانونو په
هستوګنو کي تر ټولو ډیر عزت رسول الله ﷻ ته ورکړی دی
او تر ټولو در رسول الله ﷻ مرتبه لوړه ده خو عالم الغیب له الله ﷻ څخه
پرته بل څوک نشته هماغه یوازنی ذات دی. (محد رفعت قاسم)

یا رسول الله ﷻ بشر نه دی ؟

مسئله :- در رسول الله ﷻ او نورو انبیاء و بشروالی قطعي دی. له قرآن
او حدیث څخه ثابت دی. له دي څخه منکر له قرآنی نص او حدیث څخه

منکر دی. د بدعت اهل در رسول الله ﷺ له بشریت څخه منکر دی حال دا چې په قرآن کریم کې دهغه د بشر بللو څرگند تیا په وار وار سره شوي ده. رسول الله ﷺ فرمایلي دي چې: هغه خپل ځان ته بشروا په ترڅو در رسول الله ﷺ د بشري حقیقت په هکله امت ته علم وي او د عیسایانو په څیر په الوهیت دهغه د ګډ ګڼلو په ګمراهي کې اخته نه شي (قل انما انا بشر مثلکم) دیر ځایونه همدا سي الفاظ راغلي دي. په مشکوٰۃ (توک ۲ مخ ۲۷۹) کې راځي چې رسول الله ﷺ یو ځل په لمانځه کې سهو شوئي فرمایل: زه هم بشر (انسان) یم. لکه تاسو چې خطاء کیرئ: زه هم سهو کیرم، زه سهو کیرم تاسوئي ماته را یادوئ.

له قرآني آیاتونو، نبوي حدیثونو او دیني مشرانو له ویناوو څخه ثابته دی چې رسول الله ﷺ بېشکه بشر او انسان دی. نو څوک چې در رسول الله ﷺ په بشریت قائل دي هغه ته کافر ویل، له اسلام څخه وتلی ګڼل غلظه او باطله خبره ده. د بغداد مفتی، علامه په خپل تفسیر روح المعاني کې فتوی نقل کړې ده چې په هغې کې ئي هغه کسان کافر ګڼلی دی چې در رسول الله ﷺ له بشریت څخه انکار کوي. ځکه دهغه ﷺ بشر بلل د ایمان صحت او د اسلام له شرطونو څخه دي.

(د روح المعانی تفسیر توک ۲ مخ ۱۰۱)

رسول الله ﷺ بشر دی خو تر رسول بشریت ئي مرتبه لوړه، افضل، اکمل، اقدس او اطهر دی په هر حال لکه څنګه چې در رسول الله ﷺ بشروالی منل د ایمان خبر دی همدا سي تر هر بشر ئي پورته او اقدس منل هم ضروري دی. (فتاوی رحیمه توک ۲ مخ ۳۹۵ د بخاری توک ۲ مخ

۱۲۲۲ او ۱۰۶۲ د عینی او شرح المعانی الاثر په حواله)

د سلام ويلو په مهال در رسول الله ﷺ در ائلو عقیده در لودل

پوښتنه :- په ځيني مسجدونو کي د جمعي تر لمانځه يا نور وروسته په ولاړو وائي يا نبی سلام عليك، يا رسول سلام عليك يا نورڅه وائي او دا عقیده ئي هم وي چې په دي عمل سره رسول الله ﷺ خوشحاله کيږي جواب را کوي او مجلس ته تشریف راوړي. که څوک پکښي گډون نه کوي هغوی بند ناموي آیا په مسجد کي داسي سلام ويل صحيح دی کنه؟

خواب :- دا خور ابد بدعت دی. دا عقیده لرل چې رسول الله ﷺ مجلس ته راځي له شرک سره مستلزم دی. له دي څخه ځان ساتل، دارواج او عقیده ليري کول او اصلاح کول د هر مسلمان ضروري دنده ده په تيره دهغوی چې اختيار لري. دا اختيار په خلکو کي د مسجدونو متوليان هم دي، پر هغوی ئي منع کول هم ضروري دی. تر مسجد بهر هم دا حکم دی. د سلام ويلو همدا طريقه که په قيام (ولاره) کي وي که په ناسته کي همدا پورتنی حکم لري. (نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۸۲)

مسئله :- حاضر او ناظر د الله ﷻ سپيڅلي ذات دی. له الله ﷻ پرته بل څوک حاضر او ناظر گڼل او په دي عقیده در لودل، شرک دی. نو هغه کسان چې در رسول الله ﷻ په هکله د حاضر او ناظر گڼلو عقیده لري هغوی په شرک اخته دي له دي عقیدي څخه ورته توبه کول خورا ضروري دی. د دي عمل له گناه سره، سره په غلطه عقیده هم اخته دی او کوم خلک چې له دي عقیدي څخه پرته پر دي عمل دوام کوي هغوی هم گنهکاران دي. (نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۲۹۳)

مسئله :- له الله ﷺ پرته بل شوک حاضر او ناظر نشته. داسي عقیده لرل شرک دی. دادالله ﷺ ځانگړی صفت دی. درسول الله ﷺ په هکله دا عقیده لرل چې که ورباندي صلوة او درود ویل کیږي تشریف راوړي یا جلوه کوي دا هغه ذات توهین او سپکول دي. که درود ورباندي ویل کیږي په صحیح حدیثونو کې راغلي دي چې ملائیکي ټي ورته رسوي او هلته چیري چې آرام دي ورته وړاندي کوي ټي فلاني د فلاني د زوی له لوري درود شریف ویل درته وړاندي کیږي.

(نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۹۵- کفایت المغنی توک ۱ مخ ۱۵۷)

په خبرو کې کفرې الفاظ ویل

پوښتنه :- په ناستواو غونډو کې خبري اتري کیږي. په دوو ماشومانو کې یو د کافر په توگه تظاهر کوي خو د هغه عقیده داسي نه وي یوازي په غونډو دلچسپي پیدا کوي یا د زده کړې غرض لري. د کافر ذرول اداء کوونکي ماشوم وائي زه له خدای ﷻ څخه منکریم، د خدای ﷻ په وجود اقرارناپوهي ده یا نور همداسي کفرې توري وائي او جواب ورکوونکي ماشوم هم ورته د کافر او مردو اخطاب کوي. په داسي خبرو کې کوم قباحت شته؟

ځواب :- د ضرورت په وخت کې د خدای ﷻ د وجود د منکر او د اسلام د مخالف کفریه کلمې او عقیده نقل کیدل چې ووائي فلاني داسي وائي یا د فلاني عقیده داسي ده یا داسي ووائي چې داسي ویل کفر دی او داسي ویل کفر نه دی. همداسي د اکراه (جبر) او سخت حالت په وخت کې چې په زړه کې ایمان ولري یوازې په ژبه د کفر د کلماتو د ویلو اجازه ده. (د النحل سورة)

له دي پرته په خپل اختيار په مذاق كې ياد تعليمي مقصد لپاره په بي فكري سره د كفر كلمات وائي يا هسي د فيشن لپاره د كفارو او فاسقانو جامې اغوندي خپل خان غير مسلم نسيې لكه په سوال كې چې ئي يادونه وشوه. كه څه هم عقیده ئي داسي نه وي حرام او ناجائز او په ځيني صورتونو كې خود كفرويره ده. په مجموعه فتاوی (توك ۲ مخ ۳۰) كې راځي چې د كفر كلمات ويل كه څه هم ورباندي عقیده ئي نه وي بيا هم كفردی. مولانا رشيد احمد گنگوہي فرمائي: كفريه كلمي ويل كه څه هم عقیده ئي ورباندي نه وي بيا هم حرام او د خداى ﷻ د غضب موجب دى. مثلاً داسي لكه څوك تاسوته ووائي چې خره ! يا خنزيره: يابله نېكنځادرته وكړي. دهغه سړي دا عقیده نه وي چې ته خريابل څه ئي دانېكنځايوازي په ژبه وائي ته ووايه چې په هغي تاته قهر درځي او كنه؟ حتماً قهر درځي نو داسي وپوهيږئ چې د كفراو شرك د كلماتو ويل د خداى ﷻ د غضب موجب گزي.

مطلب داده چې ياده شوي طريقه صحيح نه ده. د پريښودلو وړده او اصلاح په دي پوري تړي نه ده. د دي جائزي طريقي ډيري دي.

(فتاوى رحيميه توك ۱ مخ ۴۳ د تذكره الرشيد په حواله)

مسئله :- كه د باطلو فرقو سره د مناظري د ښودلو په غرض كوم زده كوونكي خپل خان په باطلو فرقو كې وشميري او د اهل حق تضليل او تكفير وكړي دا هيڅكله جواز نه لري، سخته گناه ده بلكه دايمان خطر ده. په كفرا قرار كول او د كفر كلمه ويل كه څه هم عقیده ئي نه وي، د استهزاء لپاره وي دا هم فقهاؤ د كفر موجب بللى دى.

په داسي مناظرو كې دي داسي طريقه اختياروي يو دى ووائي كه قادياني داسي ووائي ستا ځواب څه دى؟

يارضاخاني داسي ووائي له تاسره خواب څه دی؟ کفري خبري هيڅکله په خپله وينا کي مه وړاندي کوي که څه هم دجعلي وکيل په توگه وي. د کفر کلمه په ژبه ويل دظلمت موجب ده تر هغه چې ترديدې ونه شي. (فتاوی محموديه توک ۱۸ مخ ۱۲۴)

له خپلي مسلماني څخه انکار کول

پوښتنه :- درمضان المبارک په مياشت کي څو هوپلونه دغیر مسلمانانو لپاره دورځي خلاص وي په دی هوپلونو کي له غیر مسلمانانو سره، مسلمانان هم په زیات شمیر روژي خوري. که کله پردی هوپلونو پولیس راپیښ شي نوروزه خوړونکي مسلمانان ونیسي، هغوی د سزاله ویري پولیسوته وائي چې مونږ مسلمانان نه یو، پولیس چې دا ووري، هغوی پریږدي، داسي کول صحیح دی؟

ځواب :- په دی خبره چې زه مسلمان نه یم، سړی له دین څخه وزی نور مسلمان نه پاته کیږي داسي خلک دي بیادایمان اونکاح تجدید وکړي اود بیالپاره دی له دي بد حرکت څخه توبه وکړي. دروژي دخوړلو لپاره نور عذرونه هم کیدلای شي څوک چې درواغ وائي هغه بل عذر هم ویلای شي خپل ځان غیر مسلم بلل حماقت دی.

(آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۵۱)

که کوم خفيه پولیس ځان غیر مسلم جوړ کړي

پوښتنه :- (۱) که څوک دروزي دترلاسه کولو لپاره خپله څهره داسي بدله کړي چې دهندو (یا غیر مسلم) یقین ورباندي راشي. مثلاً په تندي صندل ولگوي یا په غاړه کي زنار واچوي. داخوافعال دي څو کله لادخپل هندووالي خبره کوي اود مسلمانیدلو خواهش

خرگند کړي. په داسي حال کي دد مسلمان پاته کيدلو ياد نکاح دشتون
حکم څه دی؟

(۲) څوک که په خفيه پوليسو کي وي او ديوه تبنتيدلي مجرم
دموندلو په نيت خپله څهره داسي بدله کړي چې دچاد مسلمان
بللو يقين ورباندي نه راڅي هغه بيخي هندو وگڼي، خو هغه په خپله په
خپل هندويت اقرارونه کړي په داسي حالت کي ئي داسلام اونکاح
حکم څنگه دی؟

جواب (۱): پرته له ضرورته دکفارو مخصوص لباس استعمالول
ممنوع اونا جائز دی: صندل لگول دفارو مذهبي شعار دی داسي لکه
زنار په غاړه کول په داسي کارسړي کافر کيږي او خپل ځان هندو (يا بل
غير مسلم) بلل کفردی او دارتدا له امله ئي نکاح فسخ ده. که
وروسته همداشخص مسلمان ټيږي پخوانی نکاح ورته پرته له حلالي
څخه شرعاً صحيح کيږي.

(۲): که يوازي دکفارو ملي (قومي) لباس غوره کړي، کفر نه ده خو گناه
ده او که دکفارو مذهبي شعار غوره کړي حکم هغه دي چې وړاندي په
لومړي جواب کي وويل شو. (فتاویٰ محموديه ټوک ۲ مخ ۱۱۴ د عالمگيري په حواله)
مسئله: - رام اور حليم يوبلل او ورباندي عقیده کول کفر ده. دچاچي
همداسي عقیده وي لمونځ ورپسې نه کيږي. (نظام الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۱۰۳)

ايشه کوونکی کافردی

مسئله: - دشرابوپه نشه کي که څوک ومري (مړشي) ايمان ئي نه
زائليږي او دافعل (شراب څښل) کفر نه بلکه کبیره گناه ده. داسړي
مسلمان دی او دجنازي لمونځ ورباندي کيږي (که څه هم په نشه کي

ومري) خود تو بيخ لپاره دي مقتدا عالم او د جامع مسجد امام ورباندي د جنازي لمونځ نه كوي. عام مسلمانان دي ورباندي لمونځ وكړي او پټ دي كړي خو كه پرته له لمانځه پټ كړاي شي نو ټول گنهكاران كيږي.

مسئله :- په شوق او غلام ايمان نه زايليږي، دا شخص هم مسلمان دي خو گنهكار دي كه لاره وهونكي د غلا په حال كې ووژل شي نو د جنازي لمونځ دي ورباندي نه كوي خو كه ونيول شي او بيا ووژل شي لمونځ ورباندي كيږي.

مسئله :- كه مسلمان كه د زنا په حال كې ووژل شي حكم شي هغه دي كوم چې د شراب څښوونكي دي. (امداد الاحكام ټوك ۱ مخ ۱۱۷ او عيني، الهدايه)

علماء ته د بنكناكوونكي حكم

مسئله :- كوم خاص عالم ته په بنكناكوولو كفرنه پيښيږي، كه په مناظره يانور و خبرو كې عامو علماء ته خطاب وشي خو مراد ورڅخه مخاطب وي بيا هم د كفر حكم ورباندي نه كيږي. خو څوك چې علماء ته بنكناكووي هغه ددي ورنه دي چې مسلمانان ورسره ناسته ولاړه وكړي. له هغوي سره د خورلو څښلو پريښوول د مسلمانانو پر ذمه دي. دا تر هغه وخته چې له دي گناه څخه توبه ونه كړي.

(امداد الاحكام ټوك ۱ مخ ۱۱۸)

رسول الله ﷺ ته بنكناكوول

پوښتنه :- يوه كس رسول الله ﷺ ته بنكناكوو كړه د سبب د پوښتل په جواب كې ئي وويل ما دخپلي ميرمني دا خطر او دمكئ له امله كړي وه. ددي شخص حكم څه دي؟

خواب :- داسي شخص (مونږدي الله ﷺ ځيني وساتي) بالکل له ايمان څخه خلاص دي او ميرمن ئي هم ځيني طلاقه ده. داسي شخص ته توبه، د ايمان او نکاح تجديد ضروري ده. که اسلامي حکومت وود داسي شخص سزا قتل دی. خود اسلامي حکومت دنشتوالي له امله داسي سزانه ورکوله کيږي. خود و مره پوهيدل په کار دی چې پرهغه فشار راوړل شي ترڅو توبه وکړي د ايمان او نکاح تجديد وکړي (نظام افتاوي ټوک ۱ مخ ۵۲)

په روژه مسخري کول

دالله ﷺ اطاعت يو خورا مهم امر دی. ډير نا پوهان روژه نيسي خو ځيني بدديانته په ژبه هم داسي الفاظ وائي چې ځان ورباندې کفر ته رسوي. مثلاً وائي روژه دي هغه کسان نيسي چې په کورکي ډوډۍ نه لري. ياداسي چې زموږ په وږي پاته کيدلو الله ﷻ ته څه گټه رسيږي. ياداسي نور...

په داسي الفاظو کي ډير احتياط لازم دی او په پوره غوره سره په يوه مسئله ځان پوه کول په کار دی. خورا وږه خبره مسخره (ټوکه) او مزاق سره د کفر موجب گرزي. که يو څوک ټول عمر روژه ونه نيسي، لمونځ ونه کړي يا کوم فرض اداء نه کړي ترڅو ورڅخه منکر نه شي نه کافر کيږي. که کوم فرض اداء نه شي دا گناه ده او کوم اعمال چې ترسره شي دهغه ورته اجر ورکول کيږي خوله دين سره خورا وږه خبره په مسخره (ټوکه) کول کفر دی او ورسره ئي د ټول عمر اعمال ضائع کيږي. دا خورا د مراعات وږ خبره ده چې دروژې په اړه هيڅکله داسي خبري ونه شي مسخره ورسره ونه شي. (فضائل رمضان. ۲۲ از امداد احکام ټوک ۱ مخ ۱۴۴)

مسئله : که خوګ لمونځ پريږدي خواستهزائي ونه کړي هغه دا حنا فوپه نزدکا فرنه بلکه فاسق دی دهغه سزاداده چې داسلامي حکومت چارواکي به ئي دومره وهي چې له بدن څخه ئي ويني وبهيري بيادي بندي کړي ترڅو هلته ومري اوياتوبه وکړي. عام مسلمانان دي له هغه چاسره چې لمونځ نه کوي ناسته ولاړه نه کوي خوراک چسناک دي ورسره نه کوي ترڅو توبيخ او تهديد شي (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۱۳، ټوک ۱ مخ ۱۴۳)

يادونه : ددي سزاگانو اختيار له عامو وگړو سره شته ، که اسلامي حکومت وي نو دا معامله امير لمؤمنين ته سپارل شوي ده يعني د شرعي محکمي صلاحيت دی. خو نابالغ ماشوم يا غلام ته پلار هم سزا ورکولای شي خو سزابه په لاس سره او وهل به په سوتي (ډنډه) بابل شي نه کوي. (محمدرفعت قاسمي)

دالله ﷻ په هکله گستاخي کول

مسئله : ځيني پيرپرست وائي: که څه غواړي له لوي پير څخه ئي وغواړئ او دالله ﷻ په هکله (داکفريه الفاظ) وائي مونږ له الله ﷻ څخه ولي وغواړو، دهغه خودا کار دی چې له يوه ئي واخلي بل ته ئي ورکړي اوله بل څخه ئي واخلي بل ته ئي ورکړي (نعوذ بالله) ددي خلکو په زړونو کي دالله ﷻ عظمت بالکل نشته. چې پر خوله ورځي هغه وائي. دا پروانه لري چې په دی خبرو زمونږ ايمان ځي او داسي خيال کوي چې داکفري الفاظ دي. (اغلاط العوام مخ ۹۶)

مسئله : دالله ﷻ له شان سره فقط په مسخره کولو ايمان ځي څه دا چې بنکنځاوشي دا خو خورا ستره گناه او خطرناک عمل دی په دي کي خود ايمان اونکاح دتجديد ضرورت دی. (نظام الفتاوى ټوک ۱ مخ ۱۲۵)

په لمانځه مسخره (ټوکه) کول

پوښتنه :- که څوک ووايي چې روژه دي هغه څوک نيسي چې په کورکي اوږد نه لري. په لمانځه کي ناسته پاسته څوک کوي؟ که داسي يابلنه د کفر کلمه څوک ووايي آيا د داسي شخص ايمان پاته کيږي؟

ځواب :- په دين کي د مسخري او مزاق هر ډول خبره کفر ده. ايمان ورسره ساقط کيږي. داسي شخص دي له کفري کلماتو ويلو څخه توبه وباسي د شهادت کلمه دي ووايي ايمان دي تجديد کړي اوبيا دي نکاح هم نوي کړي. که له توبي پرته او دنکاح له تجديد څخه پرته خپلي ميرمني ته ورنژدي کيږي، دواړه گنهگار دي. (آب کي مسائل ټوک ۱ مخ ۵۰)

مسئله :- ميرمن ورته ووايي: زه ستا په قرآن بولي کوم. ميرمن ئي مرتده ده، نکاح ئي ختميږي. که هغه توبه وکاري ايمان تجديد کړي بيا ئي ورسره نوي نکاح کيږي. (آب کي مسائل ټوک ۸ مخ ۲۲۲ نظام الفتاوى ټوک ۱ مخ ۴۸)

مسئله :- در رسول الله ﷺ د مبارک ويښته توهين هم کفر دی. د فقه په کتابونو کي راځي چې که در رسول الله ﷺ د مبارک ويښته په هکله د تصغير صيغه استعمال شي هم سړی ورباندې کافر کيږي. (آب کي مسائل ټوک ۱ مخ ۵۲ کفایت الفتاوى ټوک ۱ مخ ۳۱)

له ديني ضرورتونو سره لوبي او مسخري کول

مسئله :- هغه کسان چې حديث نه مني د منکیر حديث په نوم مشهور دی. پنځه وخته لمونځ هم داسي متواتر دی لکه قرآن کریم چې متواتر دی. څوک چې له پنځه وخته لمنځونو څخه منکروي، هغه له قرآن کریم څخه هم منکر دی، له رسول الله ﷺ اوله اسلام څخه هم

منکړدی. ټول ديني امور چې ثبوت يې له رسول الله ﷺ څخه په تواتر شوي وي او در رسول الله ﷺ په دين کې شامل وي هر چاته معلوم وي هغه ددې ضروريات بلل کيږي. دا ټول امور پرته له کوم تاويل څخه منل د اسلام شرط دي. په دې يوه کې تاويل کول يا ورڅخه انکار کول کفر دی. نو هغه فرقه چې يوازې په دريو لمنځونو قائل دی او پنځه لمنځونه مني هغوی له اسلام څخه وتلي دي. (اثر ميرزا غلام احمد، ص ۲۹)

له صحابه و رضی الله تعالی عنهم سره مسخري کول

مسئله - څوک که د يوه خاص صحابي سره مسخره وکړي هغه تر ټولو بد فاسق دی. توبه ورته ضرور ده او که نه دهغه دخاتمی د بدوالي ويره ده. که دخوتنوپه استثناء له نورو ټولو صحابه ووسره مسخره کوي او هغوی يې لاري گني داشخص کافراو زنديق دی او که ووايي چې زه دفلاني صحابي روايت شوی حديث شريف نه منم (نعوذ بالله) او پر هغه صحابي دفسق تهمت و تړي دادنفاق څانگه اوله دين څخه دانحراف علامه ده.

مسئله - څوک چې صحابي ته کافرو وائي هغه شخص په خپله کافراو داهل سنت والجماعت له ډلې څخه وتلی دی.

مسئله - هيڅ ولي، غوث، قطب، امام، مجدد د ادني صحابي مرتبي ته هم رسيدلای نه شي او د نبي خولاستره مرتبه ده.

(آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۴۹، ۳۰، کفايت المفتی ټوک ۸ مخ ۴۱)

مسلمان که دغير مسلم مذهبي مشر په وړاندي ټيټيږي او سلام ورته کوي

پوښتنه - پادري چې کوم خلک خپل کورته بولي دهغه پښوته سرور ټيټوي او څه پيسې ورکوي. همدا سي مسلمان هم څوک ورغواري. پښوته يې د سجدې په څيرور ټيټيږي. ددې حکم څه دی؟

خواب :- له واحد اولاشريک ذات الله ﷻ څخه پرته (که هغه نبي، ولي، پاچا يا هر څوک وي) هغه ته سجده کول او يا غير الله ته په ځمکه سرايښودل په محمدي شريعت کي قطعی حرام دی، کبيره گناه ده. که د عبادت په نيت وي نو د کفر موجب دی. که د تعظيم په توگه وي يابل نيت پکښي نه وي بيا هم د ډيرو علماؤ په نزد د کفر سبب دی.

په درمختار کي مع الشامي (توک ۵ مخ ۳۳۷) کي راځي چې څوک کوم عالم، پاچا يابل چاته په ځمکه سر پردي داد عبادت او تعظيم په نيت وي کافر کيږي او که د سلامي په ډول وي کافر نه دی خود کبيره گناه مرتکب دی. (درمختار) د پوښتني په يادونه کي که د کوم گروه (غير مسلم مذهبي مشر) په وړاندي د عبادت په نيت نه وي بلکه د تعظيم په مقصد د سجدي په څير سر تپت کړي. د دي لپاره هم توبه او استغفار ضرور او د نکاح تجديد دي وکړي. (فناوی رحيمه توک ۲ مخ ۲۷۸)

درکوع په څير تپيدل او تعظيم يا شکر نه کول

مسئله :- د مسلمانانو ايمان دی چې الله ﷻ تر ټولو د تعظيم وړ دی. الله ﷻ هغه ذات دی چې وړتيا لري چې انسان ورته دنياز تندي (تنبه) کښيږدي. له همدي امله په اسلام کي غير الله ته سجده کول حرام دی. همدا سې فقهاؤ درکوع په شان تپيدل هم مکروه بللی دی چې په هغه شان سلام وشي پايي تعظيمه وکړي.

له احسان کوونکي شکر په اداء کول په حديث شريف کي ثابت دی چې د احسان کوونکي شکر اداء کړي. بنايي چې هغه په ژبه سره وي او غوره لفظ پکښي جزاک الله دی. خو لکه څنگه چې غير الله ته سجده کول نا جائزه هغسي درکوع په څير تپيدل هم نا جائز دی.

(فناوی رحيمه توک ۱۰ مخ ۱۹۰، می توک ۵ مخ ۲۳۸، ترمذی توک ۲ مخ ۱۷)

مسئله :- د تعظيم لپاره د مورپښي ښکلول له قرآن او حديث څخه ثابت نه دی ، دا اسلامي درناوی نه دی . بلکه دنور و طریقه ده دهغي خان ساتل ښه دی . (فتاویٰ محمودیه توک ۱۵ مخ ۳۵۳)

مسئله :- ټیټیدل او د چاپښي ښکلول یا قبر ښکلول ښه نه دی . ځکه ټیټیدل او سلام کول صحیح نه دی نو ټیټیدل او پښي ښکلول چې له سجدي سره مشابه وي څنگه به صحیح وي . قبر ښکلول له دي امله حرام دی چې د اتقبیل ارض (د ځمکي ښکلول) دی . له دي امله هم حرام دی چې داله سجدي سره ورته والی لري . له دي امله هم حرام دی چې په دي کي وغیرا ته تعظیم دی . د اتبول حرام دی (عزیزانفتاویٰ ترک ۴ مخ ۱۴)

مسئله :- که د عبادت په توگه علماؤ او لویانو ته سر تیت او ځمکه ښکل کړي نو کافر کيږي خود سلام او تحية په ډول داسي وکړي کافر خونه دی اما د کبیره گناه مرتکب دی . (عزیزانفتاویٰ توک ۱ مخ ۱۷)

د کفر د کلمي دو یونکي د ذبیحي حکم

مسئله :- که د کوم مسلمان له خولې داسې کلمه ووزي چې کفر ورڅخه لازم کيږي . په هغي کي تأویل وکړي او د کفر فتویٰ ورباندي ونه لگيږي . د داسي شخص د لاس ذبیحه (حلاله) جائز ده خود داسي الفاظوله ویلو څخه دي په کلکه منع کړای شي . (فتاویٰ محمودیه توک ۱۱ مخ ۳۵۳)

د بزگانو پښي ښکلول

مسئله :- احتیاط دادی چې دلویانو پښي ښکل نه شي . ځکه دا ښکلول او تعظیم ، سجده کول ، پر ځمکه او د مشاء خولا سونه ښکلول په اتفاق سره کبیره گناه ده بلکه ځیني فقهاء ، لا د کفر حکم پر کوي (عزیزانفتاویٰ توک ۱ مخ ۱۵)

مسئله :- د مرشد د تعظیم سجده حرامه ده. (امداد الاحکام توک ۱ مخ ۱۱۴)

مسئله :- د تعظیم سجده ټول علماء کفر گڼي. سجده خاص الله ﷻ ته خانگړي ده. دخپل پير تصوير ته سجده کول لعنت دی او کوم خلک چې د تصوير سره د معامله کوي هغه ملعون او مردود دی. دهغه په کفر او شرک د فعل په ارتکاب کي کوم تردد نه معلومېږي.

(عزيزالفتاوی توک ۱ مخ ۱۷)

د قبر بنکلول

مسئله :- ټيټيدل او پښي يا قبر بنکلول صحيح نه دی. دا چې ټيټيدل او سلام کول صحيح نه دی نو ټيټيدل او پښي بنکلول چې له سجدې سره ورته والی لري څنگه به صحيح وي. قبر بنکلول له دي امله هم حرام دی چې هلته له سجدې سره ورته والی دی او له دي امله هم حرام دی چې پکښي د غير الله تعظیم دی. (عزيزالفتاوی توک ۱ مخ ۱۴)

دمزار په اړه د عقیدې حکم

پوښتنه :- دا اولياء کرامو په نوم نیاز او نذر ورکول او مراد غوښتل جواز لري او کنه؟ او دهغوئ پر مزار گلان يا خادر غوړول صحيح دی کنه؟

ځواب :- اولياء کرامو ته نذر منل او د درناوي لپاره ئي په قبر څه شی غوړول حرام دي. او دا عقیده لرل چې د امارز مونږ مراد پوره کوي او د دنیا هر څه دده په تصرف کي دي دا شرک دی. چې
(فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۱۲۲ د مراقي مخ ۲۲۸ په حواله)

مسئله :- د سجدې يا کوم بل ځای په هکله دا ويل چې دلته شهيد بآبادی هلته د درناوي لپاره څه غوړول يو مشرکانه حرکت دی، توبه ور څخه لازمه ده. (فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۲۳۲)

مسئله :- پرمزارونوباندي خادروغورول منع دی. داولياؤله ارواحو خخه استمداد اومرسته غونبتل يعني داسي عقیده لرل چي که په مصیبت اخته کيږو او دي بزرگانوته آوازوکړو اومرسته ځيني وغواړوهغه زمونږ پريادهر ځای اوري اوزمونږ مرسته کوي، دا اسلام عقیده نه ده، يوه مشرک نه عقیده ده له دي سره ايمان سلامت پاته کيدل گرانه خبره ده. (فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۲۰۶ - احسن الفتاوی ټوک ۱ مخ ۳۷)

مسئله :- دمزار پر دروازه تیتیدل، سراينښودل اود سجدي شکل اختيارول که د تعظیم په قصدوي حرام دی او که د عبادت په قصدوي نوشرک دی. قبریادروازه اودیوال ښکلول هم حرام دی. (فتاوی محموديه ټوک ۱۰ مخ ۲۱)

مسئله :- مصنوعي قبر جوړول دکوم ولي دقبر نوم ورباندي اښودل، خلک ورباندي خطا کول قطعاً ناجائز دی. څراغ پکښي بلول، سجده ورته کول منع اونا جائز دی. که رښتيا هم دیوه ولي قبروي ددي افعالوارتکاب ورسره ناجائز دی اود عبادت په نیت ورته سجده کول شرک دی. او که د تعظیم په نیت وي حرام او شرک ته ورته عمل دی. که د الله ﷻ لپاره نذرو کړي او خواړه شي دمزار فقیرانوته ورکړي، خوړل شي فقیرانوته جائز دی. که دانذر دقبر دڅښتن په نوم وي دا حرام دی او خوړل شي صحیح نه دی. (فتاوی محموديه ټوک ۵ مخ ۳۲۲)

مسئله :- ډیر حضرات، ولایا، حاجت روا، مشکل کشا گني. په دي نیت ورته فاتحه وائي څه شی ورته راوړي او وائي هغوی زمونږ په کاروبار کي ترقي راوولی. په مال اولاد کي زیاتوالی کيږي، رزق زیاتيږي، دا اولاد عمر ډیريږي داسي عقیده درلودل شرک ده. له قرآن کریم خخه ئي ابطال ښکاره دی.

مسئله :- ځيني کسان پر قبرونو باندې څه شې رېدي داچې مقصد ورڅخه دا ولياؤ رضامندي ده او هغوي حاجت رواگني، دا عقیده درلودل شرک ده او دا يېنودل شوي شي خورل هم ناجائز دی.

مسئله :- همدا سي د عرس په مهال يابل وخت دا ولياؤ پر مزارونو څاډرونه اچوي دا مکروه او اصراف ده. دعواموچې کومه عقیده ده هغه شرک ده. غضب لاداده چې نذر ورته مني. ځيني خلک له ليري ځايه ورته راځي د ماشومانو څلويښتي هلته کوي همدا نذر پوره کوي ځيني د ضرر د ليري کيدلو په هيله ورته راځي، ځيني ورته څراغونه بلوی، قبرونه جوړوي. خو په قرآن کریم کي په ښکاره توگه له دي عمل څخه د توبي حکم شوی دی (اغلاط العوام مخ ۲۳).

مزار ته تلل او هلته عقیقه کول

پوښتنه :- دلته مير مني واتي که مي زوی پيدا شوه د هغه د سروينستان به هغه خاص ځای خريم او قرباني به هم هلته کوم. دا څنگه دی؟

ځواب :- دا د هندو انورسم (رواج) دی چې مسلمانانو ته راغلی دی. داچې د عقيدې فساد پکښي دی نو يو اعتقادي بدعت دی. په ځيني ځايونو کي د کذب او شرک ځای ته رسېږي. لکه د ځينوچې دا عقیده وي چې د ماشوم راته فلاني بزرگ راگر. نو د هغه بزرگ په نوم نذر مني او د نذر پوره کولو لپاره مزار ته ځي او د ماشوم وينستان هلته اخلي (خريي)، هلته قرباني کوي او نوره ير خرافات سرته رسوي. مسلمانان دي له داسي خرافاتو څخه ځانونه وساتي. (آپ کر مسائل نوک ۴ مخ ۲۳۹)

دباران نه کيدلو له امله د مرستي (جندي) وزه حلالول

مسئله - په داسي مهال چنده کول وزه اخستل او غوښي ئي صدقه کول واجب گڼل غلط دی. دامهال که هرڅه ورسره وي، له خپل وس سره سم نه هغه څه يوازې د الله ﷻ لپاره څه ورکول غوره دی دوزي حلالول چې غوښه ئي صدقه کيږي غلطه خبر ده. په نافله صدقه کي غير مسلم خلکو ته ورکړه صحيح ده (فتاوی رحيمه ټوک ۲ مخ ۲۰۴)

مسئله - د ا طريقه سمه نه ده چې د باران د نه کيدلو په وخت کي په کليو کي له کورونو څخه وريځي يانورڅه تولوي بياباي پخوي، ماشومان رابولي، پرته له فرقه ئي شتمن اوبي شتو خوري، په خپله ئي هم خوري. صدقه د غريبانو حق دی او د غريبانو حاجت په مخني طريقه پوره کول دی (فتاوی محموديه ټوک ۱۵ مخ ۲۳۷)

ايا په هر شي کي د الله ﷻ حلول دی ؟

مسئله - د الله ﷻ په هکله د غير مسلمو په خیر د اعقیده درلودل چې په هر شي کي ئي حلول کړي، کفر دی همداسي د اعقیده درلودل چې هغه په عرش يا کوم بل ځای دی داسي لکه پاچا چې په تخت د پاسه وي، داهم کفر دی. له دې دواړو عقیدو توبه کول او ځان ساتل لازم دی. خدای ﷻ په کوم ځای کي محدود نه دی هغه له مکان څخه منزه (پاک) دی اولور دی. په شرح عقائد مخ ۳۴ کي راځي چې البته پر عرش باندي د الله ﷻ خاص تسلط او استیلاء ده په کیفیت ئي الله ﷻ ښه پوهيږي او د علم په لحاظ هغه پر هر شي محيط دی.

(فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۱۲۲ د غامگيري او مدارک په حواله)

د ځان ساتلو لپاره د کفر اقرار

مسئله - که کوم مسلمان د کفارو په گيرور شي. پرته له دې چې درواغ وواني بله چاره نه لري او واني چې زه مسلمان نه يم خو کله چې د امن

خای ته ور سیري له ویل شویو درواغو څخه توبه وکړي، هغه خبره ئي همدا یوازې په ژبه کړي وي. دا شخص گنهکار نه دی خوداسي ویل دځانه د هلاکت په وخت کي ویل غوره دی، دعمار بن یاسر رضی الله عنه پېښه په حدیث شریف کي یاده شوي ۵۵. (فتاوی محمودیه نوک ۱۴ مخ ۹۱ دقرآن کریم په حواله)

دکفر له کلماتو سره دنکاح حکم

مسئله :- د کفر د کلمو په ویلو نکاح له منځه ځي یعني په کومه خبره یا فعل چي د انسان ایمان ختمیږي په هغه وجه نکاح هم له مینځه ځي. (فتاوی محمودیه نوک ۱۴ مخ ۷۹)

مسئله :- د ایمان د تجدید لپاره د توبې او استغفار له ویلو سره دنکاح د تجدید حکم هم شوی دی. د دوو شاهدانو په منځ کي دي له نوی مهر سره ایجاب او قبول وکړای شي، دنکاح خطبه او اعلان فرض نه دی، سنت دی دنکاح د تجدید لپاره عدت لازم نه دی. (فتاوی محمودیه نوک ۱۸ مخ ۱۱۰)

مسئله :- د شهادت کلمه دي په ژبه ووائی او په زړه کي دي تصدیق وکړي. په کوم شي چي د ایمان څخه خلاص شوی دی دهغه دي اقرار وکړي که له اسلام څخه وتلی او عیسایت ئي غوره کړی وي له هغه دي بیزاري او برئت وکړي. (فتاوی محمودیه نوک ۱۲ مخ ۱۱۲)

مسئله :- ارتداد ستره گناه اولوی جرم دی خو چي مردود زړه د له اخلاصه توبه وکړي په اسلام کي داخلیږي مسلمانان دي هغه په خپلو کي شامل کړي. (کفایت الفتی نوک ۱ مخ ۴۶)

ایاد حدیث شریف منکرین مسلمان دي ؟

مسئله :- د اهل قرآن مدعیان چي له احادیثو څخه انکار کوي، مسخري کوي. په لمانځه پسي خندا کوي، له بڼځه وخته لمنځونو څخه

انکار کوي. داخلک له اسلام څخه خارج دي. دهغوی د جنازي لمونځ کول د مسلمانانو په هديره کي ئي پټول له هغه سره بنادي کول او نور تعلقات صحيح نه دي. (فتاوی رحيمه ټوک ۱ مخ ۲)

مسئله :- څوک ې دخداي ﷻ له وجود (شته والي) څخه انکار کوي دا شخص بد عقیده، ملحد او بي دين دی. په هغه توبه، تجديد ايمان او دنکاح تجديد لازم دی. (فتاوی رحيمه ټوک ۱ مخ ۱۳)

ايدا استاد توهين کفر دی؟

مسئله :- د مور او پلار يا استاد توهين پرته له شرعي وجې گناه ده. کفر نه ده. نه ورڅخه ايمان ځي او نه ئي نکاح ختمیږي. څوکه څوک قطعي حرام حلال وگهي دا کفر دی، ايمان ورڅخه ځي او نکاح ئي ختمیږي. (محموديه ټوک ۱ مخ ۲۱)

مسئله :- داسي ويل چې (الله ﷻ) ډيري انصافه دی چاته اولاد ورکوي او چاته ئي نه ورکوي) دا کفر ده. نعوذ بالله منه، استغفر الله. ويونکي ته ضروري ده چې توبه او استغفار ووايي د ايمان تجديد وکړي او نکاح هم بيا وټري. (فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۱۲)

په گناهونو باندې وياړ (فخر) کول

پوښتنه :- که څوک په ښکاره گناهونو اخته وي او د اهم وائي چې زه په خپله گناه فخر کوم ددي شخص حکم څه دی؟

ځواب :- د شريعت په مخالفت او د الله ﷻ په نافرمانی وياړ کول له شبيې پرته کفر دی. نو همداسي شخص د اسلام له دائري څخه وتلی او مرتد دی. پر هغه باندې د ايمان او نکاح تجديد لازم دی. دوخت پر حاکم باندې فرض دی چې هغه ته د ايمان او نکاح د تجديد تلقين

و کړي. که خدای مکره توبه ئي ونه کړه نو دهغه دمړ کولو حکم دي ورکړي. دا چې په مسخره سره دکفر کلمه څوک ووايي او په ښکاره گناه کوونکي مرتد داو واجب القتل دی نو په گناه باندي دفخر کوونکي په کفر کي څه شک دی؟ (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۴)

بتانوته سجده کول

پوښتنه :- که د چامیر من مندر ته لاره شي، بت ته لاسونه خوراو سجده وکړي، نذر ورکړي او مراد ځيني وغواړي آیا هغه مسلمان په پاته کيدلای شي؟

ځواب :- دامیر من بت ته د سجدې کولو له امله کافر ده.

(امداد المفتين توک ۸ مخ ۲)

مسئله :- غیر الله ته که سجده د عبادت په نیت وشي نو هغه څنگه کفر او ارتداد دی. خو که دمعمول تعظیم په قصد وي کفر خونه دی اما ستره گناه او شرک ته نژدې ده. (امداد المفتين توک ۸ مخ ۱۷)

د غیر مسلم کف او چف کول

مسئله :- له غیر مسلم څخه یوه ډول دا علاج او درملنه کول دی چې هغه دمعالجی د فن ماهروی لکه ډاکټر، حکیم او نور چې یوازي له فن څخه ئي گټه اخستل کيږي. لکه کوم وکیل چې له غیر مسلم څخه په دعوی کی پیروي کوي. په دي کي کوم شرعي مشکل نشته. د علاج او معالجي بل صورت دادی چې هغه د اهرسي دربار مقبول و بولي او د اباور ورباندي ولري چې کوم الفاظ دهغه له ژبي راوړي هغه بابرکت او مقبول دی. که هغه دم وکړي الله ﷻ به مرض ختم کړي. په دي صورت کي له غیر مسلم (کافر) څخه دم کول دا معنی لري چې

شايد هغه د الله ﷻ په دربار کي منلی دی حال دا چې هغه د کفر له امله د دي مستحق نه دی و په دي سره عقائد خرابي پري (فتاوی محمودیه توک ۱۴ مخ ۲۳)

په مشرکانه منتر علاج کول

پوښتنه :- یو شخص منتر وائي، هغه له غیر الله څخه مرسته غواړي.

هیڅ د الله ﷻ نوم نه اخلي دهغه دم شرعاً جواز لري؟

ځواب :- له داسي شخص څخه دم او کف کول جائز نه دی. هغه دیوي

(دیوتا) شافی او متصرف گڼي. او دادم کوونکی دیوتا مقرب

بولي، داسي عقیده د اسلام خلاف او کفر ده له هغه څخه دم اخستل

دهغه د عقیدي تصدیق کول او دهغه اعزاز دی. شافی مطلق، حاجت

رو او متصرف یوازي د الله ﷻ پاک ذات دی له هغه څخه بغاوت په

ژوند کي هم وبال او په مرینه هم عذاب دی. (فتاوی محمودیه توک ۱۰ مخ ۱۱۵)

مسئله :- په کفریه الفاظو دم دعا کول په هیڅ ډول صحیح نه ده او هغه

کفریه الفاظ حق او صحیح گڼل کفر دی او ورباندي له میرمني سره ئي

نکاح ختمیږي. که په داسي کفریه الفاظو دم تعویذ کوي. تر توبه

وروسته دي دایمان او نکاح تجدید وکړي. (نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۵۱)

د درود تاج ویل څنگه دی

پوښتنه :- د درود تاج ویل څنگه او حکم ئي څه دی؟ په دي درود کي

رسول الله ﷺ دافع البلاء، والوباء، والقحط، والمرض، والالم بلبل شوی

دی.

ځواب :- د درود تاج الفاظ د قرآن او حدیث نه دی. له صحابه

، تابعینو او نورو نیکانو ئي د لوستلو اثبات نشته، دا درود تاج په

سلگونو کلونه وروسته ترتیب شوی دی. د دي درود الفاظ له هغه

درود سره چې رسول الله ﷺ صحابه ووته ورنښودلی دی (لکه د ابراهيم عليه السلام درود یا نور) برابري کولای نه شي. هغه الفاظ چې رسول الله ويلي دي او هغه الفاظ چې کوم امتي ايجاد کړي دي په برکت د ځمکي او اسمان په خير فرق لري.

لنډه دا تر ممکن حده دی هغه درود وويل شي چې په حديث کي ثابت دی. دهغه درود چې الفاظ ئي په حديث کي ثابت نه دي، هغه دي مسنون نه گڼل کيږي. د همدې يادو شويو الفاظو ويل د علماؤ له خوا جائز نه دی گڼل شوی. ځکه د مشکلاتو حل کوونکی يوازي قدوس ذات دی. په مخلوق کي څوک دافع البلاء، يابل څه منل داهل سنت د عقيدې خلاف دی. (فناوی رحيمه توک ۲ مخ ۲۹۸ د ترمذی شريف په حواله توک ۲ مخ ۱۷ وفتاوی رشيديه مخ ۱۷۲)

مسئله :- د درود تاج کوم فضائل چې په ناپوهانو کي مشهور دی. هغه کوم اصل او اساس نه لري. په حديث شريف کي ثابت نه دی. د فضائلو او د ثواب اندازه معلومول در رسول الله ﷺ له بيان څخه پرته محال دی. دا درود په سلگونو کلونو وروسته ايجاد شوی دی. د دې فضيلت او د ثواب اندازه چا وکله ويلي ده؟

په حديث شريف کي چې کوم د درود الفاظ ثابت دي هغه پريښودل او غير مسنون الفاظو ته غټ، غټ ثوابونه قائليدل او ورباندې عقیده درلودل او وظيفه ئي ضروري بلل بدعت دی، په دې کي د دافع البلاء الفاظو په فرق عوام نه پوهيږي نو دهغه دويلو حکم ورکول هغه په شرک کي له اخته کولو سره برابردی. (فناوی رحيمه توک ۲ مخ ۳۰۱ د مجمع البحار توک ۲ مخ ۲۲۴ وفتاوی محموديه توک ۱ مخ ۲۲۲ په حواله)

خلاصه: د درود تاج په هکله دا خبره په یاد ولری: داله حدیث شریف څخه ثابت نه دی اونه ئي لوستل له صحابه وو څخه نقل شوی دی. دا وروسته ایجاد شوی دی. کوم الفاظ چې پکښي موجود دي دشرك بوی تري پورته کيږي نو احتراز ورڅخه کول خیردی. پر رسول الله ﷺ د درود اهتمام خور مبارک اهتمام دی خوددي اهتمام مهال په مهال دی په ژبه هغه درود وایاست په صحیح حدیث شریف او سنت کی ثابت دی. دنوروله لوري تصنیف شوی درود که څه هم ډیر کشش لري خو هغه سعادت او برکت پکښي نشته کوم چې در رسول الله ﷺ په تعلیم او د صحابه کرامو په عمل کي دي. (محمد رفعت قاسمی)

مسئله: - در رسول الله ﷺ له نوم سره د سیدنا لفظ ویل بدعت نه دی داله حدیث شریف څخه ثابت دی. (فتاوی رحیمه توک ۳ مخ ۳۰۶)

وسيله او دعا

پوښتنه: - توسل بالانبياء والاولياء جائز دی او کنه؟

خواب: - توسل که هغه په ژوند ووي که په مړه شويو، په اشخاصو وي او که په اعمالو، په خپل عمل وي او که دېل په هر حال ددي حقيقت او دېولو صورتونو مرجع دالله ﷻ په رحمت ده. داسي چې د فلاني مقبول بنده چې ورباندي رحمت شوی دی په هغه توسل کيږي. داسي توسل بالرحمة جواز څه چې ارجی للقبول دی او کومه شبهه پکښي نشته او دا ټول صورتونه په توسل کي شامل دي نو د توسل دا صورتونه جائز دي. حقيقت يې دا دي چې يا الله! ستا په هغه رحمت چې مونږ ته دي دهغه او هغه نیک عمل توفیق راکړی، زه په هغه رحمت توسل سره دعا کوم.

د تو سل د حقیقت په پوهیدلو بیا دهغه د فضیلت په هکله کوم دلیل ته ضرورت نشته. (اجسن الفتاویٰ توک ۱ مخ ۳۲۲)

مسئله :- د وسیلي د پوره تفصیل لپاره وگورئ (اختلاف امت اور صراط مستقیم).

اشخاص مخا طب کول (که هغه مړه وي یا ژوندي) او ورڅخه غوښتنه کول شرک دی خوله الله ﷻ څخه غوښتل او دا ویل چې: یا الله! ستاد نیکو او مقبول بندگانو په طفیل زما د امراد پوره کړي، شرک نه دی. ځکه هغه شخص د شفیع په صفت یادېږي او داني مقصود دی. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۳۱ او د عبدالحی فتاویٰ مخ ۳۳۹ او ۳۹۵)

د وسیلي ډولونه او دهغوی حکم

مسئله :- خلک دوه ډوله تو سل کوي: یو دا چې وائي ای فلانی پیره صاحبه! ته له الله ﷻ څخه زما مراد پوره کړه یا خپل پیر یا نور مرستی ته را غواړي، له هغوی څخه خپل مراد غواړي یا هغه د خدای ﷻ په کارونو کي داخل گڼي. داسي چې، یا لوی پیر صاحب «المدد» وائي. یا د کوم مزار اهل ته وائي چې زما داکار جوړ کړه یا نور... داسي تو سل ناجائز بلکه شرک دی. دا که څه هم استمداد دی خو عوام ئي وسیله بولي او پکښي اخته وي.

دوهم ډول تو سل دادی چې وائي: یا الله ﷻ! زه د فلانی بنده په برکت او وسیله داد عاکوم چې دهغه د مقبولیت او محبت په طفیل زما د عاقبله کړه داد وسیلي تو سل جائز دی او په جواز کي ئي ډیر دلائل شته. مثلاً: په خپله رسول الله ﷺ په تیر شو یو انبیاؤ تو سل کړی دی. (نظم الفتاویٰ توک ۱ مخ ۱۷ او جمع انقواند مخ ۲۲۴)

دنبی یا ولي په طفيل دعاكول

مسئله :- هو! كه يوازي الله ﷻ ته دعاكوي له ولي يانبي څخه غوښتنه نه كوي، هغه يوازي وسيله گرزوي. مثلاً څوك وائي يا الله ﷻ! فلاني نبی یا ولي ستا مقبول بنده دی. دهغه په وسيله زما دعا قبوله لره دا جا نژده. (نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۷۲ د شامی نوک ۲ په حواله)

درسول الله ﷺ په وسيله دعاكول

پوښتنه :- يو څوك درسول الله ﷺ په طفيل له دعاكولو سره اتفاق نه لري، هغه وائي: څه چې غواړي هغه له الله ﷻ څخه غواړه پرته له وسيلي كارونه كيږي گواكي دوسيلي په طلب كي مونږ د شرک كړه وړه كوو.

ځواب :- كه څوك پرته له وسيلي څخه دعاكوي داهم صحيح ده او كه څوك له الله ﷻ څخه داسي غوښتنه كوي چې يا الله ﷻ! زما د حاجت درسول الله ﷺ په طفيل پوره كړه داهم صحيح ده. دا شرک بلل غلط دی همداسي رسول الله ﷺ تعليم ور كړی دی.

(فتاوی محمودیه توک ۱۷ مخ ۱۴۹۹ او ترمذی شریف توک ۱ مخ ۱۹۹ او مشکوٰۃ مخ ۱۹۶)

۳ علم الاعداد معلومول

مسئله :- د دي علمو په هكله د څو خبرو پوهيدل ضروري دی:

(۱): د راتلونكو پېښو (حادثو) په پوهيدلو چې څومره طريقي دي هغه له انبياؤ پرته چې ورته وحی شوي وي، نوري قطعي او يقيني نه دي. هغه ډير پر حساب او تجربه بناء دي، تجربه او حساب كله صحيح وي او كله غلط نو په دي علمو مويقيني وړاندوينه كول ممكن نه ده چې لازماً به صحيح وي بلكه كله به صحيح وي او كله به غلط.

(۲): غیر یقیني شی یقیني او قطعي بلبل په عقیده او عمل کي دفساد سبب گرزني نوڅکه ددي علومو په پایلو سل په سلو کي یقین کول ممنوع دی، چې اکثر عوام هغه یقیني گڼي.

(۳): دراتلونکي په هکله وړاندوینه پر دوه ډوله ده. ځیني داسي دی چې انسان دهغه تدارک کولای شي او ځیني داسي دي چې دهغوی تدارک ممکن نه دی.

ددي علومو په ذریعه چې کومي وړاندویني کیږي په هغوی کي پرته له تشویش څخه بله گټه نه لري. (ځیني کسان له دي څخه په ناهلي کي پاته کیږي غلط اقدامات کوي) دا علوم د غیر محموده علومو په شمار کي دي.

(۴): ددي علومو خاصیت دادی کوم خلک چې پکښي اشتغال لري که هغه دتعلیم او تعلیم لپاره وي او که دگټي په لحاظ وي. له الله ﷻ سره تعلق نه ساتي. همد اوجه ده چې انبیاء علیهم السلام په تیره رسول الله ﷺ په دي علومو کي دنه اشتغال هدایت کړی دی بلکه دهغوی اشتغال شي ناخوښه گڼلی دی. د انبیاءو ځای ناستو هم په دي علومو کي اشتغال خوښ کړی نه دی. نو دا علوم که دخپل ذات په لحاظ مباح دی ددي عوارضوله امله دا احتراز وړ دی.

(آپ کي مسائل نوک ۸ مخ ۲۲۷)

پر علم الاعداد باندې یقین کول

پوښتنه :- دا چې لاس گوري د قسمت معلومولو لپاره چې څه لیکلي وي، زه په هغه ډاډه یم خود علم الاعداد او نجوم ترمنځ ستر توپیر دی. په دي کي داسي کیږي چې دشخص دنوم د ابعاد په حساب یو عدد راغوره کوي بیاد هغه په معلومولو د علم الاعداد ما هر د هغه له

بنواو بدو خخه خبروي. که دا يوازي علم و گنډل شي، که غلطي خبري پکښي ليکلي وي، په هغويقين ونه شي آيا بيا هم گناه ده؟

خواب: - په علم نجوم او علم الاعداد کي دمقصد او پايلي په هکله کوم توپير نشته. هلته دستور و په حرکت او دهغوي په اوضاع (اجتماع او افتراق) د قسمت په هکله استدلال کوي او دلته د جمل په حساب اعداد را باسي او ورباندي په قسمت استدلال کوي، گواکي په علم نجوم کي په انساني قسمت ستوري اغيزمن گڼي او په علم الاعداد کي دنوم د عددونو په تاثير عقیده او باور لري. لومړی خود اشيان حقيقي موثر گنډل کفر دی. بيا په اټکل سره اموريقيني گنډل غلطه خبره ده نو يقين ورباندي لرل گناه ده. که فرضاً په دي کي دا اعتقاد خرابي فکر نه وي او نه مسلمان ته زيان پکښي وي، نه دا يقيني و گنډل شي او دا ووايي چې د دي بنودل گناه نه ده نوله دي شرائطو سره سره دا يو عبث فعل گنډلو کي ئي کومه شبهه نشته. که دي شيانوته توجه کيږي د دين او دنيا ضروري امور و ته توجه بيا نه کيږي. (آب کي مسائل ترک ۱ مخ ۳۷۱)

د راتلونکي دمعلومو لپاره لاس کتل

پوښتنه: - آيا د راتلونکي دمعلومات لپاره د دي فن ماهر ته د لاس کتل جائز دی؟ که د دي فن د ماهر په خبرو يقين ونه شي او د شوق لپاره وکتل شي بيا ئي حکم څه دی؟

خواب: - جواز نه لري. د دي عقیده لا وړاندي خرابيږي عقیده صحيح کول او توبه کول ورته لازم دی که ئي لا وړاندي عقیده خرابه نه وي او يوازي د تجربې لپاره ئي گوري د يته هم قطعاً اجازه نشته ځکه دلته

ہم دعقیدی دخرابی ویرہ دہ اود فاسد العقیدہ خلکو دعقیدی
دفساد تائید ورباندي کیري . (فتاویٰ محمودیہ نوک ۱۸ مخ ۷۷)

پہ ستوری اعتقاد در لودل کفر دی

پوہستہ :- چاد خپلی لور نکاح لہ یوہ عزیز سرہ و کرہ ، خوور خي
وروستہ ہغہ ورتہ جواب راور ستاوو چي ماتہ د علم الاعداد اونجوم
لہ حساب خخہ بنکارہ شوہ چي د ماشومانو پہ ہکلہ دستور و پتہ نہ
لگیري پہ شریعت کي د ا فعل ترکومہ حدہ صحیح دی ؟
خواب :- پہ نجوم (ستور و) اعتقاد کفر دی .

مسئلہ :- پہ نجومی باندي لاس دکتلو شوق دیر غلط کار دی اویوبی
مقصودہ کار ہم دی او گناہ ئی ہم دیرہ دہ خوک چي د لاس کتلو پہ
جنجال کي راگیروي ہغہ تل پریشانہ (خفہ) وي .

مسئلہ :- د اسلام لہ نظرہ لاس کتل او پہ ہغوشیانو اعتماد کول جواز نہ
لري .

مسئلہ :- د قرآن او حدیث لہ نظرہ د لاس پہ کتلو یقین کول صحیح نہ دی

مسئلہ :- خوک چي لاس گوري بیادر خخہ خبري کوي ہغہ تہ ورتل
گناہ دہ یقین ورباندي کول کفر دی . د صحیح مسلم دیوہ حدیث پہ

روایت کي راخي چي رسول اللہ ﷺ وفرمائل : (خوک چي کاهن ، نجومی
یا قیافہ پیژندونکی تہ ورخي او کومہ خبرہ ور خخہ معلومہ کري

تر خلویستور و خو پوري ئی لمونخ نہ قبلیری) پہ
مسند احمد او ابوداؤد کي حدیث شریف راخي چي رسول اللہ ﷺ

د دریو کسانو پہ ہکلہ فرمائی چي ہغوي پر محمد رسول اللہ رانازل

شوي دين څخه وتلي دي يو پکښي هغه څوک دی چې کاهن ته ورځي اود هغه دخبري تصديق کوي.

(آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۲۷۳ دمسنم ټوک ۲ مخ ۲۳۳، بهشتي زيور ټوک ۷ مخ ۳۹، بخاري شريف ټوک ۲ مخ ۹۷ باب: الطلاق او ترمذی ټوک ۱ مخ ۳۹۱ په حواله)

مسئله :- دخپل قسمت حال معلومول يا هغه حالات چې په اخبارونو کي ليکلي چې دفلاني فلاني مياشتي له زيږيدلو کسانو سره به داسي اوداسي وشي يا دا چې دفلاني تاريخ دزيږيدونکو کسان برج هغه دی دا ټول گناه دی. ځکه داسلام له نظره نه چاته دچا د قسمت صحيح حال شته اونه په برجونو اوستور کي ذاتي اثر شته په دی خبرو يقين کول گناه ده. داسي کسان تل پريشانه وي او توهم پرست تري جوړيږي.

مسئله :- دستور و علم يقيني نه ده اوستوري په خپله هم مؤثر نه دي ځکه ورباندي د يقين کولو څخه ممانعت شوی دی.

(آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۷۳ امداد الاحکام)

مسئله :- په فال اونجوم باندي اعتقاد لرل جائز نه دی يوازي په خداي عزَّ و جَلَّ اعتقاد لرل ضروري دی داشيان صحيح گنل او ورباندي باور درلودل شرک دی په صحيح گنلوئي دايمان خطر ده اوفال کتل هم منع دی (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۸۲)

دجنټري وړاندوينه

پوښتنه :- په جنټري کي وړاندويني ليکلي وي هغه کتل او ورباندي عقیده درلودل څنگه دی؟

ځواب :- په دي کي ځيني شيان په حساب پوري اړه لري (شرعي نه دی) لکه دريل گاډي وخت معلوميدل چې فلانی گاډی به فلانی

ستيشن ته په دو مره بجور سپړي ځيني شيان هني دعوا مو د مايل
 کولو لپاره وي... خو په شرعي لحاظ په دي اعتماد کيدلای نه شي. نه
 دي د دي مقصد لپاره گوري. (فتاوی محموديه ترک ۱۵ مخ ۱۱۳)

زمانی ته بدویل

مسئله :- د جاهليت په زمانه کي دخلکو د اعمومي عادت ووچې کله به
 ورته کوم تکليف ورسیدی يابه په کوم آفت او مصيبت کي اخته شول
 زماني ته به ئي بد، ردویل (لکه نن چې هم د ځيني ناپوهانو عادت دی)
 رسول الله ﷺ خلکو له دي کار څخه منع کول ځکه زمانه په خپل ذات
 کي څه شی نه ده. د زماني بدلون ټول دا لله ﷻ په قدرت کي دی کوم
 بڼه والی، بدوالی، مصيبت يا راحت چې زماني ته منسوب کوي په
 اصل کي هغه د خدای ﷻ له لوري دی او هغه ذات فاعل حقيقي دی
 نو که زماني ته بدویل کيږي هغه خدای ﷻ ته بدویل دی. او د اکفريه
 مکلمات دي ځان ساتل ورڅخه لازم دی.

کونگ (بوم) منحوس (سپيره) گڼل

مسئله :- ځيني کسان کونگ منحوس گڼي دهغه په هکله وائي چې
 هغه پر هر ځای کښيني هغه خرابيږي نو ځکه هغه منحوس دی
 خود ا بالکل غلطه خبره ده. نه کونگ منحوس دی او نه دهغه په رخ
 کوم ځای وړانږيږي. دا يادولئ چې هغه نعري وهي الله ﷻ يادوي
 آيا د الله ﷻ په ياد کي نحوست دی لاحول ولاقوة الا بالله.

هو! دا خبره شته چې کونگ يوداسي ځای کښيني چې هغه گونبه وي
 نو هغه په وړانږي کي کښيني، داسي نه ده چې هغه کښيني نو ځای
 وړانږيږي هغه په وړان شوي ځای کي کښيني. ځايونه

زمونږ د گناهونو له امله په وړانو ځايونو بدل شوي وي او د اوراني
زمونږ گناه د نه د کونگ. نومونږ گنه کار يونه دا چې کونگ منحوس
دی. د اباور کول چې په ځينو شيانو کي نحوست دی دا غلطه ده
(اغلاط العوام مخ ۳۰)

مسئله :- که په کوم کور کونگ کښيني يا څوک کونگ وويني
بيا ورباندي مصيبت راشي او بيا هغه د کونگ له راتلو څخه وگهي
د اهسي توهم پرستي ده.

په اسلام کي دنحوست تصور نشته خو کونگ (بوم) وړانيو ته ورځي.
دا چې کوم څوک يا قوم دهغه مستحق وي ځايونه ئي وړان شي
او کونگ هلته کښيني خود هغه نعري د مصيبت سبب نه دي بلکه
د انسان بد عملي دورانې او د کونگ د راتلو سبب دی.
(آپ کي مساند توک ۱ مخ ۳۵۸)

څاروي (حيوانات) منحوس گڼل

مسئله :- ځيني خلک آسونه او نور څه منحوس گڼي په دي کښ هم کوم
اصل نشته يعني دا کوم شرعي شى نه دی ټول واهينات
دي، دخلکو خپل عيونه په نورو کي په نظر ورځي. مصيبت ورته
د خپلو گناهونو له بدوالي ورته راځي خو نورو ته ئي منحوس وائي هغه
آس داسي منحوس دی، هغه غويي اوبل څه منحوس دی يا وائي هغه
څاروي هغه مهال نعري وهلي نو دا کارونه وشو يا وائي دهغه نعري
څخه و بيا ناروغي يا نور څه راغلل (يا پشي ورته په لاره کي تيره)
دا ټول بده عقیده او بد شا گوم دی.

مسئله :- ځيني ميرمني وني منحوسي (بد شگون، بد شا گومي) گڼي
د اهم وړانه عقیده ده. (اغلاط العوام مخ ۳۱)

مسئله :- مشهوره ده که مالگه په ځمکه توي شي يا په ځمکه گرمي او به تويي کړي د قيامت په ورځ ځمکه ورڅخه بدل اخلي. داسي اصله خبره ده کوم شرعي حيثيت نه لري. (اغلاظ العوام مخ ٤٨)

دگوتوټکان ایستل منحوس بلل

مسئله :- اسلام نحوست (بدشگونې، بدفالي، بدشاگومي) ته قائل نه دی. خو په لمانځه کې دگوتوټکان ایستل مکروه دی اوله لمانځه بهرهم دگوتوټکان ایستل مناسب نه دی یو عبث کار دی. (آپ کې مسائل ټوک ٨ مخ ١٣٤)

دزبان رسېدلوپه وخت کې څوک منحوس گڼل

مسئله :- کله چې چاته کوم زیان ورسېږي یا په کوم مقصود او موخي؟ کې ناکام شي نو وائي (نن سهارمي دچاد کور یو غړی (نفر) ويني آيا د کور غړی دو مره بد او منحوس وي چې یوازي په لیدلوئي ټوله ورځ بده تیرېږي؟ په اسلام کې دنحوست او بدفالي تصور نشته دایوازې توهم پرستې ده. (آپ کې مسائل ټوک ١ مخ ٣٧٥)

ایا په پرده کې نغبتی ماشوم نیکمرغه دی؟

پوښتنه :- ځینې ماشومان دزیریدلوپه وخت کې په یوه پرده کې نغبتی وي، ځینې خلک دا وائي چې دا پرده ښه یې چې د ماشوم خورانی کمرغه دی آيا داصحیح ده؟

ځواب :- دا پرده عموماً ځنېږي دهغي ساتل یا په هغي کې د ماشوم د نیکمرغي خبره په قرآن او حدیث کې نشته. (آپ کې مسائل ټوک ٨ مخ ١٤٠)

کوم ځای منحوس گڼل

پوښتنه :- آيا د ځيني ځايونو باندې د نحوست باورد لرلودل صحيح ده او که څنگه؟

ځواب :- د نحوست عقیده درلودل خو جائز نه ده خودا عقیده صحيح ده چې ددې ځای آب او هو انبه نه ده. او ورڅخه داسي ځای ته چې هو انبي بنه وي تلل جواز لري. (امداد الاحکام توک ١ مخ ١٣٩ ومظ هر حق)

د نظر کيدلو حقيقت

پوښتنه :- له مشرانو څخه اوريدل کيږي چې فلانی شخص نظر شوی دی نو يې گټه ورته کمه شوي ده يايي خدمت ختم شوی دی يا نور څه وايي. که مهرباني وکړئ او د نظر کيدلو حقيقت راته ونياست؟

ځواب :- په صحيح البخاري کتاب الطب باب العين کي حديث شريف راځي (العين حق) يعني نظر کيدل حق دی حافظ ابن حجر رحمه الله عليه په فتح الباری توک ١٠ مخ ٢٠٤ کي، په دي هکله د بزار له مسند څخه د جابر رضي الله عنه روايت را نقل کړی دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (تر قضا او قدر وروسته ډير کسان له نظر کيدلو مړه کيږي.) له دي څخه ښکاري چې له نظر لگيدلو څخه کله خلک ناروغان کيږي او په ځيني صورتونو کي د ناروغي انسان مړيني ته رسوي. نور زيانونه په دي قياس کيدلای شي. په حديث شريف کي دي: (څوک چې يوشی وويني په سترگو ورته خوږ ولگيږي که ماشاء الله لاحول ولا قوة الا بالله) ووايي هغه نه نظر کيږي. (آپ کي مسائل توک ١ مخ ٣٧٨)

مسئله :- د زيريدلو په وخت کسی ميندی دخپلو ماشومانو په غاړو يا لاسونو توري هوتي ددي لپاره تړي چې نظر نه شي يايي په

سینه یا سرد تور رنگ نسانونه و کړي دايوازي دثوهم خبره ده په شريعت کی کوم اصل نه لري (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۲۷۲)

مسئله :- که ټکي لگول داعتقاد خرابي نه وي، مقصد پکښي داوي چې ماشومان بدشکله کړي توري ټاپي ورباندي لگوي ترڅو نظر نه شي. دا جواز لري. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۱۲۵)

مسئله :- نظر کيدل حق دی له هغې څخه ځان ساتل جائز دی خو چې دځان ساتلو طريقه د شريعت مخالف نه وي. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۴۵۲)

د بدن نظر لپاره مرچ سوزول

پوښتنه :- که په ماشوم يا څاروي بدن نظر ولگيږي ميرمني او وه دانې مرچ ياد رخت او وه ټوټې ماشوم يا څاروي ته تراشاري کولو وروسته اورته اچوي، دا طريقه جواز لري؟

ځواب :- د بدن نظر دليري کولو لپاره په مرچ يا بل شي څه ويل او اورته اچول صحيح دی خو چې د شريعت خلاف څه شي ورباندي ونه ويل شي مثلاً د ديب ياديو تا يا بل څه نوم ورباندي نه واخيستل شي ياله شيطان څخه مرسته ونه غوښتله شي. (فتاوی محموديه توک ۱۵ مخ ۳۵)

د بدن نظر او عصري ساينس

له ام سلمی رضی الله تعالی عنها څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ يو ماشوم وليد په رنگ کي ټي سفه (زير والی) وور رسول الله ﷺ وويل چې دا بيه دم کرم څکه ورباندي نظر لگيدلی دی. (بخاری او مسلم)

په حديث شريف کی رسول الله ﷺ فرمايي: (العین حق) يعنی بدن نظر حق دی. (رهبر زندگی)

له ابو سعید خدری رضی اللہ عنہ څخه روایت شوی دی چې رسول الله ﷺ د جنیاتو (پیریانو) له شراودانسانانو له بدنظر څخه پناه غوښتي ده کله چې معوذتین نازل شول رسول الله ﷺ نور څه ترک کړل همدا به یې لوستل (ترمذی، ابن ماجه)

بد نظر او دهغه کار په واقعہ کی شته حق تعالی ﷻ په ځینی سترگو کی داسی اغیزا یښی دی چې که څه شی ته وگوري هغه ته زیان رسولای شی. در رسول الله ﷺ ارشاد دی: که کوم شی له قضاء او قدر څخه وړاندي والی کولای هغه به نظر وای ځینی خلک لیدل شوي دي چې یوازي په یو ځل کتلوسره انسان، څاوري روح والا (ژوندي) شیان تباہ کوي. په دي ترڅ کی دقرآن کریم تلاوت ښه دی. آیا ساینس بد نظر ته قائل دی؟

د پیراسائیکالوجسټ تحقیق

د غیر مرثي (مخفی او پټ) علومو د تحقیق نو پیراسائیکالوجسټ دی د دي فن د ماهرینو له تحقیق سره سم. دهر انسان له سترگو څخه غیر مرثي امواج (چار جونه یا برقی امواج) راوړي دا چار جونه د پوست د مساماتو له لاري بدن ته ننوړي د جسم دودانو لویا وړانو لویو سبب گړزي که همدا موجونه یا چار جونه مثبت وي له هغوی څخه انسان ته گټه رسیږي او که منفی وي نو ورته زیان رسوي. نو د بدنظره خلکو له سترگو څخه همدا منفی چار جونه راوړي او دومره ځواک پکښي وي چې د جسم نظام وړان و یچار گړزوي.

چایوي ښکلي څهري ته وکتل او په همدی غیر مرثي شعاع ښي دهغه شخص څهره (شکل) توره کړه، دا شعاع په وینه کی توروالی زیاتوي

اودڅهري رنگ تورگرزي. لنډه داچې درسول الله ﷺ دا ارشاد حق دی چې (العین حق) د بدن نظر رد قرآن دی او د منفي اغیز ضدې معوذتین (سورۃ فلق او ناس) دي. (سنت نبوي او جدید ساینس مع ۳۳۷)

دوباء سیمه پریښودل

پوښتنه (۱): چیري چې ناروغي خپره وي آیا له هغه ځای څخه تلل جائز دی.

(۲): مثلاً کوم ښار ته څوک لارښي هلته و بیا خپره شوه، هغه شخص له کار څخه فارغ شو آیا بیرته کور ته راتلای شي. یا هلته د بیا تر ختم پوري اوسیدل ضروري دی.

(۳): دغه ځای هستوگن بل ځای ته تللای شي؟

(۴): د آب او هواد بدلون لپاره د بیا، ځایونه پریښودل او ځنگل ته تلل څنگه دی؟

جواب (۱): که چیري و بیا یا د طاعون ناروغي خپره شوي وه په دی عقیده چې په تینسته به له دي ناروغي او مریني څخه خوندي شي، تلل ورڅخه نا جائز دی او گناه ده، مرینه دخدای ﷻ په حکم کي ده که ئي وخت راشي، نونه گرزي د جاهلیت په زمانه کی دا عقیده وه چې له کوم ناروغ سره څوک کښيني یا ورسره ډوډی خوري هغه بیماری ورته رسیږي. رسول الله ﷺ وفرمائیل: (لاعدوی) یعنی پرته دخدای ﷻ له حکم څخه بیماری بل ته نه ورځي.

یو ځل رسول الله ﷺ یو د جذام ناروغ تر لاس وینو د خپل خوراک په لوبښي ئي ورسره گډ کړ. مطلب دا چې دخدای ﷻ د حکم او الهی تقدیر څخه پرته هیڅ کیدلای نه شي. خود عقیدي د خوندي

ساتلو لپاره شريعت تعليم ورکړې چې وبایي سيمو ته پرته له ضرورت څخه مه ځي او مه له هغه څخه تينبسته کوئ. ځکه که هلته ورشئ نوزعيف العقیده خلک که ناروغ شي وائي دلته په راتلو مريض شوم خو تينبسته کوونکي وائي په راتلو له مرض څخه خوندي شوم کنه ورباندي اخته کيدم. تينبسته کوونکي نور هم پريشانه کوي او دهغوئ دکم همتي سبب گرزي. دهمدی حکمتونو او مصلحتونو لپاره رسول الله ﷺ هدايت کوي (چيري چې و باء خپره شوي وي هلته مه ځي او که هلته ياست د تينبستي په نيت ورڅخه مه ځي.)

(بخاري شريف ټوک ٢ مخ ٨٥٣) مسلم ټوک ٢ مخ ٢٩

په شريعت کي دليري او سيدلو عقیده يوازي د عقيدې او ايمان د ساتلو لپاره دی. په دي خاطر نه ده چې له مرض څخه خوندي شي او دا حکمونه هم وجوبي نه دي. په حديث شريف کي راځي: (فراراً منه) يعني له و باء څخه د تينبستي په نيت مه ځي. د دي تور په تشریح کي ليکي: که پرته له تينبستي د بل غرض لپاره له هغه ځای څخه لږ شي کوم خبره نشته. خو شرط پکښي دادی چې عقیده ئي کلکه زي. په فتح الباري او درمختار مع شامی ټوک ٥ مخ ٢٢١ کي راځي چې نه د چا عقیده داوه چې هر څه دخداى ﷻ په تقدير کي دي. دخداى ﷻ له حکم څخه پرته هيڅ کيدلای نه شي. نو هلته تلل اوله هغه ځای وتل جائز دی او که ئي عقیده داسي نه وه نو د وتلو او ورتلو ورته اجازه نشته ترڅو ئي عقیده خوندي وساتله شي.

(٢): هو! راتلای شي. د و باء تر ختم پوري هلته هستوگنه لازم نه ده. که له کار څخه فارغ شونو تلل ئي تينبسته نه ده. بيا هم دنيت سموالی ضروري دی.

(۳): هو! دآب او هواد تبديلي لپاره له ښار څخه څنگل يا اطراف ته تلای شي خونیت به ئي داوي چې دآب او هواد بلون هم يو علاج دی. غرض دا چې دوباره له سيمي څخه د فرار او تېښتي په نيت تگ نشته. په خداى ﷻ توکل کول په صبر او همت پاته کيدل په کار دی. که ئي تقدیر کي وو ورته راځي او د شهادت درجه به ورته حاصله شي. مرگ په تېښته نه گرزني نو په تېښته کولو ولي ايمان خرابوي.

ډاکټران او حکيمان ځيني ناروغئ متعدي گڼي، هغوی ته ئي جراثيم (مکروبونه) ثابت کړي دي. مونږ ته د دې د تردید ضرورت نشته. خودا هغوی ته همدالازمه ده چې ومني ناروغي په خپله متعدي او مؤثره نه ده بلکه دخداى ﷻ په تقدیر کي ده که ورته دخداى ﷻ حکم نه وونو د ذري په څير هم اثر نه لري.

(فتاوى رحيميه ټوک ۲ مخ ۳۷۱ دنوروي ټوک ۲ مخ ۲۲۸ او فتح الباری په حواله)

له مجذوم ناروغ سره د تعلق لرلو حکم

مسئله :- په دې هکله په دوو خبرو بايد ښه وپوهيږو. يو دا چې ځيني خلک قوی المزاج وي داسي ناروغان ويني له هغوی سره نژدې وي او په طبيعت کي ئي کوم بدلون نه راځي خو ځيني بيا کمزوري وي هغوی داسي ناروغان ليدلای نه شي او د هغوی ناسته ولاړه زغملاى نه شي.

دوهمه دا خبره ده چې شرعی احکام د قوی او کمزورو ټولو لپاره دی. بلکه د کمزورو مراعات پکښي ډير شوی دی. لکه چې امام ته امر دی چې په لمانځه کي د کمزورو خيال ډير وساتئ.

په دې دوو خبرو تر پوهيدلو وروسته به اوس پوه شو چې رسول الله ﷺ په خپله له مجزوم مريض سره ډوډئ خوړلي ده. لکه په حديث شريف

کي چې له جابر رضي الله عنه څخه روايت شوی دی وائي چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم دمجزوم لاس وینوی پر لوبښي ئي ورسره کښيناووورته وئي وپيل: **دالله صلى الله عليه وسلم په نوم سره ئي وخوره په الله صلى الله عليه وسلم بروسه (باور) کوه.** (ترمذی توک ۲ مخ ۴)

په ترمذی شريف کي داسي واقع له عمر رضي الله عنه څخه هم رانقل شوي ده. گواکي رسول الله صلى الله عليه وسلم په خپل عمل سره څنگه کړي ده چې مجذوم دنفرت او کرکي وړنه دی. خوداچې کمزوري خلک ددي دزغم حوصله نه لري نو دهغوی دفضري کمزوري مراعات شوی ده او هغوی ته ئي دځان ساتني امر کړی دی. (آپ کي مسائل توک ۸ مخ ۱۲۲ او امداد الفتاوی)

پر انساني ژوند باندي دمعدني ډبرو اغيز

پوښتنه :- خلک چې گوتي په گوته کوي په هغوی کي دخپل نوم دستوروپه حساب يو ډبرين غمی لکه عقيق يا فيروزه يا بل شی لگوي آیا په اسلام کي دا جواز لري؟

ځواب :- ډبره دانسان پر ژوند اغيزنه لري، دانسان اعمال اغيزه لري. **مسئله :-** په ډبرو (غميو) انسان مبارک کيدلای نه شي. دانسان اعمال هغه يا مبارک او يا ملعون گرزوي. ډبري مبارک يا نامبارکي گڼل دعقيدې فساد دی. له دي څخه توبه کول لازم ده. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۲۷۷)

دفيروزي ډبري اصل

مسئله :- ډبروپه کاميابي او ناکامي کي دخل نشته. دعمر رضي الله عنه دقاتل نوم فيروزؤ. دهغه دنوم دعاملول لپاره سبايانود (فيروزي ډبره) په متبرک حيشيت وښودله. دفيروزي ډبره مرغی او نيک مرغی (نحس يا سعد) تشخص دسبايي افکارو زيربنده ده. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۲۷۷)

د ډبرو په اغيز عقیده درلودل

پوښتنه: - ډير كسان په مختلفو نومونو د ډبرو د غميو گوتي په گوته كوي يا په غاړه كې خورند كوي او وائي چې فلانئ ډبره (غمی) زما په ژوند بڼه يابد اغيزلري او دهغوئ پر دی اثر عقیده هم لري په شرعي لحاظ دهغوئ پر اثر عقیده لرل او د سرو زرو گوتي په گوته كول څنگه دی؟

خواب: - ډبري دانسان په ژوند اغيزمن نه دي. دانسان نيک يا بد عمل دهغه د ژوند په سمبالښت يا وړاندي اثر لري. د ډبرو په اغيز باور درلودل د مشرکو قومونو عقیده ده، د مسلمانانو نه ده. د سرو زرو گوتي د سپري لپاره حرامه ده. (آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۷۸)

د گوتي ډبره (غمی) او نوی ساينس

انس ﷺ وائي: درسول الله ﷺ گوتي د سپينوزرو و او غمی پکښي حبشي وو. (ترمذی، شمائل ترمذی)
رسول الله ﷺ د سپينوزرو گوتي په گوته کړي ده، غمی ئي هم دنقري و او د عقيق د غمي گوتي ئي هم په گوته کړي ده. کله به ئي په بني او کله هم په چپي لاس وه خو ډيروخت به ئي په بني لاس وه. غمی به ئي دورغوي لوري ته وو. (تتوير الزهار رهبر زندگي)

رسول الله ﷺ د عقيق غمی استعمال کړی دی داله حديث شريف څخه ښکاره ده خودائې د دي لپاره استعمال کړی نه ده چې هغه ستونزي ورته حل کړي بلکه د حديث د پوهانو له وينا سره سم ئي د ښکلا لپاره استعمال کړي ده. (نبوي سنت او جدي ساينس)

د گوتي په گوته كول

مسئله :- ځيني کسان دلاس گوتي په گوتو کوي او د ډبرو وړي وړي توتي پکښي ږدي. ځيني خلک خوئي د شوق لپاره استعمالوي خو ځيني ئي په دي نيت په گوته کوي يائي په غاړه کوي چې هغه گته لري او انسان له زيان څخه ساتي. خويادولرئ چې دهغوئ په مستقل اغيزباوردل د حرام دي بلکه يو ډول شرک دی خو که د اباور وړباندې نه وي بيائي اجازه شته. که يوه گوتي وي د سپينو زرو وي. يو غمی ولري (اوسړی دي غمی دورغوي خواته او ميرمني دي ئي غمی دلاس د شالورته کړي)

مسئله :- ځيني د پښو په گوتو يادلاس په گوتو فلزي تار تړي د اهم يو ډول شرک دی. (که کوم طبيب د علاج لپاره وړباندې څه تړي هغه خبره بيله ده) (محمد رفعت قاسمی)

مسئله :- ځيني بياد او سپني گوتي په گوته کوي او هغه دروغتيا لپاره گټور گڼي. د انا جائز دی او په دی عقیده ئي په گوته کول چې د ابه زمونږ کار وکړي کفر دی. که کومه ناروغتيا ولري علاج کول وړباندې جائز دی. همداسي دمس، ژير او اوسپني گوتي په گوته کول منع دی.

مسئله :- ځيني سړي يا ميرمني په لاس يا پښه کي د مسو، اوسپني يا ژيرو کړئ اچوي او وائي داد غريب نوار له دربار څخه راغلي دي او هغه بابرکته گڼي د اهم ناپوهي ده.

مسئله :- له پاچا، قاضي او د موقوفه مال له متولي پرته بل چاته د گوتي په گوته کول پريښودل افضل دی.

مسئله :- د گوتي په مسئله خلک پوه نه دي. په رواجی ډول ئي په گوته کوي. که په اتفاقي توگه ورڅخه څوک پوښتنه وکړي چې گوتي

په گوته کول څنگه دی؟ وائي داسنت دی. حال دا چې داسنت نه دی. که سنت وای ټولو صحابه ووبه په گوته کړي وای (رسول الله ﷺ گوته د مهر لگولو لپاره په گوته کړي وه)

له هغه یادشوي کسانو سره که نور هم څوک گوته په گوته کړي جواز لري خو غمی به ئي دورغوي لورته وي گوته به یوه وي. دگوته نه په گوته کول افضل دی. که دغسل په وخت کې ترگوته لاندې دوینسته په اندازه ځای وچ پاته شي غسل او اودس نه صحیح کیږي. چې سم اودس ونه شي نولمونځ هم نه کیږي نو دگوته پریښودل غوره دی.

مسئله :- ځیني دسرو یا سپینوزرو یا مسوکړی داویا ووپه نوم په پوزه یا غوږ کې اچوي دا هم حرام او شرک ده. دا یادولرئ چې انبیاء علیهم السلام او اولیاء دگتې اوزیان رسولو جوگه نه دی نو داوسپني، مس او ژيرو ټوټې به څنگه گته ورسوي اود هغوی حقیقت به څه وي. دا هم په یادولرئ چې دالله ﷻ دولی کفر او شرک له شائبې څخه پاک وي اودا تعلیم ټول مخلوق ته ورکوي آیا همدالویان به دا حرکت خوښ کړي؟ نه هیڅکله نه. دا یوازي دناپوهي له امله دی. فکر نه کوي چې دقیامت په ورځ به ددې انجام څنگه وي. (شریعت یا جهالت مخ ۵۰۰ مسلم ټوک ۲ مخ ۱۱۲ په حواله - مشکوٰة ټوک ۲ مخ ۲۲۲ - مسائل مخ ۸۲ فتاوی عالمگیری ټوک ۴ مخ ۲۹۵ عین انهدایه ټوک ۴ مخ ۱۳۲)

ابا په تقدیر کې تبدیلی ممکن ده ؟

مسئله :- دالله ﷻ په علم کې دهر شي لپاره یوه نقشه شته هغه چې ظهور کوي هغه ته تقدیر وائي. په هغې نقشه کې تبدیلی نه راځي خو ځیني شیان مطلق وي چې د هغوی اظهار وړاندې دقضاء

او قدر کار کوونکوته نه وي او قدسه زړونوته ئي هم انکشاف نه وي
 اودا عدم ظهور ئي دمتعلیق له وجې ده همداخلک مبدل
 پیژني، تعلیق ئي کله تردعا پوري وي او کله تربل شي پوري.
 (فتاوی محمودیه توک ۱۵ مخ ۱۲۲)

د عقیدې خرابي

مسئله :- مشهوره ده چې کوم شخص نوی مسلمان شي، هغه به څه
 ورکړه کوي کنه، نه پاکيږي. دا خبره اصل نه لري.

مسئله :- مشهوره ده چې څوک بنکنځا وکړي تر څلویښتو ورځو ایمان
 ورڅخه لیري وي نو که په موده کې مړ شي نوبې ایمانه مړ کيږي.
 داهسي غلطه خبره ده. هو ادبنکنځا کولو گناه بیل شی دی.

مسئله :- مشهوره ده چې د خوب په مهال پښې دشمال قطب ته مه کوي
 ددي هم کوم اصل نشته.

مسئله :- دځینو ناپوهانو د سنتور (رواج) دی چې کله دکورڅخه
 دکرلو لپاره داني وړي په هغه ورځ داني نه پخوي داسي عقیده لرل
 گناه ده دا خیال او فکر دي ختم کړي.

مسئله :- دځینو کسانو دا عقیده ده چې که دورځې ووهی مه خوره
 هسی نه چې مسافر لاره ورکه کړی داسی عقیده لویه گناه ده.

مسئله :- ډیري میرمني دچیچک اولویو دانو علاج کول بدلولي
 اوځیني دا بیماری دپیریا نانو اثر بولي خودا خیال بالکل غلط دی.

مسئله :- ځیني میرمني دچیچک دناروغي په وخت کې قطع کول
 اوڅه پخول بدبولي او وائي مرض ورسره ډیريږي. ددي کوم اصل
 نشته. خو که ډاکټر او طبیب په نظر احتیاط وکړي نوبیله خبره ده.

مسئله :- ځيني له داسي ميرمني سره چې ډير اولادني مري ناسته ولاړه نه کوي او خپل ماشومان هم ورڅخه راگرزوي دا ډيره بده خبره ده ، داسي کول گناه ده . په شريعت کي هيڅ اصل نه لري . (اغلاظ العوام مخ ۳۲)

دخان په بدل کي وزه حلالول

پوښتنه :- څاروي په دي نيت حلالول چې دروځ بدل روح کيدلای شي . که د څاروي روح ولاړه شي دانسان روح به پاته شي ، الله ﷻ به د څاروي روح ومني او دانسان روح به نه اخلي آیا د اصحيح ده ؟

ځواب :- (۱) ژوندي څاروي صدقه کول خورا غوره دی . د مريض د شفاء لپاره که خاص د خدای ﷻ لپاره حلالېږي دامباح دی . خواصل خبره داده چې د پورتنني مقصد لپاره صدقه کول شته خونه روح دروځ لپاره فديه .

(۲) دا خيال بي اصله دی اباحت يوازي په دي خيال دی چې د الله ﷻ لپاره نفس قرباني کړي او دا خيال وشي لکه مالي صدقه د الله ﷻ درحمت د جلب وسيله ده او الله ﷻ به په خپل رحمت سره مريض ته شفاء ورکړي . (کفاية المفسى تـسـرک ۵ مخ ۸۵۵)

مسئله :- ځيني کسان په صدقه د نفس بدله نفس ضروري گڼي . وزه يابل څاروي ټوله شپه له مريض سره ساتي او بعض د مريض لاس په څاروي وهي او بيا هغه څاروي صدقه کوي . يائي له مريض سره نژدي حلالوي او غوښه شي وي شي او دائمي باوروي چې مريض په څاروي باندي لاس وهي ټولي بيماري او بلاوي ورڅخه وړي او په خيرات هغه څي گواکي د نفس بدله نفس کيږي خودا اعتقاد د شريعت خلاف

مسئله :- یو عام رواج دادی چې دناروغي په وخت کی وزه حلالوي. خودنفس بدله نفس یعنی فذیه یوازي په عقیقه کی شته بل خای ئی ثبوت نه دی راغلی. که داوا ئی نفس د نفس بدله نه بولي خوصدقه کوي او هغه رد بلا ده یعنی پریشانی لیری کوي او داپه حدیث شریف کی یاد شوی دی. خوزه وایم چې که دغسی وي نو دوزی دیسی صدقه کول مولی زړه نه اخلي؟ بل له دي خخه معلومیرې چې حتماً په زړه کی غلاشته او حلالول د مرض په لیری کیدلو کی زیات اغیزمن گنل او دافاسده عقیده په زړه کی گززی چې نفس د نفس بدل کیدلای شي. ځینی کسان دو بیا بلی بیماری په وخت کی وزه یا بل خاروي ذبح کوي او عقیده ئی هم دغه وي چې داشوک دی.. بعضی کسان د فدیې په نوم خاروي ذبح کوي داهم یوازي کذب او درواغ او باطل دي
(اغلاط العوام مخ ۲۳)

مسئله :- دشفا لپاره دخدای ﷻ په نوم نذر کول جائز دی خوبهتره داده چې پرته له نذر خخه ئی صدقه کړي اوله الله ﷻ خخه دصحت او روغتیا غوښتنه وکړي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۳)

له بیماری خخه دشفا په هیله دخاروي حلالول

پوښتنه :- که څوک ناروغ وي که دهغه له خوا کوم خاروي حلال شي او غوښه ئی بي وزله کسانوته ورکړه شي آیا دا جواز لري؟ داددی لپاره چې الله ﷻ دهمدی صدقي له امله ورباندي رحم وکړي او یائی روح په اسانی سره ولاړ شي؟

ځواب :- له آفتونو او ناروغیو خخه د خوندی کیدلو لپاره د صدقي او خیرات ترغیب ورکړی شوی دي. خود عوامو عقیده دا وي چې خاروي حلالول ضروري دی او نفس د نفس بدله گنې. په شریعت کی

ددې کوم ثبوت نشته دادعوامو خپل بدعت دی. که څوک داعقیده ونه لري خودا چې دبدعت تائید دی نو دا ناجائز دی بل ډول صدقه او خیرات دي وکړي. (په صدقه کې پټ والی مطلوب دی خودوزي په حلالو کې داسې کیدلای نه شي او په نقده صدقه کې دارو خلکو گټه ډیره ده او دڅاروي په بیه دارو خلکو اړتیاوي پوره کیږي.
(محمد رفعت قاسمی)

په شریعت کې له قرباني او عقیقي پرته بل ځای دڅاروي حلالول ثابت نه دی. دا غلطه عقیده په بنودینداره کسانو کې هم لیدله کیږي نو پر علماؤ لازم ده چې ددې اصلاح ته پاملرنه وکړي او مدرسو ته چې په دې ډول څاروي ورکول کیږي هغه ونه مني. که علماء تري سترگي پټي کړي او هغه تري ومني دادگمراهي تائید دی. (احسن الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۳۲۲)

بابونه غوښه اچول

د ناروغ له لوري څاروي صدقه کوي او غوښه ئې بانبو (یا کرک، زغن، ټپوس) ته اچوي ترڅو ئې روح ژر ولاړ شي یا الله ﷻ ورته شفاء ورکړي دادناپوهانو دخرافاتو څخه ده. په شریعت کې کوم اصل نه لري. دا کار دغیر مسلمانانو (هندوانو) څخه راغلی دی دا خورا سخته گناه ده. له مطلق صدقي سره آفت ځي او دغدي په صورت صدقه خورا بڼه ده یعنی څه پیسې یا مسکین ته ورکړي اویائی د کوم خیر په کار کې ولگوي. (احسن الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۳۲۲)

مسئله: ځیني کسان د صدقي غوښه بانبو ته اچول ضروري گڼي دا هم غلطه ده. په شریعت کې د صدقي مصرف معلوم دی بی وزله مسلمانان ئې بڼه د مصرف ځای دی، بانبی ئې مصرف نه دی.

(اغلاط العوام مخ ۲۳ د اصلاح انقلاب په حواله)

مسئله :- په ناپوهانو کي يورواج دادی چې بانسوته غوښه ورکوي. د ډيرو عقیده داده چې ناروغي صدقي غوښي ته ځي هغه به انسانان نه خوري او هغه بانسوته وراچوي. د دي کار هم کوم سند نشته داهم د شريعت خلاف ده. (بهشتي زيور ټوک ۲ مخ ۵۲)

مسئله :- باز بانسوته غوښه اچول او هغه دخان صدقه گڼل هم عبث خبره ده خو که کوم حيوان وږی وي څه شی ورکول شي دا جر سبب دی خو اړ انسان پرېښودل او باز بانسوته غوښه اچول يوبي معنی حرکت دی (آپ کي مسائل ټوک ۳ مخ ۴۳)

د ناروغ لپاره څاروي ازاد پرېښودل

مسئله :- يورواج داهم دی چې دناروغ سړي لپاره يو څاروي اخلي هغه په ځنگل کي آزاد پرېږدي او وائي مونږ دخدای ﷻ لپاره يو ژوندی شی آزاد کړي. الله ﷻ به دهغه په بدل کی زمونږ دناروغ روح له مصیبت څخه آزاد کړي. دا عقیده چې روح دروح بدله ده په شريعت کي کوم اصل نه لري. په بي سنده خبره عقیده او باور لرل په خپله گناه ده.

مسئله :- يورواج داهم دی چې څه شی دخورلو چښلو لپاره په لار کي ږدي د ابالکل دکافرانورواج دی. د غير مسلمانانو طريقه منع ده ، عقیده ورسره خرابيږي. دشرك او کفر ويره پکښي ده. داسي کار کوونکي داسي فکر کوي چې په دي مريض دديو او پيري اثر او فساد دی که دهغه په نوم څه شی ورکړل شي ، هغه خوشحاله کيږي او د امريضي او مصیبت ورڅخه ليري کيږي ، دادشرك يوبنکاره کار دی دا چې درزق بي ادبي کوي او خلکو ته تکليف رسوي لابله گناه ده.

د صدقي او خيرات سمه لاره اختيارول په كاردی. څه شی ممکن وي محتاج ته ئي ور كړي، كه هغه پوهيږي كنه خوالله ﷺ خوشحاله كيږي او دهغه په برکت هغه بلا او مرض دفع كيږي نوربې گټې كار بلكه گناه ده. (بهشتي زيور توك ۲ مخ ۵۲)

د صدقي لپاره ځانگړی شی مقرر كول

مسئله: - ځيني كسان د صدقي لپاره يو خاص شی مقرر كوي لكه ماش، دال يا نور رنگي شی. هغوی بلاتوره گڼي او وائي له توروالي سره څي دا ټولي عبث خبري دي او د شريعت خلاف دي. په شريعت كي مطلق صدقه د بلا دافع ده. خاص شی يا خاص رنگ په شريعت كي مقرر شوی نه دی. (اغلاط العوام مخ ۲۳)

د شيخ احمد د خوب په اړه عقیده

پوښتنه: - يوه خپره شوي پانه رارسيدلي ده. دا پانه ډير چاپيري او ويشل كيږي. د پاني په پای كي راځي چې كه ئي څوك مني او تكثير كوي ورته مالي گټه رسيږي او كه ئي څوك نه مني دهغه دزيان ويږه ده. دهغي پاني متن دادی:

بسم الله الرحمن الرحيم. در رسول الله ﷺ فرمان: رسول الله ﷺ په مدينه منوره كي يوه خادم ته بشارت ور كړی دی چې قيامت راتلونکی دی، د توبي دروازه تړل كيږي، غفلت مه كوئ. له گناهونو څخه توبه وباسئ. د دوشنبې له ورځي څلور ورځي روزه ونيسئ، لمونځ كوئ، زكوة ور كوئ. كه څوك له دي پاني څخه دري نوري وليكي څوارلس ورځي به ورته خوشحالي حاصله وي. په بمبئ كي چاله دي پاني څخه دري نوري ليكلي وي دوه نيم زره روپي ورته گټه پاته شوه

او چا د ارواغ گهلي وه د زوی لاس ئي وچ شو. که ئي څوک تقسیم نه کړي ضرور به غم و ويني د خدای ﷻ بنده یو دوي پاني وليکه ضرور ئي تقسیم کړه چې څومره زیاتي چاپ کړي هغومره ئي فايده زیاته ده.

ورنو! دا خبره په يقين سره ومنئ، خدای ﷻ دي مونږ ټولو ته توفیق راکړي، آمین

يادونه :- دا پارچه له ځان سره ساتل گناه ده.

خواب :- حامد ادمصلياً؛ د توبي د دروازي بنديدل او د قيامت دراتلو خبري په حديثونو کي ډيري راغلي دي، څومره چې وخت تيرېږي هغوی راتړدي کيږي. دي خبري ته د چا د خوب اړتیا نشته. له گناه څخه د توبه کولو حکم په قرآن کي ډير ځله راغلی دی. هر وخت دي انسان توبه کوي په دنيا کي مصيبتونه او د خيرات سزا ټول او د نفلي روژي نیولو فضيلت هم ثابت دی د دوشنبې او پنجشنبې دروژي په هکله هم روايتونه ډيري لمونځ او زکوٰة د اسلام له ارکانو څخه دي.

لنډه دا چې په دي کي داسي خبره نشته چې ثبوت ئي په خوب سره شوی وي. له دوشنبې څخه د څلورو ورځو دروژي ثبوت نشته. دا اصل نه لري يوازي په خوب دانه ثابتېږي.

د دين تبليغ او خپرول د امت مهمه فريضه ده له هغه څخه په مخالفت کولو کي سخت وعيد راغلی دی. پاته شوه دا خبره چې له دي پاني دري پاني ليکل او څوارلس ورځي خوشحالي او څوک چې تقسیم نه کړي هغه ته غم رسيدل او يائي له ځان سره ساتل گناه ده. دا خبري ټولي بي اصله دی، عبث دي يودوه پاني ورڅخه ليکل ضروري بل

جهالت دی. داسي خطونه دا ډيروخت خپريري اود خوب ليدونکي نوم هم شيخ احمد بن شي او ډير خرافات پکښي ليکلي وي مثلاً ليکلي وو: (سرکال دومره مسلمانان مري اوله هغوی څخه يو يادوه تنه به جنت ته لار شي اونور به دوزخ ته ځي) مشرانو تحقيق کړی دی نه په مدينه منوره کي د شيخ احمد په نوم کوم خادم شته اونو هلته د داسي خوب يادونه چا اوريدلي ده. په حقيقت کي دادا اسلام د د بنمنانو يو چل دی په همدي سره پر اسلام بدگماني پيدا کوي چې له دومره مسلمانانو څخه يوازي يو يادوه تنه جنت ته ځي اونور دوزخ ته ځي له دي څخه اسلام ته څه گټه ده؟

په تذکره الخليل فتاوی دارالعلوم کي داسي ليکلي دي: مونږ هميشه همداسي پاڼه پري (شکولی) ده. د خدای ﷻ په فضل مونه کوم غم ليدلي دی نه زمونږ اونه زمونږ د اولاد لاس وچ شوی دی. فقط والله اعلم. (فتاوی محموديه ټوک ۵ مخ ۳۵)

په استخاره کي غلطي

مسئله :- ځيني خلک استخاره داسي پيژني چې په هغې کي تيره يارا تلونکي واقع ورته معلومه شي. خو په شريعت کي استخاره د دي مقصد لپاره نه ده نقل شوی. هغه ديوه کار په کولو اونه کولو کي د تر دد دفع کوي نه دا چې پيښي معلومي کړي آن دا استخاري په نتيجه يقين درلودل هم نا جائز دی.

داستخاري حقيقت

مسئله :- خلک داستخاري په حقيقت نه پوهيري. استخاره يوه دعاده مقصد ورڅخه اعانت علی الخيره يعني داستخاري په واسطه

انسان له الله ﷻ غوښتنه کوي چې هغه وکړه چې خپروي او په کوم کار کې چې مي خیر نه وي هغه مه را باندې کوي نو په استخاره کولو ضروره ده چې کوم کار ته ئې د زړه میلان وي هغه دي وکړي او په هغه کې خپل خیر مقدر وگڼي بلکه دي اختیار لري چې دنورو مصلحتونو په مراعات هغه کار ته ترجیح ورکړي او وئې کړي او بیا پکښې خپروبولي خو په لومړي صورت الهام شرعي حجت گڼل کېږي او داصحیح نه ده نوالزام ورباندې هم صحیح نه دی که څوک داسې پوهیږي خپله غلطې دي اصلاح کړي ځکه دا اعتقاد غلط دی.

مسئله :- تنبیه (۱): لکه څنگه چې تیره پېښه نه معلومېږي همدا سې راتلونکې پېښه هم نه معلومېږي. داستخاري اثريوازي دومره دی چې په کوم کار کې ترددی نودا چې کول ئې غوره دی او که نه کول ئې غوره دی. دامسون عمل (استخاره) دوه اثره لري: ۱- زړه مجتمع او اطمینان پیدا کوي

۲- ددې مصلحت اسباب پیدا کېږي بله کومه اغیزه نه لري او خوب لیدل هم پکښې ضروري نه دی. (اصلاح انقلاب اول)

تنبیه (۲): له ځینو دیني مشرانو چې ځینې استخاري داسې رانقل شوي دی چې ورته په صراحت یا اشاره ورته په خوب کې څرگند شوی دی، هغه استخاره نه ده هغه دخوب لیدلو عمل دی دا اثر هم دي عمل لازمي نه دی. خوب کتل لیدل کېږي او کله نه لیدل کېږي. که خوب ولیدل شي هغه هم تعبیر ته اړتیا لري. که په راحت سره وي بیا هم تعبیر ئې ظني او اټکلي دی یقیني نه ده په هغه کې ډیرې شبهي ډیرې

وي. دا استخاره بلل مجازدی که ورته دانوم مقبول ووکنه
دغوا مو غلطي ده.

مسئله :- په استخاره کي دوه رکعتنه لمونځ اود استخاري
دعا ضرور دی نور بيده کيدل يا خوب ليدل ضروري نه دی
دادغوا مو تصنیف دی. خودا ممکن ده چې کله دا استخاري اثر په
خوب کي ښکاره شي خودا هيڅکله شرط نه ده. (الفصل والوصل مخ ۴۰)

مسئله :- ځيني کسان د هرنوی کار لپاره په هر حال کي استخاره کوي
دا صحيح نه ده. خبره داده چې استخاره د هر چا لپاره نه ده. استخاره
هغه چاته گتوره ده چې خالي الذهنه وي او که په دماغ کي ښي خيالونه
غونډه شوی وي او هغه لوري ته ښي زړه مائل شوی وي هغه سړي وائي
ماته له استخاري معلومه شوه داسي نه ده هغه په خوب کي له مخيله
څخه دا خيالات راغلي دي. (الاناضات مخ ۴۳۵)

مسئله :- دا طريقه دا استخاري نه ده چې اراده هم وکړي بيا هسي دنوم
لپاره استخاره وکړي. استخاره تر ارادي وړاندي کول په کار دی
تر څو يوه لورته زړه سکون و مومي بيا هغه لورته اراده وکړي. په دی
کي خلک غلطي کوي. صحيح طريقه داده چې تر ارادي وړاندي
استخاره وشي بيا چې په استخاره زړه هر لوري ته ترجیح ولري هغه
کاروشي.

مسئله :- دا استخاري لپاره د شپي وخت ضرور نه دی دا يوازي يورسم
دی. دا استخاري تر لمانځه ورسته نه خوب ضرور دی اونه د شپي
قيد، هر وخت مثلاً ماښپين دوه رکعتنه لمونځ وکړي او مسنونه
دعا ووائي او زړه ته متوجه شي کښيند.

تنبیه: په ورځ کي څو ځله استخاره کيدلای شي خو يو ځل کافي ده. په حديث شريف کي يو ځل راغلي ده (خود خو ځلي کولو ممانعت ئي هم نشته).

مسئله: - استخاره د تردد پر موقع کي کيږي. د تردد معنی داده چې د طرفينو مصالح برابر وي. او که د يوه لوري ضرورت معلوم وي بيا استخاري ته ضرورت نشته.

مسئله: - که له وړاندي په رايه کي يوه لور ته ميلان وي هغه دي ورکه کړي چې طبيعت يوه لور ته شي بيادي استخاره کوي او عرض دی کوي چې يا الله ﷻ: هغه چې راته غوره وي هغه وکړي. او دادعا په پښتويابله ژبه هم صحيح دی خود رسول الله ﷺ الفاظ غوره دي.
(اغلاط العوام تهانوی مخ ۱۱۲)

پو قران کریم فال کتل

پوښتنه: - که چاته داسي شبه وي چې فال کتل بي اصله دی. په داسي حال کي چې له ځينو لويانو څخه په قرآن کریم ياد عارفانو پر کلام فال اچول منقول دی. نو د ددي ځواب څه دی؟

ځواب: - د ددي جواب دادی چې ددي شبه منشأ مفظي اشتراک دی. يوه د شريعت اصطلاح ده او هغه ثابته ده. بله د غلاتو (په شريعت کي تر حد او بنسټونکو) اصطلاح ده هغه غير ثابته ده. دي ثبوت بالسنه وعن الاكابر دادی چې که چاته څه تشويش يا فکروي نو په ناڅاپي توگه يا قصدي ډول د خوښي کوم لفظ واورې يائي وگوري دا چې د الله ﷻ له رحمت څخه اميد دهر مسلمان فريضة ده نو ددي فال کتونکی هم له دی څخه د اهيله نوره غښتلي کيږي.

نو حاصل دادی چې ددی له تقوي څخه درحمت هیله ده تردی وړاندی هسي اختراع او ابداع ده. یعنی له الله ﷻ څخه درحمت هیله درلودل اوبس نوري خبري هسي ترل شوي دي. (اغلاط انعام مخ ۳۲)

د عملیاتو په کتابونو فال کتل

مسئله: - نیک فال لیدل کیدلای شي، خو هغه دی یقیني نه گڼي. نجومی او کاهن ته ورتلل او فال کتل له هغه څخه پتې خبري معلومول کبیره گناه ده. په حدیث شریف کي دي (څوک چې نجومی ته ورځي او دهغه دخبرو تصدیق کوي په تحقیق چې له هغه شي څخه بیزاره دی کوم چې پر محمد ﷺ نازل شوی دی) یعنی کافر دی. دا په هغه صورت کی چې حلال ئي وگڼي او یا ورڅخه دمطلب تشدید دی. (رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۳۷) محمودیه ټوک ۱۸ مخ ۲۱

مسئله: - پر قرآن کریم فال کتل حرام او گناه ده او د فال د الله ﷻ حکم گڼل ناپوهي ده. ځکه د قرآن کریم مخونه سره فرق لري. یو څوک فال گوزي یو آیت راشي او دوهم ئي گوري بل آیت راشي چې مضمون ئي له لومړني څخه توپیر لري. داهم کیدلای شي چې څوک پر قرآن کریم فال وگوري، کوم کار ورباندي وکړي پایله ئي ښه نه وي نو د قرآن کریم په هکله ورته بده عقیده پیدا کبړي. ددی نتیجه تر کفر پوري رسیږي. په هر حال د امت علماؤ پر قرآن کریم فال کتل ناجائز او گناه بللي ده. مفتی کفایت الله په مجموعه کفایت المفتی کي لیکلي: له یوه ماشوم څخه چاڅه زیورات وړي وو د خلکو په خیال کی یو شخص معلومیده او پر قرآن کریم ئي فال وکتی. دهغه سپری نوم و خوت کوم چې د خلکو ورباندي بد گمان ئي وه. کله چې دا معلومه شوه هغه شخص مسجد ته لاړ د قرآن کریم پانې ئي پري کړی او ورباندي بولي ئي وکړي

(نعوذ بالله) او وئې ويل: قرآن کریم هم درواغ دی او مولوي هم درواغ وائي (نعوذ بالله) نوسائل دي و وائي چې داشخص په اسلام کي شامل کيدلای شي؟

خواب :- په شريعت کي فال کتل منع دی او د منع کيدلو وئې دوي وجې دي:

اول: دا چې علم غيب يوازي له الله ﷻ سره دی. ممکن نوم غلط و خيږي. که د چانونم و خيږي خدا ناخواسته هغه داسي حرکت ونه کړي لکه همداشخص چې وکړ. له شريعت څخه خلاف ورزي همدا پایله لري چې و موليدله. داسي شخص چې له قرآن کریم او علماؤ سره داسي گستاخي وکړي کافر دی. خوداسي کافر نه دی چې بيا په اسلام کي داخليدلای نه شي. بيادي توبه وکړي داخليدلای شي له بيا فال کتلو څخه دی خان وساتي ترڅو فال کتونکي خان او هغه څوک چې نوم ئې خيږي گناه کار نه کړي.

(کفايت المفتي ټوک ۹ مخ ۱۲۹. آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۲۵)

مسئله :- پر قرآن کریم باندی فال کتل ناجائز دی، فال کتل او ورباندې باور کول په بل کتاب مثلاً ديوان حافظ گلستان يا نوروهم ناجائز دی. پر قرآن کریم ئې کتل سخته گناه ده. ډير ځله په دی سره د قرآن کریم توهين کيږي او يا ورته بده عقیده پيدا کيږي. (کفايت المفتي ټوک ۹ مخ ۲۳)

مسئله :- د فال کتونکو د عقیده وي چې گواکي الله ﷻ په قرآن کریم کي دا خبر را کړی دی اوس ورڅخه خلاف کول ناممکن دی. کله چې ورته وويل شي چې داسي مه کوډ. وائي صاحبه! آيا په قرآن کي غلط ليکل شوي دي؟ (اغلاض العوام مخ ۳۱)

مسئله :- په سنت طریقه سره استخاره مسنون ده. په حدیث شریف کی ئی ترغیب راغلی دی خوفال کتل ناجائز دی. (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۳۷۳).

د تعویذ گناه او شرعی حیثیت

مسئله :- د تعویذ اثر شته خو هغه هم د الله ﷻ په حکم سره دی (د هر شي واک او هر څه د الله ﷻ په راک دي) چاته د زیان رسولولوپاره تعویذ کښل د جادو حکم لري چې کښل ئی حرام او کبیره گناه ده بلکه د کفر ویره ئی ده. مثال ئی داسي دی لکه څوک چې په ناولتیا (مرداري) کي ولویږي داسي کول حرام دی او یو بد حرکت دی. که په ناولتیا کی ولویږي جامی او بدن ئی ضرور خرابیږي او بد بوي ئی ولاړیږي. یوشی حرام او گناه بله خبره ده خو د ناولتیا اثری یو فطري شی دی. تعویذ که د جائز مقصد لپاره وي، جائز دی په دي شرط چې پکښي د گناه او شرک څه پکښي ونه لیکل شي. د تعویذ کښلولپاره د جواز دري شرطونه دي:

(۱) : د جائز مقصد لپاره به وي. د ناروا مقصد لپاره به نه وي.
 (۲) : الفاظ به ئی د کفر او شرک نه وي او که پکښي داسي الفاظ ووجې معنی ئی معلومه نه وه بیا هم ناجائز دی.

(۳) : تعویذ به مؤثر بالذات نه گڼي. (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۳۵)

د طاعون د دفع لپاره (نور خمسة اظرف بها ..) ویل یا تعویذ کول

مسئله :- دا تعویذ ناجائز او شرک دی. (حسن الفتوى توک ۱ مخ ۴۸)

مسئله :- ځیني تعویذونه داسي دي چې د منع کولو وړ دي یو د طاعون تعویذ مشهور دی (هغه چې ناجائز دی بلکه دشرك الفاظ پکښي هم دي.

لی خمسة اظرف بها حر الوباء الحاطمة
 المصطفى والمرضى وابناهما والفاطمة

دادپنځومبار کوسانوتو مونه دي. که کوم تاویل پکښي ونه شي نو مضمون ئي دشرک دی

مسئله :- یوه بله خبره هم دپوهیدلو وړ ده چې شیععه عموماً اوسني کسان هم د(ناد علی) مضمون د سپینوزرو په تعویذ نقش کوي اود ماشومانو په غاړه کوي ئي خود ناد علی مضمون هم شرک دی ، هغه پرینسودل په کار دی. مضمون دادی:

ناد علیا مظهر العجائب تجده عونالک فی الثواب
کل هم وغم سینجلی بنیوتک یا محمدو بولایتک .
یا علی ایاعلی ایاعلی!

دامعلومه نه ده چې کوم بحر دی نه طویل بحر دی اونه هم قصیر لنډ (لومړنی مصرع وړي او وروستی اوږدي دي. غرض دا چې دا په شوق سره په غاړه کوي خود اجازنه دی.
(اغلاط انعام مخ ۱۱۱: الافاضات مخ ۲۲۲ په حواله)

په تعویذ معاوضه اخیستل

مسئله :- قرآني آیاتونه لوستل اودم کول په حدیث شریف کي ذکر شوي دي. در رسول الله ﷺ ، اوصحابو د امعمول راغلی دی. تعویذ هم ددي یو شکل دی نو په جواز کي ئي شبه نشته. او هغه د تعویذ په حیثیت پیژندل کیږي. ځیني کسان د تعویذ تاثیر قطعی اویقیني گڼي، دا صحیح نه ده. بلکه تعویذ هم د علاج اود رملني دنوروتد بیرونو په څیر یو تدبیر دی ، گټور کیدل یا نه کیدل ئي د الله ﷻ په مشیت پوري اړه لري. ځیني کسان تعویذ یو روحاني عمل گڼي. دا خیال هم دا صلاح وړدی ، روحانیت بیل شی دی ، تعویذ او نور یوازي دنیائي تدبیر او علاج دی. څوک چې تعویذ کارې هغه بزرگ بلل هم

غلطه خبر ده. ځيني خلک په دعاء و مره باور نه لري لکه په تعويذ. داهم دا صلاح کولو و خبره ده. دعا کول عبادت دی او تعويذ کوم عبادت نه دی او دکوم نارو مقصد لپاره تعويذ حرام دی. (آپ کسي مسائل تهوک ۱ مخ ۳۵۲)

مسئله :- که دعایو عبادت دي او دهغي معاوضه غوښتل يوه غلطي ده. نور وظيفه، تعويذ چې څوک د دنيائي مقصد لپاره کوي د عبادت حيثت نه لري. دنيائي تدبير او علاج دي معاوضه اخيستل او ورکول ئي جائز دی نو چې د دي خلکو وظيفه او تعويذ کارور کوي يائي ورکوي دا شرعي مسئله نه ده. (آپ کي مسائل نوک ۱ مخ ۲۵۳)

مسئله :- داسي گوتي گوتمي چې ورباندي د الله ﷻ نوم يا قرآني آيت ليکل شوی وي، هغه په گوته کول او بيت الخلاء ته تلل مکروه بلل شوی دی. (عالمگيري مصري نوک ۱ مخ ۵۰)

آيت الکرسی ويل او زنگ وهل

پوښتنه :- په ځيني کورونو کی تربیده کيد لو وړاندي آيت الکرسی لولي او بيا زنگ وهي او دا عقیده لري چې څومره د زنگ رخ رسيرې کور له بلا او غله څخه خوندي وي. له دي سره د زنگه څه تعلق دی؟

ځواب :- داسي زنگ (شرنگوله) وهل حرام دی او دا عقیده چې له زنگ وهلوسره بلاوی ليري کيرې او دغل غدوي مخه نيوله کيرې دناپوهي توهم پرستي ده. آيت الکرسی لوستل صحيح دی او د حفاظت ذريعه ده. (آپ کي مسائل نوک ۸ مخ ۲۷۲)

په الترغيب والترتيب تهوک ۳ مخ ۳۴۹ کي حديث شريف دی (آيت الکرسی چې چيري لوستل کيرې که هلته شيطان (شيطاني اثرات وي) ليري کيرې) د دي په اړه دا خبره تجربه شوي ده چې که دشپي آيت

الکرسى ولوستله شي او بيده شي نو کورته غل غدوى او ناڅاپي آفت نه راځي. خوزنگ وهل له حديث شريف څخه ثابت نه دى. که دا عقیده نه وي او دخپلو تجربو او څارونو لپاره شي وهي هغه بيله خبره ده (محمدرفعت قاسمى)

بدفالي او اسلام

پوښتنه :- په اسلام کي دنحوست دبدفالي، بدشگونى، بدشاگوم څه اهميت دى. ځيني خلک پښه پر پښه اينسودل نحوست گڼي. ځيني بيا دگوتو ټکان ايستل نحوست بولي. ځيني بيا وائي فلانئ ورځ منحوسه (سپيره) ده.... ددي حکم څه دى؟

ځواب :- په اسلام کي دنحوست او بدفالي کوم تصور نشته دا يوازى توهم دى. په حديث شريف کي دبدفالي د عقيدې ترديد شوى دى. ترټولو لويه بدفالي دانسان بد عملي، فسق او فجور دى چې نن سبا په هر کور کي په خپلو وولو نو کيږي. دا بد عملي او نافرمانى دالله ﷻ دقهر او لعنت سبب گرزي له هغه څخه ځان ساتل ضروري دى، دلته هم اسلام په نحوست قائل نه دى نو کوم کار يا ورځ منحوسه گڼل غلطه خبره ده. دگوتو ټکان ايستل ناوړه دى او که ارميږئ راشي په خوله دلاس اينسودلو حکم دى.

مسئله :- د ماشومانو په زيريدلو خوشحالي يوفطري امر دى خونجونې يائي ميندي منحوس گڼل اوله هغوى سره حقارت آميزه سلوک (بده رويه) کول گناه ده.

مسئله :- په مختلفو رنگونو جامي اغوستل جائز دى او دا خيال لرل چې له فلاني رنگ سره مصيبت راځي يوازى توهم دى. له رنگونو څخه هيڅ نه کيږي. په اعمالو سره انسان دالله ﷻ په نزد مقبول يا مردود وي

مسئله :- په محرم، سفره، شعبان، شوال، ذيقعدة او ذی الحجه او نورو میاشتو کې واده نه کول په دې عقیده چې دامیاشتي منحوسي دې اسلام دې نظرته قائل نه دی. د محرم په میاشت کې حسین علیه السلام شهید شوی دی خوله دی څخه دالازمه نه ده چې نکاح ترې پکښې ممنوع ده. په هره میاشت کې داسې صالحان وفات شوي دي چې تر حسین علیه السلام بزرگان دي له دې څخه دانه لازمېږي چې د کال په دوولسو میاشتو کې دې په یوه کې هم نکاح نه کېږي. د شهادت میاشت د غم او نحوست میاشت گڼل بالکل غلط کار دی.

دسترگوتورول

مسئله :- داوونئ (هفتي) په ټولو ورځو کې درنجو پوري کول جواز لري کومه ځانگړې ورځ ورته نشته.

مسئله :- د مازدیگراو ماښام ترمنځ په خوړلو چنبلو کې کوم کراهیت نشته. دا غلطه خبره ده چې د مازدیگراو ماښام ترمنځ که خوراک چنباک ونه شي دروژي ثواب ليري. (آب کې مسائل اوان کا حل ټوک ۱ مخ ۳۵۸)

یادونه : اب کې مسائل اوران کاهل یښتو ترجمه به انشاء الله لږ وخت وروسته (د مسائل اوردهغوی حل) په نامه د همدې ادارې لغو ناسته وپاندي تې

د بدفالي هېڅ حقیقت نشته

مسئله :- په خلکو کې مشهوره ده چې په ماښام کې چرگ اذان وکړي نو هغه ژر حلال کړی ځکه دانښه نه دی د دې هم اصل نشته. داهم مشهوره ده چې که چرگه اذان وکړي هغه ژر حلاله کړی ځکه وپاء ورڅخه پیدا کېږي دا غلطه خبره ده کوم شرعي حیثیت نه لري.

مسئله :- ډير خلک دلکۍ لرونکي ستوري بنکاره کيدل منحوس گڼل وایي: (کله چې دا ستوري څرگند (بنکاره) شي پر انسانانو مصيبت راځي او په هيواد کې جگړې پيل کېږي) د ابالکل غلط دی يوازي نجومی خیال دی په اسلامی شریعت کې د ابالکل خیالات بلل شوی دی.

مسئله :- ځیني خلک دسه شنبی ورځ منحوسه گڼي دا هم غلطه خبره ده د کومي ورځي منحوسه گڼل جواز نه لري.

مسئله :- که مارغان په شگو کې ځان پتوي خلک د باران کيدلو گمان کوي. د طاؤس نعري د باران د کيدلو نښه گڼي دا ټول کوم اصل نه لري.

مسئله :- که سهار وختي ورته بنکنخاوشي يابل ضرر ورته ورسېږي ترمانښامه همدا بدالي بولي د ابی اصله خبره ده.

مسئله :- که د شپي سپي وانگولي خلک وائي سهار په دي کلي کې څوک مري دا غلط خیال دی.

مسئله :- مشهوره داده چې څوک خريږي قبر ورته يادېږي دا غلطه ده د خريدلو سبب دانه دی.

مسئله :- که څوک په غياب کې يادېږي او هغه راشي وائي عمر به دي ډيروي په شریعت کې هم د دي هم ثبوت نشته.

د بدفالي په اړه مسئلي

مسئله :- په بعض عوامو کې مشهوره ده چې که د سړي چپه اود ميرمني ښۍ سترگه غورزي کوم مصيبت راځي اود دي پر عکس بيا خوشحالي راځي. دا خیال له اصله غلط دی په شریعت کې اصل نه لري.

مسئله :- ډير عوام وائي دورغوي په تخيد لو مال راځي ياپه پنبو بخار (خارش) راتلل ياپيزار په پيزار لويدل د سفر کولو نښه ده. دا ټولي لغو خبري دي او بدفالي دي.

مسئله :- ځيني ميرمني که دکاغی نغري واورې وائي ميلمه راځي داسي خيال کول گناه ده.

مسئله :- ځيني خلک سهار مهال دکوم خاص ځای ياد کوم حيوان مار، خنزير يا نور نوم اخيستل منحوس گڼي داهم يوه لغو خبره ده.

مسئله :- که دچاله لاسه پر بل جاروولگيرې، معيوب ئي گڼي او ورته وائي په کوهي کي مالگه واچوه که نه درباندي داغونه پيدا کيرې داسي اصله خبره ده. دا خيال هم کوي که ئي په بدن باندي جاروولگيرې بدن وچيرې يائي مېنه سپيرې نو په جارودي تو(ثف) کړي په دی کي کوم شرعي اصل نشته.

مسئله :- بعض عوام وائي که څوک په چمچي (قف گير) ووهل شي هغه وږي کيرې دا اصل نه لري.

مسئله :- په ځينو خلکو کي مروه ده که څوک چيري ځي څوک پسي نغري کړي اورا وئي غواړي هغه ورسره جگړه کوي چې ولي دي راوبللم زما کار نه کيرې. دا په شريعت کي کوم اصل نه لري.

مسئله :- څوک چې په کوم کار پسي ځي او پشيو ئي ترڅنگ تيره شي هغه په دی کار کي دناکامی خيال کوي دا خيال هم غلط دی.

(اغلاظ العوام مخ ۲۵)

مسئله :- ډير دکانداران دسهار له خوا په قرض مال نه ورکوي وائي که سهار مهال مال په پور ورکړم ټوله ورځ په پور راڅخه ځي. دا يوازي

بدفالي ده. هو! که په کوم مصلحت ورته پورورنه کړي هغه بله خبره
د د.

مسئله :- مشهوره ده که په کوم کورکي تناوکش (غني) کورجوړ کړي
نود کورڅښتن پوزوړی کيږي. په شريعت کي ددي اصل نشته. خو که
کورد تناوکش (عنکبوت، غني) لڼه خالواونوروشيانوپاک کړي
داغوره خبره ده پاکوالی اله ﷻ ته خوښ دی. (اغلاظ انعام مخ ۳۸)

مسئله :- که توره پيشوپه لارکي ورته تيره شي نووراندي تلل ورته
خطره نه لري دا هم اصل نه لري. (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۳۷۲)

مسئله :- ځيني عوام په کومه خانگړي ورځ سفرکول ښه يا بد گڼي
داد کفارو اونجوميانو عقیده ده په شريعت کي اصل نه لري.

مسئله :- ځيني ميرمني وائي که نوي ناوي دخپل کور دروازه
يا صندوق قفل (قلف) کړي نو کورني بنديږي يعني ورانيږي.
دا خورابي اصله خبره ده. (اغلاظ انعام مخ ۳۷)

مسئله :- په شريعت کي ددي هم اصل نشته چې جارومه دروه
، يادشپي جارومه وهه، پرکت خادردسورپه لورمه اچوه، خپلی پر
خپلی بوت پر بوت، مه اړوه، دشپي نوکان مه پريکوه، دسه شنبی په
ورځ نوکان يا ويښتان مه پريکوه. دا ټولي خبري هسي وهم دی کوم
شرعي اصل نه لري.

مسئله :- ترلمرلويدلو وروسته سمدستي خراغ لگول ضروري نه دی
، دا توهم پرستي ده په شريعت کي اصل نه لري.

مسئله :- ماشوم غاښن چپه راوخيزي ځيني وائي چې انايامورني په
جارووهلی دی دا اصل نه لري.

مسئله :- دعوا موغلط فهمي ده چې دلمانځه ځای (مصلی) ټولوي ترڅو ورباندې شیطان عبادت ونه کړي، دا غلط دی. دمصلی د ټولورواج له دی امله ده چې ترلمانځه وروسته پرته له ضرورت څخه پروته نه وي او خرابه نه شي. عوام داسې فکر کوي چې که دلمانځه له ځایه لیري نه شي شیطان ورباندې لمونځ کوي دامهمله (بې معنی) اولایعنی خبره ده. دا کوم اصل نه لري.

مسئله :- پر ځمکه د مالګې د تویولو کومه خبره نشته. خو قصد آثي تویول بده خبره ده ځکه هغه هم د خدای ﷻ نعمت دی دا غلطه خبره ده چې د مالګې تویول په آخرت کې جزالري یاد اچې پر ځمکه که تروي اوبه توي شي ځمکې ته تکلیف رسېږي دا هم غلطه خبره ده. (آب کې مسائل ټوک ۱ مخ ۱۱۱)

مسئله :- د کومي میرمنې چې لومړنۍ ماشوم ضائع شوی وي، بدفالي کول اوله میرمنې سره تېریاړه ږدي ترخوله بلاوو خوندي وي دا هم یوه دشرك خبره ده. منعه کول ئي لازم دی. (بهشتي زیور ټوک ۷ مخ ۸)

له قادیانیاوسره د اړیکو درلودلو حکم

پوښتنه :- که څوک صحیح العقیده وي لمونځ کوي او روژه نیسي خودنیوي اړیکې له قادیانیاوسره ساتي. ددې حکم څه دی؟

ځواب :- که څوک دلمانځه او روژې پابندوي خواړیکې ئي له قادیانیا ډلې سره وي. که په زړه کې هغوی ښه ایسوي دا مرتد دی، له هغه سره تعلق ساتل ښه نه دی. که له قادیانیاوسره هم عقیده نه وي اونه هغه ښه ایسوي یوازې تجارت یا نور دنیا ئي معاملات ورسره لري نو ددې خبرې تفصیل دادی. که هغه وړاندې مسلمان وي بیا العیاذ بالله مرتد شي یانې پلار مرتدوي دا چې دی د مال مالک نه

دی او عقیده ئی صحیح نه ده نوور سره معامله صحیح نه ده.
(شامیه توک ۳ مخ ۳۱۱)

که هغه قادیانی مرتد یاد مرتد زوی نه وي بلکه له پلار او نیکه څخه پر باطله عقیده وي نوله داسی قادیانی سره په تجارت کولو د مال څښتن کیري خوله داسی خلکو سره د تجارت معامله جائز نه ده. ځکه د اور سره یو ډول تعاون دی بل قباحت پکښی داهم دی چې مسلمانان قادیانیان د مسلمانانو یوه ډله پیژني او قادیانیانو ته هم دخپلي لمني دپراخولو موقع پیدا کیري اوله قادیانیانو سره د معاملي قطع کول ضرور دی. که څه هم داسی تعلق بددی داسپی د ملامتی وړدی خونور مسلمانان دي لازماً مسلمان گڼي. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۴۶)

مسئله :- د قادیانی حکم د مرتد دی، دهغه کورته تلل غوره نه دی اونه ورسره تعلق ساتل ښه دی. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۱۷)

نذر څه شی دی ؟

د ځینو مسلمانانو د ناپوهی حدنه وي. مثلاً ماشوم ئی ناروغ شي بیاندرمني چې ای فلانی ولي الله که زما ماشوم آرام شو ستا په نوم به دومره نذر کوم. که د الله ﷻ په فضل اورحم سره هغه ماشوم جوړ شي نو هغه دربارته نذر وروړي په شرک اخته کیري او که ئی هغه ماشوم ومري نوبیاگر مه په الله ﷻ وراړوي. که څوک ورته ووائی ستا ماشوم آرام نه شوتا ډیر کوشش وکړ، کفر دی وکړ، د شرک کار دي وکړ بدعت دي وکړ خوزوی دي روغ نه شو. په جواب کي وائی وروره الله ﷻ ته خوښ نه وونوز ما په تدبیر ونوبه څنگه آرامیده.

گوره څومره ناپوهی ده. پوهیري چې پرته له الله ﷻ څخه ئی څوک روغولای نه شي په سلگونو ناپوهان په دی باور دي چې انبیاء کرام

، ملائکي او نور غیر محسوس شيان زموږ ضرورت نه پوره کولای شي ، که ئي لمانځنه ونه کړو زموږ په کارونو کې به فرق راشي ، تکليف به راته ورسپري . که په ناڅاپي توگه ورته گټه ورسپري يا د لمانځلو په کميدلو کې ورته زيان ورسپري دهغوی په باطل خيال ورته قوي دليل په لاس ورځي دا په حقيقت کې دوهم دقوي کاردی . نور هيڅ نشته لکه عوام چې په کومو ځايونو کې ويرېږي همداسي دا گټه اوتوان هم ورته دوهمې قوي په وجه پېښېږي .

غرض دا چې پرته له الله ﷻ څخه د بل چا په نوم نذر منل جائزه دی که نبی وي او که فرشته (ملائکه) . (محمد رفعت قاسمی رحمۃ الله عليه)
مسئله :- له الله ﷻ پرته بل چاته که هغه نبی وي ، که ولي ، که ملائکه يا بل شی نذر منل جواز نه لري . (مفسر حق ترک ۲ مخ ۲۲۳)
مسئله :- دشک يو ډول دادی چې پرته له الله ﷻ څخه له بل چا څخه مرسته غواړي لکه مريض ته شفاء يا محتاج ته د شتمني او دهغه په نوم نذر مني او هيله ورته لري چې په نذره مي مراد پوره شي يا دهغه په نوم وظيفه مقرره کړي . (حجة الله البالغه مخ ۲۱۱ و اسام شرک و فتنی رشديه نوک ۱ مخ ۲۷)

د نذر شرطونه

مسئله :- شرعاً نذر منل جائز دی خو شرطونه لري :

۱- دا چې نذر د الله ﷻ په نوم ومنل شي . د الله له نوم څخه پرته نذر منل جائزه دی ، گناه ده .

۲- نذر منل د عبادت په کار کې صحيح دی (نذر منل د لمانځه ، روژې ، قرباني وغیره) کوم کار چې عبادت نه وي نذر پکښي صحيح نه دی .

۳- عبادت به هم فرض يا واجب وي لکه لمونڻ، روزہ، حج، قرباني يا نور... داسي عبادت چي جنس ئي فرض يا واجب نه وي په هغه کي نذر منل هم صحيح نه دی. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۱۹)

مسئله :- يوازي په زړه کي په کومه خبره راتلل نذر نشته بلکه په ژبه اداء کولو کيږي. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۵)

ترکار وړاندي د نذر اداء کول

پوښتنه :- که څوک داسي نذر ومني چې که مي دا کاروشي روژي به نيسم يا به نفل لمنځونه کوم نو دا شخص به د کار په پوره کيدلو نذر پوره کوي که تر هغه وړاندي؟

جواب :- د الله ﷻ په نوم نذر منل جائز دی او د کار تر کيدلو وروسته د نذر پوره کول لازم دی، وړاندي نشته خود کار تر کيدلو وړاندي هم د نذر اداء کول صحيح دی. که روژه وړاندي ونيسي او کار وروسته وشي د کار تر پوره کيدلو وروسته بيا روژه نشته.

(آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۵- فتاوی رشيديه مخ ۵۴۷)

مسئله :- که څوک داسي نذر ومني چې که مي ورور راغي نس روپي به خيرات کړم او روپي ئي تر راتلو وړاندي خيرات کړي چې ورور ئي راشي بيا به ئي خيرات کوي. (بهشتي زيور ټوک ۳ مخ ۵۰)

مسئله :- نذر منل جائز دی خورسول الله ﷺ خوښ کړي نه دی نو ځکه هم د نذر په ځای صدقه ورکول غوره دی خو صدقه به له پاک مال څخه ورکوي. د حرام او ناپاک مال به څه صدقه وي او د الله ﷻ په دربار کي

نه قبلېږي. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۰)

مسئله :- له حرام مال څخه صدقه نه قبلېږي بلکه لادوبال موجب ده. په حديث شريف کي راځي: **الله ﷻ** پاک دی او پاک شيان قبلوي. له حرام اونا جائز مال څخه صدقه کول داسي مثال لري لکه څوک چې د مرداري (گندگي) توتو د پاچا حضور ته سوغات وړي. بنسکاره ده چې د پاچاهه خوښ نه دی بلکه لاناخوښه کيږي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۲)

د نذر تعريف

د نذر معنی ده چې په کوم شرط سره کوم عبادت پر ځان باندی لازم کړي. مثلاً ووايي که فلانی کار و شونوزه به دومره رکعته نقل لمونځ کوم، دومره روژي به نیسم، د بییت الله حج به کوم، فقیرانو ته به دومره روپي ورکوم او یا نور څه... دي ته منت هم وائي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۱۹)

په صدقه او نذر کي توپير

پوښتنه :- په صدقه او نذر (منت) کي څه توپير (فرق) دی؟

ځواب :- نذر پر ځان دیو شي لازم کولو نوم دی. مثلاً څوک دا ومني چې که مي هغه کار و شوزه به دومره صدقه کوم. د کار په کيدلو وړ باندې هغه صدقه واجب کيږي. او که ئي څوک پرته له لازمولو د الله ﷻ په لار کي صدقه او خيرات وکړي هغي ته صدقه ويل کيږي. څو ا کي نذر هم صدقه ده خو واجب نه صدقه. خو عام صدقات واجب نه دي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۳۸۸)

په خيرات ، صدقه او نذر کي فرق (توپير)

مسئله :- صدقه او خيرات سره يودي، هغه مال چې د الله ﷻ درضا لپاره دخير په کوم کار کي صدقه کړای شي هغه صدقه او خيرات بولي او که د کوم کار په کولو کومه صدقه او عبادت ومنل شي هغه ته نذر ويل

کیري. د نذر حکم د زکوٰۃ په خیردی هغه به یوازې بي وزلوته ورکول
کیري شتمن به ئي نه خوري. دنیا زمعنی هم نذر دی. (آپ کی مسائل نوک ۲ مخ ۳۸)

د صدقي تعريف او ډولونه

مسئله :- کوم مال چې د الله ﷻ په لار کې غریب او مسکین خلکو ته
ورکړل شي یا د خیر په کار کې ولگیري هغه صدقه بلله کیري. صدقه
درې ډوله ده:

۱- فرض: لکه زکوٰۃ.

۲- واجب لکه: نذر، قرباني، صدقه الفطراونور.

۳- نفلي صدقات لکه: عام خیر او خیرات. (آپ کی مسائل نوک ۳ مخ ۴۱۸)

د غلط نذر حکم

مسئله :- ځيني نذرونه په گناه کې منل کیري مثلاً: وائي که زما زوی
بڼه شونوزه به د ساز او آواز غونډه جوړوم. دا بیهوده نذر دی پوره کول
ئې جائز نه دی. (فروغ الایمان مخ ۴۱)

مسئله :- ځيني خلک مکروه او بدعت نذر مني مثلاً: وائي خپل زوی
د حسین ﷺ فقیر جوړوي، د چاپه نوم ویښتان پریري، په غور کې
لښتی اچوي یا د چاپه مزار پوښ غوروي، د شیخ په نوم څه شی نومري
کوي. خدا ئې شپه کوي، د مشکل کشاروژه نیسي او نوري غلطي
خبري مشهورې دي دهغوئ چې په شریعت کې هیڅ اصل نشته بلکه
په کلي یا جزیي ډول ئې ممانعت شوی دی. (اغلاط العوام مخ ۱۴۱)

مسئله :- نه پر مزار د سلامي کولو نذر شته اونه دهغه پوره کول. که
څوک په مزار باندې د سلامي کولو نذر ومني دا منل صحیح نه دی اونه
ئې پوره کول سم دی. (آپ کی مسائل نوک ۳۲۲)

مسئله :- دخاتون جنت (دجنت ميرمن) کيسه درواغده نه په هغه نوم نذر صحيح ده اونه ئي پوره کول . (آپ کسی مسائل تهوی ۴۲۳)

مسئله :- ځيني ميرمني داسي نذرمني چې که مي دامراد پوره شو مسجد ته ځم او سلام به ورته کوم او يابه د مسجد طاچه له څه ډکوم . که ئي مراد پوره شي خپل نذر پوره کوي . دا غلط ده . د مسجد سلام دادی چې څه نفلونه وشي او په زړه کي شکر و وائي اودا کار په کور کي هم ممکن دی او طاچه ډکول دادی چې څومره توفيق ولري هغومره اړو خلکو ته څه ورکړي اودا کار په کور کي هم کيدلای شي . (اغلاط العوام مخ ۱۴۰)

دنذر مسئلي

مسئله :- په کوم يوه کار داسي عبادت منل چې هغه يو ځل فرض يا واجب شوی وي او بيا هغه کار پوره شي . نو د نذر پوره کول واجب دی . که منل شوی نذر پوره نه شي ستره گناه ده . خو که کوم واهيات نذرو منل شو چې په شريعت کي اعتبار نه لري نو د هغه پوره کول واجب نه دی .

مسئله :- که څوک و وائي : اي الله ! که زما هغه کار وشي زه به پنځه ورځي روژي نيسم . کله چې هغه کار وشي پنځه ورځي به روژه نيسي او که سرته ونه رسيد نو بيا دي روژه نه نيسي .

مسئله :- که يو ازي داسي وويل شي چې پنځه ورځي روژي به نيسم بيا فرق نه کوي چې هغه يو ځای نيسي او که ئي دوه ، دوه يا يوه يوه بيلي نيسي خو پنځه به پوره کوي .

که د نذر منلو په وخت کي دا وواښي يا په زړه کي دانيت وکړي چې پنځه ورځي به متصل روژي نيسم بيا که د نيولو پر وخت يوه ورځ هم پاته شي بيرته به ئي له سره پوره کوي.

مسئله :- که څوک يور کعت لمونځ کول نذرومني دوه رکعت له لمونځ به پوره کوي. که دري ومني څلور به کوي او که پنځه ومني، شپږ به پوره کوي همدا سي د ډيرو حکم دی. (چې جفت به پوره کوي)

مسئله :- که څوک داسي نذرومني چې که مي فلاني کاروشونو پر فلاني مزار به پوښ غوړوم، د انذر نه کيږي او پوره کول ئي ضرور نه دی. يا وواښي دلوی پير صاحب د يو ولسمي نذرومني د انذر صحيح نه دی او پوره کول ئي واجب نه دی.

مسئله :- د مولی مشکل کشاورزه نذر کول يا نور نذرونه ټول واهيات او خرافات دی او د مشکل کشاورزه منل شرک دی. غرض دا چې د حرام او ناجائز کار لپاره نذر منل صحيح نه دی او نه ئي پوره کول لازم دی.

مسئله :- پرته له الله ﷻ نورو ته نذر منل مثلاً که څوک وواښي: ای لوی پيره! که زما فلاني کاروشونو تاته به زه داسي وکړم مثلاً پر قبر به دی پوښ و غوړوم. داسي غوښتنه حرامه او شرک ده بلکه د همد انذر خوړل حرام دی. (بهشتي زبور ټوک ۲ مخ ۵۰)

د نذر مصرف (ورکړي ځای، مصرف ځای) څه شی دی؟

پوښتنه :- زما خور نذر منلی وو چې که الله ﷻ زما کار وکړي د الله ﷻ په نوم به وزه ذبح کوم. کاروشواوس نذر پوره کوي آیا د دي وزي غوښه به خپلوان او کورنئ خوري کنه؟

خواب :- د نذر شی یوازی بی وزله غریب خلک خوړلای شی، خپلوان دوستان او نورو شتمنو خلکو ته جائز نه ده.

مسئله :- د نذر غوښه به د الله ﷻ په لار کې ویشله کیږي په خپله یا په خپلوانو خوړل ئې جواز نه لري.

مسئله :- که پرته له وزې (خاروي) بل شی نذرو منل شي هغه به هم د الله ﷻ په لار کې ټول ویشل کیږي. لنډه دا چې د نذر حکم دادی چې هغه به په بی وزلو غریبو ویشل کیږي شتمن خلک به ئې نه خوري. نذر منونکی او دهغه اهل او عیال ته ئې هم خوړل جواز نه لري.
(آب کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۲)

مسئله :- ځیني خلک د نذر مصرف شتمن خلک هم بولي خود اغلظه ده. د فطر، قرباني او زکوٰة مصرف د نذر مصرف دی.

مسئله :- د نذر مال بی وزلوته ورکول واجب دی. که ئې دوستانو، خپلوانو ته ورکړي هغوی ته ئې خوړل حرام دی او د نذر منونکي نذرنه اداء کیږي. (اغلاط انعام مخ ۱۴۱)

مسئله :- که څوک داسي نذرو مني چې که زمانلانی عزیز روغ شونو خاروي به حلالوم او د الله ﷻ په نوم به ئې ویشم. که د انذر هرڅه وي. په خپله ئې خوړل حرام دی نه شتمن ته اونه ئې مورپلار او زوی اولورته خوړل صحیح دی. (رشیدیه ټوک ۱ مخ ۵۴۸)

مسئله :- که دمړي لپاره نذرو منل شي دا حرام دی دهغه خوړل چاته جواز نه لري. که نذر د خدای ﷻ لپاره وي او ثواب ئې دمړي لپاره بخښل کیږي نوبې وزلوته ئې خوراک صحیح ده شتمن او وظیفه لرونکي علماء ئې نه خوري. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۲۴)

د صدقي مصرف

پوښتنه :- چاوزه صدقه کړه، غوښه ئي شاوخوا گاونډيانوته ورکړه او په کورکي ئي هم استعمال کړه آیا دا غوښه په کورکي هم خورلای شي؟

ځواب :- دوزي (يا بل څاروی) په حلالو لود صدقه نه کيږي، په بي وزلو باندې ئي ويشل صدقه ده څومره چې په بي زلو خلکو وويشي هغومره صدقه ده، کومه چې کور خوري هغه صدقه نه ده. خو که نذر منل شوی وي نو بيا ټول څاروي بي وزلوته ويشل واجب دی نه به ئي شتمنو گاونډيانوته ورکوي او نه به ئي په کورکي استعمالوي.
(آپ کي مسائل ټوک ۲ مخ ۴۲۵)

صدقه د بي وزلو پر ځای سپوږنه اچول

پوښتنه :- مونږ ما بنام د الله ﷺ په نوم د ودئ يا وريځي سپي ته اچو و فقيرانوته ئي نه ورکو و ځکه نن سبا هغوئ ټگان شوي دي آیا سپي ته زمونږه ودئ اچول صحيح دی؟

ځواب :- کوم فرق چې دانسان اوسپي تر منځ شته هغومره فرق ئي ورباندې په خيرات کولو کې هم شته دا چې وائي نن فقيران ټگان دي، غلطه خبره ده. د الله ﷺ ډير بندگان محتاج دي خوتا سوته به ئي دارتيا اظهار کړي نه وي، هغوئ ته صدقه ورکول مناسب دی. د ديني مدرسو طالبانوته ئي ورکول او نور د فی سبيل الله لاري ډيري دي خوتا سود صدقي مصرف يوازي سپي گهلې دی؟ (آپ کي مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۸)

دولی په نوم دوزی دحلاولونذرمنل

مسئله :- داسی نذرمنل چې (ای بزرگه ! که زما فلانی کاروشی نو ستاپه نوم به وزه حلالوم یابه دی پر قبر خادرو غوروم یا نور.. داسخته گناه ده حرام او مشرکانه فعل دی. دانذر نه کیږی. ځکه په نذرکي د ضروري ده چې څه شتی نذرمنل کیږی هغه به په خپل ذات کي حرام نه وی که هغه دگناه فعل وي دهغه نذرپوره کول ضروري نه دی. دایشان له جهالت څخه را پیدا شوي دي. له دی څخه توبه کول او استغفار ویل لازم دی. (فتاوی رحیمه مخ ۲۹) و شامی ج ۲ مخ ۲۹۹)

د نذر د روژي په بدل کي فدیة ورکول

پوښتنه :- چان نذر منلی وو چې که می ورورښه شو دیرش ورځي به روژه نیسم خو هغه سو د اگردی روژه نیول ورته گرانه ده آیا هغه فدیة ورکولای شي ؟

خواب :- چې ورورثي ښه شو پرده باندي دیرش ورځي روژه نیول لازم دی، مسلسل ضرور نه دی په متفرق ډول دي ونیسی، کفاره (فدیة) کافي نه ده. دڅه چې نذرمنل کیږی هغه به پوره کوي. (فتاوی رحیمه ټوک ۲ مخ ۷۱)

پرتة له الله ﷻ دبل چالپاره نذرمنل

پوښتنه :- دکوم ولي او بزرگ زیارت ته تلل، حاجت غوښتل او نذرمنل چې که می دا کارو شو د و مره پیسی به صدقه کوم، دا جواز لري ؟

خواب :- د بزرگانوزیات کول صحیح دی خو په سنت طریقه سره. (پر قبر لاس ایښودل، ورته ټیټیدل، هغه ښکلول، ورته سجده کول، دادنصار او وعادت دی) اوله اولیاؤ څخه مدد او مرسته غوښتل

حرامه ده. مرسته له الله ﷻ څخه غوښتله کيږي پرته له الله ﷻ که څه هم نبي يا ولي وي مرسته غوښتل شرک دی. دانذر منل چې که مي الله ﷻ داکارو کړي نو د و مره پيسي به د الله ﷻ په نوم صدقه کړم داصحيح دی که داسي ووايي چې که مي د ايا هغه کار و شوه فلاني ولي په نوم به د و مره پيسي خيرات کړم دانذر کول حرام دی. ځکه نذر عبات دی. عبادت پرته له الله ﷻ څخه بل چاته کول صحيح نه دی. که داسي ووايي چې که الله ﷻ زما داکارو کړه د و مره روپئ به د الله په نوم صدقه کړم خو ثواب دي خداي ﷻ فلاني ولي ته ورسوي. په دی کي کومه خبره نشته. دانذر د غير الله لپاره نه دی يوازي ثواب ئي نورو ته بخښل کيږي. نذر الله ﷻ ته دی.

(فتاوی رشيديه مخ ۵۵۰ - صحيح بخاری توک ۱ مخ ۱۳۱)

مسئله :- د ډيرو عوامو له لوري د اشخاصو په خاطر نذر ورکوي او د بزرگانو په مزارونو شمع، خوشبوي او روپئ ږدي. مقصدي د همدې اشخاصو خوشحانول او د هغوی تقرب حاصلول دی. د اهرڅه دامامانو په اتفاق جرم دی. د حراموالي په هکله ئي څو وجې دي:

اول: دا چې مخلوق ته نذر منل کيږي، حال دا چې نذر عبادت دی او الله ﷻ ته ځانگړی دی.

دوهم: دا چې چاته نذر منل کيږي هغه مړ شوی دی نو هغه به د څه شي څنگه مالک شي.

درېم: دا چې د مړه شوي په حق کي دا عقیده کول چې هغه په عالم کي تصرف کوي داسي عقیده لرل کفر دی. (فتاوی محموديه توک ۱ مخ ۳۵)

پر مندر او قبر ايښودل شوي شيان اخیستل

مسئله :- كفار خپلو معبدونو (مندرونو) ته وزه، چرگه يا خواړه وړي، هغه ئي مجاور وړي، دهغوی اخیستل صحیح دی. ځکه دهغوی مالک يو کافر دی او که کوم مسلمان مجاور هغه واخلې هغه نه مالک کيږي نوله هغه څخه ئي اخیستل صحیح نه دی دا په هغه صورت کي چې اخیستونکی خبروي که نه بيا مباح دی. (رشیدیه مخ ۴۹)

مسئله :- که څاروي د غیر الله په نوم پریږدي دهغي اخیستل او غوښه ئي خوړل جواز نه لري. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۷ مخ ۲۹۸)

مسئله :- څښي عوام وائي چې د سوگنداخیستلو په وخت کي که د چپي لاس گوتي بندي شي نو سوگند نه کيږي. دا غلط دی.

د بتانو په نوم د خيرات خوړل

پوښتنه :- د غیر مسلمانانو په جشنونو کي څه شيان پخپري اود مختلفو بتانو په نومونو ئي ويښي آيا د اشیان خوړل صحیح دی ؟

ځواب :- د بتانو په نوم که څه شی نذر کيږي د مسلمان لپاره دهغه خوړل جواز نه لري. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۷۱)

پر مزارونو چې تیل توييږي هغه له څه کوي

مسئله :- په قبرونو څراغ لگول جائز نه دی نو هغه تیل چې د درگاه دروښانو لولپاره ورکوي پر اصل مزار دي نه لگوي خو که د مزار متعلق خوني وي يادلاري دروښانه کولو اړتيا وه هلته ئي بلولای شي که کوم مسجد دهغي هديري (درگاه) مربوط وي هلته هم په دي تیلو څراغ لگولای شي. که د مسجد امام خونه د درگاه مربوطه وي هلته دي هم لگوي اود مالک له اجازي پرته ئي بل ځای استعمالول ناجائز دی. که

دامعلومه شي چې د اتیل د نذر په توگه راوړل شوي دي نو هیڅ ځای ئې استعمال جائز نه دی. ځکه د غیر الله په نوم نذر حرام دی او د همداسې شي استعمال هم حرام دی هغه چې داسې نذر شوی وي.

(امداد المفتین ټوک ۱ مخ ۱۸)

مسئله :- ځینې خلک د قبر لپاره نذر کوي د ابالکل حرام دی د دي نذر خوړل هم حرام دی او نورو ته ئې ورکول هم حرام دی دا چې خوړل ئې صحیح نه دی ورکړه ئې هم سمه نه ده. (بهشتي زیور ټوک ۷ مخ ۵۲)

مسئله :- پر قبر خادر (پوښ) اچول هم ناجائز دی او د دي لپاره ئې نذر کول بله گناه ده. دا نذر صحیح هم نه دی نو د نذر د پوره کولو لپاره پوښ اچول جائز نه دی. هو اکه دشکراني په توگه فقیرانو ته صدقه شي بیا غوره خبره ده. (امداد المفتین ټوک ۱ مخ ۱۹)

مسئله :- ځینې خلک پر قبرونو باندې خادرونه او پوښونه غوړوي او هغوی ته نذر مني خویادولرئ چې خادرو رباندې غوړول منع دی او که په دي عقیده څوک داسې کوی د اشک دی. (بهشتي زیور ټوک ۷ مخ ۵۲)

پر قبر باندې وزه نذر کول

پوښتنه :- عوام پر قبر باندې څاروي نذر کوي یا وائي دا وزه د فلاني پیره بیا ورباندې بسم الله وائي او حلالوي ئې. د دي څاروی غوښه خوړل حلاله ده که خرامه ؟

ځواب :- دا حیوان د غیر الله د تعظیم او تقرب لپاره ذبح کیږي. که څه هم د ذبح کولو په وخت د الله ﷻ نوم اخلي. د دي خوړل حلال نه دی.

(فتاوی دارالعلوم قدیم ټوک ۳ مخ ۱۲)

دچاپه نوم ذبح گول

پوښتنه :- دچاپه نوم وزه یا چرگ ذبح کول څنگه دی. وائی دالله ﷻ له نوم څخه پرته دبل چاپه نوم حرام دی خو څوک بیا وائی چې دحلالو لویه وخت کي که دبل چانوم واخیستل شي حرام دی او که دالله ﷻ نوم دحلالو لویه وخت کي واخیستل شي بیا حرام نه دی. که خلک وائی چې دا دفلانی څاروي دی نو دلته هم دالله ﷻ له نوم څخه پرته دبل چانوم واخیستل کیږي. نو جواب څه دی؟

جواب :- که کوم څاروي دبل په نوم وي او په هغه نیت ذبح شي که بسم الله هم ووائی حرام دی. داسي څاروي دي نه ذبح کوي. دا څاروي حرام دي. خوداسي ویل دمالک په صفت صحیح چې دفلانی څاروي خود چاد تعظیم او قربت لپاره حرام دی. که په داسي نیت وي چې ددي ثواب لپاره دالله ﷻ په خاطر فلانی ته بخښلی دی څه مشکل نشته دبل چاد تعظیم په ډول ذبح حرامه ده نه دا چې څوک مالک وبلل شي په دی دواړو کي فرق دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۸۸)

په صدقه کي درنگ قید

پوښتنه :- آیا په صدقه کي توره چرگه یا بل رنگ او نسل ضروري دی؟

جواب :- څه شی چې دالله ﷻ درضا لپاره فی سبیل الله ورکول کیږي صدقه بلله کیږي. نفلی صدقه دتوان په اندازه کیدلای شي. دصدقي له امله بلاوي لیري کیږي. په صدقه کي وزه یا چرگه شرط نه دی او نه دکوم رنگ او نسل قید شته. څوک چې دا قیدونه لگوي هغوی اکثر بد دینه خلک دي. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۳)

مسئله :- دالله ﷻ په لاره کي چې کوم مال خرڅ شي هغه صدقه ده. که هغه اړو خلکو ته روپئې ورکوي، که خواره ورکول وي او که جامه ورکول وي او که بل شی وي. خودتوري وزی او چرگي قيد نشته. اونه د صدقي لپاره دوزي یا چرگي حلالول شرط دی. که دهغوی نقد قیمت چاته ورکړل شي هم هغه ثواب دی. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۳)

مسئله :- که دکوم کار د کولو لپاره د شیريني نذرو منل شي د شیريني ويشل ضروري نه دی بلکه هغومرد روپئې دي کوم اړسړي ته ورکړي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۴)

د نذر د چرگ حکم

پوښتنه :- کوم څاروي تر نورو څاروو وگړزوي یا د انسان تر سرجار کړي دهغه غوښه خوړل څنگه دی؟

ځواب :- دامشرکانه طریقه ده چې ورته د جارو لوبندرواني داد غیر الله لپاره نذر دی، حکم ئي دمردار دی او خوړل ئي ناجائز دی. (فتاوی محمودیه توک ۱۷ مخ ۳۹۴)

د غیر الله په نوم د څاروي د پرېښودلو حکم

پوښتنه :- د غیر الله په نوم غوا یا گاو مښه خوشي پرېښودله کیږي. که دهغي غوښه خوړل صحیح نه دی نو دهغوی اولاد څنگه دی؟

ځواب :- د غیر الله په نوم کوم څاروي پرېښودل حرام دی دهغه خوړل هیڅکله جائز نه دی خو که د دغسي څاروي اولاد وشي نو اولاد ئي مردار نه دی. (فتاوی محمودیه توک ۱۷ مخ ۳۹۱)

په ځانگړي ډول توره وزه ذبح کول

پوښتنه :- یوه شخص درمضان المبارک په ۲۷ نیټه یوه توره وزه حلالوي او دکورنئ ټول وگړي ئي رابولي، لاسونه ئي رنگ کړل

اور باندی وئی وهل بیا امام هغه ذبح کړه. دهغی سراو پښی ئی په یوه کډی کي پتی کړي او بڼه ئی پخه کړه وئی خوړه او هغه وزه ئی دکالی (توررنگ - تور دیب) په نوم ذبح کړه دهغی دغوبښی خوړل څنگه دی؟
ځواب :- دافعل سخته گناه ده، شرک ته نژدی دی او غوبڼه خوړل ئی حرامه ده هغه مرداره ده. (فتاوی محمودیه توک ۱۰ مخ ۸۵)

د سیند په نوم ذبح کول

مسئله :- دخدای ﷻ له حکم څخه پرته هیڅ شی نه گټه رسولای شي اونه زیان. د سیند څمکه هم گټه او نقص دخدای ﷻ په حکم کي دی. د سیند په نوم ذبح کول چې گواکي هغه به خوشاله شي اوزیان به څمکی ته نه رسوي یاد خضر عليه السلام لپاره څاروی ذبح کول اودا عقیده لرل چې هغه به خوشاله شي اوزیان به څمکي ته نه رسوي، ناجائز دی دا عقیده اسلامی عقیده نه ده. له داسي عمل څخه ځان ساتل ضروري دی توبه ورڅخه واجب دی. له الله ﷻ څخه داسي دعا او غوښتنه صحیح ده چې ددی سیند او نوروزیانو نوڅخه مووساتی اوله زیان رسيدلو څخه دالله ﷻ په نوم حسب الطاقت خیرات کول هم گټور او دثواب موجب دی. (فتاوی محمودیه توک ۵ مخ ۲۸۹)

د غیر الله په نوم د نذر حکم

پوښتنه :- د بزرگانو پر مزارونو چې نذر کيږي اودا دهغوی د خوشحالی لپاره وي، هلته چرگان یا څاروي ذبح کوي آیا دهغوی غوبڼه خوړل جائز دی او کنه؟

ځواب :- کوم عوام چې د بزرگانو په نوم نذر او نیاز مني سخت گناهگاردی دی خوړل ئی ناجائز دی. کوم چرگ یا څاروي چې

د بزرگانو په نوم حلالیږي هغه مردار دي که ئي د بزرگانو په نوم ومني او د ذبح کولو په وخت کي وزباندې بسم الله، الله اکبر ووايي بيا هم حرام دی. (که د الله ﷻ لپاره ذبح کړي او ثواب ئي چاته وبخښي بيا جائز دی)

مسئله :- هغه څاروي هم حرام دی چې دهغه په هکله دا اعلان وشي يا مشهوره چې هغه د غیراله لپاره ده. غیرالله که بت وي، که خبیثه روح وي یا پیري یا د پیغمبر او پیره نوم ژوندی څاروي و نوموي دا ټول شکونه ئي حرام دی. په حدیث شریف کي راځي: (څوک چې د غیرالله د تقرب لپاره څاروي ذبح کوي هغه ملعون دی) که د حلالولو په وخت کي د غیرالله نوم اخلي او که ئي نه اخلي خودا چې غیرالله ته منسوب دی همدا بدي ورته پیدا ده چې د مردار تر بدي زیاته ده. په مردار کی یوازي حالیدل د غیرالله په نوم کیږي خودلته د دي حیوان روح او ځان غیرالله ته مقرر شوي دی هغه چې عین شرک دی. دا چې دا بدي ورته سرایت کړی دی نو د الله ﷻ د نوم په اخیستلو نه حلالیږي. لکه چې سپی او خنزیر د الله ﷻ د نوم په یادولو نه حلالیږي همدا سي دا هم نه حلالیږي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۷)

مسئله :- د غیرالله په نوم چې کوم نذر ورکول کیږي که مقصد ورڅخه دهغه بزرگ روح ته د ثواب ایصال وي یعنی د الله ﷻ لپاره چې کومه صدقه کیږي دهغي ثواب بخښل ورته مقصد وي دا صورت ئي جائز دی. او که یوازي دهغه بزرگ رضا حاصلول غواړي او دهغه په نوم نذر مني گواکي هغه خوشحاله شي او کار ئي وکړي دا نا جائز او شرک دی. (آپ کی مسائل ټوک ۲ مخ ۴۲)

خاروي دمزه ياژوندي شخص په نوم کول

پوښتنه :- که يو خاروي دکوم مړه ياژوندي شخص په نوم کړي اوبيا ذبح شي آيا خوړل ئي جائز دی؟ يا وائې چې که مي دا کار وشي زه به دفلاني بزرگ په نوم دا خاروي ذبح کوم؟

خواب :- که خاروي دکوم بزرگ په نوم داسي کوی چې د اصدقه کوم چې ثواب ئي ورته ورسيرې خوشمه ده او غوښه خوړل ئي جواز لري او که مقصد هغه په نوم نذر کول ووداشرک ده او خوړل ئي حرام دی خو که نذر کونکي له خپل کارڅخه توبه وکړي اوله داسي نذرڅخه راوگرزي بيائي خوړل جائز دی. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۱)

دنذرپوره کول واجب دی

پوښتنه :- زما مور ناروغه وه مانذر منلی وو چې که مي دمور عمليات بريالي وشي سل رکعتہ نفل لمونځ به کوم، دهغي ترروغيد لووروسته مي خلويښت رکعتہ نفل وکړل نورپاته دي نوڅه وکړم؟

خواب :- که دي دمور عمليات سم شوي وي نو سل رکعتہ نفل درباندي واجب دی او خپل نذرپوره کول واجب دی نو دپاته رکعتونه هم وکړه. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۳۲۷)

مسئله :- که دنذر کونکي داهير شول چې څومره رکعتہ نفل مي منلي وو پر حافظه دي زور راوړي په څومره چې ئي گمان او اټکل غالب شو هغومره دي وکړي او دانفل کول ورباندي واجب کيږي دهغوی په ځای صدقه ورکول دانه پوره کوي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۳۲۷)

مسئله :- دکوم کار په هکله چې نذر ومنل شي که هغه پوره نه شي نو نذر نه لازميږي. که داسي وويل شي چې که دا کار وشو دمور روژي

به نيسم يادومره صدقه به ورکوم که هغه کاروشو هغه معلومه اندازه نذر به پوره کوي او که ئي وويل يو خور و ژي به نيسم يا يو شه صدقه به کوم بيادي اوس اندازه و تا کي . (آپ کی مسائل توک ۲ مخ ۴۲۴)

که د صدقي امانت ورک شول

پوښتنه :- ماته مي خور دوزي داخيستلو لپاره څلور سوه روپي راکړي وي ، هغه چار اڅخه غلا کړي په دې صورت کې صدقه وشوه او کنه ؟
ځواب :- ستا پر ذممه د دغور وپواداء کول لازم نه دی . که ستا د خور نفلي صدقه وه په هغي هم څه شی لازم نه دی او که ئي نذر منلی ووي ئي د نذر پوره کول لازم دی . (آپ کی مسائل توک ۲ مخ ۴۲۴)

رسمونه څه شی دي ؟

مسئله :- کوم رسمونه چې دي پخوا را پيدا شوي دي د پکښي داسي دي چې هوښيار خلک لاپکښي لتاړ دي . د دي رسمونو او رواجونو په هکله دخلکو اټکل دادی چې گناه ولي ده ، تراوښخي سره راغونډيږي څه شی خوري چښي کوم رقص پکښي نشته رباب او باجه پکښي نشته نو ولي د شريعت خلاف ده چې ممانعت ئي وشي . همد اغلط اټکل دی چې په عقل ئي پردي غوريدلي دي او په دي رسمونو کي چې کومي باريکي خرابي دی هغه درک کولای نه شي . داداسي دي لکه وړوکی ماشوم چې د شیريني رنگ او خوند گوري هغه بنه شی گڼي او ضرر ئي درک کولای نه شي مورا وپلار چې ئي په زیان پوهيږي او هغوی تري منع کوي ماشومان همدا خواخوږي خپل د بنمان گڼي .
په رواجونو کي چې کومي بدې دي هغه دومره باريکي او پټي هم نه دي چې درک نه شي بلکه هر څوک له رواجونو څخه خواتوري او تنگ

دي، ټول داواښي چې که همداروا جونه نه وي خوراښه ده خود رسم له امله هر څوک پکښي گډوي اوداهم پکښي نه وي چې ټول ئي يوځای پرېږدي. پر هر مسلمان که نارینه دي که ښځينه لازم دی چې داعبث رسمونه پرېږدي، همت وکړي چې داروا جونه ختم کړي اوداسي ژوند پيل کړي لکه درسول الله ﷺ په زمانه کي چې ساده روان وو. که کوم سړی يا ميرمن په دي هکله زياروباسي خورا ثواب هم ورته لري. په حديث شريف کي راځي: (د سنت طريقو تر پاته کيدلو وروسته که ئي څوک ژوندی کړي د سلو شهيدانو ثواب ورته ورکول کيږي) دا چې داروا جونه ټول په تاسو پوري اړه لري که لږ کوشش هم وشي ژر به اثر وکړي انشاء الله: (بهشتي ټوک ۷ مخ ۷)

په واده کي سامان ورکول

پوښتنه :- دخورځي د واده په مهال يي ماما ورته په خپل همت سامان ورکړد اجوازلري؟

ځواب :- خورځي يا تر ورته په صله رحمي کي څه شی ورکول مباح بلکه غوره کار دی خو لکه په هندوستان کي چې سامان ورکول رواج دی هغه محض يو هندي رسم دی، زياته اصل مقصد چې هغه صله رحمي ده هغه يوازې تر ذهن تصور پوري پاته وي. دا يوازې نوم او زياته دخلکوله طعنی او د پوزي پري کيدل لوله ويږي کيږي. که ورسره څه نه وي په قرض ئي ورته پيدا کوي اودا صحيح نه دی. که داشيان نه وي او يوازې د صله رحمي په نيت ئي هم ورکوي بياني هم عام رواج گڼي. نو په دي ډول دي نه ورکوي. تر واده ښه وړاندي يابل

وخت چې ضرورت احساس شي ورته وردي کړي هغه هم هغه څه چې ورته ضروري او څوک دي ورباندي نه خبروي. (فتاوی محمودیه ترمک ۱ مخ ۲۴۲)

مسئله :- په عوامو کي دامشهوره ده چې ددواړو اخترونو ترمنځ دي نکاح نه کيږي دابالکل غلطه خبره ده ځکه دعائشي رضی الله تعالی عنها نکاح ددواړو اخترونو ترمنځ شوي ده. (اغلاط انعام مخ ۱۷۲)

دنکاح په وخت کي کلمه ويل

مسئله :- دناوي له کلمی ويلو پرته هم نکاح صحيح کيږي ځکه هغه پخوا لامسلمانه وي. دنکاح په وخت کي دمسلمان لپاره کلمه ويل شرعاً لازمه نه ده که ئي ووايي هم سمه ده. (فتاوی محمودیه ترمک ۱۵ مخ ۱۳۱)

مسئله :- دواده کولو لپاره ځيني خلک تاريخ بنیي چې دمياشتي مثلاً په ۳-۲۳-۱۳ نيتوبه واده نه کيږي نور که هرتاريخ وي سمه ده. دارواج شرعاً بي اصله دی پابندي ئي نه ده لازمه. (فتاوی محمودیه ترمک ۱۲ مخ ۱۷۱)

دگوبه کښینولو او نوگريځولو ددرواج حکم

مسئله :- دگوبه کښینو رسم کوم شرعي اصل نه لري. ممکن چاچي دارواج پیل کړی دی مقصد ئي داوي چې نجلئ گوبه کښیني، لږو خوري لږي خبري وکړي يادنه خبرو عادت خپل کړي ترڅو خسرگنئ ته واده شي هلته به ورته پریشاني نه وي. په هر حال داضروري گنل اوله شرعي محارمو څخه گوبه کښینول عبث خبره ده که غوروشي دارواج دنجلئ په حق کي دیوازیتوب ترقید او ژوندئ په گورکولو کم نه دی. تعجب داده چې درنواو علم په وخت کي دتوري دوري رواج لاله نجونوسره پاته دی خو هیڅوک ئي دقباحت اوبدي احساس نه کوي.

مسئله :- دنو کريخور و اج چي له دومره لوازماتوسره اداء کيږي داهم دناپوهي ددورويادگاري ده. چي په خرگنده خورامعصوم بسکاري خوپه حقيقت کي دډيرو مجر ماتوتولگه ده ددي بندول ضروري دي. ماشومانوته دنو کريخوا استعمال بدنه دي خو غونډه جوړول او خلک رابلل خوان هلکان اونجوني يوځای کيدل بي پرواسره گډيدل اودنوروبي حيا و موجب دي. (آپکي مسائل توک ۸ مخ ۱۳۲)

سهر (دگلانوگيدی - آميل) بندول

مسئله :- په ودونويانور و مراسمو کي سهراتري دادهندوانورسم دي چي بي علمه يابي عمله مسلمانو کورنيوهم له هغوي سره دخلطيت له کبله خپل کړي دي پريبنودل ئي لازم دي. دهند سترو علماوو: مفتي عزيز الرحمن، مفتي کفايت الله، مولانا خليل احمد او مولانا تهانوي رحمة الله عليهم ددي حديث شريف (من تشبه بقوم فهو منهم) له وجي هغه منع کړي دي. (فتاوی محموديه توک ۱ مخ ۱۵۵)

سندوراونوکريخي وهل

مسئله :- ميرمنوته په ويښتانوسندور وهل هم داحکم لري، هغه داختملاط له وجي دهندوانورسم ورته راغلي دي. دميرمنولپاره دنو کريخوا استعمال سم دي بلکه ورته ځانگړي دي په لاس او ويښتانو دي نوکريخي وهي. سړي دي ورسره مشابهت نه کوي. په حديث شريف کي ورباندي لعنت ويل شوي دي. (لعن الله المتشبهين من الرجال بالنساء) (مشکوٰة شريف فتاوی محموديه توک ۱ مخ ۱۵۵)

مسئله :- مسلمانني ميرمني چې په وينستانو سندوروهي او پر تندي بند تري داد غير مسلم ميرمنو شعار دی له هغه څخه ځان ساتل ضروري دی. هغه دي هيڅکله نه خوښوي. (فتاوی محموديه ټوک ۱۷ مخ ۲۹۴)

مسئله :- د سال گري رسم هم د غير مسلم قومونو طريقه ده مسلمانان دی دا طريقه (د ماشومانو د پيدا ايښت په نيټه کيک غوڅول د کلونو په شمير شمع لگول) غوره نه کړي که نه دايمان خطره ده. (فتاوی رحيميه ټوک ۷ مخ ۷۷، محموديه ټوک ۱۷ مخ ۳۶۰، آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۳۷)

مسئله :- په څلويښتمه ورځ ماشوم مسجد ته وړل او د سجدي مراسم په ځای کول هم کوم شرعي اصل نه لري. داد پريښودلو وړ دی. (فتاوی محموديه ټوک ۱۰ مخ ۸۲)

مسئله :- يو څوک خپله سالگره نه لمانځي خود نور د دوستانو په سالگره کی گډون کوي، دا گډون دي هم نه کوي ځکه په عبث کارونو کی گډون هم عبث دی.

مسئله :- تحفه ورکول ښه خبره ده خود سالگزي په نوم ئي ورکړه بدعت ده. (آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۳۷)

مسئله :- سالگره لمانځل او ډول خرافات کول د شريعت خلاف خبره ده. (فتاوی رشديه)

مسئله :- دنوي عيسائي کال په راتلو خوشحالي کول د عيسايانورسم دی مسلمانان ئي دناپوهي له وجې لمانځي، دا جائزه ده. (آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۲۹)

دروزي د ماتولو درواج حکم

پوښتنه :- زموږ دلته دارواج دي چې ماشوم لومړئ روژه ونيسي خواړه پخوي او دهغي روژي د ماتولو وخت ته خپلوان راغواړي. آيا له حديث شريف څخه ثابته ده؟

ځواب :- د دي رواج په شريعت كې كوم ثبوت نشته. دا ثواب گڼل په دين كې زياتوالی راوستل دی او بدعت دی، ناجائز دی. كه ئي ثواب هم نه بولي بياني هم ترك لازم دی. د دي رسم قباحت هوښيارانوته څرگند دی. (احسن الفتاوى ټوك ۱ مخ ۳۷۱)

مسئله :- نوي زيږيدلي ماشوم ته د اسي سوغات وركول صحيح دی چې د مشرانو د شفقت غوښتنه وي خود لازم او واجب گڼل او هغه د ماشوم دنيك مرغي دليل بلل ناپوهي ده. (آپ كى مسائل ټوك ۸ مخ ۱۴۱)

د بسم الله ويلو تقرب كول

پوښتنه :- دلته د ماشومانو د بسم الله ويلو رواج دی. دا جائز دی. په داسي موقع دعوت منل كيدلاى شي؟

ځواب :- كه كوم صالح بري ورته بسم الله وائي، بي وزلو او دوستانو ته څه وركول چې د ماشوم په تعليم كې د برکت سبب شي خوښه ده له تكلفات، رياء او فخر څخه پكښي ځان ساتل لازم دی. (فتاوى محموديه ټوك ۱۷ مخ ۴۲۲)

مسئله :- نن سبا په څلور كلني كى د بسم الله ويلو رواج هم ډير دى خو په آيت او حديث شريف كى ئي كوم اصل نشته. (اغلاض العوام مخ ۸۱)

مسئله :- په رواجونو كې يو هم د بسم الله ويلو رواج دى چې په ډير اهمت او پابندي سره كيږي. مثلاً چې ماشوم څلور كاله

څلورمياشتي او څلورورځي عمرولري په همدې تاريخ ئي داتقريب كوي. دابې اصله او عبث ده. خودوئ ئي دومره پابندي كوي چې هېڅ خلاف ئي كولاى نه شي. ناپوهان خو ئي لادشريعت خبره گڼي له همدې امله ورڅخه دعقيدي خرابي پېښېږي اودشريعت په احكاموكي له خانه زياتوالى كوى. اصل دادى چې ماشوم دخبروشى ورته طيبه كلمه وبنياست يوصالح شخص به ورته بسم الله وبنسي اوددي نعمت په بدل كي دي دالله ﷻ لپاره خيراوخيرات وكړي.

مسئله :- ډيرليدل كيږي كله چې ماشوما ژبه كوي كوروالاورته بابا، مور، ورورك اونورنومونه بنسي خو كه دهغوئ په ځاى الله الله ﷻ ورته ووايي څومره به ښه وي. (بهشتي زيورتوك ۲ مخ ۱۷)

اختردي مبارك شه ويل

پوښتنه :- نن سباداخترپه ورځ په تيره داخترترلمانځه وروسته اختردي مبارك شه ويل كيږي آيا دا اصل لري؟

ځواب :- په شريعت كى ددي كوم ثبوت نشته. عواودالازمي بللي دي له همدې امله مكروه ده او كه په دي ثواب هم وبولي بياخوگناه ده ځكه دا په شريعت كي زياتوالى دى.

۱- فقهاوورحمة الله عليهم داختردورځي سنت اومستحب بيان كړى دى كه (اختردي مبارك شه) ويل مستحب واى. ويلى به ئي وو.

۲- كه داسي ويل مستحب واى علماوو اوصالحانو به داتعامل ساتلى واى خوداسي نه ده اودعواومورواج دى.

مطلق دبركت دعامستحب ده او په خاص الفاظواالتزام كول بدعت دى كه داختردعا مقصودوگرزوي اوڅه ووايي. مثلاً الله ﷻ دي په

اخترکي برکت واچوي، الله ﷻ دی مبارک کړي يانورپه دي کي کومه بدې نشته. خو هروخت او هروخت داسي ويل (اختردی مبارک شه) دادامعنی چې دغه الفاظ وی مقصود دی نو داپه دين کی زیاتوالی دی، بدعت او مکروه ده. (احسن الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۳۸۴)

مقصد دادې اختردي مبارک شه الفاظ دي سنت او مستحب نه گڼي نه دی ضروري بولي که متفرق الفاظ استعمال کړي بیا بده خبره نه ده.

اختر مبارکی غوښتل

مسئله :- داخترپه ورځ عیدي (داختر مبارکي) غوښتل جائزه دی. خودخوشحالي لپاره ماشومانو، ترلاس لاندي کسانو یانوروته سوغات ورکول ښه ده خو هغه دي نه سنت گڼي او نه هم ضرور. (آب کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۳۲)

دجامو اغوستلو رواج

مسئله :- ځیني خلک لیدل کیږي چې دلنگوتې دتړلو لپاره کښیني ځیني ناست وي ولاړ شي. دا اصل نه لري.

مسئله :- ځیني عوام دافکرکوی چې که نوي جوړه یا جامه واغوستل شي دهغوی حساب کیږي خو که درجب له میاشتي بیادرمضان تروروستنئ جمعې واغوستل شي حساب نه لري داټول غلط دي. (اغلاط العوام مخ ۱۴۹)

دځای ناستي رسم

مسئله :- یورسم دادی چې شیخ (پیر) ومري (داناپوهي ده چې) مریدان ئي راغونډیږي دهغه زوی یا خادم ئي ځای ناستی ټاکي اودسند لپاره ئي دپکړئ تړلورسم کوي. که هغه اهل وي او که ناهل وي. د فکر خبره ده هغه خلک چې له هغې لاري سره ناآشنا دي نوا اجازه

ئي تر کومه دا اعتبار ورپده. په يادولړي چې داخلک د خای ناستي سره په دي غونډه کې بيعت کوي دهغوئ وبال له دی (نااهل) خای ناستي سره برابردی همدوی د گمراهي اوضلالت بانیان دي. په حديث شريف کې راخي چې د قيامت له علامو څخه داده چې خلک په ناپوهانو خپل لارښوونکي غوره کوي. (اصلاح الرسوم مخ ۱۴۰)

د حجاج گراموبلنه اودهديي ورگړه

مسئله :- داسي رواج دی چې درحمت په خای زحمت او ذنعت په خای بدمرغي جوړوي. دارواجونه بددي چې له رحمت څخه زحمت جوړوي اودارسمونه له اصراف څخه پرته نورڅه نه دی. ددي ټولورسمونو ختمول ضرور دی. ختمولوئي خلکو ته خورا سهولت پيدا کيږي. که درواج فکر نه وي بيا هم په ناسته ولاړه کې اخلاص وي دارسمونه چې ديني حيثيت نه لري خلک له راشه درشه اوددعاله غوښتلو څخه بي برخي کوي. په دی رسمونو کې ډير زحمت هم وی اود شريعت خلاف هم دي. هغه خلک چې حج ته ځي هغوئ دي خپلوانو او نورو خلکو ته ووايي چې درواجونو پابندي دي نه کوي اوددوی دي کوم فکر نه کوي کوم خلک چې دارسمونه ختم کړي انشاء الله ورته اجرا و ثواب به ورکړل شي. که بيانور خلک هم د غسي وکړي انشاء الله ثواب به و مومي. (فتاوی رجبه نوک ۱۰ مخ ۱۸۳ دمشق، شريف مخ ۲۳ په حواله)

دميت (مړي) کورته داخترپه ورځ خواړه استول

مسئله :- داخترپه ورځ دمړي کورته خواړه استول يو غلط دستور دی. دپريښودلو وړ دی. دمړي کورته لومړی ورځ خواړه ورکول مسنون

عمل دی تردي وروسته په تیره داختر په ورځ ئي ورکړه صحیح نه دی.
دا اسلامي طريقه نه ده پردی طريقه ده. (فتاوی رحیمیه توک ۷ مخ ۲۷۳)

دمتبرکوشیانوزیارت کول

مسئله :- چیري د چيني یا ويښته مبارک نسبت پیغمبر ﷺ یا نور وصالحانوته شوی وي. دهغوی د زیارت لپاره خلک راغونډیږي یائي له کورونوراغواړي اوزیارت ئي کوي اوپه زیارت کونکو کي میرمنې هم وي. لومړی خوهرځای ددي متبرکاتوسند نشته. که سند هم وي راغونډیدل ډیري بدئ لري. مثلاً شراوشور، بي پردي والی، کله خولادزیارت کونکو آوازویل اونور. هو! که یوازي د متبرکوشیانوزیارت وشي اودزیارت په وخت کي هم خلاف الشرع عمل ونه شي بیا صحیح ده.

یادونه: کوم شی چې شریعت ناجائز بللی هغه جائز بلل گناه ده. څه شی چې ئي جائز بللی خو ضروري ئي بللی نه دی هغه ضرر بلل گناه ده. یا پابندي کول یا دنوم لپاره هغه کول داهم گناه ده.

همداسي که په شریعت کی څه شي ته ثواب ویل شوی نه وی هغه ثواب بلل گناه ده. که ئي څه شی ثواب بللی وو او ضروري ئي نه ووبللی، هغه ضروری بلل هم گناه ده. که ئي څوک ضروري نه بولي خود عواموله طعنی او ویري ئي پریښودل بد بولي داهم گناه ده. همداسي څه شی منحوس (سپیره) بلل گناه ده. پرته له شریعت څخه خبره جوړول او هغه یقیني بلل گناه ده. پرته له خدای ﷻ څخه له بل چاغوبښتنه کول. څوک دگتبي اوزیان رسولو مالک بلل داتولي خبري گناه دي الله ﷻ دي ټول ځيني وساتي. آمین.

که دا ټول وښودل شي او خيال ئې وساتل شي، د ټولو رسمونه حال معلوم شي څوک به نه خطا کيږي. (بهشتي زيور توک ۲ مخ ۲۲)

د عقيقي درسم بيان

عقيقه به څنگه کيږي ؟

مسئله :- د چاکه ماشوم (هلک يا انجلۍ) وزيږيدی غوره داده چې اوومه ورځ ئې نوم کښيښودل شي او عقيقه ئې وشي. په عقيقه کولو سره ماشوم له ټولو بلاگانو خوندي اوله آفتونو څخه ساتل کيږي.

مسئله :- د عقيقي طريقه داده چې که هلک وي دوه څاروي (پسه ياوزه) او که انجلۍ وي يو څاروي او ياد قرباني دوي بزخي د ماشوم او يوه برخه د ماشومي لپاره او د سرد خريل شويو وينستانوله وزن سره برابر سره زروويشي (يائي روپۍ) او که ئې زړه غواړي په سردي زعفران ووهي.

مسئله :- که عقيقه په اوومه ورځ ونه شي وروسته چې ئې هره ورځ کوي داوومي ورځي خيال دی وساتي دا غوره ده او طريقه ئې داده چې په کومه ورځ ماشوم زيږيدلی، عقيقه دي يوه ورځ وړاندې وشي مثلا که د جمعي په ورځ زيږيدلی عقيقه دي په پنجشنبه وشي او که په پنجشنبه پيدا شوی وي نو عقيقه دي په چهارشنبه وشي. په دی طريقه اوومه ورځ برابر کيږي.

مسئله :- ځيني ځايونه دا دستور (رواج) دی، کله چې ئې د ماشوم په سر چاره کښيښودله او وينستان اخيستل ئې پيل کړي سمدستی وزه يابل څاروی ذبح کوی، د اهسي يو مهمل رسم دی، په شريعت کي

جائز نه دی، که تر و بیستانو اخیستلو وروسته ذبح کوي او که مخته ذبح وکړي بیا و بیستان واخلي دواړه طریقي سمی دي.

مسئله :- دکوم څاروي چې قرباني کول جواز نه لري، په هغه عقیقه هم نه کیږي، که ئي قرباني رو اوي عقیقه ئي هم روا ده.

مسئله :- دعقیقي په غوښه کي اختیار لري که ئي خامه (اومه) ویشي او که ئي پخه او خلک رابولي دواړه صحیح دي.

مسئله :- دعقیقي دغوښي خوړل پلار، مور، نیکه او انا تولو ته صحیح دی.

مسئله :- که دچاوس (طاقت) نه وي دماشوم عقیقه دي یو څاروي وکړي او که هیڅ عقیقه ونه کړي هم پروانه لري. (بهشتي زیور توک ۳ مخ ۱۳)

یادونه: دادثواب خبري دی: له عبثیا توڅخه ځان ساتل پکښي په کار دی. کله که درواج په مصیبت کي سپری راگریږي عقیقه دی پرېږدي، کله خورا درواج په توگه څوک له وروسته عقیقه کوي. دښه تفصیل لپاره زما مرتب کتاب د اختر او قرباني مسائل وگورئ.

د سنت کولو رواج

مسئله :- په سنت کولو کي هم د خرافاتو رواجونه خلکو را پیدا کړي دي چې د عقل خلاف اولغودي. مثلاً څوک یا خط استوي خلک

راغواري، داد سنت خلاف خبره ده. یو صحابي ختنې ته بلل شوي وو هغه له ورتللو څخه انکار وکړ چاڅیني وجه وپوښتله. هغه وویل:

درسول الله ﷺ په زمانه کي مونږ ختنې ته نه تللي یواونه موددي لپاره څوک رابللي دي. له دي حدیث شریف څخه معلومیږي چې دکوم شي

مشهو کول ضروري نه وي، دهغه لپاره خلک رابلل او غوندول د سنت

خلاف عمل دی. په دي کي ډير رسمونه گډه شوي دي چې په خورا پراخه کچه ورته اهتمام کيږي. ځيني ځايونه دهمدي رواج له امله سنت کول دومره وځنډيږي چې ماشوم لوی شي اوراغونډ خلک ئي بدن گوري. حال داچې له سنت کونکي پرته نورو ته ئي کتل حرام دی داگناه په دي بلنه اوځنډ کي رامخته کيږي. اصل خوداده چې ماشوم ئي دزغم قوت ولري بايد سنت شي. (بهشتي زيورتوک ۷ مخ ۱۵)

دختني لپاره بلنه

مسئله :- دختني په وخت خلک رابلل يو بدعت دی. عثمان بن العاص رضي الله عنه چا ختنی ته بللی وو، هغه انکار وکړ او وئې ويل: (درسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کي هيڅکله ختنې ته څوک تللي نه دي) اودا بلنه دومره ضروري بلل چې ختنه تر بلوغ پوري ورته ځنډول، يوه بله گناه ده. (امداد المفتين توک ۱ مخ ۲۱)

مسئله :- دختني د سنت کولو، لپاره کومه نيټه مقرر نه ده، تروسه (طاقته) پوري اړه لري که ئي قدرت درلود زړدي وکړي، کنه تر بلوغ پوري دي وځنډوي. (رفاه المسلمين مخ ۲۱)

مسئله :- چيري چې په واده يا ختنې کي بدعتونه موجود دي. په دي بلنه کي دي څوک گډون نه کوي. نه دهغه په کور او نه په بل کور کي. که ئي کورته خواړه درواستول که دفتني ويره نه وه مه ئي ځيني اخلي خو که ئي په نه اخيستلو کي فساد پيښيږي بيا دي ځيني واخيستل شي. (فتاوی رشيديه مخ ۱۲۳)

مسئله :- دختني يانور و مراسمو په وخت کي که ئي درواج گڼلو په ډول څه شی مسجد ته ورکول نونه دي اخلي که ئي په خپله خوښه امام

يامؤذن ته څه ورکول نواخيستل شي پروانه لري، څه شی ورکړل شي هغه ئي حق دی. که ئي کوم شی بيا مسجده ته ورکړل هغه دمسجد حق دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۴۰)

مسئله :- دواده، ختنی یا نورو خوشحالیو کي ماشوم ته بنسکلي جامی اغوستل او شرعي حدود ساتل صحیح دی خو هار د غاړگی، امیل دي نه ورته په غاړه کوي، سهره دي نه تړي اوله نورو هندي رسمونو څخه دی پر هیز کوی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۷ مخ ۴۲۳)

مسئله :- دا خبره غلطه ده چې له ختنې پرته نکاح نه صحیح کیږي، دادناپوهانو خبره ده پرته له ختنې نکاح صحیح ۵۵. (فتاوی دارالعلوم ندویم ټوک ۱ مخ ۱۹)

دقران کریم شهید گول

مسئله :- دا عادت هم ډیر دی چې که نعوذ بالله دقران کریم بي ادبي وکړای شي دهغه دوزن برابر غله (غنم، اوربشي، جوار یا نور څه) خیرات کوي. دا په اصل نیک کار او مصلحت ته نژدي دی. دکفاري او جرمانی په توگه صدقه ورکول دي او پر نفس هم التزام دی چې بيا احتیاط وکړي خودوي خبري پکښي دا صلاح وږدي:

اوله خبر دا چې: قران کریم په تله کی له غلي سره تلل دی بل دا چې دا کار واجب گڼي (دا شرعي اصل نه دی) خو که محضی د مصلحت لپاره په اتکلي ډول غله دانه یا بل څه ورکړل شي پروانه لري. (اغلاط العوام مخ ۷۵)

مسئله :- ځیني خلک د جمعې په ورځ اختر را تلل نامبارک گڼي دا خیال بالکل غلط دی بلکه په دی کی دوه برکتونه یوځای کیږي. (اغلاط العوام مخ ۱۸۸)

ایاتر دودوی خور لووروسته په دعاکی لاس پورته کول سنت دی

مسئله :- په هره سنت او مستحب دعاکی لاس پورته کول ضروري نه دی یعنی تر خور لووروسته د دعا لپاره لاس پورته کول سنت نه دی. د طواف کولو په وخت کی دعا سنت ده خو لاس پکښي نه پورته کیږي. په لمانځه کی دننه هم دعا شته، د خوب په وخت کی، مسجد ته دننو تلو په مهال، له مسجد څخه در او تلو په وخت، د مجامعت په وخت، بیت الخلا، ته د تللو اور او تلو په وخت په دعاکی لاس پورته کول سنت نه دی. (فتاوی رحیمیه توک ۱۰ مخ ۴۵۴ - احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۲۲)

د حائضی د لاس څه شی خورل

مسئله :- مشهوره ده څو نفاسه میرمن غسل ونه کړي دهغی د لاس خواړه خورل صحیح نه دي صحیح. د احم غلطه ده. په حیض او نفاس کی لاسونه ناولي نه وي.

مسئله :- په عوامو کی مشهوره ده چې په څلویښتي کی دي د زیرید لوڅای ته څاوندنه ورڅي د احم اصل نه لري.

مسئله :- عامی میرمنی په څلویښتي که څه هم پاکي شي بیا هم تر څلویښتو ورڅو پوري لمنځونه نه کوي. دا خبره د دي خلاف ده. څلویښت ورڅي د نفاس هغه زیاته موده ده، کمه موده ئي حد (اندازه) نه لري هروخت چې پاکي شي غسل دی وکړي او سمدستي دی لمونځ پیل کړي.

مسئله :- همدا شان که تر څلویښتو ورڅو وروسته وینه بنده نه شي ځان دی پاک بولي غسل دي وکړي او لمونځ دي پیل کړي.

دگنج العرش او قدح دعاويل

پوښتنه :- پتج سورة چې په هر مسجد کي موندل کيږي هلته پکښي دگنج انعرش، قدح اونورو نومونو دعاوي دي. ددي شرعي ثبوت شته؟ ځيني علماء کرام ددي ويل منع کوي

ځکه دگنج العرش ثبوت په صحاح سته اونورو حديثونو کي نشته.

په پنج سورة کي دگنج العرش ددعا په اړه ليکل شوي دي چې دادعا دجبرائيل عليه السلام په واسطه دوحی په ډول نازه له شوي ده. ددي دعا دير فضائل بيانوي نو په دي امورو کي راته لارښوونه وکړئ:

۱- آيا دگنج العرش ددعا ثبوت له صحيح حديثونو څخه شوی دی؟

۲- رسول الله صلى الله عليه وسلم په خپل مبارک ژوند کي همدا دعا لوستي او يائي کوم صحابي ته وربښودلي ده؟

۳- که ئي ثبوت په صحيح حديثونو کي نه وي نو ترننه چې ئي کوم خلک دثواب په نيت وائي ثواب ئي ورته رسيږي؟ مفصل جواب راته وواياست!

ځواب :- بِاسْمِهِ تَعَالَى خَامِدًا وَ مُصَلِّيًا وَ مُسَلِّمًا.

(۱، ۲، ۳): ياده شوي دعا موضوعي روايات لري. کوم معتمد او مشهور محدث ئي تصديق کړی نه دی نو دادعا مستنده بلل او فضائل ئي صحيح گڼل غلطه خبره ده. دقرآن کریم تلاوت او په حديثونو کي مقبول مناجات اونورچې دعلم او معمولات پاته شوي دي ورباندې اکتفا کول غوره دی.

دقدح ددعا په هکله چې په پنج سورة کي کوم روايات دي. موضوعي دي نو هغه دي مستند او صحيح نه گڼل کيږي او دهغوی مطابق دی

عمل هم نه کيږي. دقرآن کریم تلاوت دالله ﷺ دقرب دحاصلولونښه ذريعه ده. په حديثونو کي دقرآن کریم دتلاوت ډير فضائل ذکر شوي دي. خلک دقرآن کریم دتلاوت، پوهيدلو او ورباندې دعمل کولو هڅه نه کوي او غير مستند و شيانوته ناست وي. دقرآن کریم تلاوت دي په خاصه توجه او شوق سره کيږي ورسره دي دالله ﷺ ذکر او دلومړي، دريمي او څلورمي کلمې، استغفار او درود شريف وائي.

په محموديه فتاوی کي راځي:

پوښتنه :- دنور نامه، عهد نامه، دعاء گنج العرش، درود تاج، درود لکي اصليت څه شی دی؟
دهغوئ تعريفات صحيح دي او که مبالغه ده؟ ثبوت ئي له رسول الله ﷺ څخه راغلی دی او که خلکو تالیف کړی دی. دلوستلویه هکله ئي څه ډول مسئله ده؟

ځواب :- هغه په کوم صحيح سند ثابت نه دی. کوم تعريفونه چې وزته ليکل شوی دی کوم اصل نه لري دهغوئ په بدل کي دي قرآن کریم تلاوت شي، درود شريف، کلمه شريفه او استغفار دي ووائي.

(فتاوی رحيميه ټوک ۱۰ مخ ۴۹۴)

دخواجگانو ختم په ډليزه توگه په دوام سره ويل

پوښتنه :- ځيني ځايونه دخواجگانو ختم په ډليزه توگه ويل کيږي. ددي حکم څه دی؟ آیاتل لوستل به ئي بدعت او مکروه نه وي؟ بينواتو جروا.

خواب :- په دې لړکي دې احقر يوه پوښتنه له مفتي محمد يحيى صاحب څخه وکړه. مفتي يحيى صاحب له مفتي محمود حسن گنگوهي څخه دهغي په اړه جواب وموند او هغه ئي وليکي. غوره ده چې هغه سوال او جواب رانقل شي. انشاء الله ستا سو د سوال جواب به وويل شي.

پوښتنه :- زموږ د مشرانو د خواجهگانو ختم معمول دې اوور سره ديسين شريف سورة هم په ډليزه توگه لولي او دعاهم په ډليزه توگه کوي، په دې هکله شرح صدر نشته تا سوراته د دې د جواز دلائل وښياست، و ئي ليکئ مهرباني به مو وي. دا شکل وجه ئي د عبد الله ابن مسعود ؓ واقعده چې په رحيميه فتاوى (توک ۱ مخ ۳۰۶-۳۰۷) کي د ازالة الخفاء الاعتصام او مجالس الابرار په حواله ليکله شوى ده. ځيني حضراتو در حيميه فتاوى ترمکالمي وروسته دا خبره کوى چې په سهارنپور، دهلي او نورو ځايونو کي د خواجهگانو ختم او ديسين ختم کوى آيا دا عمل د عبد الله ابن مسعود ؓ د واقعي خلاف نه دى؟ او دا الزام مالايلزم نه دى؟ په دې دواړو کي فرق څه دى؟ که دا د علاج ياد آفاتو د رفع لپاره تجويز شوى وي نو علاج او آفات خو موقت شيان دي لکه قنوت نازله چې په ځينو حالاتو کي ويله کيږي او مداومت ورباندي نه کيږي دلته دي هغسي وشي. فقط والسلام. بينوا توجروا.

خواب :- حامداً مصلياً ومسلماً.

دوه شيان دي يو مداومت او اصرار، د دواړو حکمونه سره بيل دي په مندوب (مستحب) امر باندي مداومت قبيح نه دى. فقهاوو پر مندوب

امر باندي اصرار مکروه بللی دی. اصرار دي ته وايي چې کوم عمل تل کوي او که ئي څوک ونه کړي هغه گنهکار بولي دهغوئ تحقير او تذليل کوي. دامکروه ده. که پر مندوب امر مداومت وي خواصرانه وي نومندوب د مندوب پر حال پاته کيږي. مثلاً څوک تراودس کولو وروسته تحية الوضوء کوي خو ضروري ئي نه بولي او څوک چې ئي نه کوي هغوئ هم گنهکار نه بولي او هغوئ نه ملامتوي نو په دي کي کوم کراهت نشته. کوم اعمال چې د علاج لپاره کوي نو دهغه د سبب له وجې څخه ئي کوي ترڅو ورته اړتيا وي هغه کوي. قنوت نازله خود امام شافعي رحمه الله عليه په مذهب کي د سهار په لمانځه کي د تل لپاره ويله کيږي. خو امام ابو حنيفه رحمه الله عليه هغي ته دعامة ابتلاء په وخت کي اجازه ورکړي ده. نو سبب ئي ابتلاء عامه ده ترڅو هغه ابتلاء وي ويله کيږي او چې د اسبب ئي ختم شي بيانه ويله کيږي. د خواجگانو ختم د برکت د حصول لپاره کيږي. د آدمشانو مخو مجرب عمل دی چې د دي په برکت د عاقل بيري. خو کله چې داسي وي چې د برکت خواهش نه وي. نو ترڅو ئي د برکت د حصول غوښتنه وي هغه وائي. دا چې د برکت غوښتنه تل وي نو ورباندي مداومت کوي خواصرار دي ورباندي نه کوي. فقط.

(فتاوی رحيميه توک ۱۵ مخ ۴۷۲)

د سوا لک د ختم ثبوت

پوښتنه :- د چاد مړينی ياد مصيبت د دفعي لپاره کلمه طيبه يا آية الکرسی ويل کيږي چې شمير ئي يو لک پنځه ويشت زره واري معلوم کړی دی. په دي کوم شرعي دليل شته آیا بعد ادم معلومول بدعت دی؟

خواب :- دمصیبتونود دفع کولو لپاره چې ختم کوي داد علاج لپاره دي. ددي ثبوت له قرآن کریم او حدیث څخه ضروري نه ده. دومره کافي ده چې هغه دقرآن کریم او حدیث شریف خلاف نه وي نوبیا په شریعت کي ممنوع او مذموم نه دی. لکه غیر شرعي دم کول چې ممنوع دی. په ختم کي چې کومه شمیره معلومه ده هغه داسي نه ده لکه دلما نڅه رکعتونه یا دطواف دگرزیدلو شمیر چې ورته صراحتاً تعداد بنودل ضروري دی. بلکه داداسي دی لکه دطیب نسخه چې ولیکي: عناب پنځه دانې، بادام اووه دانې.. چې په تجربه ورته ثابت دی. ددي ثبوت له قرآن کریم او حدیث شریف څخه بي مورده ده. دا چې ختم د علاج لپاره ده نود بدعت سوال پکښي ختم دی. شمیر په تجربه سره تعینول د شریعت خلاف خبره نه ده. د علاج لپاره داو وڅاگانو اوبه له اوو مشکونو څخه غوښتل په حدیث شریف کي ثابت دی. (فتاوی محمودیه توک ۱۲ مخ ۱۲۳)

دمصیبت په وخت کي ديسين شريف دسورة ختم

مسئله :- دبلاو او مصیبتونود دفع او دبرکت د حصول لپاره ديسين شريف ختم د ديني مشرانو يو مجرب عمل دی. ترڅو مصائب وي په دي عمل کول او د علاج لپاره ختم کول کيدلای شي خودادي مسنونه طريقه او شرعي حکم نه گڼي او که څوک په دي ختم کي گډون نه کوي په هغوی دي بدنه وائي. (فتاوی رحيميه توک ۱۰ مخ ۴۷۰)

مسئله :- دخواجگانو دبرکت د حصول لپاره ويل کيدلای شي. داد مشايخو مجرب عمل دی. دهغه په برکت دعا قبليري.

(فتاوی رحيميه ۷ مخ ۴۷۲)

په سيندگی د صدقي په نيت روپئ اجول

پوښتنه :- پر سيند د پاسه د تيريدلو پر مهال مسافران په سيند کي روپئ اچوي آيا د عمل د صدقي په خيره بلا و دافع کيدلای شي؟
ځواب :- د ا صدقه نه ده. بلکه د مال ضائع کول دی د اد ثواب کار نه دی دو بال موجب دی. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۱۲۹)

د تعمير پر بنسټ کي وينه تويول

مسئله :- دنوي ودانئ د جوړولو په وخت کي ځيني خلک څاروي حلالوي وينه ئي په ته داب کي تويوي او غوښه ئي خيرات کوي يا سره اوسپين زړيه ته داب کي اچوي، د شرعي اصل نه لري.
 (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۱۳۸)

پر نوي ودانئ يادگان خوشحالي کول

مسئله :- دنوي ودانئ په خوشحالي کي څه شی ويشل پروانه لري خو چې په دي ويش کي کوم تفاخر او ځان نبودنه نه وي.
 (فتاوی محموديه توک ۱۷ مخ ۳۳۴)

مسئله :- په شکرانه (خوره) کي فقيرانو ته صدقه ورکول يا خپلوان رابلل صحيح او د برکت باعث دی. که هغه پر کښت کرونده وي ياد څاروی حلالول يا غوښه اخيستل وي، صحيح دی.
 (فتاوی محموديه توک ۱۷ مخ ۴۰۲)

يادونه : ځيني ځايونه د حاصلاتو پر مهال مشرکين څاروي حلالوي او عبادت کوي که د اشکل وي بيا د کروندی په ځای ئي په کور کي کول يا هلته پخول او خلک رابلل ښه دی تر څو له غير مسلم سره مشابهه نه وي. (محمد رفعت قاسمی رحمه الله عليه)

د چیچک لپاره تدبیر کول

پوښتنه :- د چیچک (کوي) دناروغي د خوندي توب لپاره سره زړه په غاړه کوي او د کوراهل په همدې شپو ورځو کې جامې نه بدلوي یا جامې بدلوي خو دناروغ کوټي ته نه ورځي یا له هغه څخه په راتلو سمدستي د مریض خونې ته نه ورځي یا څه شی نه پخوي او نور څه شرعی اصل لري؟

ځواب :- که تجربه کار طیب یا حکیم و وائي چې داسې مریض ته د غوښې بوي یا پخول یا د جامو بوي مضر (ضررناک) دی نو د علاج لپاره داسې پرهیز کول پروا نه لري. خو د غیر مسلم خلکو په عقیده که و وائي چې په دې سره ماتا چې (یا بل څه) ناخوښه کیږي دانا جائز دی دا د اسلام د اهل عقیده نه ده. له خلاف الشرع امور و څخه ځان ساتل لازم دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۲ مخ ۷۷)

مسئله :- د طاعون او چیچک له ناروغیو د ځان ساتلو په خاطر د پیچکاری په څیر نور تدابیر نیول هم جائز دي. (فتاوی محمودیه ټوک ۷ مخ ۱۳۰)

د پوجا (نذرا و عبادت) لپاره چنده ورکول

پوښتنه :- زموږ په دفتر کې د هري پنجشنبې په ورځ غیر مسلم خلک د نذر لپاره چنده ټولوي که ښي ورنه کړو د بنسټان کیږي او د همدې پوجا د شیریني حکم څه دی؟

ځواب :- که درو پوله ورکړي څخه خلاصون نه وي بیادي د غوښتونکي د مالک کیدلو په نیت ورکړي بیادي هغه له خپله لوري چې هر چیري مصرفوي، مصرف دي کړي. شیریني ښي هم که اخیستل

ضروري وي وادي خلي بيادي کوم خاړوی ته ورکړي. د غير مسلم
د نذراو عبادت شيريني او نورڅه دي نه خوري. (فتاویٰ محسوديه ټوک ۱۷ مخ ۴۸۲)

غير مسلم خلکو ته دهغوئ د خوشحالي دورڅو مبارکی ويل

مسئله :- د غير مسلم خلکو د خوشحالي دورڅو مبارکی ويل په خط
کی ليکل که کومه شرکيه او کفریه جمله پکښي استعمال نه شي
بيا پروانه لري و الا فلا. (نظام الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۴۸)

د غير مسلم د پسرلي په خوشحالي کی گډون کول

مسئله :- دا چې په قبرپرستي او تعزیه کې ئي گډون کول جواز نه لري
نو په هولي (د پسرلي په لمنځلو کې به ئي گډون کول څنگه جواز لري
يعني جواز نه لري. د همدې ورځي په مناسبت اورونه بلول
شاوخوا پکښي گرزيدل، سجده کول او څه شی نذر کول حرام
او مشرکانه فعل دی. (فتاویٰ رحيمه ټوک ۱ مخ ۱۵)

مسئله :- په قرآن کریم کې راغلي دي چې دمصيبت په وخت کې (انا لله
وانا اليه راجعون) ويل کيږي. او څوک ئي د غير مسلم پر مړينه ووايي
چې هغه د ځان لپاره غم وگڼي. خو په حديث شريف کې راځي چې
د فاجر په مړه کيدلو د الله ﷻ بند گانوته په ځمکه کې راحت پيدا کيږي
(آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۳۰۵)

د لمر تندر او حامله ميرمن

پوښتنه :- دلته دا خبره مشهوره ده چې کله لمر تندر ونيسي حامله
ميرمن او خاوند دي دغو څولو او ريبلو کارنه کوي که نه دا ولاد د بدن به
ئې يوه برخه غوڅه شوي وي. د دې شرعي حيثيت څه دی؟

خواب :- په حديث شريف کي دي: په دغسي وخت کي دي صدقه او خيرات کيږي د توبه ايستلو، استغفار، لمونځ او دعا حکم شوی دی. دنورو خبرو ذکر نشته. نو دا دي شرعي نه گڼي دا يوازي توهم دی چې له غير مسلم معاشرې څخه راغلی دی. خو که حکيم او ډاکټر د تجربې په رڼاکي څه ووايي هغه بيله خبره ده. (پکي مسائل توک ۸ مخ ۲۲۵)

مسئله :- مشهوره ده چې دلمرياسپورمې دتنذريه وخت کي خوړل چنبل منع دی. ددي هم کوم اصل نشته. خو هغه وخت الله ﷻ ته د توجه وخت دی او خوړل چنبل پريښودل بله خبره ده. پاته دا خبره شوه چې خلک د دنيا کارو باران تر گناه پوري هر څه کوي خو خوړل چنبل پريږدي د اشريعت بدلول اوبدعت دی. (اغلاط العوام ۱۸۹)

دبسم الله پر ځای ۷۸۶ ليکل

مسئله :- ۷۸۶ دبسم الله شريفي عدد دی. له مشرانو څخه ددي ليکل راروان دی. غالباً دارواج له دي امله شوی وي چې خطونه ولوستل شي بيابي اچوي نو بيا دبسم الله بي ادبي کيږي. له دي بي ادبي څخه دځان ساتلو لپاره مشرانو دبسم الله پر ځای ددي عدد ليکل پيل کړی دی. خو که د بي ادبي اندېښنه نه و د بيا دبسم الله ليکل وړ او مناسب دی. (آپکي مسائل توک ۸ مخ ۳۴۸)

مسئله :- دبسم الله په عوض ۷۸۶ ليکل دبسم الله د ليکلو ثواب نه لري. دا دبسم الله عدد دی چې ورڅخه يوازي اشاره کيږي. (فتاویٰ محموديه توک ۱۸ مخ ۳۵)

مسئله :- ځيني خلک د «السلام عليكم» پر ځای مسنون سلام ليکي. که په ليک کي څوک وليکي: (تر مسنون سلام وروسته عرض کيږي چې ...) دا چې په شريعت کي دا صيغه د سلام نه بلکه «السلام

عليکم ده نو د سلام مسنون د لفظ جواب ورکول واجب نه دی که څه هم ليکل ئي جائز دی.

گټه: له دی څخه ثابتېږي کومو مشرانو چې د سلام په عوض سلام مسنون ليکلی. دا احتیاط پکښي مراعات شوی دی په مخاطب باندې د سلام جواب واجب نه شي لکه د پرچلو په وخت کي چې الحمد لله ورو وائي ياد مسجدی آیت په لوړ غږ نه وائي ترڅو په نورو واجب نه شي. (اغلاط العوام ۱۳۱)

د ویر (غم) مراسم او میلستیاوي

مسئله: - مړینه چې د غم او ویر مهال وي، دریمه، لسمه، څلویښتي، شپږمیاشتي، کلني، تلنه او نور یادوي. او پکښي ډیر اهتمام کوي. میلستیاوي ورکوي که ئي خپل ځواک نه درلود پور (قرض) ورته کوي خلک هم پکښي داسي گډون کوي لکه په بنادي کي چې گډون کوي میرمني د ښکلو جامو اهتمام کوي. دا ټول شيان بدعت او ناروا دي.

مسئله: - څه لوستل یابي و زلوته څه شی ورکول یاد ثواب در سید لونیور څه او مړي ته د مغفرت دعا غوښتل په یقيني توگه ثابت دی. مړي ته د ثواب ایصال پرته له شک څخه جائز دی خو سمه لاره او طریقه ئي داده چې انسان څه ولري له هغه څخه صدقه ورکړي یا کوم بدني عبادت، نوافل، روژه، د قرآن کریم تلاوت، درود شریف ویل یا نور څه ولولي او چې چاته ئي غواړي ثواب ئي و بڅښي یاد مړه شوي خپلوان له خپلو دوستانو څخه و غواړي چې ورته دعا وکړي او هغوی څه ولولي یا کوم خیرات دي وکړي. فقیه حافظ الدین ابن شهاب

کردري (المتوفى ۸۲۷ هـ) وائي: (وَيُكْرَهُ اتِّخَاذُ الضِّيَاقَةِ فِي أَيَّامِ
الْمُصِيبَةِ لِأَنَّهَا أَيَّامُ غَمٍّ، فَلَا يَلِيقُ فِيهَا مَا يَخْتَصُّ بِإِظْهَارِ السُّرُورِ وَإِنْ
اتَّخَذَ طَعَامًا لِلْفُقَرَاءِ كَانَ حَسَنًا،

(فتاوى بزازيه على هامش انهنديه توك ۷ مخ ۲۷۹، كتاب الكراهية فصل ۹)

ژباړه: دمصیبت په ورځو کي میل مستیا کول مکروه دی. څکه هغه
دغم ورځ ده. کوم کارونه چې د خوشحالي لپاره ځانگړي وي ددي
ورځو وړنه دي. که ښي وزلوته خواړه برابر کړي دا غوره دی
دهند ستر مفتی مولانا کفایت الله لیکي:

خواب: مریوته د ثواب استول مستحسن دی د مالي او بدني
عباداتو ثواب ورته رسیږي. خو هغه صورتونه چې شریعت ورته غوره
کړي نه دي دهغوی غوره کول او بیا ثواب گنل او گټور بلل بدعت دی.
شرعی صورت ټي دادی چې که څوک مړي ته د ثواب رسیدلو په نیت
کوم بدني عبادت کوي لکه لمونځ کول، روژه نیول، قرآن کریم تلاوت
کول، درود شریف ویل یا نور او دهغه ثواب که چاته بڅښي داسي دی
و وائي: (ای الله ﷻ! ما چې د المونځ و کړیامي روژه و نیوله یا مې
تلاوت و کړیامي درود شریف و وایو دهغه ثواب په خپل فضل
او رحمت سره فلاني مړي ته ورسوه) همداسي که د مالي عبادت ثواب
ورته بڅښي نو هر څه چې په وس کي لري هغه دي د خدای ﷻ په لار کي
صدقه کړي، مسجد دي جوړ کړي څاه دي وکارې، سرای یا مسافر خانه
دي جوړه کړي، دیني مدرسه دی جوړه کړي، او په پورتنی طریقہ دی
دهغوی ثواب مړي ته و بڅښي. دا طریقہ د ثواب رسیدلو صحیح
طریقہ ده. دي ته کومه خاصه نیته یا ورځ ټاکل په هغي کي د ثواب
زیاتوالی گنل او کوم شرعی دلیل هم ورته نه لري یا خاص شی مقررول

يا پر خاص لکه پر خاص قبر صدقه کول ياله جنازي سره يوځای وړل او هغه ضروري گڼل او نور رسمونه چې پاته دي دا ټول د شريعت خلاف اوبدعت دی. خواړه له ځان سره ايسنودل او فاتحه لوستل هم کوم اصل نه لري. که د خوړو صدقه کول مقصدوي هغه دی صدقه کړي، مستحق ته دی ورکړي. که ئي د تلاوت يا درود شريف ويلو د ثواب ليرېل مقصدوی هغه دي و بڅښي. خودد او وړو د ثواب درسيدلو شرط دانه دی چې خواړه تر څنگه کښيږده او بيا څه ووايه. دا شرائط نه له شريعت څخه ثابت دي او نه معقول دي. لنډه دا چې ثواب بڅښل پر خپل ځای ښه کاردی خوددي اکثر مروج او اجونه نا جائز اوبدعت دي. (کفايت المفتی ټوک ۴ مخ ۱۱۳)

د نوموړي دوهمه فتوی: ثواب بڅښل جائز بلکه نیک کاردی. خود هغه صحيح شرعي طريقه داده چې انسان که څه لري هغه صدقه کړي يا کوم بدني عبادت لکه نقلي لمونځ وکړي نقلي روژه ونيسي يا تلاوت وکړي او ثواب ئي چې چاته غواړي و بڅښي. د ورځی يا کوم معلوم شی تعين نه کړي او نه دی د اضرو او لازم گڼي. دريمه لسمه، څلويښتي دهمدي مشخص کولوله امله چې مستقل رواج گرزیدلی، بدعت دی دا دريمه او رواج په توگه تر سره کول د ثواب موجب نه دی نو ثواب بڅښل به ئي څنگه وي. (کفايت المفتی ټوک ۴ مخ ۱۱۲)

مقصد دا چې دريمه، لسمه، دوولسمه، څلويښتي، شپږمياشتني يا کلني تلنه اسلامي مراسمو نه دی د پردیو قومونو د گاونډي ټوب او تقليد نتيجه ده. (نتاوی رحيميه ټوک ۱۰ مخ ۳۹۴-۳۹۷)

پر مزارونو باندې عرس او قوالي

مسئله :- د قبرونو زیارت کول په یقیني ډول مسنون کار دی، له مزارونو څخه عبرت اخیستل د دعا او مغفرت غوښتلو لپاره هلته تلل جائز دی. منع نه دی خود عرس رسم چې هر کال د وفات په ورځ هغه ضروري گڼل دی دا نا جائز او بدعت دی. در رسول الله ﷺ او صحابه و و په دور کي ددي مثل نه لیدل کیږي. دا د اهل کتابو (د پردیو) رواج دی. که دا اسلامی حکم یا دیني امر وای، صحابه و و به تر هر چا وړاندي در رسول الله ﷺ عرس کړی و و یابه ئي دراشده خلفا و و عرس کړی و و. په حدیث شریف کي ددي ممانعت ثابت دی. در رسول الله ﷺ ارشاد دی:

(لا تجعلوا قبری عیدا) (زما قبر اخترمه گرزوی) (نشکوة شریف مخ ۷۲)

یعني لکه څنگه چې په اختر و نو کی خلک سره غونډه یږي هغسي په کومه نیټه زما پر قبر مه غونډه یږئ. په اختر کي دري شیان وي: د نیتي تعیین. اجتماع او خوشحالي کول. له دی حدیث شریف څخه په مزارونو باندې در اغونډه یږدلو تاریخ مشخص کول او خوشحالي کولو ممانعت ثابت یږي. علامه محمد طاهر پټني ددي حدیث شریف په تشریح کي وائي: (لَا تَجْمَعُوا الزِّيَارَةَ بِخِلافِهِ وَ كَانُ ذَابُ أَهْلِ الْكِتَابِ فَأَوْرَثَهُمُ الْفُسُؤَةَ)

یعني د حدیث شریف مطلب دادی چې د قبر د زیارت کولو لپاره دا اختر په څیرمه غونډه یږئ ځکه دا اختر ورځ د لوبو او خوشحالي ورځ ده خود زیارت کولو شان له دی څخه بیل (جلا) دی. (د زیارت کولو مقصد عبرت حاصلول، مرینه، آخرت او خپل انجام یادول دی) پر قبر باندې د عرس جوړول د اهل کتاب و رواج دی چې له همدې وجې ئي زړونه هم سخت شوي دي. همد او جه ده چې در رسول الله ﷺ

د قبر د زیارت کولو ورځ معینه او ټاکلې نه ده. دکال په جریان کې چې خومره مینه وال ورته ځي راځي زیارت کوي ثواب ورته رسیږي. دا چې درسول الله ﷺ په روضه د عرس غونډه نه کیږي د دین دنورو مشرانو عرس به څنگه جائزوي. له همدې امله دیني مشرانو، محدثینو او فقهاوو په څرگندوالی الفاظو دارواج عرس ناجائز بللی دی. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۰۹)

قاضی ثناء الله پانی پتي په خپل تفسیر مظهری کې وائي: ناپوه کسان چې دا ولیا ووله قبرونو سره څه کوي یعنی قبرونو ته سجده کوي، طواف پري کوي، هغوی روښانه کوي او هرکال داختر په څیرو رباندي راغونډیږي او د عرس نوم ورکوي دا ټول امور ناجائز دي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۳۱۹)

مسئله :- قبرونو ته دمیرمنود تللو او دا اشخاصو ورتلل عرس ته له دي وجه منع شوی دي چې هلته اعتقادي او علمي خرابي پکښي دي. سړي دي تر عرس وروسته ورشي ځکه په میلو کې اکثرأ بدعتونه او نامشروع امور ترسره کیږي او عوام له هغوی څخه د ځان ساتلو ځواک نه لري او دا ولیا ووپه دربار (مزار) د گناه ارتکاب لاسخت دی. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۳۰۹، رشیه مخ ۵۵۵)

مسئله :- د مشرانو پر قبرونو عرس جوړول، څادرونه غوړول، نذرونه منل او غوښتنه کول ناجائز او حرام دی د عرس بنیاد غالباً داسي ایښودل شوی دی چې د شیخ ترمیني وروسته دهغه مریدان کوم چی راغونډ شوي دی څه وعظ او نصیحت نسي کړی دی خو ورو ورو د مقصد تري پاته شوی او دهغوی ځای ناستوپه منظم ډول دهغوی دهلو وکود خرڅولو دنده پیل کړي ده. د عرس شریف په

نوم دمشرانو پر قبرونو سلگونو بدعتونو، محرمانو او خرافاتو طوفان راولاړ کړی دی. دا چې د قبرپلورلو کار روئق موندلی دی نو ځیني ځایونه د جعلی قبرونو جوړول پیل شوي دي. (آپ کي مسائل نوک امخ ۳۱۲)

مسئله :- څلویښتي، تلني او نور ولسپاره دومره خبره کافي ده چې که د ائمه او د ثواب کار وای نور رسول الله ﷺ او صحابه ووبه نه وو پریښی. ځکه هغوی پر هر نیک کار مین وو. خو هیچاپه کوم کمزوري روایت هم له هغوی څخه نقل کړی نه دی او علما ووددي بدعت او ناجائز توب په ښکاره الفاظو ویلی دی. خود مري اهل ته د تعزیت لپاره ورتلل، قرآن کریم ویل، څه خواړه یا نور څه ورکول او مري ته ئي ثواب بخښل ثواب دی خو چې په ټاکلونیټونه وی او دنوم اوریالپاره نه وي. (امداد المفتین نوک امخ ۱۱)

مسئله :- ځیني خلک پر قبرونو باندې نذرونه کوي. دا چې له دی څخه ئي مقصد د اولیاو و تقرب او خوښي غوښتل دی او هغوی حاجت روا گڼي ځکه هم دا عقیده شرک او د نذر خوړل ئي هم ناجائز دی. **د الله ﷻ فرمان دی:** (وما اهل به لغیر الله)

مسئله :- ځیني خلک داسي تاویل کوي چې زموږ مقصد بي وزلو ته ورکړه ده خودا چې بي وزله خلک پر قبرونو سره راغونډیږي نوموړي هلته وړو خودا یوازي حيله ده ځکه که همدابي وزله خلک هغوی ته په لاره مخامخ ورشي هیڅ به ورنه کړي که څه هم هغوی ئي تري وغواړي. دا جواب ورکوي چیري چې ئي وړو هلته لار سیدلي نه یو. له دي څخه څرگندیږی چې مقصود ئي قبروي بي وزله خلک ئي مقصد نه وي. هلته ئي وړي او هلته (شیریني) خواړه او نور څه ویشي داپه قبرایښودلو ته څه وجه او ضرورت دی. (اصلاح الرسوم مخ ۱۲۵)

مسئله :- ثواب بخنبل پرته له داسي پابندي چې ثابت نه وي داگتور کار دی اود حديث شريف اوفقه له کتابونو څخه ثابت دی خود کومي ورځي مثلاً د پنجشنبې پابندي ثابت نه ده، بلکه بدعت ده. همداسي دنيتي پابندي مثلاً دربيع الاول يا د شعبان پنځلسمه يا د محرم لسمه نيټه يا نورو پابندي ثابت نه ده. دا بدعت ده. همداسي دکوم خاص شي لکه حلوا، شربت يا نور څه پابندي هم ثابت نه دي. دا هم بدعت دی. همداسي دکوم ځای پابندي هم نشته نو پابندی ئي بدعت ده. (فتوی محمودیه توک ۱ مخ ۲۲۰.. مداد الاحکام توک ۱ مخ ۲۰۷)

پرقبرونو باندي سجده کول

مسئله :- پرقبرونو سجده کول حرام دی. ام المؤمنین عائشه رضی الله تعالی عنها وائي: رسول الله ﷺ په وروستنيو ورځو کي وفرمائل: (لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور انبياءهم مساجد)

يعني په يهودو او نصار او ودي دا الله ﷻ لعنت وي هغوي دخپلونيانو قبرونه د سجدې ځای گرزولی وو. (بخاری شريف توک ۱ مخ ۱۷۷) په بل حديث شريف کي دي: عن جندب رضي الله عنه قال سمعت النبي ﷺ يقول الاوان من كان قبلمهم كانوا يتخذون قبور انبيائهم وصالحيهم مساجد، اتي انهام عن ذلك. (رواه مسلم)

حضرت جندب رضي الله عنه وائي: ماله رسول الله ﷺ څخه واوريدل چې وئي فرمائل: واوري: تر تاسي وړاندي خلکو دخپلونيانو اوليانو له قبرونو څخه د سجدې ځای جوړ کړی وو. زه تاسوله دی کار څخه منع کوم. (مشکوٰۃ مخ ۲۹)

يعني: له عطاء بن يسار رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمائل: اي الله! زما قربت مه گرزوي چې دهغه عبادت وشي. (سجده ورته

وشي. ذال الله غضب دي وي پر هغو خلكو چې دخپلو انبياؤ له قبرونو څخه ئي د سجدې ځايونه جوړ كړي دي.

په يوه بل حديث شريف كې دي: (عن قيس بن سعد... الخ) قيس بن سعد ؓ وائي: كله چې زه هديرې ته ولاړم ما هلته خلك وليدل چې خپل سردار ته به ئي سجده كوله. ما په زړه كې وويل: رسول الله ﷺ ددې زيات مستحق دى چې ورته سجده وشي. بيا چې د رسول الله ﷺ حضور ته حاضر شوم. څه چې مې ليدلي وو هغه مې ورته بيان كړل او ورته خپل خيال مې څرگند كړ چې ته ددې ډير مستحق ئي چې درته سجده وشي. رسول الله ﷺ وفرمائيل:

(ارأيست لومررت بقبري اكنت تسجدوله؟ فقلت: لا! فقال: لا تفعلوا، لو كنت امرا حدا ان يسجد لاجد، لامرت النساء ان يسجدن لزاوجهن لما جعل الله لهم عليهن من حق). (رواه ابوداؤد)

يعني گوره كه ته زما په قبر تيريرې هغه ته به سجده كوي؟ ما عرض وكړنه هيڅكله نه. وئې وفرمائيل: (نو په ژوند كې مې هم راته) سجده مه كوئ. كه ما چاته امر كولاى چې مخلوق ته سجده وكړئ نو ميرمنو ته به مې حكم كړى واى چې خپلو خاودانو ته سجده وكړئ، دهغوى د حق له امله چې پر هغوى الله ﷻ دسړيو حق ايښى دى.

(مشكوته شريف مخ ۲۸۲ باب عشرة النساء)

همدا سې په يوه بل حديث شريف كې دي: يو ځل يو اوښ راغى. رسول الله ﷺ ته ئي سجده وكړه. صحابه وور رسول الله ﷺ ته عرض وكړ: تاسو ته حيوانات او وني سجده كوي نو مونږ ډير حقدار يو چې درته سجده وكړو رسول الله ﷺ وفرمائيل: (اعبدوا ربكم واكموا اباكم)

يعني دخيل رب عبادت و كړئ (هغه ته سجده و كړئ) او دخپلو ورونو عرت و كړئ. عائشه رضی الله تعالی عنهاروایت كوي: **أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي نَفَرٍ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ قَبَاءً بَعِيرٌ فَسَجَدَ لَهُ فَقَالَ أَصْحَابُهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! تَسْجُدُ لَكَ الْبَهَائِمُ وَالشَّجَرُ فَتَحْنُ أَحَقُّ أَنْ تَسْجُدَ لَكَ قَال: أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ أَكْرَمُوا أَحْسَنًا وَلَوْ كُنْتُمْ أُمَّرَأَةً لَأَسْجُدُ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا الْخ (مشكوة شريفه ص ۲۸۳، باب عشرة النساء)**

په دې مباركو حديثونو كې غورو كړئ رسول الله ﷺ د قبر لمانځني په هكله څومره شدت كړې دې او په څومره شدت سره ئي ممانعت كړې دې. په كوم قبر چې سجده كيږي هغه ئي بت بللي او په سجده كوونكي باندي ئي لعنت ويلې دې او هغه ئي داسي د غضب سبب گنلي دې. پر قبر د سجدې په هلكه قاضي ثناء الله پاني پتي په «ملا بد منه» كې وائي: (د انبيا و او اوليا و و پر قبرونو سجده كول، و رباندي طواف كول، څه و رڅخه غوښتل دهغه په نوم نذر كول حرام دې. بلكه ځيني شيان پكښي كفرته رسيږي، رسول الله ﷺ و رباندي لعنت ويلې اوله هغه ئي ممانعت كړې دې او فرمايلي ئي دي: زما له قبر څخه بت مه جوړوئ. (يعني لكه كفار چې له بتانو سره معامله كوي هغسي زما له قبر سره مه كوئ). (فتاوى رحيميه توك ۱۰ مخ ۴۱۴-۴۱۶)

پر قبرونو طواف كول

مسئله :- مزارونو ته تلل پر قبرونو طواف او سجده كول دهغي دراوډيوال ښكلول په شريعت كې حرام دې. شاه محمد اسحاق محدث دهلوی رحمة الله عليه د (شرح مناسك په حواله ليكي):

پوښتنه :- پر قبرباندي دري ځله راگرزیدل او طواف کولو انسان کافر کیږي، مشرک یا فاسق گزري؟

ځواب :- پر قبر دري ځله یا کم اوزیات گرزیدل شرعاً ناجائز او حرام دی د حرامو په ارتکاب چې څوک مصروي هغه فاسق دی او که ټي جائز او مستحب وگڼي او طواف وکړي د کفر موجب دی. ملا علی قاري رحمة الله عليه په شرح مناسک کي روآري دي: ولا يطوف الخ.. طواف دي نه کوی یعنی در رسول الله ﷺ پر قبر دي نه گزري طواف د کعبي شريفی لپاره ځانگړی دی نو دانبياؤ او اولياؤ پر قبرونو طواف کول حرام دی. الخ (امداد المسائل ترجمه مائه مسائل مع ۷۵-۱۷۲ وفتاوی رحيميه نوک ۱۰ مع ۴۱۳)

پر قبرونو خراغ بلول

مسئله :- پر قبرونو د خراغ بلول رسول الله ﷺ نه يوازي دا چې ممانعت کړی دی بلکه پر داسي کوونکو ټي لعنت ویلی دی نو د احرام دی. په حديث شريف کي دي: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسَّرُجَ. (رواه ابوداؤد الترمذی والنسائی) (مشکوٰة شريف ۱۷، باب المساجد ومواضع الصلوة)

ژباړه :- له عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ پر هغو میړنو لعنت ویلی دی چې قبرونو ته ځي او پر هغو خلکو چې پر قبرونو سجده کوي او ورباندي خراغونه بلوي. ملا علی قاري حنفی د دي په شرح کي وائي: په قبر د خراغ لگولو ممانعت یاله دي و چې دی چې بي گټي د مال ضیاع دی او چاته شي گټه نه رسیږي او د دي لپاره چې اوږد دوزخ نښانه ده له قبر څخه شي لیري کول ښه دی او یائي

ممانعت له دې امله دې چې قبرونه له غیر شرعي تعظیم څخه وساتل شي، چې پر قبر له سجدي څخه ممانعت هم له دې امله دې.
(فتاوی رحیمیه توک ۱۰ مخ ۴۱۳)

پر قبرونو گلان اچول

په حدیث کسي دومره ثابت دې چې یو ځل رسول الله ﷺ پر دوو قبرونو تیریدي وني فرمائل: دادواړه په عذاب کي دې. رسول الله ﷺ د خرما یوه لمده څانگه دوه ځایه کړه او پر هر قبرني یوه، یوه تپوته واچوله او وني فرمائل: هیله ده ترڅو داوچیري ددوی په عذاب کي تخفیف (لږوالی، سپک والی) وي. (بخاری، مسلم دمشقوه مخ ۴۲ په حواله)

که په دې حدیث شریف عمل وشي او کومه شنه څانگه پر قبر ودروي لکه د پتولوپه وخت کي چې کومه څانگه (شناخته) باندي ودرول شي. نو هغه له گلانو سره ولي څانگري شي دالمده اوشنه څانگه اسانه او مفت موندله کيږي گلان به اخیستل کيږي که هغه روپي مړه شوي ته د ثواب په نیت خیرات شي نومړي ته به ئي گټه زیاته وي. معلومه ده چې گلان دمړي دمراسمو په مهال غوړول کيږي چې حراموالی ئي څرگند دې یا یورسم دې چې مال ضائع کيږي او دهندو انورسم دې او مسلمانانو ته دکفارو اوفساقو سره ورته والی حرام دې. (ملا بد منه مخ ۱۳۱)

مسئله :- مړی ته د ثواب رسیدلو په هیله غوره صورت دادی چې څه ولوستل شي یا صدقه او خیرات وشي ثواب ئي ورته وبخښي اود عاورته وکړي داشیان مړه شویو کسانو ته گټور دي، روح ئي ورباندي خوشحاله کيږي اودا طریقه له سنت سره برابره ده.

داوایو چې د بدعتونو استدلال په حدیث شریف باطل دې. رسول الله ﷺ پر قبرونو باندي د خرما شني څانگي ودرولي گلان ئي ورباندي نه

دي اچولي نوڪه ددي خلكو مقصد سنت اتباع وي ورته وڀر دادی چي
شني خانگي ورباندي و اچوي نه داچي گلان پري و غوروی، ڪنه
معلومه ده چي مقصدئي ابتداء ده خونه اتباع.

بله خبره داده چي رسول الله ﷺ همدا خانگي دگنهڪار انوپر قبرونو
واچولي نه دصالحانو پر قبر. اوس ڪه مقصد اتباع دسنت وي
نودفساقوپر قبرونو دي خانگي او گلان اچوي خودوي داسي نه کوي
بلڪه هغوي ئي دداسي خلكوپر قبرونو اچوي چي دعذاب احتمال
ئي شته خوكيدلاي شي امكان ئي هم نه وي. نوبسڪاره ده چي
مقصد اتباع نه ده بلڪه مقصد ابتداء ده اودا استدلال ئي دا حڪاموپه
استنباط نه ده بلڪه دتحريف له جملي خخه دي. اعاذنا الله من ذالك.
(امداد المسائل ترجمه مائه مسائل مخ ۸۴)

مسئله :- له حديث شريف خخه دبدعتونو استدلال سراسر باطل دي.
خڪه رسول الله ﷺ پر قبرونو باندي دخرمادوني شني خانگي و اچولي
گلان ئي نه دي اچولي ڪه ددي خلكو مقصد اتباع وي
نودخرماو و خانگي دي ورباندي و اچوي. بله خبره داده چي دا عمل
دگنهڪار انوله قبرونو سره شوي دي نه دصالحانو. دا خلك ئي
دفساقو او فجاروپر قبرونو نه اچوي چي دهغوي دعذاب احتمال
خوشته خو ممڪن عذاب نه وي. نوثابته ده چي ددي
خلكو مقصد اتباع نه ده بلڪه مقصدئي ابتداء ده.
(فتوي رحيميه ٽوڪ ۱۰ مخ ۴۱۷)

مسئله :- پر قبرونو له خراغ لگولو خخه رسول الله ﷺ نه يوازي داچي
ممانعت ڪري دي بلڪه پر داسي ڪوونڪوئي لعنت ويلى دي.
(فتاوى رحيميه ٽوڪ ۱۰ مخ ۴۲۱ - دمشقوة ٽوڪ ۱ مخ ۷۱)

مسئله :- پر قبر طواف كول، بنكولول حرام دى.

(فتاوى رحيميه ټوك ۱۰ مخ ۴۲۱- احسن الفتاوى ټوك ۱ مخ ۱۳۷۴ و اصلاح الرسوم مخ ۱۳۲)

مسئله :- تر پتولو وروسته پر قبر باندې او به پاشل جائز دى، گلان

اچول د سنت خلاف دى او اوږه وړ باندې اچول عبث خبره ده او كه

خراغ وړ باندې ولگوي مكروه او ممنوع دى. (آپ كى مسائل ټوك ۱ مخ ۳۱۲)

پر قبرونو خادر غوړول

پوښتنه :- يو څوك وائي چې پر كعبه باندي پوښ اچولى نو پر قبري

اچول څه خبره ده؟

خواب :- په حديث شريف كى پر ديوال خادر غوړل منع شوى دى. سره

له دى چې په دې كار كې په بنكاره كوم قباحت او دشرك ويره نشته.

نو پر قبر پوښ اچول دشرك له وهم او غير الله د تعظيم له امله په اوله

درجه ممانعت دى. رد المحتار ټوك ۱ مخ ۸۲۹- امداد ټوك ۱ مخ ۲۰۱

خود كعبې مباركې غلاف رسول الله ﷺ وړ باندې اچولى دى، دهغې

تعظيم شرك ته نه رسيږي، له همدې امله هغه لورته په لمانځه كې

مخامخ دريدل ضروري دى خود لمانځه پر مهال قبر ته مخ اړول مكروه

دى. (احسن الفتاوى ټوك ۱ مخ ۳۷۲- امداد الاحكام ټوك ۱ مخ ۱۸۴)

مسئله :- پر جنازه باندي د گلانو خادر بدعت دى. كه څوك دهغې

جنازي له لمانځه څخه انكار وكړي صحيح دى. (احسن الفتاوى ټوك ۱ مخ ۳۷۸)

مسئله :- دمړى د پتولو په مهال په قبر كى د خوشبوي لښتي

(عوديانوره) اچول نا جائز او بدعت دى. په دې كې دشرك ثبوت نشته

(احسن الفتاوى ټوك ۱ مخ ۳۷۱)

پر قبر اذان کول بدعت دی

پوښتنه :- ترپتولو وروسته پر قبر اذان کوي وائي شيطان تبنتي اومري ئي له شرارت څخه خلاصيري ددي حکم څه دی؟
ځواب :- پر قبر اذان کوم اصل نه لري له سنت سره موافق کار نه دی. بدعت دی پرینسودل ئي واجب دی.

مسئله :- درسو الله ﷺ اوصحابه ووپه زمانه کي په زرگونو کسان مړه شوی دي، هغوی په خپلو لاسونو پټ کړي دی د قبر له عذاب اود شيطان له شرارت څخه هغوی ښه خبر و خو په کوم قبر اذان کولو ثبوت ئي نشته. آیا هغوی دخپلو مړو خیر غوښتونکي نه وو؟ دا چې رسول الله ﷺ اوصحابه وو د چا پر قبر اذان نه دی کړی نو چاته جواز نه لري چې پر قبر اذان وکړي. علامه ابن حجر رحمه الله علیه وائي: پر قبر اذان کول بدعت دی څوک چې ئي د ماشوم په غوږ کي په اذان کولو قیاسوي چې یو مندوب عمل دی او اذان علی القبر سنت بولي دا غلط ده او قیاس ئي صحیح نه ده. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۲۰۶)

مسئله :- ترپتولو وروسته په اجتماعي او انفرادي ډول مړي ته دعا کول، مغفرت غوښتل، اود نکیر منکر په جواب کي ورته د ثابت قدمی دعا غوښتلو ترغیب په ابوداؤد (ټوک ۲ مخ ۲۰۳) کي راغلي دي (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۹۲- فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۲۰۱- عالمگیری ټوک ۱ مخ ۱۳۲)

مزار ته روپئ وړ کول څنگه دی؟

پوښتنه :- موټرونه په لاره تیريږي کوم مزار په مخ ورځي خلک چاته روپئ وړ کوي چې مزار ته ئي وړ کړي، دامزار ته روپئ وړ کول څنگه دی؟

خواب :- قبر او مزار ته چې کومې روپۍ ورکولې کيږي که مقصد پکښې فقيرانو او مسکينانو ته صدقه وي خو جواز لري او که دمزار نذرانه مقصود وي نو ناجائز دی او حرام. خونن دخلکوله حال څخه څرگند يږي چې دعوا مو مقصد دوهمه خبره ده نو متع کول ئي ضرور دی. (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۲۵۱)

مړي ته نعري وهل

مسئله :- څوک چې مزار ته لار شي هغه که دعالم، ولی یا هر څوک وي او ووائي: ای فلانیه زما لپاره دعوا وکړه چې فلانی کارمي وشي یا وائي له قبر څخه رابهر شه (راووزد) او د اسلام مرسته وکړه یا نور داسي الفاظ ووائي دانعري وهل مکروه دی او که ئي دا خرابه عقیده هم وه چې مړي دخداي ﷻ دخلقت په کارخانه کی دخيل وگنبي نو حرام ده. (امداد الاحکام توک ۱ مخ ۲۲۳- او عين انهدايه توک ۱ مخ ۷۲۲)

دروح تېښته

مسئله :- دخينو خلکو د اباوردی چې څوک ځان وژنه وکړي، دهغه روح لاره ورکوي، تنبتي بيانه موندله کيږي. دا غلطه اوبې اصله خبره ده په شريعت کې کوم اصل نه لري. خو ځان وژنه يوه ستره گناه ده. (اغلاط العوام مخ ۱۷)

مسئله :- ځيني عوام وائي که کومه ميرمن دحيض يادا اولاد زيږولو په مهال ومړي هغي ته به دوه ځله غسل ورکول کيږي. دا غلطه اوبې اصله خبره ده. (اغلاط العوام مخ ۴۲)

مسئله :- ځيني خلک وائي: کله چې موږ غير مسلم جنازه وليدله نو دا وایاست: (فی نازجهنم خالدین فیها) په شریعت کې ددی کوم اصل نشته. (اغلاط العوام مخ ۲۸)

مسئله :- د جنازي دور لور مهال په زوره نعت ويل يا درود شريف او کلمه ويل جائز نه دی خو که پټه خوله په زړه کې کلمه شريفه ويله کيږي پرو نه لري. (اغلاط العوام مخ ۲۸)

مسئله :- ځيني خلک د جنازي د لمانځه د تکبير و نوډو ويلو په مهال مخ اسمان ته گرزوي دا بي اصله خبره ده. (اغلاط العوام مخ ۴۷)

مسئله :- د پټولو په وخت مړې ته اذان کول بدعت دی. له مشرانو را نقل شوي نه دي. (فتاوی دارالعلوم ټوک مخ ۱۹)

مسئله :- مشهوره ده که کومه ميرمن د حیض په مهال و مري، هغه شيشکه (بلا) کيږي او څوک خوري. دا خبره شرک ده. (اغلاط مخ ۳۷)

مسئله :- د جنازي تر لمانځه وروسته بيلا سونه او چتول دعا کول بدعت دی. د پريښودلو دی. (امداد الاحکام ټوک مخ ۱۹۵)

مسئله :- که د شریعت خلاف کارونه کړي د زړو ميرمنو (سپين سرو) قبرونو ته تلل جائز دی. ځواني ميرمني دي نه ځي ځکه پکښي فتنه ده. (امداد الاحکام ټوک مخ ۸۱۳)

مسئله :- مشهوره ده چې که مړې په کور يا کلي کې وي دهغه ترورلو خوړل چنبل گناه گڼي. دا خبره غلطه ده. اصل نه لري که څوک وږي وي ډوډی دی و خوري ممانعت نه لري.

مسئله :- ځيني عوام دا اهتمام کوي چې مري ته دکورله لوبنو غسل ورنه کړي، نوي لوبني راوړي له هغوي څخه غسل ورکوي بيا دغه لوبني مسجد ته ورکي. دا بيخي غلطه ده. بي اصله ده. (اغلاط العوام مخ ۱۹۷)

مسئله :- ځيني خلک په هغه ځای کې چې مري ته ئي غسل ورکړي وي تر دريو شپو څراغ لگوي دا خبره بي اصله ده. (اغلاط العوام مخ ۲۱۷)

مسئله :- په کفن يا قبر کې عهد نامه ياد کوم ولي شجره يا قرآني آيت يا کومه دعا ايښودل صحيح نه دی او په کفن يا سينه باندې په کافور يا سياهي کلمه طيبه يا بل څه ليکل دا صحيح نه دی. (اغلاط العوام مخ ۲۰۸)

يادونه :- دمري په خرابيدلو او بدبويه کيدلو ددي شيانو بي احترامې کيږي. دا پرېښودل په کار دی خو هغه شيان چې په شريعت کې د ادب دا درجه نه لري که ئي په قبر کې کښيږدي پروانه لري لکه دکوم بزرگ کالي يا نور. (محمد رفعت قاسمي)

مسئله :- دمير منور سم دي چې دميره دمړيني له امله جامي چيري (پري) کوي دا د غير مسلم قوم رسم او مالي نقصان دی نه دي چيري کوي، کارې دي او تر عدت وروسته دي بيا اغوندي، خو که ئي په اغوستلو يا کښلو کې مزاحمت وي بيا دی پري کوي. گوتي گوتمی هم داسي دی. (اغلاط العوام مخ ۲۱۴ دامن: الفتاوی په خواله)

مسئله :- دنيا ته دمړه شويو خلکو دروح دراتگ خيال غلط دی. که هغه نيکان دی بيا دنيا ته راتلل نه غواړي او که بدان دي هغوي ته دراتلو اجازه نشته.

مسئله :- ځيني جاهلان خلک وائي چې که ميرمن د ماشوم زيرپولوپه مهال مړه شي هغه خبيثه روح گرزي. د ابا لکل غلطه ده بلکه په حديث شريف کي راځي چې د اميرمن شهيد ده. (اغلاط العوام مخ ۱۹)

مسئله :- ځيني خلک د اباور لري چې د برات په شپه دمړو کسانو روح کورته راځي او گوري چې څوک زمونږ لپاره څه پخوي کنه. دا خبره په نقلي دلائلو ثابته نه ده د اباور باطل دی.

مسئله :- د ځينو کسانو دا عقیده ده که په هم داسی شپه مړو ته د ثواب لپاره څه ونه بخښل شي هغه روح سوزيږي. د اتولي د اتولي خبري بي اصله دی په شريعت کي کوم اصل نه لري. (اغلاط العوام مخ ۱۹)

مسئله :- د عوامو عقیده ده چې د هري پنجشنبې په ماښام دمړه شويو روح خپلو کورونو ته راځي په يوه گوبڼه کي وي او گوري چې څوک راته د ثواب کار کوي که څه د ثواب شي پيدا کړي خوښه، کنه په ناهيلي سره ځي. دا خيال غلط دی او خرابه عقیده ده. په شريعت کي اصل نه لري. (اغلاط العوام مخ ۲۰)

د قبر د زيارت کولو لپاره سفر کول

مسئله :- د عرس کول يا ورځ معلومول او پر قبرونو فاتحه ويل او خلک ورته راغونښتل، په خير القرون کي نه دی ثابت بلکه همدا سي ممنوعه بدعت گڼلې دی او په شدت سره ښي ممانعت کړې دی. د قبرونو د زيارت ترغيب په حدیثونو کي راغلی دی خود اقيد نشته چې دخپل ښار قبرونو ته لاړ شي او د سفر ممانعت ښي هم نشته. عائشه رضی الله تعالی عنها دخپل ورور عبدالرحمن ؓ زيارت ته تللي ده او هغه له مديني منوري څخه ليري دی. په حديث شريف کي مسجد ته

د سفر کولو ممانعت راغلی دی چې په یوه مسجد کې تر بل فضیلت مه بولئ او ورته سفر مه کوئ. یوازې در یو مسجد ونو (بیت الله شریفه، بیت المقدس، نبوي مسجد) ته پر نور و فوقیت حاصل دی دهغوی د فضیلت د ترلاسه کولو په غرض ورته د سفر کولو اجازه ده. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۵۶)

د مری د خښتن له لوري د میلستیا رواج

پوښتنه :- د دې میلستیا په هکله څه حکم دی چې د مری خپلوان ئې چمتو کوی او خلک ورته را بولي د واده په څیر پکښې خپلوان او دوستان پکښې راغونډ یږي او دارواج ضروري هم گڼي.

ځواب :- دا مروج میلستیا نا جائزه او بدعت ده. او څو دلائل پکښې شته:

- ۱- په حقیقت کې دا د هندوانو (غیر مسلمو) رواج دی او پکښې له هندوانو سره ورته والی دی.
- ۲- په شریعت کې د غم په وخت کې مشروع نه دی. په فقه کې په دی هکله تصریح موجود ده.
- ۳- دا دعوت لازمی پیژندل التزام د مالایلم دی چې نا جائزه ده.
- ۴- په دې دعوت کې چې څه شی مصرفیږي په هغه کې د ماشومانو او یتیمانو برخه هم وي. د نابالغ مال د صدقې او خیرات په ډول خلکو ته ورکول هم جواز نه لري.
- ۵- په دې دعوت کې د ثواب خبره هم نه راځي بلکه ریا پکښې مطلوب وي یانې د خلکو له بد ویلو او طعني ورکولو له امله کوي او د اشک اصغردی.

الف: په صدقه کي اخفاء (په پټه ورکړه) افضله ده. نو که دي خلکو ته داخفاء ترغيب ورکړل شي نه ئي مني.

ب: صدقه په نقدي ډول خوراغوره ده. ځکه اخفاء؟ هم پکښي اسانه ده او په بي وزلو کي ئي گټه هم زياته ده چې که کوم ضرورت لري هغه به ورباندي پوره کړي او که اوس ورته اړتيا ونه لري دبيا ضرورت لپاره به ئي وساتي او دا گټي په دعوت کي نشته. کله لاخواړه مضر هم وي خود نقدي صدقي ورکړي ته څوک هم نه حاضر يږي.

په دوهمه درجه کي د صدقي غوره صورت دادی چې دبي وزلو حال وليدل شي او د ضرورت وړ شي ورته صدقه شي يعنی ناروغ ته دوا، مسافرته کرایه، دلاري خرڅ، وږي ته خواړه، لوڅ ته جامه، جوړه ياد يخني په فصل کی پرستني کمبلي لنډه دا چې د ضرورت د پوره کولو خيال ئي وساتل شي. خود لته په هر حال خواړه خوړل کيږي نور که ناروغ بي دوا مري، لوڅ يخ لږزوي، بي وزله گرمي سوځوي يا مسافرين له کم خرڅي څخه کړيږي.

که همدي خلکو ته د ميلمستيا پر ځای د صحيح طريقي د صدقه کولو مشوره ورکړي چې بي وزلو ته گټوره ده مري ته هم او صدقه کوونکي ته هم غوره ده. نو په جواب کي وائي که ميلمستيا ونه شي، وروړگلو ي خرابيږي او زما پوزه پري کيږي.

ج: که د ثواب خبره مقصود وي نونفقيرانو او بي وزله دي لومړي وگڼي خو حال داسي وي چې خپلوان اقتدار و الا او شتمن خلک سره راغونډ يږي، بي وزله يوازي دنوم لپاره راغواړي، ځيني ځايونه خولا دنوم لپاره هم بي وزله خلک نه وي، په داسي دعوت کی څوک دا جرئت کولای شي چې ووايي چې دا د ثواب لپاره ده.

(احسن الفتاوى ٽوڪ ۱ مخ ۲۵۲) اودردالمختار ٽوڪ ۱ مخ ۲۲۴ په حواله

دمري داهل ڪورته خواڙه استول (ليزل)

مسئله :- له شريعت ڇخه دومره ثابتہ ده كه په ڪوم ڪوركي څوڪ ومري گاونڊيانو، خپلوانو، او عزيزانوته ئي بنائي ترهغه چي دغم اودردزياتوالي وي دهمدي ڪورداهل دخورپوانتظام وڪړي، دهغوي تسلي وڪړي، هغوي وبولي، راوئي غواړي يابي ڪورته خواڙه ورواستوي اودهغوي دتسلي لپاره په خپله هم په ډوډي خورلوكي ورسره شريك شي. نورڅه ثابت نه دي بلڪه دمري اهل ته دخوشحالي په څيربلنه مڪروه ده. په شامی ڪي راڅي كه ترپټولو وروسته په اتفاقي توگه يادمري داهل دتسلي لپاره له هغه سره په خورلوكي گډون وڪړي داگنجائش شته. خوداچي خپلوان له ليري، ليري راڅي، هلته پاته ڪيري اودخوشحالي دميلمستياووپه څيرراغونډيري دامكروه اوبدعت دي. (نظام الفتاوى ٽوڪ ۱ مخ ۱۴۷)

مسئله :- دمړه شوي گاونډيان اوخپلوان دي يوازي ديوي ورځي لپاره دهغه ڪورته خواڙه وراستوي همدا ديوي شپي ورځي لپاره مستحب ڪاردي. تريوي ورځي زيات خواڙه ورته استول مڪروه دي. په دي رواج ڪي دحرج اوتكليف له زياتوالي سره، سره دابدی هم شته چي عوام ئي يوشرعي حكم گهي اوداپه شريعت ڪي زياتوب اوبدعت دي. (احسن الفتاوى ٽوڪ ۱ مخ ۲۰۴ دردمختار په حواله)

مسئله :- دمړه شوي په ڪوركي ډوډي خورل ڪومه شرعي خبره نه ده اودمري اهل ته هم له خورلوممانعت شرعي حكم نه دي. دغم دزياتوالي له امله ډوډي نه خورل بله خبره ده. نن سبادارواج ده چي په دي ډيراھتمام ڪوي چي دمري په ڪوركي خواڙه ونه خوري هغه گناه

گڼي. ددی رواج ترک کول واجب دی. څه ناڅه خوړل غوره دی په خپلوانو او گاونډیانو لازمه ده ترڅو هغوی خوړلو ته وهڅوي.

(احسن الفتاوی توک ۴ مخ ۱۲۴)

مسئله :- دمري په کور کی دخوړلو لپاره راغونډیدل په یقیني توگه ناجائز او ډیره بي غیرتی ده په دی گناه کي بلوونکي اوبلل شوی ټول شریک دي. آن نژدي خپلوان هم که دارسم لازم گڼي اونه گډون پکښي بد گڼي او داخواره دمري دکورنئ له لوري وي دابيهام ناجائز عمل دی. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۲۸۱ درد! المحتار په حوا نه)

دمري داهل تعزيت

مسئله :- دمري داهل تعزيت يعني تسلي کول ورته دصبر تلقين کول دهغه اومري لپاره دعاکول مسنون او پکښي فضيلت ده. په حديث شريف کي دي: (څوک چې دمصيبت رسيدلي شخص تعزيت وکړي. الله ﷻ ورته دومره ثواب ورکوي لکه دمصيبت څښتن ته چې ئي ورکوي) (ترمذي شريف توک ۱ مخ ۱۲۷)

مسئله :- تعزيت تردريوورځو پوري کيدلای شي وروسته مکروه دی. هوکه څوک خبرنه وويادمري اهل يا تعزيت کوونکی حاضر نه وويي تردريوورځو وروسته هم کيدلای شي. که بله مجبوري ياليري والی وونودخط په ذريعه تعزيت کيدلای شي. له رسول الله ﷺ څخه په خط سره تعزيت هم ثابت دی. (حصن حصين مخ ۱۸)

مسئله :- دتعزيت الفاظ په حديث شريف کی معلوم دی: (الله ﷻ دی درته اجر درکړي.) دصبردی درته غوره بدله درکړي. الله ﷻ دي مري ويخښي)

مسئله :- که دواړه غیر مسلم وي دا الفاظ دي وائي (الله دي درته بدل در کړي، سړي مومه کمپړه) (عالمکيري توک ۱ مخ ۱۷۷)

مسئله :- تعزيت يوازي دنيوي رواج نه دی. بلکه په حديث شريف کي ثابت اسلامي تعليم او د اجرا و ثواب کاردی. (فتاوی رحيميه توک ۲ مخ ۲۳۲)

مسئله :- د مړي تر پتولو وروسته د کورنئ له غړيو سره مصافحه (جوړپه خير) کول د سنت موافق کار نه دی. (فتاوی رحيميه توک ۱ مخ ۲۳۳ د شمس په حواصه)

تعزيتي جلسه

مسئله :- د چاپه مړينه د متعلقينو تعزیه يعني د صبر تلقين په سنت ثابت دی. که دورتللو موقع نه وه په خط هم د پخوانيو صالحانو ثبوت شته. دا چې پر مړي ډيرو کسانو ته غم رسېږي او ټولو ته رسيدل ستونزمن کاردی نو اسانه لاره شي داده چې ستره راغونډ شي او د ډيرو يوځای د عاقد قبول وړده. په داسي کښينا ستلوکي کومه شرعي بدې نشته. خو ډير ځايونه دي جلسي يوازي درسم بڼه خپله کړي ده. مقصد شي دا وي چې په اخبارو نوکي شي نوم راشي، شهرت شي وشي، يا وائي که تعزيتي جلسه ونه کړو خلک به مو ملامت کړي يا نورڅه. د دې پرېښودل ضرور دی. (فتاوی محموديه توک ۲ مخ ۲۲۵)

د ثواب بڅښلو غلطه طريقه

مسئله :- مړي ته د ثواب د بڅښلو طريقه خورا اسانه ده. خو کومي طريقې چې نن ليدلي کيږي نه الله ﷻ ويلي دي، نه رسول الله ﷺ بنودلي دي، نه صحابه وواختيار کړي دي او نه امامانو دا ويلي دي. دا خلک وايي که مونږ دارسم ونه کړو نو ورورولي خرابيږي. دا يوازي بدعت نه دی بلکه شرک هم دی ځکه دا د الله ﷻ په خاطر نه کيږي بلکه

له ټولني څخه دومره ويرېږي چې له هغې څخه ئې خدای ﷻ جوړ کړي دی. داشک دی چې غير الله راضی کوی په ټولنه کی دارواج نه کول دپوزي پریکیدل گڼي او ټولنه دخدایي ځای ته رسوي. داستره (لو، غټه) بیغرتي ننني کم همته مسلمانان دچاپه مړینه دخاروي په څیر په منډه ورځي ترڅویوه گوله ورته پیدا شي. که په زړه کی دخدای ﷻ ویره نه وي، داخرت فکر نه وي، دحساب او کتاب ویره نه وي، دخدای ﷻ او اسلام لحاظ نه وي لږترلږه غیرت خوشته. دچا چې کوم خپلوان ومري په هغه خورحم په کاردی یو خو هغه ته مصیبت رسیدلی دی په درملنه ئې مصرف شوی دی خو بیغرته خلک بیا ورباندی راټولېږي چې که څه ورته پاته وي نو هغه ورته راوړه چې وئې خوري. که رښتیا هم دثواب خبره وي، کله مصیبت، والاسره په زړه کی ورسره جذبه وي. نو د رسول الله ﷺ فرموده ولي کافی نه ده؟

واورئ دثواب بڅښلولپاره حقیقت څه شی؟ هر نیک کار چې انسان دخان لپاره کوی هغه دی نور وته دثواب په نیت ورکړي په دې نیت دې ثواب ورته وبڅښي. مړي او ژوندي ته ثواب بڅښل کیږي نفلي حج او عمره کیږي طواف کیږي لنډه دا هر عمل چې دخان لپاره کیږي یوازې نیت غواړي چې خدای ﷻ ئې ثواب فلان او فلان ته ورسوي ثواب ورسیري او دا یصال ثواب همدا طریقه ده. دا ثواب تاته هم رسیږي او چې چاته ئې غواړي هغوی ته هم پوره پوره رسیږي.

یوه غلط فهمي بله هم ده. خلک داسي پوهیږي چې ثواب یوازې مړه شویو کسانو ته رسیږي. خولکه څنگه چې مړه شویو ته رسیږي هغسي ژوند وته هم رسیږي. کوم عبادت چې دخان لپاره کوی په هغه کې نیت وکړي چې ثواب ئې فلاني او فلانی ته ورسیري ور رسیږي. (اصلاح الرسوله)

مسئله :- ځيني خلك څه خوړل صدقه گڼي. كه بي وزلوته نقدي روپڼ يا غله وركوله كيږي هغه صدقه نه گڼي له همدې امله ځيني خلك د پنجشنبې په ورځ څه د خوړلو شيان مسجد ته وړل ضروري گڼي. حال دا چې د صدقي لپاره نه پنجشنبه شرط ده او نه هم مسجد ته استول. ځيني بيا خواره و خوري خوتر خوچې ئي دعا او فاتحه ورباندي ويلي نه وي هغه صدقه او د ثواب كار نه گڼي. دا ډيره غلطه ده. كه په اخلاص سره د خداي ﷻ په لار كې څه وركړل شي، الله ﷻ ئي قبلوي او كه دهغوي د ثواب د بڅښلونيت و كړي هغه ورته رسيږي.

(آپ كې مسائل توك ۳ مخ ۴۳۱)

د ثواب دا بصال لپاره ولي ميلمستيا كيږي

رسو الله ﷻ فرمائي دي: **سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ (الحدِيث)**

اووه كسان داسي دي چې د قيامت په ورځ چې كوم سيوري نه وي، هغوي ته به الله ﷻ درحمت په سيوري كې ځاي وركړي. خلك به د گناهونوله امله په خپلو خولو كې ډوب وي څومره چې د چا گناوي ډيري وي، هغومره به ئي خوله زياته وي. د چا به تربډيو د چا تر نامه: د چا تر سيني، د چا تر خولي او ډير خوبه لا داسي وي چې ټول په خولو كې ډوب وي. په هغو (اووكسانو كې به يو هغه څوك وي چې صدقه دومره پته وركړي چې كه ئي په نبي لاس وركړي چې لاس ونه پوهيږي چې څه شئ ئي وركړل. وائي د دې شخص به دومره ستره درجه وي چې د قيامت په ورځ به د حشر له تودوخي خوندي وي او د خداي ﷻ درحمت په سيوري كې به ورته ځاي وركړل شي. اوس تا سوفكرو كړئ چې د پتي صدقي دور كړي خو ډير اثر دي. نو د چا په

مړینه که کومه صدقه کیږي دو مړه رسمونو او اوازو ته څه اړتیا ده دامیل مستیا وی ولي کیږي. دامیل مستیا روپی دې په بی وزلو زده کوونکو یاد کلي په مسکینانو ویشي. شریعت نې له صدقي څخه نه راگرزوي ډیره صدقه دی وکړي خود سنت مطابق دي وکړي. خو خبره داده چې په ټولنه کې نې پوزه پري کیږي. له ټولني څخه نې معبود جوړ کړي دي. آیا د قیامت په ورځ په دي جواب ورکولو به خلاص شي؟ په هغی ورځ به د ټولو اعمالو حساب ورکول کیږي. هلته به د چاپه کارنه راځي. دخدای ﷻ لپاره لږ فکر وکړئ ددي ټولني درضا کولو لپاره خو عاقبت خراب او تباه شو. آیا دا ټولنه به هغه مهال په ښه درشي. په پته صدقه کې څومره ثواب دی. آیا تا سوبه هغه صدقه کوی او که به دعوت کوی.

په صدقه کې روپی دڅه لپاره

بله خبره داده چې که انسان څه فکر وکړي پوهیږي چې دامیل مستیا په ځای که نقدي روپی بی وزلو ته ورکړل شي گټه نې ډیره ده. ځکه روپی نې د هر حاجت لپاره کیدای شي، د ځای جامي، دناروغي ددوا، د سفر کرایه یا بل دنیائي ضرورت هرڅه پوره کولای شي. روپی داسی شی دی چې هر ضرورت پوره کولای شي. که نن ورته ضرورت نه وي د بیا ضرورت لپاره په کار کیږي دخوړو اړتیا هم ورباندې پوره کیږي نو په صدقه او خیرات کې د نقد وروپو صدقه خورا غوره او افضله ده. په هغی کې بی وزلو ته گټه زیاته ده او ثواب نې هم زیات دی. په نقد وروپو کې یو ښه والی داهم دی چې هغه صدقه پته کیږي او په هغی هغه زیری هم شته چې دالله ﷻ به ورته دخپل رحمت په

سیوری کی خای ورکری. بله گته ئی هم هغه ده چې مسکین ته گتوره ده او ثواب ئی هم زیات دی. خوشیضان ورتنه وائی چې میلستیا وکړه، که ئی په خوالا په گیده کی دردهم وویا به هم خواره خوری که ثواب وو که نه وو. د پیر خوند خبره خوداده چې ثواب بی وزله او مسکینانو ته په صدقه کی ده خو په میلستیا کی مسکین نژدی هم نه ورځی ټول خپلوان ورباندي راغونډه یږي او نوم ورباندي د ثواب صدقه ږدي خو خوری ئی بډایان دا غیرت هم څوک نه کوی چې لوی لوی امیران خانو نه د مسکینانو په خای وینی، دا څه ډول غیرت دی په دریمه، لسمه او څلویښتی یا نورو خرافاتو کی امیران او بډایان داسی گډون کوی گواکی بی وزله او مسکینان دي تر ټولو خانو نه غریب بولي دا څومره ظلم دی او در رسول الله ﷺ څومره ستره مقابله ده. څومره خطا کیدل او په سترگو ننوتل دی چې د مسکین په خای ناست وي او د هغوی حق خوری.

د ثواب لپاره نقده غوره ده

په نقده او درو پوپه صدقه کی هم پتوالی راځی او هم د بی وزلو اړتیاوي پوره کیږی. د ثواب لپاره د میلستیا لاره غوره کول یو قباحت دی. الله ﷻ فرمائی چې د ثواب لپاره، هر څه ورکولای شي څومره چې موخوښه وي او هر چیري چې موخوښه وي او هر وخت چې غواړی صدقه ورکړی. په اخلاص سره هر نفلی عبادت خدای ﷻ قبلوی. خدای ﷻ هر خای موجود دی هغه هر څه وینی، عبادتونه قبلوي سمیع او بصیر دی، علیم او څییر دی. خوشیضان دانسان لارو هی وائی د مړي در پیمه ده خیرات وکړه وروسته وړاندي ئی مه

کوه، دمري کره ورشه، هلته ئي و کره. که ئي بيل، بيل و کړي الله ﷺ
 ئي نه مني په اصل کی خو ئي بيل، بيل او پته صدقه شيطان نه ورسره
 مني، شيطان ئي په خان واکمن جوړ کړی وي او دهغه طريقه دخداى
 ﷺ اورسول الله ﷺ د طريقې خلاف ده. داله خداى ﷺ اورسول الله ﷺ
 خخه بغاوت او ورسره مقابله ده. دالاره چې الله ﷺ اورسول الله ﷺ نه
 ده خوبه کړي داخلک ئي ولي غوره کوي. يو کمزورى بنده دخداى
 ﷺ اورسول الله ﷺ مقابله کوي. دخداى ﷺ لپاره پر خان رحم وکړئ.
 لږ فکر وکړئ دخداى ﷺ بندگانوته اساني پيدا کړئ. تاسو چې
 هروخت غواړئ، هروخت چې غواړئ نفلي، عبادت وکړئ. په هر حال
 کي چې غواړئ ادائي کړئ. په بازار کی په مجلس کی، په کور کي، په
 دکان کی، په مسجد کی، په ناسته ولاړه، ولاړه په هر حال کي که
 هر عبادت کيږي، الله ﷺ ئي هلته قبلوي ورته ثواب ورکوي يوازي
 دشخص نيت ته اړتيا ده. يوازي دانيت کول په کار دی چې دا ثواب
 فلاني ته بخښم ورته رسېږي. خود ملایانو په جامه کي شکم پرسته
 کسان بيانسيي خودوئ ناست نه وي ثواب نشته، دوئ
 ، ډرپور او گاردي به ئي وي، غونډه به وي گواکي الله ﷺ ترغه دانه
 قبلوي خو همد اکسان نه وي دا ارگابار گانه وي. الله ﷺ دي راته
 دگيډي لسه دوزخ خخه امان را کړي، دي
 گيډو روخلکو د خپلو گيډو د کولو لپاره خنګه عوام غلطه کړي
 دي، داسي ورته وائي که ملانه وی نه مړي ته ثواب رسېږي اونه هم
 خوک مړي ته غسل ورکولای شي. په پای کي ديوي بلي غلطي
 عقيدى اصلاح کول هم ضروري دی. هغه دا چې وائي کوم شی چې
 مسکينانو ته ورکول کيږي هم هغه مړي ته رسېږي. دا غلطه خبره ده.

په دى مسئله پوهيدل هم ضروري ده چې كه په كومه كورنۍ كې
 دخير او خيرات غلظه طريقه رواج شوي وي كه چاته پكښې اصلاح
 او توبه توفيق ور كړل شوى وي، هغه ته لازمه ده چې د كورنۍ
 ټولو غړيو ته وصيت وكړي چې دهغه په مړينه دې هيڅكله كله
 دادبدعت كارونه نه كوي صدقه او خيرات دې په سنت طريقه
 برابر وكړي. دا وصيت ورباندي فرض دى. كه وصيت ونه كړي كه دده
 په مړينه كوم بدعت يا بدرواج كيږي عذاب ئې همدى مړى ته ور كول
 كيږي. دادي هم معلومه وي چې تر هري يوي گناه تر عذاب د بدعت
 عذاب زيات دى. او كه څومره خلك دده په ويلو او وصيت اصلاح شي
 او ثواب به ئې دده په عمل پانه كى ليكل كيږي د بدعت په محيط كې
 په سنتو عمل كول د سلو شهيدانو برابر ثواب ور كول كيږي.

يا الله ﷻ! مونږ ته در رسول الله ﷺ رښتونى محبت راو بخښي، صحيح
 عظمت او اطاعت راته و بخښي. د سنت اتباع راته په برخه كړي. آمين
 (محمد رفعت قاسمى رحمه الله عليه)

پر خوړو باندي فاتحه لوستل

پوښتنه :- دلته په خيرات كى داسي رسم دى چې خواړه دبې وزله
 خلكو تر څنگ كښيږدي يو ځل فاتحه (الحمد لله) اودري ځله سورة
 اخلاص (قل هو الله احد الاية) وائي ثواب ئې مړي ته بخښي.
 او بيا همدا خواړه خوري. د دې شرعي حكم څنگه دى؟

ځواب :- د ثواب لپاره د فاتحي لوستلو دا طريقه كوم اصل نه
 لري، بدعت ده. د دې په ثبوت كې چې حديث شريف وړاندي كوي هغه
 موضوعي ده. (فتاوى رحيميه ټوك ۳ مخ ۱۹۴)

مسئله :- مری ته دهرې نیکی ثواب رسیږي، مری ته دثواب رسیدلو په نیت سره هغه ته رسیږي خودا چې خواړه پردی بیافاتحه وائي اودا ویل چې پرته له دي څخه ئي ثواب نه رسیږي، دا غلطه خبره ده دا کوم دلیل نه لري ځان ساتل ورڅخه لازم دی. (فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۲۲۹)

مسئله :- ترمړیني وروسته ترڅلو یبنتو وروڅوډوډوډی رواج بدعت دی، همداشان یوولسمه هم بدعت دی. پرته له دی چې رسم اورواج ته وکتل شي خیر او خیرات مستحسن دي. (رشیدیه مخ ۱۳۱)

مسئله :- پر خوړو باندي فاتحه لوستل بالکل غلطه خبره ده (خوک داسي وکړل شي دا خواړه حرام نه دي خوړل ئي جواز لري) خودانه لاره رسول الله ﷺ څخه ثابته ده اونه هم له صحابه ووڅخه. نه له تابعینو اونه هم له مجتهدینو څخه یوازي یو بدعت او ضلالت دی. (امداد المفتین توک ۱ مخ ۱۰- کفایت المفتی توک ۱ مخ ۱۲۰)

دسورة فاتحه لوستلو حقیقت

مسئله :- لومړی خو په دی پوهیدل په کار دی چې فاتحه یعنی مروت ته دثواب بڅښلو طریقه څه ده؟

دا حقیقت په شریعت کي شته که څوک کومه نیکی کوي، کوم ثواب چې ورباندي مرتب دی هغه له خپله لوري بل ته بڅښلای شي. یعنی ویلای شي یا الله ﷻ ددی خیر ثواب فلاني ته ورکړی، هغه ته ئي ورسوی. مثلاً: دا الله ﷻ په لاره کی څه خواړه، شیریني، روپئ، جامي یا نورڅه ورکړل شي اودعا وکړی چې په دي سره راته کوم ثواب پیداکیږي هغه فلاني ته ورکړي یا نیمه سپاره قرآن کریم تلاوت کړي یا کوم سورة ووايي او ثواب ئي ورته وبڅښي. که کوم کار اوس وکړي

یائی په خوانیکی کړي وي ددواړو ثواب بخښلای شي نوررواجونه هسي چټي دی. مثلاً:

۱- چیري خواړه بډي څوک ورسره دریري دقرآن کریم کوم سورة وائي اونوم په نوم ئي ټولومرته بخښي په دی خرابه عقیده کي ډیري بدئ شته. مثلاً دنورو جاهلانو عقیده دا کیري چې پرته له دی څخه ثواب ورته نه رسیږي. نویو وورته همداسي ښه راغلاست کوي که همداسي کارونه کړي ورته خواړه نه ورکوي.

مسئله :- دلویانو اولیانو په فاتحه کي یوه بله ورائي هم شته هغه دا چې خلک هغه حاجت روا او مشکل کشا گڼي. په همدی نیت ورته فاتحه وائي ورته زاری کوي چې دا او هغه کار ئي وشي، حاجتونه ئي پوره شي، اولاد ئي وشي، اولاد عمر و نه ئي ډیر شي.

هر مسلمان پوهیږي چې دا ډول عقیده لرل شرک ده. (الله ﷻ مودی وساتي) غرض دا چې دا ټول بدعتونه اورواچونه پریښودل په کار دی. که څوک ثواب بخښل غواړي نو په هغی لاري دي وبخښي چې شریعت ښودلي ده. ټول لغوه کارونه دي پریږدي ددی رواج دي هیڅ پابندی نه کوي چې دهرڅه توفیق لري هغه دي وکړي هغه دي مسکینانو ته ورکړي او بیادي ثواب بخشش کړي. (بهشتی زیور توک ۷ مخ ۵۲)

د فاتحي شریفی مسنونه طریقه گومه ده؟

پوښتنه :- ۱- فاتحه چې په قبر لوستله کیږي مسنونه طریقه ئي څه ډول ده؟

۲- د فاتحي لپاره ولي قبر ته ځي. که په کور کي وویل شي ثواب ئي رسیږي کنه؟

جواب ۱-: له قبر سره که ورته دعا کوي مسنونه طریقه ئي داده چې کله هدیري ته ورشي و وائي: السّلامُ علیکم یا اهل الدّیّارِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِیْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ اَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ بِالْاَثْرِ یَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلكم اجمعین.

داتولو مردگانوته سلام اودعاده. بیابنه دتکاشرسوره یوخل اوداخلص (قل هو الله) یوولس خله اوکه ورته وخت وویسین شریف دی هم یو وارولولي. بیادی دعاوکړي او ثواب دی فلان اوفلان اویادهدیري ټول اهل ته وبخني.

۲-: که قرآن کریم په کورکي تلاوت شي او ثواب ئي وبخنل شي، رسیږی. که یوازي دثواب بخنلو اراده وي بیا هدیري ته دتلو ضرورت نشته خو که له ثواب سره، سرده له مړي سره دخواخوږی مقصدهم وی بیادی ورځي هلته دی قرآن کریم تلاوت کړي له دی سره مړي ته خوشحالي زیاته پیدا کیري. (امداد الاحکام نوک ۱ مخ ۱۹۳)

مسئله :- دثواب دبخنلو لپاره چې کومه طریقه له قرآن کریم، حدیث شریف اوصحابه وورضی الله تعالی عنهم خخه ثابته ده هغه داده چې خو قرآني آیاتونه تلاوت شي. په فقیرانو، یتیمانو کونډو اونوروبی وزلانو خواړه وخورل شي یا جامه ورکړای شي یا کوم بل د خیر کار وکړل شي بیایي ثواب رسول الله ﷺ اونور هرچاته ئي غواړي وبخني اوله خلکو پټه داکاریوازي دخدای ﷻ لپاره وشي اونیت ئي داوي چې ای الله ﷻ! داخه چې مي ولوستل یامي صدقه کړل اویامي دانیک کار وکړدی ثواب رسول الله ﷺ اوفلاني، فلاني ته ورسوی. نوري

چې طريقي نن رواج شوی دی، هغوی له قرآن او حديث څخه ثابتې نه دي. (نظام الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۱۵۱)

د بدعت تعريف

مسئله :- د خدای ﷻ په ذات، صفاتو، اختيار او تصرف کې بل څوک شريک گڼل د اشرك دی. او که کوم کار چې رسول الله ﷺ صحابه و او تابعينو کې نه وي او وروسته د دين په نوم پيدا شوي وي او عبادت ئي وگڼي هغه بدعت بلل کيږي. له دې اصولو سره سم ئي مثالونه تاسو ولټوئ.

مسئله :- په درمختار مع حاشيه شامي ټوک ۱ مخ ۱۶۰ کي چې د بدعت تعريف شوی دی لنډيز ئي دادی:

الف: په دين کي داسي نظريه، طريقه او عمل پيدا کول بدعت بلل کيږي چې هغه د نبوي طريقي خلاف وي، هغه له رسول الله ﷺ څخه نه قولاً نه فعلاً نه صراحتاً، نه دلالتاً او نه هم اشارتاً ثابت وی.

ب: دا غوره کول هم له رسول الله ﷺ سره په ضدیت او مخالفت کې نه وي هسی په خپل فکر او اټکل يوه خبره يا کوم کار غوره وگڼي او هغه کوي.

ج: هغه شی به د ديني مقصد لپاره و سييله نه وي بلکه هغه به په خپله ديني خبره منله شوی وي. (آپ کی مسئل ټوک ۱ مخ ۴۵ - نظام الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۱۲۹)

مسئله :- ترکفر او شرک وروسته بدعت ستره گناه ده. بدعت هغه څه بلل کيږي چې په شريعت کې اصل ونه لري يعنې په قرآن کریم او حديث شريف کي ثبوت ونه لري د رسول الله ﷺ، صحابه

وو، تابعينو او تبع تابعينو په زمانه کي موجودونه وي او همدا نوي څه د دين کاروبولي.

مسئله :- بدعت خورابدشي دى رسول الله ﷺ بدعت مردود گنلى دى څوک چې بدعت رامنځته کوي هغه ئي دين وړانوونکى گنلى دى. رسول الله ﷺ فرمائي: هر بدعت ضلالت دى او هر ضلالت د گمراهي په اور کي دى. (تعليق اسلام توک ۴ مخ ۴۶)

د بدعت ډولونه

پوښتنه :- کوم بدعت، حسنه بدعت هم کيدلاى شي؟

ځواب :- په بدعت کي حسنه نشته. کوم چې بدعت حسنه بلل کيږي هغه سنت دى خو په اصطلاح کي ئي فرق دى. مطلب ئي يودى. (فتاوى رشديه مخ ۱۴۲)

په لغت کي د سنت معنى طريقه هغه که سمه وي او که ناوړه.

د بدعت معنى نوى شى دى چې پخوانه وي. په لغت کي هر نوي شى ته بدعت ويل کيږي. د دې تعريف په اعتبار بدعت هميشه سيئه (بد) او ضاله دى خو په لغوي اعتبار کله حسنه هم وي. (نظام الفتاوى توک ۱ مخ ۱۲)

مسئله :- د کوم بدعت يادونه چې په حديث شريف کي په مذمت سره شوي ده، هغه يو ډول دى او هغه (كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ). (فتاوى محموديه توک ۱۴ مخ ۲۱)

مسئله :- هره نوي خبرد چې په شريعت کي اصل ونه لري او هغه دين وبلل شي يا پريښودله شي هغه بدعت او ممنوع دى. (حاشيه امداد الفتاوى توک ۱ مخ ۱۵۲)

مسئله :- لکه شرک چې د توحید ضد دی. همداسې بدعت د سنت مقابل دی. سخت نقصان رسوونکی دی دا سنت له منځه وړي او ځای یې نیسي. (فتاوی رحیمه ټوک ۱۰ مخ ۳۳۷)

مسئله :- په شامی کې د بدعت په قسمونو (رقمونو) کې راځي چې تراویح یو ځای په جماعت کولو په هکله عمر رضی الله عنه وویل: نعمت البدعة له همدې امله په سیئه او حسنه وویشل شو که نه حسنه بدعت دلغت په اعتبار بدعت دی خو نه په شرعي اعتبار چې کل بدعة ضلالة چې شرعي بدعت او بدعت سیئه ورڅخه مراد دی. هغه چې بدعت حسنه بولي هغه سیئه نه دی بلکه هغه مسلوکه فی الدین دی هغه معین فی الدین دی هغه احداث فی الدین نه دی بلکه هغه احداث للدين دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۲ مخ ۱۸۵)

د بدعت د تفصیل لپاره وگورئ: براهمین قاطعه، فتح الباري، ټوک ۴ مخ ۲۸۷.

الترغیب والترهیب مخ ۲۵، اختلاف امت اور صراط مستقیم مخ ۱۰۰، ترمذی شریف ټوک ۱ مخ ۳۳، نسائي شریف ټوک ۱ مخ ۱۳۲، مسلم شریف ټوک ۱ مخ ۲۴۹، مشکوة شریف ټوک ۱ مخ ۲۳۸ باب حرم المذنبه.

بدعت لومړی (اول وار) څنگه رامنځته (پیدا) شو؟

په قرآن کریم کې د سورة مائده دریم آیت دی الله تعالى فرمائي: (نن مي کامل کړ ستاسو لپاره ستاسو دين او پوره مي کړل نعمتونه په نعمتونه پر تاسو او راضي شوم تاسو ته د اسلام په دين)

خدای تعالى خپل غوره او بهترين نعمت ذکر کړی دی چې ماستاسو دين له هر لوري او په هر ډول بشپړ او مکمل کړ تاسو ته له دې دين څخه د بل دين اړتیا نشته اونه له دې نبي څخه پرته د بل نبي ضرورت شته. خدای تعالى ستاسو نبي خاتم النبیین گرزولی دی. هغه شي د ټولو پيريانو او انسانانو لپاره استولی دی. حلال هغه دی چې دی

ئي حلال گھني او حرام هغه دی چې دی ئي حرام گھني. دین هغه دی چې ده راوړي دی. د دین په بشپړتیا نعمت پوره شو. دا چې زه تاسو ته په همدې دین خوښ یم تاسو هم ورباندې خوښ اوسی. دا دین خدای ﷺ ته خوښ دی دا فضل رسول په واسطه ئي درته رسولی دی او خپل اشرف کتاب ئي درته نازل کړی دی.

حواله: تفسیر ابن کثیر پارہ ۲ مخ ۴۸ سورة مائده دلومړی رکوع په تفسیر کي ابن عباس ؓ فرمائي: دا اسلام دین الله ﷻ درته کامل کړی دی تابه تل پاته وي زیاتولو ته محتاج نه دی هغه خدای ﷻ بشپړ کړی دی چې ترقیامته به نه نیمگړی کیږي. په دی دین الله ﷻ خوښ دی هیڅکله به هم نه تري ناخوښه کیږي.

حواله: تفسیر ابن کثیر پارہ ۲ مخ ۴۸ سورة مائده دلومړی رکوع په تفسیر کي د ابن ابی حاتم په حواله لیکلي دی: یو شخص وود خدای ﷻ د دین کلک پابند ووپه یوه وخت کي شیطان هغه وغولاوو ورته وني ویل: هغه څه چې نور وکول ته ئي وکړه. له دي څه درته جوړه ده نه موعام خلک عزت کوي نه شهرت لري تاته وږده چې نوی شی جوړ کړي خلکو ته ئي وښيه بیا وگوره چې ته څنگه مشهوره کیږي او څنگه به ستا ذکر هرځای کیږي.

هغه شخص همدا سي وکړل. خلکو ته ئي هم ویل او وروسته دهغه تقلید کیده. وروسته پینښمانه شو ملک ئي پرېښود په یوازیتوب کي ئي د خدای ﷻ عبادت کاوو خود خدای ﷻ له لوري ورته جواب ورسیده چې: (که ستا خطا یوازې ستا وای مابه معاف کړی وای

خو تا عام خلک خطا، کړل هغوی دی گمراه کړل په همدي لاره هغوی مري، دهغوی وبال به له تاسو څنگه ليري کيږي زه مو توبه نه قبلوم

حواله: تفسیر ابن کثیر پارہ ۲ مخ ۱۲۵ سورة مائده ذلسمي رکوع تفسیر: حدیث شریف: عائشه رضی الله تعالی عنها واثي: رسول الله ﷺ فرمائي: څوک چې په دی امر (یعنی دین) کی داسي نوي خبره پیدا کړی چې هغه له دي څخه نه وي، هغه مردود دی.

حواله (۱): صحیح مسلم ترک ۲ مخ ۲۵ حدیث شریف ۸۱ باب ۱۵۹ د قضیه بیان ۲: - مشکوٰۃ ترک ۱ مخ ۱۰۵ حدیث ۱۳۱ دستویان (۳): مظاهرق ترک ۱ مخ ۶۸ دستویان.

حدیث شریف: رسول الله ﷺ فرمائي: که څوک دلته نوي خبره (یعني بدعت) پیدا کړي یا نوي پیدا کړونکي ته ځای ورکړي پر هغه به د خدای ﷻ، ملائکو او ټولو خلکو لعنت وي. نه به ئي نفل عبادت قبلېږي او نه هم فرض عبادت (مختصر)

حواله: صحیح بخاری ترک ۲ پارہ ۱۲ مخ ۱۱۵ حدیث ۴۱۳ د جهاد بیان.

زما گرانه دوسته انن سبا په هندوستان کی ډیر بدعتونه رواج شوي دي. د تعجب ځای دادی چې که څوک په بدعت عمل ونه کړي هغه مسلمان نه گنل کيږي، هغه له سلامه وتلی بولي. د افکرو کړی چې د ابدعتونه زموږ د بي سوادې او ناپوهه مسلمانانو په زړونو کی څومره محبوب دی. که څوک بدعت پرېږدي گواکي مذهب پرېږدي.

دا ټوله گناه د جیب ډکوونکو پیرانو او گیده ډکوونکو ملایانوده. دا خلک په علم کی رانده دي او که علم لري نفسانیت ورباندي غالب دی نو د جاهلانوله خوښي سره سم تاویل کوي، فتوی ورکوي او جاهلان هغه مذهب گنهي خلک ورباندي یو او بل ویني او ورباندي عمل کوي. دا چې ټول په اخته وي که ئي کوم نه کوي ورباندي فشار

راولي آن چې له ټولني څخه ئي باسي، ويروي ئي هم. له ماسره هم دغسي وشول خومختار خدای ﷺ راباندي رحم وکړو ئي ساتلم. جهالت ته گوري د فرض، واجب او سنت لپاره پرچاکوم فشارنشته، اخطار نه ورکوي له کومي ډلي څخه ئي نه بيلوی خوديوه بدعت په خاطر چې په شريعت کي سخت و عيده هم ورباندي راغلی دی په کليو او بانډو کي ورباندي جگړي کيږي.

حديث شريف: حذيفه رضی الله تعالی عنه وائي: رسول الله ﷺ وفرمائل: د بدعتي لمونځ، روژه، زکوة، حج، عمره، جهاد، صدقه فديه هيڅ هم الله نه قبلوي بلکه هغه له اسلام څخه داسي وزي لکه له سر څخه چې وينسته و ايستل شي. حواله: ابن ماجه مخ ۴۰ حديث ۵۱. بدعت د امور و بينان.

بدعت دليونو تب په څير دی

بدعت په خلکو کي داسي سرايت کوي چې هيڅ عقائد او اعمال تري نه پاته کيږي. لکه دليونی سپي بيماري رگ رگ ته رسيږي.

(مظاهر حق ټوک ۱ مخ ۷۹ کتاب الايمان)

کله چې يوسپي ليونی شي هغه داوبوله ليدلو ويريږي، اوبه چنبل اود اوبو تر څنگ ورته اوسيدل نه خوښيږي. همداسي انسان چې بدعتي شي هغه دقرآن او حديث له اوريدلو ويريږي، عمل کولو سره، سره اوريدل ئي لانه خوښيږي. لکه څنگه چې ليونی سپي له اوبو ويريږي اخير له تندي مري همداسي په بدعت اخته کسان هم له توبي څخه برخه نه لري دگمراهي په څنگل کي مري.

کوم شی چې په شرعي دليل ثابت نه وي، هغه په دين کی داخلول بدعت بلل کيږي. بدعت خورا ستره گناه ده څوک چې همداسي کار کوي، له خدای ﷻ سره مقابله کوي، څه په شريعت کی راغلي دي

په هغوی کي کمی اوزیاتوالی دچاقق نه دی. که شوک په شریعت کی داسي خبره راپورته کوي چې هغه په شریعت کی نه وي، هغه شریعت نیمگری گڼي اوله خپله لوري نوی شریعت جوړوي همداخوک چې ئي جوړوي نوروته ئي په عمل کولو بلنه ورکوي نو گوید الله ﷻ مقابله کوي. په بنکاره خوداخلک مطیع اودرسول الله ﷺ محبان بنکاري خودانسان سخت لارورکی دی او ورباندي رسول الله ﷺ لعنت وائي.

دبدعتي توبه نه په برخه کيږي

کوم انسان که گناه وکړي. امیدلري چې یو وخت خوبه توبه وکاري. که کوم مسلمان کله لمونځ ونه کړي، روژه نه ونیسي، شراب وچښي، قمار یا غلا وکړي په هر حال هغه توبه کولای شي ځکه هغه گناه گناه گڼي. خودبدعتي توبه ځکه نه په برخه کيږي چې هغه بدعت عبادت گڼي او هغه دخدای ﷻ قرب بولي یادرسول الله ﷻ تعظیم گڼي یادالله ددوستانو اعزاز بولي نوبیا توبه نه کوي، هغه ځان گهکار نه بولي نو دداسي سړي توبه په برخه کیدل محال خبره ده خوالاماشأالله. ډیر داسي خلک لیدل کيږي چې څه شې ورته در رسول الله ﷻ تعظیم بنکاري خو هغه بدعت وي یائي دا و لیا و عزت بولي خوبدعت وي که هغه ته در رسول الله ﷻ صحیح خبري وویل شي هغه ورسره تکرکوي ځکه هغه خبري ددي بدعتونو خلاف وي.

هرمسلمان تراو بنسخي ته لازم دی چې کوم کارکوي هغه له قرآن، حدیث اودصحابه ووله ژوند سره وگوري، تحقیق وکړي له هغوی څخه دلیل ومومي او که نه پریږدي.

کوم کار چې رسول الله ﷺ اوصحابه ووکړي نه وی او مونږي ونه کړو د قیامت په ورځ راڅخه دا پوښتنه نه کیږي چې تاولي دا کار کړی نه دی. که هغه ثواب وگڼو او وږي کړو او الله ﷻ د حشر په میدان راڅخه پوښتنه وکړي چې ولي دي کړي دی. نو جواب به څنگه ورکول کیږي؟ زما ورو نو فکر وکړئ کوم کار چې رسول الله ﷺ نه کړي او نه ئي دکولو حکم کړی وی او نه صحابه وورزی الله تعالی عنهم کړی وي هغه د دین کار گڼل گواکي در رسول الله ﷺ اوصحابه وو کمنبت وایو گواکي العیاذ بالله هغوی نه پوهیدل او مونږي اداء کوو. الله ﷻ مودي وساتي.

کومي خبری چې په حشر کي نه راڅخه پوښتل کیږي، په هغوی بوختیدل په کار نه دی بلکه هغه خبري چې د حشر په میدان پوښتل کیږي په هغوی عمل کول په کار دی.

الله ﷻ دي مونږ او ټول مسلمانان نراوښخي له بدعت څخه وساتي. آمین.

امام غزالي رحمه الله عليه فرمائي: کومه خبره چې له صحابه وو څخه ثابته نه وی او په هغي نوي خبره دڅه مودی لپاره اتفاق هم شوی وي نو تاسو ورباندي خطانه شئ او دهغي په بدل د سلفو په طريقه ټينگار وکړئ، الله ﷻ به مو مرسته وکړي. حواله، فتوی عالمکيري ټوک ۱ مخ ۱۰۷ په مقدمه کي.

بدعت څه ته ويل کیږي؟

زما عزیزانو بدعت څه ته ويل کیږي؟ ډیر خلک په دی نه پوهیږي او په زړه کي شیطان و سوسه ورته اچوي چې د قرآن کریم ترجمه، د حدیث شریف کتابونه، مدرسې او مسجدونه، دلمانځه لپاره هر ډول انتظام

ټول بدعت دی. دا خبرې در رسول الله ﷺ په زمانه کې نه وې نوولې دا په عمل کې راوړل کېږي. دا ډیرې وسوسې دي چې شیطان ئې د ډیرو خلکو په زړونو کې اچوي. خو گورئ هغه څه چې د دین د انتظام لپاره دي، عمل نه دی. عمل یو څه دی او انتظام بیل شی وي. که په عمل کې څه شی راپیداشي هغه بدعت بلل کېږي او عمل ورباندې منع دی که بدعت پرېښودلو لپاره ویل کېږي نو ایې دا وې بدې، دا ښه خبره ده منع ئې له کومه راغلي ده.

جواب گورئ، کلمه طیبه خورائنه شی دی. دهر چا خوښه ده څوک نشته چې ورته محبوبه نه وي. دا کلمه د دین بنیاد دی. کلمه د جنت کیلي ده. خو چې اذان کېږي اخیری الفاظ ئې لا اله الا الله راځي نو که اوس څوک ورسره له مینې محمدرسول الله و وائي څه خبره ده؟ یا څه بدې لري؟ کومه گناه ده؟ نوولې ورسره نه ویل کېږي. کلمه به هم پوره شي. دا اسلام نظام همدا کلمه ده نوولې نه ویله کېږي. په اصل کې خبره داده چې دا عمل دی او په عمل کې زیاتوالی نه شي کیدلای.

په دین کې اختلاف شته. کوم څه چې دین دی هغه د ټولې دنیاد مسلمانانو لپاره یو حکم لري خو کوم چې رسم، رواج او بدعت دی هغه مختلف شکلونه لري. کله کله د هغو بدعتونو شکلونه بدل وي خو هغه چې دین دی د ټولې دنیا لپاره یو حکم لري او تر قیامته پورې به هم هغسې پاته وي او نه به پکښې اختلاف پیدا کېږي. مثلاً ختنه کول سنت ده. په ټوله دنیا کې مسلمانانو په ختنه کول سنت دی. په کرم ملک یا مسلک کې پکښې اختلاف نشته. نکاح کول سنت ده د ټولې دنیا په مسلمانانو کې سنت ده هیچیرې پکې اختلاف نشته. هیچیرې د سهار لمونځ د دوو رکعتونو په ځای درې رکعت نه کېږي.

د جمعي لمونځ دوه رکعته دی په ټوله دنيا کي مسلمانان هغه دوه رکعته کوي، داختر لمونځ دوه رکعته دی ټول ئي دوه زکعته کوي. دسهار، ماښام، ماخوستن، جمعي او اختر و نو په لمانځه کي قرائت په لوړنځ ويل کيږي په ماښام او ماښام کي خفيه ويل کيږي. که کوم بدعتي ملا په مازيگر کي قرائت په زوره و وائي نو خورابي علمه مسلمان به هغه منع کړي. د ماښام دري رکعته لمونځ فرض دی، اختلاف پکښي نشته که کوم مولوي ماښام څلور رکعته فرض لمونځ کوي نو خورابي علمه مسلمان به ئي رامنع کوي او که کوم ملا په زور سره د ماښام لمونځ څلور رکعته کوي. هغه به په وهلو له مسجد څخه باسي. ځکه دا احکام دی او په احکامو کي اختلاف نشته. اوس فکر وکړئ که په لمانځه کي يورکعت څوک زيات کوي هغه باطليږي نوزمونږ رسم اورواج به څنگه قبليرې. درمضان المبارک په مياشت کي د مياشتي په ليدلو تر اويح پيل کيږي او داختر د مياشتي په ليدلو ختميرې د ماښام په اذان روژه ماتوي. که ئي څوک د ماخوستن په اذان ماتوي تاسو به څه ورته وایاست. ستاسو الفاظ ورته داوي: وروره (د ماښام په اذان دروژي د ماتولو وخت دی او ته ئي د ماخوستن په اذان ماتوي، داروژه دی نه کيږي. بلکه ته گنهاريرې. (هغه به قهريرې چې څنگه مي روژه نه کيږي زه خو ئي لادوه ساعته زياته نيسم. خو تاسي ورته وایاست. ته وهابي معلوميرې ستاسو عقیده خرابه ده. دا عقیده چې د ماخوستن تر اذان پوري روژه نيول دی دا د حشر په ميدان نه منله کيږي ځکه دا د محمد ﷺ د شريعت خلاف ده. او په جهالت کي شمار له کيږي.

په هر حال په مذهب کي اختلاف نه وي. په هنديا بل خای چې د مذهب په نوم اختلاف يا جگړه راپيدا کيږي هغه په حقيقت کي مذهب نه ده. هغه رسم او رواج دی او يا بدعت. يو انسان په بدعت باندي عمل کوي، هغه عادت جوړيږي بيا عادت عبادت بولي حال دا چې عادت نه عبات کيږي. ځکه عادت مختلف شکلونه لري په هغه کي کمی او زياتوالی راځي او شکلونه ئي بدلېږي خو عبادت په ټوله نړۍ کي په يوه حکم پاته يږي نه پکښي کمښت راځي او نه ئي بڼه او شکل بدلېږي

حدیث شریف: حضرت براء بن عاذب رضي الله عنه: ته رسول الله ﷺ يوه دعا وښودله په هغي کي يوتوری ونيک و څورځي وروسته ئي هغه دعا رسول الله ﷺ په حضور کي وويله او د ونيک په بدل کي ئي ورسولک توری ووايه. رسول الله ﷺ دهغه په سينه لاس کښيښود ورته وئي ويل و ټيټک و ايه (لنډيز) حواله: ترمذی ټوک ۲ مخ ۲۹۰ حديث نمبر ۱۲۴۲ ددعا بيان. صحيح بخاري ټوک ۱ مخ ۷۰ حديث ۲۴۷ داود ۱۰۰۰ بيان)

زما عزيانو! تاسو وگورئ رسول الله ﷺ نوموړی دورسولک له ويلو څخه منع کړ. نبی هغه دی چې دخدای ﷻ له لوري راغلی وي کوم اسمانی کتاب ورباندي راغلی نه وي. خورسول هغه څوک دی چې نبی هم وي او د الله ﷻ له لوري ورباندي کتاب هم راغلی وي. تاسو پوهيږئ چې د نبی تر توري درسول توری بڼه او غوره دی اورسول الله ﷻ نبی هم واورسول هم. خورسول الله ﷻ هغه درسول د لفظ له ويلو څخه منع کړ ځکه په عمل کي زياتوالی وواوپه عمل کي هيڅ ډول زياتوب کول جائز نه دی. له همدی امله ئي هغه منع کړ چې تادومره بدلون راوست نوريه هغه څه وائي چې زړه ئي وغواړي خو عمل هغه دی او هغسي ئي کوه چې درته ويل شوي وي.

عزیزانو: هرشی یو حدلري. گورئ کله چې د الله ﷺ نوم یاد یږي
عزوجل او سبحان الله ورسره ویل کیږي. د توری در رسول الله ﷺ له نوم
سره نه استعمالیږي حال دا چې تر الله ﷻ وروسته تر ټولو لوړه مرتبه
در رسول الله ﷺ ده. تر رسول الله ﷺ وروسته د ابوبکر ؓ مرتبه لوړه ده
خو دهغه له نوم سره مونږ صلاوة نه وایو بلکه دهغه له نوم سره رضی الله
تعالی عنه وایو.

همداشان هرشی حدلري. خو دخپلي بي علمي له امله په مصیبت اخته
یو د جیب ډکولو پیران او د گیلې ډکولو مولویان دی چې په دي کی
ئي خلک اخته کړي دی. که له مونږ سره سم معلومات وي هغوی دوکه
کولای نه شوای خوز مونږ بي علمي ده چې د داسي بیدینه
پیرانو او ملایانو حوصلي ئي زیاتي کړي دي. (شریعت یا جهانت مخ ۶۱-۵۷۰)

بدعتي متوازي حکومت جوړوي

بدعت گناه ده خو بدعتي هغه ثواب گني. کوم انسان چې گناه ثواب
وگني هغه بیا توبه ورڅخه نه کوي. خو هغه گناه چې گناه وگنله
شي، کله خو ورته د توبي توفیق پیدا کیږي او که د توفیق ورته پیدا نه
شي لږترلږه خو ځان گنه کار گني، په گناه خوا اعتراف کوي، پینښماني
خو بنسبي له دي امله الله ورباندي رحمت کوي. خو چیري چې گناه
ثواب گنل کیږي آیا هغه بیا ورڅخه توبه کوي؟ آیا په زړه کي ورباندي
پینښمانتیا بنسبي؟

بلکه داسي خلک چې همد اگناه کوی ورباندي خوشحاله کیږي ځکه
وايي د ثواب کار مو کړی دی. له همدې امله رسول الله ﷺ فرمائي: (كُلُّ
بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ) هغه کار چې رسول الله ﷺ نه دی

بينان کړی يا صحابه ووله رسول الله ﷺ څخه بيان کړی نه وي او عمل ئي ورباندي کړی نه وي. که خلک له خپلي خواثواب وگڼي او کوي ئي نوهغه گمراهی ده او هره گمراهي دوزخ ته رسېږي.

په عقلي لحاظ تاسو وگورئ او د فيصلې لپاره عقل کافی دی. هغه کار چې الله ﷻ نه وي ويلی، رسول الله ﷺ هغه ثواب نه وی گڼلی، صحابه وو په هغه عمل نه وي کړی نه ئي هغه ثواب گڼلی وي او امامانو هم هغه مسئله بنود ئي نه وي او نه ئي هغسي عمل کړی وي. له دی سره، سره مونږ هغه په دی مسئله د فکر کولو توفيق رانصيب کړی. ترخود الله ﷻ او رسول الله ﷺ مقابله ونه کړای شي. بيا د هغوی مقابله او نافرمانی ثواب ونه گڼو. ډير درد او افسوس ځای دی کومه مسئله چې الله ﷻ ئي امر کړی نه وي، رسول الله ﷺ ويلی نه وي، صحابه وو نه ويلی وی او نه ئي کړي وي، امامانونه کړي وي او نه ئي ويلی وي نو د و مره کلونه وروسته دا علم له کومه شو. يوازي داده چې شيطان په زړونو کي پيدا کړي دي. په قرآن کریم کي دي چې شيطان په زړونو کي همداسي شيان اچوي يوه وحی د الله ﷻ له لوري وي چې انبياوو عليهم السلام ته راځي او بله وحی شيطان د فاسقانواو فاجرانو زړونو ته رسوي. بدخيالونه ورته پيدا کوي د الله ﷻ مقابله ورباندي کوي. غير دين ورته دين بڼي. کومه مسئله چې دخدای ﷻ له لوري ئي امر شوی نه وي. هغه په خپله وينا ثواب گڼي. يامعاذ الله د الله ﷻ علم ناقص گڼي گواکي هغه ذات ته معلومه نه وه چې دا ثواب ده. خودي پوه شو چې په دي کي ثواب دی. يادا چې د الله تعالی علم وو چې په دي کي ثواب دی خود خپلي رضا شيان ئي ونه ويل او س تر د و مره وخت وروسته معلومه شوه ...

خو پوښتنه داده چې اوس دا خبره چا وښودله. چې الله ﷺ هغه خبره له ځان سره وساتله نو بيا ئي دي خلکو ته څنگه وښودله. مگر معاذ الله په دې نه پوهيده يائي تر پوهيدلو وروسته هيره شوه. غرض دا چې معاذ الله رسول الله ﷺ ته دا علم گواکي نه وو چې په دې شيانو کې ثواب دی. کوم چې مونږ ئي ثواب گڼو. خوله رسول الله ﷺ سره ئي علم وو نو بيا هغه معاذ الله دا خيانت وکړ چې دا خبره څنگه جوابيږي. آيا الله ﷻ ته معلوم نه وو؟ يا رسول الله ﷺ دا حکامو په رسولو کې خيانت کړی دی. او يا صحابه وو د دين په رسولو کې خيانت کړی دی العياذ بالله. دا فيصله به څنگه کيږي دخداي ﷻ لپاره فکرو کړئ تردې به بل ستر فسق وي، ستره گناه به وي آيا تر دې به بل بد انساني کردار وي. بدعت گناه ده او هغه گناه دوى ثواب گڼي.

غير دين، دين گڼل او هغه خبره چې خداي ﷻ نه وی ويلي، رسول الله ﷺ بيان نه وي کړی، هغه خبره ورته منسوبول چې داهم خداي ﷻ اور رسول الله ﷺ ويلي دي، په همدې باندي د دوزخ و عید راغلی دی. رسول الله ﷺ فرمائي دي (کومه خبره چې مانه وي کړي، څوک هغه ماته منسوب کړي، دهغه سړي ځای دوزخ دی)

تاسو فکرو کړئ هغه څه چې الله ﷻ ثواب گڼلي نه وي که څوک هغه ثواب گڼي نو هغه آيا متوازي حکومت حکومت جوړ نه کړ. د الله ﷻ اور رسول الله ﷺ د حکومت په مقابل کې خپل حکومت نه چلوي. دين دده وي، حکومت دده وي، هر قانون چې جوړوي گواکي هغه د الله ﷻ د قانون په مقابل کې جوړوي. دا بغاوت بلل کيږي. متوازي حکومت جوړل بلل کيږي. ستر، ستر مجرمين معاف کيدلای شي خود حکومت په مقابل کې چې حکومت جوړوي هغه نه معافيږي.

ددي مضمون ترلوستلو وروسته فکرو کړئ چې څه خبرې موزېده ته ورسېږي او ورباندي وپوهېږي او په دې دې الله ﷻ ټولو ته د عمل ورکړي. آمين. (محمد رفعت قاسمی)

په کوم فعل کې چې د سنت او بدعت توپرخ ترددوي

نيکه مرغی داده چې عمل له سنت سره مطابق وشي اوله بدعتونو څخه ځان وساتل شي. بلکه که دکوم فعل په هکله د سنت او بدعت پکښي ترددوو. هغسي فعل دي پرېږدي ځکه دغه د اصولو قاعده ده چې: (وَمَا تَرَدَّدَيْنِ الْبِدْعَةَ وَالسُّنَّةَ يُتْرَكُ لِأَنَّ تَرَكَ الْبِدْعَةَ لَزِيمٌ) یعنی که دکوم کار په هکله د سنت او بدعت تردد پکښي وو، هغه دي پرېږدي ځکه د بدعت پرېښودل لازم دی.

(فتح القدير ترمک ۱ مخ ۴۵۵ باب السجود انسهو)

په بحر الرائق کې راځي: (أَنَّ الْحُكْمَ إِذَا تَرَدَّدَ بَيْنَ سُنَّةٍ وَبِدْعَةٍ كَانَ تَرَكُ الْبِدْعَةِ رَاجِحًا عَلَى فِعْلِ السُّنَّةِ)

یعني چاته که په کوم حکم کې د سنت او بدعت په هکله ترددوو نو د بدعت پرېښودل په نسبت تر کولو بهتر او غوره دی.

(البحر الرائق ترمک ۳ مخ ۲۰)

په عالمگیری فتاوی کې راځي: (وَمَا تَرَدَّدَ بَيْنَ الْبِدْعَةِ وَالسُّنَّةِ يُتْرَكُ) که د څه شي په هکله د ترددوو چې د سنت دی او که بدعت نو هغه دي پرېږدي. (فتاوی عالمگیری ترمک ۱ مخ ۱۷۹)

په شامی کې دي: (إِذَا تَرَدَّدَ الْحُكْمُ بَيْنَ سُنَّةٍ وَبِدْعَةٍ كَانَ تَرَكُ السُّنَّةِ رَاجِحًا عَلَى فِعْلِ الْبِدْعَةِ) که دکوم حکم په هکله ترددوو چې سنت دی او که بدعت نو د سنت پرېښودل د بدعت په عمل کولو غوره دی.

(شامی ترمک ۱ مخ ۷۰۰ مکروهات الصلوة)

تردي خايه داهدايت وشو چې که کومه خبره زړه ته راشي او هغه غوره
بنکاره شي نو فوراً دي ورباندي عمل نه کيږي ترڅو دا تحقيق وشي
چې د سنت موافق دي.

سلمان داراني رحمه الله عليه فرمائي: (لَا يَنْبَغِي لِمَنْ أَلْهِمَ شَيْئاً مِّنَ
الْخَيْرَاتِ يَعْمَلُ بِهِ حَتَّى يَسْمَعَ بِهِ فِي الْأَثَرِ قِيْحَمْدُ لِلَّهِ تَعَالَى إِذَا وَاَقَقَ
السُّنَّةَ) يعني که د چاپه زړه کې کومه د خير خبره الهام شوه نو ورته
بنائي چې ورباندي عمل ونه کړي ترڅو چې له اثر سره ئي موافق والي
معلوم نه شي. که ئي په اشارو کي وجود پيدا شو خداي ﷻ شکر دي
وکړي چې دا خبره ئي زړه ته ورغله اوله اشارو سره موافقه وه.

(احياء العلوم ټوک ۱ مخ ۸۲، مذاق العارفين ترجمه حيا، العلوم ټوک ۱ مخ ۹۲، فتاوى رحيمه
ټوک ۱۰ مخ ۳۷۷)

سنت څه شي نه ويل کيږي؟

مسئله :- کله چې کوم شی سنت بلل کيږي ددي معنی داده چې
مونږ هغه رسول الله ﷺ ته منسوب وکوو دداسی شی رسول الله ﷺ ته
منسوب کول جائز نه دی چې هغه رسول الله ﷺ کړی نه وي. نه ئي هغه
ته څوک ترغیب کړی، نه صحابه او نه هم تابعينو کړی وي څوک چې
تر ټولو د سنت مينه وال وو. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۳۲۳)

مسئله :- سنت د رسول الله ﷺ د طريقي نوم دی، د رسول الله ﷺ د کوم شي
استخفاف کول کفر دی. که هغه لومړی مسلمان وي بيا مزاق
يا سپکوالی کوي هغه مرد تددی. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۵۱)

فرائض، واجبات، مسنونات او مستحبات څه نه ويل کيږي.

پوښتنه :- د فرض، واجب، مستحب، مکروه، مباح او حرام معنی
او مطلب څه ده؟

خواب :- فرض هغه دی چې په قطعي دليل سره ثابت شوی وي يعنی دا چې په ثبوت کې ئي کوم شک نه وی. مثلاً هغه چې له قرآن کریم څخه ثابت شوی وي. که ئي څوک پرته له عذر څخه پرېږدي؟ هغه فاسق دی او د عذاب وړ. د فرضو منکر کافر دی.

فرض دوه ډوله دي :

الف: فرض عين: هغه دي چې اداء کول ئي پر ټولو ضروري وی لکه لمونځ او نور.

ب: فرض کفای: هغه دي چې اداء کول ئي پر ټولو فرض نه وی. دیود او دوو په اداء سره د ټولو له ذمي څخه ساقطېږي او که ئي هیڅوک اداء نه کړي ټول گنهگار یې لکه د جنازي لمونځ. (درمختار)

واجب: هغه دي چې په ظني دليل سره ثابت وي که ئي څوک پرېږدي د عذاب وړ دی. منکر ئي فاسق دی کافر نه دی.

سنت: هغه فعل دی چې رسول الله ﷺ او صحابه و ورضی الله تعالی عنهم تل کړي وی یا ئي په کولو تاکید کړی وی اوله عذر څخه پرته ئي ترک کړي نه وي. په عمل کې دهغوی حکم هم دواجبو په څیر دی يعنی پرته له عذر څخه ئي ترک کوونکی گنهکار دی او که ئي څوک په ترک عادي وي، هغه سخت گنهکار او فاسق دی. د رسول الله ﷺ له شفاعت څخه بې برخې دی. (درمختار شامی ټوک ۵ مخ ۲۹۵)

دا سنت هم دوه ډوله دي: سنت عين او سنت کفایه: سنت عين: هغه دي چې ادا ئي پر هر مکلف شخص سنت دی لکه د تراويحو لمونځ او نور. سنت کفایه: هغه دي چې ادا ئي پر

تولو ضروري نه وی دځینو په اداء کولو اداء کیږی او که ئی څوک هم اداء نه کړی نو ټول گنهگار یږی لکه په مسجد کې د تراویح کول او نور.
(شامی ټوک ۱ مخ ۵۰۲)

سنت غیر مؤکده: هغه دي چې رسول الله ﷺ او صحابه وروږیروخت کړی وی خو کله کله ئی پرته له عذر څخه ترک کړی هم وی. ددی سنت په کولو ستر ثواب دی خو ترک ئی گناه نه ده. دی ته زوائد سنت او عادي سنت هم وائی. (شامی ټوک ۱ مخ ۹۵)

مستحب: هغه دي چې رسول الله ﷺ یا صحابه ووکله کړی وی او پخوانیو نیکانو هغه خوښ کړی وی. (شامی ټوک ۱ مخ ۱۵۵)
ددی په کولو کې ثواب شته خو ترک ئی گناه نه ده. دانفل، مندوب او تطوع هم بلل کیږی. (شامی ټوک ۱ مخ ۹۵).

حرام: هغه دي چې ممانعت ئی په قطعي دلیل سره ثابت شوی وی. منکر ئی کافر دی. که ئی پرته له عذر څوک وکړی فاسق او د عذاب وړ دی.

تحريمي مکروه: هغه ده چې ممانعت ئی په ظني دلیل سره ثابت شوی وی. پرته له عذر څخه ئی کوونکی گنهکار او د عذاب وړ دی. منکر ئی فاسق دی. (شامی ټوک ۵ مخ ۲۹۴)

تنزيهي مکروه: هغه دي چې پریښودل ئی ثواب لري خو په کولو ئی عذاب نشته. خو یو ډول قباحت دی.

مباح: هغه دی چې په کولو کې ئی ثواب او په نه کولو کې ئی عذاب نشته. (شامی ټوک ۵ مخ ۲۹۴ فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۴۱۲)

درجب دمياشتي ددوو ويشتمي ورځي دنذر حقيقت څه دی ؟

مسئله :- دنذرونو همدامروج رسم بي اصله دی دشريعت خلاف ، بدعت ممنوعه دی . ځکه درجب په ۲۲ نيټه نه دامام جعفر صادق ، پيداينست ورځ ده اونه ئي هم دوفات ورځ دنومروي پيداينست درمضان په ۸ نيټه سنه ۸۰ يا ۸۳ هجري کی اووفات ئي د۱۴۸ کال په شوال کي شوی دی . درجب ۲۲ نيټه دامام معاويه ؓ دوفات نيټه ده .

په حقيقت کي دارواج دمعاويه ؓ دوفات په خوشحالي کی راپيدا شوي دی . کله چې دارسم پيدا کيده هغه مهال داهل سنت والجماعت غلبه وه . نوپه دی نيټه ئي شيريني اونورڅه بنسکاره ويشلای نه شوای ځکه بياني رازبنسکاره کيده . دمعاويه ؓ دبنمانوپه پټه ديوه اوبل کورته شيريني اونورخواړه استول اوخوړل خوچې کله داخبره معلومه شوه بياني هغه امام جعفرصادق ؓ ته منسوب کړه اوپر هغه ئي تورولگاوو . گواکي هغه ددي تاريخ دفاتحي حکم کړی دی . حال داچې داتول غلط اقبال دي . نواهل سنت وروڼه دي له دي رواج څخه خوراليري خان وساتي . نه دی دارواج کوي اونه دي پکښي گډون کوي . (فتاوی محمود توک ۱ مخ ۲۲۱ احسن افتاوی توک ۱ مخ ۲۲۸)

مسئله :- عام خلک درجب مياشت دمريمي رضی الله تعالی عنهادروژي مياشت گڼي اودهغي داووه ويشتمی ورځي روژه نيول غوره گڼي اووايي په دی ورځ دروژي ثواب درزرورځو ثواب لري . په شريعت کنی ددي څه اصل نشته . که څوک نفلي روژه نيسي خپل اختيار ئي دی ، الله ﷻ چې څومره وغواړي ثواب ورکوي خوله ځانه دي څوک ورته زراولک اندازه نه لگوي . ځيني ځايونه ددي مياشتي

په دې سره د ثواب و عده شوی ده نو د دې کارونو خبره دیني بلل گناه ده
 . (بهشتي زیور توک ۲ مخ ۲)

مسئله :- د صفر المظفر میاشت میرمنی نامبارکه گڼي . ځیني ځایونه
 ئي په دیار لسمه ورځ څه خوازه پخوي او ویشي ئي تر څو ئي له بدې
 او نحوست څخه خوندي پاته شي . دا عقائد د شریعت خلاف دي ، توبه
 کول ورڅخه لازمه ده . (بهشتي زیور توک ۲ مخ ۵۹)

مسئله :- د ځینو میرمنو عادت دی چې د بي بي فاطمي رضی الله تعالی
 عنها و وفات په نیټه څه شی پخوی او ماشومانو ته ئي ورکوي . د ثواب
 رسیدلو لپاره نیټه مشخصه کول او غیر ضروري شیان ضروري گڼل
 کوم شرعي ثبوت نه لري . (اغلاط العوام مخ ۲۸ - نظم الفتوری توک ۱ مخ ۱۴۷)

په مبارکوشپو کي په مسجد کي غونډه

پوښتنه :- په اختر و نو ، د شعبان نیمائي ، د رمضان المبارک په ورستني
 لسيزه کي یا نورو مبارکوشپو کي عام رواج گرزیدلی دی چې په
 مسجد کي ذکر او تلاوت لپاره په مسجدونو کی خلک سره
 راغونډه پړي او په ځیني مسجدونو کی خود ویناوو کولو اهتمام هم
 کوي . د دې شرعي حیثیت څه دی ؟

ځواب :- په داسي مبارکوشپو مسجد ته راتلل او عبادت کول په
 دريو طريقو سره کيږي :

اول : مسجد ته راځي د عبادت اهتمام نه کوی ، په اتفاقي توگه
 مسجد ته راشي په ذکر او تلاوت بوخت شي دا جواز لري خو نوافل
 او ذکر تر مسجد په کور کی ثواب ډیر لري آن تر مسجد حرام او نبوي
 مسجد هم نفلي عبادت په کور کي ثواب ډیر لري .

دوهم: مسجد ته د زاتللو اهتمام کوي د ابدعت دی ځکه دنو افلو لپاره مسجد ته دراتللو اهتمام کيږي او مطلب پکښي داوی چې گواکي په مسجد کي نفل کول تر کور ډير ثواب لري او داپه شريعت کی زياتوالی دی. **دالله ﷻ** او رسول الله ﷺ مقابله ده. ځکه په حديثونو کي په صراحت سره بنسکاره ده چې نوافل په کور کي کول خورا غوره او افضل دی.

درېيم: په مبارکوشپو کي په مسجد کي د ډليزو عبادتونو اهتمام کوي مثلاً: نوافل په جماعت سره کوي يادوينا او تقرير اهتمام کوي داصورت هم بدعت دی او تر دوهم صورت هم قبيح او ناوړه دی. په دي کي يوه خرابي هغه ده چې په دوهم صورت کي ياده شوه بله بدې پکښي داده چې نفلي عبادت په اجتماعي ډول کول شرعاً منع دی.

ځيني خلک وائي چې په کورونو کي شر او شوروي، ماشومان ژاري له همدی امله دزړه ډاډ او خشوع نه پاته کيږي. داد شيطان فریب او دوکه ده. په اصل کي خشوع او خضوع هم حاصلیږي او که د سنت خلاف زرځله آه، ژړا او د خشوع بڼه اختيار شي په شرعي لحاظ هغه خشوع نه ده. د فکر کولو خبره خوداده چې رسول الله ﷺ له زیاتي مجبوري سره، سره تهجد او نوافل په کور کي کول او هلته ئي پکښي ډير ثواب باله او نن مونږو ايو چې په کور کي خشوع نه حاصلیږي، بنسکاره ده چې داد شيطان دوکه ده. په حديث شريف کي راځي چې: رسول الله ﷺ به د شپي په خپله حجره کي نفل لمونځ کاوو، عائشه رضی الله تعالی عنها به پروته وه او پښي به ئي در رسول الله ﷺ دلمانځه پر ځای وی. د سجدې پر مهال به رسول الله ﷺ هغه په لاس ليري کولي او د سجدې ځای به ئي خلاصا وو. د شپي تياره وه په کور کي درنا انتظام نه وو.

حجره دومره پراخه نه وه چې یوتن پروت وای او دوهم سجده کولای، نبوي مسجد هم دومره نژدي وو چې له حجري به ئي قدم را واخيست مسجد وو، مسجد هم مسجد نبوي وو چې فضيلت ئي ټسکاره دی بيا هم رسول الله ﷺ نوافل په حجره کي کول، مسجد ته به نه وتی.

ځيني خلک وائي چې که کور يوازي لمونځ کيږي خوب ژر راځي خو که په مسجد کي ډله وي وينا ونفلونه کيږي نو خوب نه راځي او په دی صورت کي دزيات عبادت توفيق پيدا کيږي او که په کور کي ذکر او نفلي عبادت کيږي ددي نيم هم نه کيږي.

خو پوه شئ چې د عبادت کثرت يا کمښت مقصود نه دی. د ثواب دارو مدارد عبادت پر کیفیت پوري اړه لري. که لږ عبادت وشي دا په زرگونو اولکونو واري تر هغه عبادت غوره دی کوم چې د سنت خلاف وي. سنت دا دی چې کله دي طبيعت ښه وه نفلونه کوه او که د خوب غلبه وه او په طبيعت کي دروندوالی وو، بيده شئ. داله حدیث شريف

څخه ثابته ده. (احسن الفتاویٰ نوک ۱ مخ ۳۷۳ د شامی نوک ۱ مخ ۴۲۷ و اغلاط العوام مخ ۱۷۷ په حواشه)

په مبارکوشپوکي د بیداري لپاره سره غونډیدل

مسئله :- د برات او قدر د شپي په لټه او د عبادت لپاره په مسجد کي راغونډیدل مکروه او بدعت ده. که څوک ټوله شپه لمونځ کوي خود ثواب نیت ئي نه وي اوله گناه څخه پکښي خوندیتوب نه وي نو د بیداري له تکلیف سره، سره څه ثواب او ثمره نه ځيني حاصلیږي، دادهر عبادت حال دی یعنی هغه عبادت چې دریا لپاره وي.

(فتاویٰ محمودیه نوک ۱ مخ ۱۷)

مسئله :- د برات په شپه حلوا پخول، د کورونو د پیا کولو خیال کول په دی شپه کورونه او هد پيري روښانه کول عود لگول او دا امور سنت بلل

بي دليله دی. په دي شپه دبزرگانوارواح کورته راتلل کوم قوی دليل نه لري. هغه روايات چې پکښي راغلي دي محدثين ئي صحيح نه بولي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۸۳)

مسئله :- دبرات په شپه په قبرونوروشنائي جوړول عوديا بل څه لگول دجهالت رواج دی ورڅخه ځان ساتل ضروري دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۳۲۲)

مسئله :- دبرات په شپه نفل کول دورځي ئي روژه نيول، که ورته فرصت ووهديري ته تلل هلته مړه شويو ته دخيردعا کول دا کار د کولودی خونوراو رلوبه کول، په جماعت سره نفلونه کول په هديره کی راغونډيدل دجلسي صورت اختيارول، دحلواالتزام کول اونورچې غيرثابت امور رواج شوي دي ټول دترک کولودي.

مسئله :- دبرات په شپه دحضرت اويس قرنی رحمة الله عليه په نوم په حلوا فاتحه ويل په کوم دليل ثابت نه دي. که داشيان دثواب وپروای نوضرور په ئي په کتاب، سنت، اجتماع، قياس ياله مجتهدينو څخه ثابت شوي وو. داچې ثابت نه دي نو هغوی ديني کار بلبل بدعت اوددروړدی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۴۰۵)

مسئله :- دبرات په شپه دتهجدلمونځ په دي مقصد اعلانول چې کوم خلک بي نمازه دي هغوی دي پکښي گډون وکړي دثواب وپرگړزي، داسي کول مکروه اوممنوع دي. بي نمازه خلکو ته دی تبليغ اوتاکيد وشي ترڅودلمانځه پابندي وکړي. دفرضوترک زغمل اودمکروه ارتکاب ته بلنه ورکول نه دهوښيارتيا خبره ده اونه دشريعت له لوري ورته اجازه شته په دي شپه هم دعبادت لپاره راغونډيدل منع دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۴۳۱)

مسئله :- په نوموړي شپه خراغونه لگول او په طاخچه کې خواړه ایښودل چې کوم رواج دی د اباکل نا جائز او بدعت دی. داددیو الیانو نقل دی. په مسجد کې هم د لمونځ کوونکو تر ضرورت زیاته ریا درسم او رواج په نوم جوړول اصراف او حرام دی. که ئي متولي د مسجد له شتمني څخه کوی هغه به تاوان ورکوي. د برات د شپي او نورو هم دا حکم دی. (فتاوی محمودیه توک ۲ مخ ۲۸۸)

دربيع الاول دوولسم شپه رڼاکول

مسئله :- له رسول الله ﷺ سره مینه او محبت لرل دایمان اصل دی. د کوم بد بخت چې په زړه کې د رسول الله ﷺ مینه نه وي هغه په حقیقت کې له ایمان سره ناآشنادی. له قرآن کریم او حدیث شریف څخه ښکاره دی چې له رسول الله ﷺ سره مینه درلودل دایمان ریښه ده. د محبت طریقو هم ښودله شوي ده ډیر مینه کوونکي ورسره صحابه وو چې لاره ئي معلومه ده.

که دربيع الاول دوولسمه شپه روښانه کول د خیر کاروای نور رسول الله ﷺ به ضرور هغه بیان کړي وه. او صحابه ووبه روښانه کړي وه. خورسول اله ﷺ داسی کړي نه دي اونه ئي د دي کار حکم کړی دی. نه کوم صحابي او تابعي هغه رڼاکړي ده، مجتهد واما مانوهم هغه نه ده روښانه کړي اولیا وولکه خواجه معین الدین چشتي، شیخ عبدالقادر جیلانی رحمة الله علیهم او نورو نه داشپه روښانه کړي اونه ئي ورته اجازه ورکړي ده.

که داشپه خراغان کول د ثواب او خیر ذریعه وای نو دي جنابانوبه روښانه کړي وای چې تر مونږ ئي له رسول الله ﷺ سره زیاته مینه وه. په

خير القرون کي هغه نه روڻسانه کول ډډي ستر دليل دی چې داشپه رڼا کول د ثواب کار نه دی نو دا کار د ثواب او قرب ذریعه بلل بدعت او مصیبت دی. همد اوجه ده چې فقهاو ورحمة الله علیهم دمتمبر کوشپو خراغان او روڻسانه کول بدعت او حرام گڼلی او هغه ئي له اور لمان خونکو سره مشابهت بللی دی.

(فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۳۴ آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۴۲)

دریعی الاول رواهونه

ایادرسول الله ﷺ دمحبت غوښتنه داده؟

دریعی الاول په میاشت کي ډیر ځایونه دمیلادنبی ﷺ جشنونه او غونډي کيږي. ځیني ځایونه مظاهري کيږي او شیرینی ویشل کيږي او روتنه چنده کيږي. مسجدونه بنائسته کيږي داسي ئي سمبالوي لکه دهندو انودنبادي مراسم چې وي. سرکونه روڻسانه کوي داسي چې اصراف ته رسيږي. آیا محبت دی؟ که محبت دی نو هغه دخپل نفس محبت دی. که له دی خلکو څوک وپوښتي چې تا خودخپل نفس دخوندلپاره داڅه وکړل درسول الله ﷺ په اسلام چې کوم مصیبتونه راځي هلته دي څه مرسته وکړد، دخیني بي وزله مسلمانانوداسلام لپاره سروونه وهل کيږي اونورشیريني خوري. که رسول الله ﷺ تشریف راوړي او ورڅخه وپوښتل شي چې دادچندي روپئ په دي شيريني مصرف کړو او هغه وويشو او که ئي مجاهدینو اوبي وزله مسلمانانوته ورکړو آیا رسول الله ﷺ به وواځي چې په شيريني ئي مصرف کړئ؟

ورونو! کوم درد مندته به په داسي وخت کي د شيريني خوړل غوره ښکاره شي، کومه خوله به د شيريني خوړلو لپاره جوړه وي څومره بي حسي ده، څومره غضب او ظلم دی، دا خلک دمحبت دعوه لري جشن

ميلاد النبي ﷺ جو پروي او مجاهدين د اسلام په لار کي سرقربانوي
نو کوم يو محب رسول ﷺ دی؟

دميلاد النبي ﷺ جشن ته سياسي رنگ ورکول

دميلاد النبي ﷺ جشن په خواهم رواج درلود. درواج په توگه به ئي
ذکراهتمام کاووشريني به ئي ويشلي داهرخه ئي کول خوخلک ورته
سياسي رنگ هم ورکوي. داسي چې دربيع الاول په دوولسمه خلک
راغونديري تلاوت اودعاکوي. بي شکه دمسلمانانو درفاح اوارامي
لياره دعا کول غوره کاردي خومونرپه دي نه پوهيرودايوڅه ولي په
دين کي زيات شوي دي هغه داچې په معلوم تاريخ ولي سره
راغونديري داڅنگه جائزدي؟

ځيني وائي په دي ورځ شان اوشوکت دي، يوه مولوي راته ويل چې
همداسي تفريح مه منع کوي ځکه دلته پکښي يوه ډول تمرين دي
زپورتياپکښي زياتيري. بل صاحب بياويل دبرات په شپه داورلوبې
(آتش بازي) ممانعت مه کوي ځکه په دي کي دزپورتيا روحيه
خوندي ساتله کيږي.

الله اکبر! بي حسي څومره غالبه شوه. عقلونه څومره مغلوب شول. که
ددي خلکو په اختيار کي دي واي خداي ﷻ خبرڅه شي به ئي ورڅخه
جوړکړي وو.

ورونو! درباندي شرعي قانون حاکم دي تاسوته کوم اختيارنشته چې
له ځانه بل قانون جوړکړي. کوم قانون چې دالله ﷻ دی په هغه عمل
وکړي دهغه د عملي کولو حکم دی

گورئ ڊير داسي قوانين شته چي دحڪامولپاره گٽوروي. خوڪه خوڪ
 دهيوادپه قوانينوڪي مثلاً يوه ماده زياته ڪري چي ڪه چا دحڪومت له
 مأمور سره دجناب لقب ونه وايوهغه به پنخوس روپي جریمه وي
 خوڪه دقانون اداره په دي پوه شي دهغه شخص په حق ڪي دعوي
 قائموي. دهغه دجرم وجه داده چي قانون جوړل دسلطنت دصاحب
 ڪاردي. داشخص چي داماده زياتوي ڪه څه هم دٽولو حڪامولپاره
 گٽوره ده خوپه اصل ڪي دقانون جوړونڪي ځان دسلطنت دحق
 لرلودعوه ڪوي. په همدي توگه ڪه ڪوم بدعت دهغه درامنخته
 ڪوونڪي په نظر دٽولو مسلمانانولپاره گٽوره هم وي خوپه دين ڪي
 زياتوالي دي. دالله ﷺ هغه دقانون جوړونڪي مجرم دي. دادهغه
 خلڪو جواب هم دي چي وائي په فلاني بدعت ڪي مصلحت دي.

ورونو اڀه دي خبره خوپه الله ﷺ اورسول الله ﷺ اعتراض راڻي چي
 وائي داڪار گٽوردی خو خداي ﷺ هغه په دين ڪي راوړي نه دي
 (نعوذ بالله) لنده داچي دمیلادالنبي ﷺ په جشن جوړولونن دارنگ
 ليدل ڪيڙي لوی مقصد پڪڻي قومي شوڪت ڀڻي هرڅه چي دعاده
 هغه ترهرلمانڅه وروسته هم ڪيدلاي شي. په داسي غونڊوڪي ځيني
 داسي خلڪ گڏون ڪوي چي لمونځ هم نه ڪوي. يوازي يونوم دي.
 دادانگريزي لوستونڪو حال دي بي وزله تردي زيات جواب نه لري
 چي دا يونملي مصلحت دي او ڪوم شرعي دليل ويلاي نه شي.

داهل سنت والجماعت علماء اودربيع الاول منكرات

دربيع الاول په مياشت ڪي چي منكرات خلڪ ڪوي. آيا هغوي دمنع
 ڪولوورنه دي؟

آيا دهغه څه په ممانعت كې خلك وحشت ښكاره كوي كوم چې په قرآن او حديث شريف كې اصل نه لري؟

عمر رضي الله عنه دهغي ونې ريښې له دې امله وايستلي چې خلكو به ئې په زيارت كولو كې زيات اهتمام كاوو هغه ونه چې په يوه درجه فضيلت ئې په قرآن كريم كې هم ياد شوي وو.

لقد رضی الله عن المؤمنین اذ يبایعونک تحت الشجرة

ورونو اداهل سنت والجماعت علماء ددين په خرابي كې هيڅكله صبر او زغم نه كوي. يوازي د بدن امي په خاطر پته خوله نه كښيني، كه څه هم ورڅخه څوك خفه كيږي. كه خلك وپوهيږي هغوي د حق په اوريدلو نه ناخوښه كيږي. كه دومره خبره ورته وشي چې په اصل كې دا يو منكر دی نو څوك نه خفه كيږي او كه څوك په دې حقه خبره خفه كيږي هغه به ئې د زړه زيغ او گمراهي وي.

دميلاد النبی د جشن رواج

اوس يوه بله ترقي هم شوي ده چې دربيع الاول ۱۲ نيټي ته خلك د عيد ميلاد النبی ﷺ نوم ورکوي او هغه لمانځي.

دميلاد په اړه علماوو مستقلې رسالې ليكلي دي لکه (براهين قاطعه) او نوري. ماهم په اصلاح الرسوم کي ورباندي ځانگړی بحث کړی دی. خوددې نوي رسم چې نوم ئې عيد ميلاد النبی دی په هکله مي کومه مستقله رساله ترسترگو تيره شوي نه ده. د شرعي دلائلو په رڼاکي ورباندي مفصل بحث شوی نه دی. نن راته په دې هکله د بيان اراده ده. دميلاد النبی د جشن ايجاد په دی مياشت کې يوه ستره غلطې د عيد ميلاد النبی ايجادې داديوه مسلمان پاچا ايجاد دی هغه

د عيسايانوپه مقابل کي؟ همدا ايجاد کړ چې هغوي يوه ستره ورځ لري، خوشحالي پکښي کوي همدا سي به مونږ هم کوو. خود پاچا دارايه غلظه او د سنت خلاف وه. له همدې اهتمام سره هغه مقصد ترلاسه شوی نه دی. آيا د شريني په ویشلو او د خلکو په راغونډولو د نورو قومونو مقابله کيدلای شي او هغوي ماتولای شو.

عزيزانو! اسلام دي عارضی شو کتونو ته اړتيا نه لري. د اسلام شوکت هغه دی چې کله عمر ؓ شام ته تشریف يووړ خلکو ورته دنوي جامي داغو ستلو عرض وکړ. عمر ؓ وفرمائل:

(نحن قوم اعزنا الله بالاسلام) (مونږ مسلمانان داسي قوم يو چې الله ﷻ راته په اسلام عزت رابخښلی دی)

بناغليو! که مونږ سپيڅلي مسلمانان يونوز مونږ عزت د ټولو په وړاندي يودی، زمونږ عزت په سامان او اسبابونه دی، که دي نو په بي سراو ساماني زمونږ عزت دی.

عيد ميلاد النبي د شرعي دلائل په رڼاکي

په کوم وخت کي څومره فضيلت ډيروي، هغومره له شرعي حدودو څخه تجاوز الله او رسول ته ډير ناخوښه وي. له شرعي حدودو څخه د تجاوز معيار يوازي شرعي دلائل دی يعنې کتاب، سنت، اجتماع او قياس. له همدې ټولو دلائلو څخه ثابتيږي چې په دي مياشت کي کوم اعمال خلکو رواج کړي دي لکه عيد ميلاد النبي (يعنې داختر په څير خوښي کول، جلوسونه ايستل، روښنائي جوړول، بيرغونه څوړند کول او نور) دا ټول د حدودو څخه وتل دی نو همدا ټول خداي ﷻ او رسول ﷺ ته خورا ناخوښه دی.

دبدعت پيژندل

دبدعت يوه علامه داده چې کومه خبره په قرآن، حديث، اجتماع او قياس کې ثابته نه وي او هغه دين وگڼل شي. هغه بدعت ده. اوس گورئ زموږ د ورونيو چې کوم اعمال دي (لکه دربيع الاول مراسم، عيد ميلاد النبي، عرس اونور) هغه اعمال دي چې اصل يې ثابت نه دي، همداله دين څخه گڼي او که ئې نه گڼي، دبدعت دقباحت راز همدادې.

په دي که غور وشي نو دبدعت په منع کولو سره تعجب نه پيښيږي. په ورځيني ژوند کې ئې مثال گورئ. که څوک دحکومت مأمور وي، اطاعت هم ولري او دحکومت قانون چاپوي په اخير کې يوه فقره له ځانه پکښې زياته کړي او هغه اضافه شوی ماده دملک او حکومت لپاره گټوردهم وي بيا هم هغه جرم گڼل کيږي او هغه شخص دسزا مستحق وي. نو چې ددنيا په قانون کې زياتوالي جرم دی نو په شريعت کې څه شی زياتول چې هغه د شريعت په اصطلاح کې بدعت بلل کيږي، جرم به نه وي؟

دسنت اوبدعت ترمنځ شرعي پريکړه

يوه قاعده به بيان کړو هر شې چې ترخير القرون راووروسته ايجاد شوی دی، په هغوی کې کوم بدعت او کوم مندوب او مستحب دی اوله شرعت څخه ثابت، هغه به څرگند شي او دابه هم ښکاره شي چې دا خوشحالي ښکاره کول کومه مقبوله طريقه ده او که نه ده. دامروجه طريقه بدعت ده او که نه ده؟

د ايجاد شويو شيانو لومړی ډول

تر خیر القرون وروسته چې کوم نوي شيان ايجاد شوي دي، هغه دوه ډوله دي:

يو هغه چې داعي ئي هم نوی وي (يعني په خير القرون کي دهغوی د ضرورت اسباب نه وو) او هغه د مأمور له شيانو موقوف عليه وي يعني کوم شرعی حکم وروپوري اړه لري. دهغه پرته په هغه حکم عمل کيدلای نه شي. لکه: د ديني کتابونو تصنيف، د مدرسو او خانقاوو جوړول چې در رسول الله ﷺ په زمانه کي په دي اندازه څه نه وو او په دي کي داسي اسباب هم نوي دي. دا هغه شيان دي چې شرعی اسباب وروپوري موقوف دی. د دي تفصيل دادی چې ټولو ته معلومه ده چې د دين حفاظت د ټولو ذمه واري ده. په خير القرون کي د دين د حفاظت لپاره نويو واسطو ته ضرورت نه وو. حافظي د و مره غښتلي وي چې څه به ئي اوريدل هغه د نقش کال حجر په څيروو. نو د سبق په څير تقريرونو ته اړتيا نه وه، تدین او تقوی هم زياته وه.

بيا بله دوره راغله، غفلت ډير شو، قوي کمي شوي، د هو ا پرستو خلکو غلبه زياته شوه، تدین مغلوب شونوله، علما و و سره د دين د ضائع کيدلو ويره پيدا شوه. دا اړتيا وليدله شوه چې د دين هر څه تدوين کړي نو ديني کتابونه، حديث، اصول، حديث، فقه، اصول فقه او عقائد و کي کتابونه وليکل شول او دهغوی د تدريس لپاره مدرسي جوړي شوي. له دي څخه پرته د دين د حفاظت بله لاره نه وه. دا هغه څه دي چې سبب ئي هم نوی وو. په خير القرون (د اصحابه او تابعينو زمانه) کي نه وو او د دين ساتل

ورپوري ترلي دي. دا اعمال صورتاً بدعت دی خو په حقيقت کي بدعت نه دی. بلکه په دی قاعده واجب دی چې وائي (مقدمه الواجب واجب) يعني دو واجب ذريعه هم واجب ده.

د ايجاد شوو شيانو دوهم ډول

دوهم: ډول هغه دي چې سبب ئي قديم وي يعني در رسول الله ﷺ، صحابه و او تابعينو په وخت کي ئي سبب موجود وولکه د مروه ميلاد النبی مجاليس، دريمه، لسمه، ثلويستتي او نور بدعتونه چې اسباب ئي په خوا وو. مثلاً د ميلاد النبی د غونډي جوړولو لپاره سبب وو چې هغه در رسول الله ﷺ د پيدا يښت نيته وه خو در رسول الله ﷺ يا صحابه وودامجلسونه نه دي جوړ کړي. نو آيا د صحابه و و فکر دي ته نه رسيدی. که د دي کار سبب هغه مهال نه وای بيا به ويل کيدل چې هغه مهال ئي منشأ نه وه خودا چې باعث او بنياد ئي موجود و نوڅه وجه وه چې رسول الله ﷺ کله هم د ميلاد غونډه جوړه کړي نه ده. اونه صحابه وودا کار کړی دی. نو د دي کار حکم دادی چې صورتاً هم بدعت دی او په معنی کي هم په دي قاعده د سنت او بدعت فرق کيدلای شي او د ټولو جزئياتو او اختلافي مسائلو استنباط ورڅخه کيږي. په دی دواړو کي يو عجب فرق دادی چې د الومړی ډول ئي د علما ووله لوري تجويز شوی دی او د عوامو پکښي تصرف نشته او د دوهم ډول تجويز د عواموله خوا شوی دی او تل هغوی پکښي تصرف کوي لکه د ميلاد شريف مجلس چې د يوه پاچاله لوري ايجاد شوی دی، هغه په عوامو کي شميرل کيږي او عوام دي چې پکښي تصرف کوي.

داخترد خوشحالي شرعي حکم

عيد(اختر) هغه مهال دی چې مونږ ته پکښي د خوشحالي د ښکاره کولو حکم دی. دا چې دادیني حکم دی نو د خوشحالي د ښکاره کولو طریقه ئي هم دین څرگندوي. د دې تفصیل دادی: د خوشحالي څرگندول وحی ته احتیاج دی. یعنی که مونږ کومه مذهبي خوشحالي کوو، گورو چې په شریعت کي ئي اجازه شته او کنه؟ ځکه هغه له ځانه اختراع کول یو مفسده اوبدي له ځان سره لري دا چې دهغي اصل دین دی عوام ئي طریقه هم دین گڼي اولویه خرابي اوفساد ده. خود دنیا په خوشحالي کي چې دنوري خرابي پکښي اندیښنه نشته نو په خپله ئي هم تجویز کولای شو.

نن په هندوستان کي زموږ وروڼه در رسول الله ﷺ د زیږیدلو ورځ لمسانځي پکښي خوښي څرگندوي اود دوی د افکر دنورو قومونو د مشرانو د ولادت دورځو د خوشحالوپه لیدلورا پیدا شوي دي.

خو عوام داسي فکر کوي چې دایوه دنیائي خوشحالي نه ده بلکه مذهبي خوشحالي ده نو ځکه د دې خوشحالي د څرگندولو طریقه ښودل دوحی اجازي ته اړتیا لري.

در رسول الله ﷺ د پیدایښت ورځ دیني خوشحالي ده

اوس دا دلیل وگورئ: در رسول الله ﷺ د پیدایښت دورځي خوشحالي، دیني خوشحالي ده. ټولو ته څرگنده ده چې د دنیا اطلاق پر دې ځمکه یا څو کیلومتره لوړه کيږي. نو که یوه دنیائي خوشحالي وای، اثر به ئي تر ځمکي پوري محدود ووترهغي به لوړنه وو. در رسول الله ﷺ د ولادت

يو ازي دځمکي د موجوداتونه بلکه د ملائکو، عرش، کرسې او د پورته عالم د خوشحالي سبب دی. ځکه د رسول الله ﷺ ولادت، کفر او ضلالت ختم کړی او د توحيد جامي دي د همدې له برکته د عالم قيام دی. د رسول الله ﷺ ظهور د ټول عالم د بقا سبب دی نو ځکه دا خوشحالي په ټول عالم کي ده. دا چې د دي خوشحالي اثر تر دنيا لور دی نو د دنيا خوشحالي نه ده يوه مذهبي خوشحالي ده نو څرنگوالي ته ئي د وحی يعنی الهي حکم اړتيا شته. او طريقه به ئي هم الهي حکم ښيي. دا خلک چې په عيد ميلاد النبی قائل دي مونږ ته دي وښيي چې د ولادت دورځي نوم په کوم حکم کي عيد ښودل شوی دی او دهغه صورت ئي څنگه ښودلی دی؟

په شريعت کي دوه اخترونه دي درېم اخترونه

خلکو له خپله لوري عيد ميلاد النبی ﷺ اختراع کړی دی. رسول الله ﷺ فرمائي: مونږ ته الله ﷻ دوه اخترونه را کسپي دي عيد الفطر او عيد الاضحی. خلکو درېم اختراي جاد (پيدا) کړی دی دا به له رسول الله ﷺ سره يوه ځانگړي مقابله وي. مثال ئي داسي دی لکه دا چې په قانون کي رسمي رخصتي معلومي شي خو کاتب په پای کي يوه ورځ په دي نوم زياته کړی چې داد والي صاحب د پيدا ښت دورځي رخصتي ده. نو که له قانون جوړوونکو څخه د همدې کار په هکله وپوښتل شي. هغوی دا شخص مجرم بولي، په هغه دعوه کوي، دا چې دهغه لپاره خوشحالي کوي خو خوشحالي بده خبره نه ده خود و همه برخه ئي بده ده چې د حکومت په قانون کي ئي تبديلي راوستلي ده. نو هغه مجموعه فاسده او دعوه ورباندې کيږي.

همدا سي دربيع الاول په دوولسمه نيټه ښه خواړه پخول، جامي بدلول، خوشحالي کول دا شيان په خپله بدنه دي او د عتاب وړ نه دي. خو خبره داده چې په دي سره د خداي ﷺ حکم بدلول راځي ځکه رسول الله ﷺ دوه اخترونه (فطرا و ضحی) بنسودلی دی خودوی درپیم اختر تجویز کړی دی. دا د شریعت مقابله او پکښي تبدیلی ده.

(د تهاونوی رحمة الله علیه نه ویناوو څخه په شکره ندای شاهی، من ۲۰۰۳)

پوښتنه :- په ربیع الاول او دمحرم په عشره کي نذرونه څنگه دي؟

ځواب :- دا تعینات بدعت ضلاله دی. که ئي خواړه د ثواب په نیت وي خوړل ئي مباح دی او صدقه ده. خو که د همدی بزرگانو په نوم وي (ما اهل لغیر الله) په حکم کي راځي او دا چې دا اولیاء الله په نوم ده نو حرام دی. او دا فاسد عقائد د کفر موجب گرزوي او دا افعال کفري بلل کیږي. خود مسلمان فعل ته تاویل لازم دی.

مسئله :- د ثواب لپاره که دورځي قیدنه وي یا ځانگړي خواړه نه وي یو مندوب کار دی خو خواړه پکښي ځانگړي کول بدعت دی. که له تخصیص سره سره د ثواب خبره مطلب وی خواړه حرام نه دي خوله ځانگړتیا سره معصیت دی. (فتاوی رشیدیه مخ ۱۳۸- فتاوی محمودیه توک ۱۵ مخ ۴۲۹)

دمولود شرعي حکم څه دی؟

پوښتنه :- دمولود شریف دا انعقاد په اړه شرعي حکم څه دی؟

ځواب :- در رسول الله ﷺ د ولادت یادونه، دمبارک ویښته، نعلینو، دناستي ولاړي خوړلو، چښلو، ناستی، ملاستی او نور و بیان کول او اوریدل مستحب او درحمت د نزول او برکت موجب دی. آن دهغه شي چې در رسول الله ﷺ له صفت سره لپښانته ورته والی ولري ذکر ئي له ثوابه خالي نه دی خو هغه چې په صحیح

احاديثو اور رواياتو ثابت وي او د يادوني طريقه ئي هم د سنت مطابق وي. د مبارک ولادت ذکر هم يو عمل دی. صحيح او سمه طريقه ئي داده چې د کوم رواج له پابندي پرته د مياشتي او ورځي له تعينو لو پرته، په هره مياشت يا هره نيټه چې وي، په وعظ کي په تدريس کي يا په خپل مجلس کي يا په خپله له قرآني آياتونو او صحيح رواياتو سره د رسول الله ﷺ د مبارک ميلاد، صفات، کمالات او معجزات او يا نورڅه بيان شي. واعظ او مقرر هم باعمله او د سنت پابند، د رسول الله ﷺ سپيڅلي مينه وال وي. نن سبا په رسمي مجلسونو کي خلک راغونډ يږي، ناپوه شاعران قصيدي او جعلي روايات له نغمي او ترنم سره وائي او د ا طريقه ضروري گڼي داد سنت خلاف او بدعت دی. له صحابه وو، تابعينو، تبع تابعينو او له امامانو څخه ثابت نه دی. (فتاوی رحيميه ج ۲ مخ ۲۸۲ - احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷)

مسئله :- د ميلاد په غونډو کي د ولادت د يادوني په مهال خلک ولاړ يږي. د اهم بي اصله ده د رسول الله ﷺ له ارشاد، د تابعينو او تبع تابعينو له قول او فعل څخه ثابت نه دی دا بدعت دی هيڅ اصل نه لري. د قيام التزام بدعت دی. ځان ساتل تري ضروری دی. (فتاوی رحيميه نومی ۲ مخ ۲۰۴)

مسئله :- مروه ميلاد نه له قرآن کریم څخه ثابت دی او نه له حديثونو څخه او نه هم له صحابه وو څخه پکښي ثبوت شته. تر شپږمي پيړۍ پوري دامجالس نه وو. په لومړي ځل (اول وار) داربل باچا په خور اشاهانه انتظام سره دا غونډه جوړه کړه. ډيري روپي ئي ورباندي ولگولي بيا دهغه په پيروي وزيرانو او اميرانو په خپل خپل

انتظام مجالس جو رکړل. هغه وخت ئي علما وپه رد کي په هره ژبه کي ليکني وکړي او ترننه ئي لاترديد جاري دی.

مسئله :- دمیلاد محفل ته در رسول الله ﷺ تشریف راوړل ثابت نه دی. دا عقیده بي دليله ده او پرته له دليل څخه دا خبره رسول الله ﷺ ته منسوب چې دمیلاد غونډي ته تشریف راوړي ډیره خطرناکه خبره ده. سزائي جهنم دی.

د صحابه کرامو په زړونو کي در رسول الله ﷺ دومره مينه وه چې بل چاته نه ده ورپه برخه شوي دهغوئ طرز العمل دا وو چې رسول الله ﷺ به ئي وليدنه ولاړيدل ځکه دا ولاړيدل په رسول الله ﷺ درانه تماميدل له همدې امله رسول الله ﷺ ورته دولاړيدلو ممانعت کاوو.

(فتاوی محمودیه ترمک ۱ مخ ۱۸۲)

په محرم، ربیع الاول او نورو کي دوعظ حکم

پوښتنه :- ځيني ځايونه په مسجدونو کي د محرم له لومړي نيټي څخه تر لسمي، دربيع الاول له لومړي نيټي څخه تر دوولسمي، رجب اوه ويشتمه، دشعبان پنځلسمه، درمضان او ويشتمه دذی الحجې په لومړيو ورځو کي ټول کال دشپي دماخوستن تر لمانځه وروسته وعظونه کيږي نور چاته نه دوعظ کولو توفيق پاته کيږي اونه ورته دکښينستلو آيا دتعيين بدعت دی اوکنه ؟

ځواب :- د يادوشويو ورځو تعين په شرعيه دلائلو ثابت نه دی اونه په خير القرون کي داسي وو. که څوک په دي ورځ، کي وعظ ضروري گڼي، که څوک ورته حاضر نه شي په هغه ملامتي وائي. دوعظ کولو او اوريدلو ثواب په دي ورځو پوري ځانگړي کوي نو دا بدعت سيئه دی. نن په عامه توگه همدا ورځي ضروري گڼي دثواب وړ ئي

بولي دا بيشكه بدعت دى. و عظم كول چې كوم التزام پكښي نه وي ياد ضرورت وخت وي جائز دى خود اضروري ده چې يوازي په همدى وختونو كې و عظم ضروري ونه بولي بلكه د الهى احكامو د بنسود لخوا اهتمام و كړي او د دې وړخودا تعين ختم كړي په مستقله توگه د تبليغ او تعليم انتظام و كړي. (فتاوى مجددية ټوك ۷ مخ ۱۴۵)

دمحرم مياشت دغم مياشت بلل

مسئله :- دمحرم مياشت دغم مياشت بلل جائزه دى، حرام دى او دمحرم په مياشت كې خوشحالي نامباركه او ناجائز بلل سخته گناه ده. داداهل سنت د عقيدى خلاف ده. اسلام داشيان حلال بولي، اعتقاداً يا عملاً دهغوى حرام گڼل دايمان خطر ده. (فتاوى رحيميه وبخارى او مسلم په حوايه)

دمحرم ثبوت

مسئله :- دمحرم په لسمه دشهادت يادونه كول كه څه هم په صحيحه رواياتو وي يا شربت ويشل، د ثواب لپاره په شربتو چنده وركول يا شيدې وركول داهرڅه سم نه دى اوله روافضوسره دورته والي له امله حرام دى. (فتاوى رشديه مخ ۱۳۹)

مسئله :- دا پابندي هم غلطه او غير ثابتة ده. كه ديخني موسم هم وي شربت په خلكو چښي په دى كې ديوي غلطي عقيدى دخل شته، هغه دا چې حسين ؑ د تندي له امله شهيد شونودا شربت هغه ته رسېږي او تنده شي ماتېږي. د دې عقيدې اصلاح ضروري ده. دا شربت هلته، هغه ته نه رسېږي او نه دهغه شربتو ته ضرورت دى. الله ﷻ هغه ته په جنت كې خوراښه نعمتونه بخښي. دهغوى مقابله د دې ځاى له شربتوسره كيدلاى نه شي. (فتاوى مجددية ټوك ۱۵ مخ ۴۲۸)

مسئله :- دمحرّم په ورځو كې دسرالشهادتين ويل منع دى وجه ئي دروافضوله مجلسونو سره ورته والى دى. (رشديه مخ ۱۳۹)

مسئله :- دشريعت له لوري دمحرّم په لسم اودربيع الاول په دوولسمه نيټه دكار د بندولو حكم نشته. (فتاوى محموديه ټوك ۵ مخ ۳۹۱)

دتعزئي نه كولو دليل

مسئله :- دتعزیه جوړولو د نه جواز اوله دين سره دمخالفت خبره اظهر من الشمس ده. په قرآن كريم كى دي: (اتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ) آياد هغو شيانو عبادت كوى چې تاسو په خپله تراشلي او جوړ كړي دي؟ ښكاره ده چې تعزیه انسان په خپل لاس جوړه كړي او بيا ورته نذر مني او مراد تري غواړي ورسره دا اولاد او روغتيا دعاكوي، سجده كوي، دهغه زيارت د حسين ؑ زيارت گڼي. آياد اتولي خبري دايمان له روح اود اسلام دتعليم خلاف نه دى. دا ټول بدعت او ناجائز دى. (فتاوى رحيميه ټوك ۲ مخ ۲۷۵)

مسئله :- په محرم كې له تعزیه سره كړه وړه شرعاً بي اصله او ناجائز دى. دا دروافضو طريقه ده له على ؑ څخه ثابته نه ده. (فتاوى محموديه ټوك ۲ مخ ۱۲۹)

دغير ذى روح شيانو تعزیه جوړول

مسئله :- دبي روح شيانو نقشه او تصوير جوړول په دي شرط صحيح دى چې دهغه عبادت او خلاف الشرع درناوي ئي ونه شي. خو تعزیه جوړول له اعتقادي خرابيو څخه خلاص نه دى. تعزیه ته سجده كېږي طواف پر كېږي، نذر ورباندي وركول كېږي، ورباندى مراد غوښتل كېږي له همدې امله ئي جوړول او په كور كې اېښودل ناجائز دى. كه

د کعبې او نوروله تصویر او نقشونو سره همدا سې حرکات کېږي هم
 نا جائز دي. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۷۷ دابن تیمه دفتاوی په حواله توک ۲ مخ ۷۲)

مسئله :- تعزیه او د مرثیه ویلو مجالس هرځای او هر وخت حرام
 دي، گناه کبیره ده په تیره په مسجدونو کې داسې کار کول ظلم
 او معصیت دی او د الهی عتاب سبب دی. مسلمانان دي له داسې
 حرکاتو توبه وکړي او د اشیان حرام او کبیره گناه دي، کفر نه دی
 اصرار کوونکي ورباندې فاسق او د تعزیر وړ دي. (عزیز الفتاوی توک ۴ مخ ۱۵)
مسئله :- د عاشورا ورځې په هکله په شریعت کې دوه شیان ویل
 شوي دي:

اول: روژه نیول.

او دوهم: په اهل او عیال باندې په خوراک کې پراختیار او ستل. په
 حدیث شریف کې دي چې د عاشورا په ورځ په اهل او عیال باندې
 خوراک، چنباک کې په پراخي راوستلو. الله ﷻ به په ټول کال کې
 ورباندې پراخي راوړي. له دې پرته د دې ورځو په هکله بل حکم نشته.
 (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۸۰)

مسئله :- د محرم له لسمې ورځې سره دي په نهمه ورځ هم روژه ونیول
 شي او یادی په یوولسمه ورځ ورسره ونیوله شي یوازي دلسم په ورځ
 مکروه ده. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۳۷۹ د شامی په حواله)

ایا د محرم دلسمې روژه د شهادت له امله ده؟

مسئله :- د محرم لسمه ورځ تر اسلام وړاندې نور وامتونو په قدر سره
 یادوله. په هغې ورځ موسی ﷺ او بني اسرائیل الله ﷻ د فرعون له
 ظلم څخه وژغورل. او هغه ظالم له ملگرو سره د قلم په سمندرگي کې
 دروب شو. موسی ﷺ د همدې په شکریه کې هغه اورځ روژه ونیوله

اور رسول الله ﷺ هم داورخ روژه ونيوله. د عاشورا ورخ د كربلا تر پيښي وړاندي د قدر په نظر کتل کيدل. دا غلطه ده چې همدا ورخ د حسين ﷺ تر شهادت وروسته محترمه وگڼله او د شهادت له امله پکښې روژه نيوله کيږي صحيح داده چې الله ﷻ د حسين ﷺ شهادت په دي مبارکه ورخ خوښ ووترخو ورته په درجو او فضائلو کي ټي زياتوالی راشي.

(فتاوی رحيميه ټوک ٢ مخ ٢٨١ - فتاوی محموديه ټوک ٧ مخ ١٢٣)

مسئله :- د محرم د مياشتي په لسو ورځو کي له حديث شريف څخه يوازي دوي خبري څرگند يږي. په لسمه ورځ روژه نيول او د اولاد په لگښت کي وسعت راوستل. داله دي امله چې بيا د کال په اوږدو کي ورباندي پراخي راخي نور امور ټول حرام دي. (اصلاح الرسوم مخ ١٣٢)

د محرم په لسمه د شهادت مجلس جوړول

مسئله :- د محرم په لومړئ عشره کي د شهادت يادونه کول له روا فضوسره دورته والي له امله منع ده غم او ژړا کول حرام دي. په حديث شريف کي د مرثيو څخه ممانعت راغلي دي. او درواياتو خلاف بيان په ټولو برخو کي حرام دي. په خانگرو ورځو کي چې وائي ثواب پکښي زيات دي صدقه ويشل ضاله بدعت دي. په کومه خاصه ورځ کي ټي ويشل يو لغو عمل دي. د مالدار او شتمن لپاره د صدقي خوړل مکروه دي او د سيد لپاره حرام دي. (فتاوی رشديه مخ ١٣٩)

مسئله :- د حسين ﷺ د ماتم رسم سخت منع او مکروه دي. علامه ابن حجر مکی رحمه الله عليه ليکي: د محرم په لسمه ورځ دروا فضوپه بدعتونو مه اخته کيږي. مرثيه ويل غم او ژړا کول که جائز وای نو تردي در رسول الله ﷺ د وفات ورځ وپوه. (فتاوی رحيميه ټوک ٢ مخ ٣٧٤ سفر السعادة په حوايه)

مسئله :- دمحررم په لسوورڅو کي د شهادت د ذکر په هکله له مولانا رشید احمد گنگوہی څخه پوښتنه وشوه. هغه له روافضو سره د مشابهت له امله ناروا وبلل. په حدیث شریف کي دي چې: (څوک چې د کوم قوم شباغت غوره کړي هغه له هغه قوم څخه دی) دینی مشرانو په محرم کي د شهادت له بیان څخه منع کړي ده ځکه له روافضو سره پکښي تشابه حتماً راځي. (رحمیه توک ۲ مخ ۲۹۲)

مسئله :- دمحررم په لسمه په مسجد او کور کي شریني ویشل کوم شرعي شی نه دی په قرآن او حدیث کي ثابت نه دی. دا شرعي گڼل غلط دی. خو په بعضی روایاتو کي دمحررم په لسمه روژه نیول ډیر ثواب بلل شوي دی او په دي ورځ په خوړو کي پراخي کول د برکت سبب دی. (فتاوی محمودیه توک ۱۵ مخ ۴۱۳)

دمحررم درسمونو (رواجونو) حکم

پوښتنه :- د حسین علیه السلام د شهادت له کبله د تعزتي رواج، توري جامي اغوستل، په سر خاوري دوړول غم کول، مرثي ويل، بيرغ ایستل، له ماشومانو بڼدي بي وزله جوړول د تعزتي په ځای کي تلاوت کول، نذرونه منل او نورو په هکله د اهل سنت والجماعت په نزداصل څه دی؟

ځواب :- د حسین علیه السلام شهادت یقیناً یوه دردوونکي پېښه ده. له نبوي خاندان سره د مینه کوونکو لپاره روح زورونکي واقعه دوه. ټولوته له هغي څخه عبرت اخیستل لازم دی چې پر حق باندي څنگه کلک دریدل په کار دی. د کوم ظالم په مقابل کی دریدل و شهید کیدل خورا لوی مقام دی. خو بدمرغي داده چې د جرئت او حق ویلو د سبق د زده

کولو پر خای هغه جاهلانه اوزنانه مراسم پر خای کيږي. او هغه د وفاداري د حق اداء گڼي.

په شوي پوښتنه کي ځيني شيان مکروه دي، ځيني بدعت سيئه دي، ځيني حرام دي او ځيني خولا شرک ته رسيږي. د اهل سنت د مسلک ورسره هيڅ ډول ربط او تعلق نشته. د ادر و افضو شعار دي. دهغوی دناستي ولاړي اثري علمه يابي عمله اهل سنت کسانو ته هم رسيدلي دي. د دي بندول ضروري دي. (فتاوی محموديه ټوک ۱۲ مخ ۲۰۸)

مسئله :- مشهوره داده چې د محرم په لسمه روژه نیل کيږي ځکه په همدې ورځ ديزيد مور روژه نيولي وه، دا غلطه ده. ځيني کسان په همدې ورځ پر قبرونو باندې خاوره اچول ضروري گڼي. داهم کوم اصل نه لري، غلط دي.

مسئله :- ځيني عوام هغه ماشوم منحوس گڼي کوم چې د محرم په مياشت کې زيږيدلی وي داهم غلط کار دی. ځيني خلک بيانکاح يانورڅه په همدې مياشت کې ناجائز بولي د ابالکل غلطه ده. (اغلاط العوام مخ ۱۸۴)

مسئله :- د محرم په عشره کي ښکلا پريښودل، غوښه يانورڅه نه خوړل، سينه وهل، مرثيه ويل په تعزیه باندې کوپره يانورڅه ماتول، له هغې سره خواړه يانورڅه د تبرک لپاره ايښودل او بيا خوړل، تعزیه اخيستل بيا گرزيدل له باجي سره هغه پتول او نور ټول بدعت سيئه دي. ځيني خولا له بدعت سره، سره په خپله حرام دي او په ځينو کي دشرك احتمال شته. له همدې امله د دي ټولو پريښودل ضروري دي. د تعزتي جلوس ايستل او ورسره ناجائز کارونه کول سره له دي چې بدعت ده، د بندواڼو له کارونو سره پکښې مشابهت هم شته نو ځکه هم حرام

دی. دا جلوس په شان او شوکت ایستل او ورسره باجه ماجه او نور ورسه لرل د خوشحالی علامه ده، ژړا او سینه وهل په خپله حرام دی. (امداد المفتین ټوک ۱ مخ ۱۸۴)

مسئله :- د ځینو جاهلانو باوردی چې نعوذ بالله په تعزیه کی حسین علیه السلام تشریف لري له همدې امله دهغه دراتگ په هکله نذر ونه مني او دا په (ما اهل به لغير الله) کی داخل دی او حرام دی. (اغلاط العوام مخ ۱۸۴)

تعزیه جوړول او په مسجد کې ایښودل

مسئله :- تعزیه جوړول او په مسجد کې په خپل ځای ایښودل بدعت ضلاله او ستره گناه ده. دهغې تعظیم او تکریم کول شرک دی. ورباندي نذر ایښودل حرام او شرک دی. په مسجد کې تعزیه ایښودل هیڅ کله جائزه نه دی. په کوم مسجد کې چې تعزیه ایښودل شوي وي، هغه لور ته مخ اړول لمونځ کول مکروه دی.

او د مسجد پر اهل باندي له مسجد څخه د تعزیه ایستل واجب دی. څوک چې په مسجد کې تعزیه پږدي یا ورسره څوک مرسته کوي هغوی ټول گنهکار دی، له هغوی سره ناسته ولاړه، سلام کلام کول پریښودل ضرور دی. دا تر هغه چې له دې گناه څخه توبه وکړي. (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۸۱ - نظام الفتاوی ټوک ۱ - مخ ۱۷۰)

مسئله :- د بې روح شي شبه (شکل) جوړول هغه وخت جواز لري چې کومه خرابي ورباندي مرتبه نه وي که نه بیا حرام دی. له تعزیه سره چې کوم معاملات کېږي دهغوی معصیت او بدعت بلکه کفر او شرک ته نژدې والی ئي څرگند دی نو په هغه کې چنده ورکول، گډون کول او نور هر څه ناجائز دي. جوړونکي او ورسره مرسته کوونکي ټول گنهکار دي. (اغلاط العوام مخ ۱۸۲)

مسئله :- خلک د تعزئي په وړاندي لاس ترلي په تعظيم ولاړوي. دهغه لورته شانه گرزوي، دهغه ليدل زيارت گڼي همداسي معاملي بالکل شرک دی. (اغلاظ العوام مخ ۱۸۴، اصلاح الرسوم مخ ۱۳۷)

ديوولسمې لمانځل څه حکم لري؟

پوښتنه :- هر کال دربيع الثانی د مياشتي په يوولسمه ورځ د شيخ عبد القادر جيلانی رحمة الله عليه د وفات په مناسبت مراسم ترسره کيږي. د دې حکم څه دی؟

ځواب :- په دې کې شک نشته چې غوث الاعظم رحمة الله عليه يولوی شخص ودهغه عظمت او محبت د ايمان نښه ده او بې ادبي ورسره کول د گمراهي دليل دی. د اهل سنت والجماعت عقیده داده چې په ټول مخلوق کې د انبياؤ مرتبه لوړه ده په انبياؤ کې هم در رسول الله ﷺ فضيلت خورازيات دی بياراشده خلفاء، عشره مبشره او صحابه درجه پر درجه رتبې لري خوتا سونبه فکرو کړي چې د انبياؤ او صحابه وو غوندي سترو شخصتيو د وفات دورڅوپه لمانځلو په شريعت کې کوم تاکيد نشته نو د غوث الاعظم د وفات دروڅي د لمانځلو مطلب څه دی؟

لنډه دا چې د کوم رواج په هکله چې پوښتنه شوي ده د عقل او نقل دواړو خلاف ده او په بدعت کې ئې هيڅ شک نشته. (فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۲۸۲ د فتاوی حدیثيه اورشيديه په حواله)

ديوولسمې د خوړو د خوړلو حکم

پوښتنه :- که دوستان د يوولسمې ياد محرم ياد برات د شپې حلوا يابل څه راواستوي اخيستل ئې جواز لري؟

خواب :- که دا پخول داسي وي چې غير الله دگتې اوزيان مالک گڼي نو دا فعل شرک او خواره خوړل ئي حرام فعل بدعت دی: د داسي شيانو له اخیستلو تر ممکن حده ځان ساتل ضروري دی ترڅو بدعت دعا مولو او تائید گناه نه وي. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۲)

د شوال دمياشتي د شپږو روژو سمه طريقه

مسئله :- ځيني خلک دا گمان کوي چې که د شوال دمياشتي شپږوړځي روژي دمياشتي له پيل څخه شروع شي ثواب لري، که نه بياني ثواب نشته. دا خيال غلط دی. که په همدې مياشت کې هروخت پوره شي ثواب لري که دا اختر دمياشتي په اولو کي پيل شي او که وروسته. که يو ځای ونيولي شي او که په متفرق ډول پوره شي ثواب لري. (زوال السنه مخ ۲۰)

مسئله :- ځيني خلک بيا همدا شپږوړځي په قضائي روژو کې شميري يعنی داسي چې همدا شپږوړځي به هم د شوال شپږوړځي وي هم ورباندي قضائي پوره شي خود قضائي روژو په نيت سره د شوال دروژو ثواب نه لري. (اغلاط العوام مخ ۱۳۲)

دبرات په شپه حلوا پخول

مسئله :- په شريعت کي دبرات د شپي دو مره اصل شته چې ددی مياشتی پنځلسمه شپه او روځ خورا د برکت شپه او روځ دي. رسول الله ﷺ به په مدينه منوره کي هديرې ته لاړ او مړه شويو مسلمانانو ته به ئي دعا کوله. نو که په دي ورځ څه شی صدقه شي، قرآن کریم تلاوت شي، خواره ور کړل شي، نغده صدقه او خيرات وکړل شي، دعا وشي داد سنت مطابق دی. نور څه چې خلکو رواج کړي دي. د حلوا قيد ئي

لگولی دی فاتحه لولي اودا کار په پابندي سره کوي داوا هیات دي .
کوم شیان چې په شریعت کی ضروري نه وي هغه ضروري گنل
اوتر حد زیات پابندي ئي کول بده خبره ده، شرعي امر نه دی .
(بهشتي زیور توک ۶ مخ ۲۱ نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۷۴)

مسئله :- له حدیث شریف څخه د برات د شپي په هکله دري خبري
ثابتي دی . که هغه په مسنونه طریقه تر سره شي ، د ثواب موجب گزري .
اول : په پنځلسمه شپه هدیري ته تلل او مړه شویو خلکو ته
دعا کول ، صدقه او خیرات کول او ثواب ئي مړه شویو ته بخښل
او استغفار ویل . په دی سره مړه شویو ته ثواب او گټه رسیږی .
خوپه دی کی دکومي خبري پابندي نشته ، که ئي وخت په پټه څه شی چاته
ورکړي نور دي له شرعي حدودو تیری نه کوي .

دوهم : په دي شپه بیدار او سیدل یوازي یاله دریو څلور و خلکو سره
یوځای عبادت کول خود راغونډیدلو خاص اهتمام دی نه کوي .
درېیم : په پنځلسه ورځ نفلي روژه نیول دا عبادتونه په مسنونه طریقه
اداء کول خوراښه دی . (اصلاح الرسوم مخ ۱۳۴)

مسئله :- د برات په شپه د حلوا د پخلو و کوم ثوبت نشته نو ځکه
ناجائز او بدعت دی . که ئي یوازي درواج په ډول پخوي او د ثواب نیت
هم نه لري خود بدعت ترویج دی . بیا هم حرام نه دی . (حسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۵)

مسئله :- د اهم مشهوره ده چې که د برات د شپي په حلوا درمضان
دلومړي روژي افطار وشي ثواب لري . دا بالکل غلطه خبره ده . هیڅ
شرعي حیثیت نه لری . (اغلاظ العوام مخ ۱۲۴ - مسائل شب برات و شب قدر)

خانگري شپي روښانه کول

پوښتنه :- آيا د مضان او وويشتمه او دربيع الاول دوولسمه شپه روښانه کول او د بيرغونو انتظام د ثواب موجب دی ؟

خواب :- په خانگرو شپو کې تر ضرورت زيات روښنائې جوړول فقهاو و بدعت او اصراف بللی دی . (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۱۲)

د صفرې دمياشتې په وروستنی چهارشنبه شريني ویشل

پوښتنه :- دلته داسې روايت مشهور دی چې رسول الله ﷺ د صحت غسل کړی دی . د کارخاني ملازمين شريني ویشي او که ئې ونه ویشي وائي بيا ملازم ته زیان رسيږي ، کار تري پاته کيږي . د دې شرعي حکم څه دی ؟

خواب :- د صفرې په وروستنی چهارشنبه د خوشحالي مراسم جوړول ، شريني ویشل شرعاً بي دليله دی . په دې تاريخ د رسول الله ﷺ د صحت غسل ثابت نه دی . خود مرض د شدت روايت په مدارج نبوت کي راغلی دی .

د رسول الله ﷺ د مرض په شدت د يهودانو خوشحالي ښکاره او د هغوی د عدوت او شقاوت تقاضاه . مسلمانان چې په دې ورځ شريني ویشي دا د مرض د شدت له امله نه دی او نه له يهودانو سره د موافقت په خاطر ده او نه له دې روايت څخه خبر دي . نه دا په خپل ذات کي شرک او کفر دی نو د شرک او کفر حکم ورباندي نه کيږي .

هو دا وويل کيدلای شي چې دا طريقه غلطه ده ، ځان ساتل ورڅخه لازم دی . په دې ورځ د رسول الله ﷺ د صحت غسل ثابت نه دی غلطه خبره منسوب کول معصيت دی . له نيته پرته هم د يهودو طريقه غوره

کول نه بنائي. د کارخاني مالکان دي ملازمين په نرمي سزه وپوهوي. شريني دي په کوم بل تاريخ په بنه طريقه سره وغوښتل شي. لکه داختر ورځ يا بله ورځ ترڅوئي په ذهن کي ونه گرزني چې دبخل له امله ئي انکار وکړ. (فتاویٰ محموديه ټوک ۱۵ مخ ۴۱۲)

مسئله :- د صفرې دمياشتې وروستنی چارشنبه د خوشحالي دورځي په ډول لمانځل بيخي بي اصله اوبي دليله ده. مسلمانانو ته د خوشحالي په ډول دهغي لمانځل ناجائز او د شريعت خلاف ده. (فتاویٰ رحبيه ټوک ۱ مخ ۱۲۰ - فتاویٰ رشديه ټوک ۱ مخ ۱۲۲، اغلاط العوام مخ ۳۷، وآپ کي مسائل ټوک ۸ مخ ۱۴۷، واحسن الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۳۲۰)

د ذيقعدې مياشت منحوسه (سپيره بلل څنگه دی؟

پوښتنه :- خلک د ذيقعدې مياشت ناسي گڼي، په هغي کي دوستي او نکاح نه کوي. دا څنگه دی؟

ځواب :- دا خورا مبارکه مياشت ده. دا په (اشهر حرم) يعني د حرمت او احترام په مياشتو کي يوه خورا مبارکه مياشت ده. په قرآن کریم کي دي (مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ) يعني له دوو لسو مياشتو څخه څلور پکښي د عدل او عزت مياشتي دي. (سورة التوبه)

همدا سي دا مياشت په اشهر حج (د حج په مياشتو) کي شامله ده. انس رضي الله عنه فرمائي: (رسول الله ﷺ څلور عمري کړي دي او هغوی ټولي د ذيقعدې په مياشت کي وی پرته له هغي عمري چې له حج سره ئي وکړه. (مشکوٰة ټوک ۱ مخ ۲۳)

هغه مياشت چې رسول الله ﷺ پکښي عمري کړي دي څنگه به منحوسه وي. هغه منحوسه گڼل او په هغي کي دوستي او نکاح کول نامبارک بلل د جهالت او شرکت ذهنيت دی اوله خپله لوري يونوی

شريعت ايجاول دی. له داسي ناپاکه خيالونو توبه کول ضروري دی. دامياشت ذيقعدہ بولي خالي ئي نه بولي او نه ورسره ورده. (فتاوی رحيميه توک ۲ مخ ۳۸۳ دمرفات توک ۱ مخ ۳۳۹ په حوال)

د ډير باران يا وباء په مهال داډان کول

مسئله :- که د تداعي په طريقه نه وي، په داسي موقع تلاوت کول جائز دی. د تداعي په صورت جائز نه دی. فقهاوو پرته له لمانځه چې چيري داډان بيان کړی دی دا په هغوی کي نشته. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷۷)

مسئله :- که په همداسي مواردو کي اډان کول شرعاً ثابت نه دي ځکه همدا بدعت دی. له دي سره، سره دوي گناوي پکښي زياتي دی يو دا چې خلک به دلمانځه دوخت اشتباه وکړي او دسهار سنت به په شپه کي وکړي يا به دسهار په خيال دسهار لمونځ پکښي وکړي. بله گناه داده چې د شپي دخلکو په ارامتيا کي خلل پيښوی او دا گناه ده. د بدعت ارتکاب، دخلکو لمنځونه بربادول، ناروغان او کمزوري پريشانه کولو عامو خلکو ته زيان رسول نو د عذاب په داسي موجب عمل درحمت نزول ته اميد لرل بي عقلي ده.

دالله ﷻ له غضب او عذاب څخه دځان ساتلو طريقه داده چې معاصی (گناه) پريردي دڅښتن تعالی له ناقرمانی څخه توبه وکړئ او هغه راضي کړئ.

نن سبا چې څومره سختي گناوي او د عذاب موجب بد عملونه په مجلسونو کي په ورځ او شپه کي کيږي، څوک ئي اندازه لگولای شي؟ نن ديوې ورځي بد کارونه دعامي زمانی دڅو کلونو د بدو کارنو څخه ډير دي. له دی سره که داډانولړئ پيل شي دا به له الله ﷻ سره دوکه

کول وی. الله ﷻ دي دسيئاتود پريـــــــبنو ذلو، توبه کولو او استغفار توفيق را کړي. آمين

مسئله :- داذان دکلماتو لاله الا الله جواب عين همد اکلمات دي. محمدرسول الله ﷺ ورباندي اضافه کول په دين کی زیاتوالی اوبدعت دی.

که مؤذن تر لاله الا الله وروسته په لوړېغ محمدرسول الله ووايي داهر شوک زیات او ناجائز گڼي همداسي که اذان اوریدونکي محمدرسول الله ووايي دائي له خانه داذان په جواب کی زیاتوالی کړی دی، ناجائز دی.

(احسن الفتاوی توک مخ ۳۷۸، ونظام الفتاوی توک مخ ۱۹۲ او غلاط العوام مخ ۵۲)

مسئله :- مشهوره ده چې اذان دمسجد چپ او اقامت ئي ښي طرف ته ویل کیږي. په شریعت کي ددي کوم اصل نشته، د اضروري نه دی هر ځای چې مناسب ښکاري اورېغ لپري رسیږي هلته دي اذان او اقامت وائي. (محمدرفعت قاسم رحمه الله عليه)

مسئله :- ځینی خلک داذان کوونکي یادعا کوونکی تر څنگ تیریدل ناجائز گڼي ددي هم اصل نشته. (اغلاط العوام مخ ۵۲)

درسول الله ﷺ دنوم په اوریدلو گوتي ښکلول

درسول الله ﷺ دنوم په اوریدلو یالیکلو گوتي مچول ناجائز دی. د درود شریف د ویلو فضیلت په حدیثونکي راغلی دی خو په صحیح حدیث شریف کي دگوتي مچول او په سترگو ایښودلو ثبوت نشته.

(فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۱۳۰۴، فتاوی رحیمیه توک ۱ مخ ۵۸، بخاری اودرمختار)

مسئله :- درسول الله ﷺ نوم اوریندل بیالاس مچول او په سترگو ایښودل بدعت دی. په دي هکله کوم صحیح روایت نشته.

فقط مشائخ خود سترگو د علاج لپاره بنودلی دی. که داذان په وخت ددی کلمو په اوریدلو گوته په سترگو کښی بنودلی شي علاج شي کیرې له وخت همدا سي کولو شي هم نهی او منع کړي ده. دا حدیث شریف بلل یاله حدیث شریف څخه ثبوت گڼل نا جائز او بدعت دی.

(نظام الفتاوی توك (مخ ۱۹۲- عین الهدایه)

در رسول الله ﷺ دمبارک وینسته زیارت کول

مسئله :- له حدیث شریف څخه ثابت دی چې رسول الله ﷺ خپل وینستان په صحابه وویشلي دی نو که له چا سره در رسول الله ﷺ وینسته وی، د تعجب خبره نه ده. که شي صحیح سند درلود نو دهغه دي تعظیم وکړای شي. که شي سند نه وو او د مصنوعي توب شي هم یقین نه وویادی پته خوله وي. نه دي تصدیق کوي او نه دي جعلي گڼي. نه دی تعظیم کوي او نه هم اهانت. (فتاوی رحیمیه توك ۲ مخ ۲۷۷: د ابن تیمیه په فتاوی توك ۱ مخ ۴۳ په حواله. بخاري شریف توك ۱ مخ ۸۷۵)

مسئله :- که دمبارک وینسته زیارت کیرې چې په سترگو شي وویني درود شریف دي وائي. که د زیارت کولو په وخت کي که چا خواړه راوړل، هغه په دي شرط جائز دي چې د نذر نه وي بلکه دموي مبارک د خادمانو د خوشحالی لپاره تحفه راوړل شوي وي. (امداد الاحکام توك ۱ مخ ۱۹۹)

په ډلیزه توگه درود شریف وبل

پوښتنه :- د جمعي تر لمانځه وروسته خلک یوای کښیني او ورو ورو درود شریف وائي آیا دا جائز دی؟

خواب :- کله، کله پرته له اهتمام څخه که څه هم جواز لري خودییا لپاره د بدعت حدته رسیږي اهتمام شي کیرې او قیود پکښي اضافه کیرې. د شریعت پکښي کوم ثبوت نشته. دا په شریعت کي

زیاتوالی دی چې داد چاقو نه دی. نوڅکه له داسي امور وڅخه ځان ساتل ضروري دی. هرڅوک ي یوازي چې څومره درود شریف ویلای شي هغومره دي درود شریف وائي. او هغه د برکت سبب دی.
(احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۰)

مسئله :- کله که په خطبه کې در رسول الله ﷺ نوم یاد شي یا خطیب د آیت و وائي (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) نو اوریدونکي دي درود شریف نه وائي، همدا مهال جوړنه لري ځکه خطبه د لمانځه حکم لري نوڅکه ئي په ژبه ویل جائز نه دی په زړه کې دی وائي. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۰)

د جمعي تر لمانځه وروسته په ډليزه توگه صلوٰة او سلام

پوښتنه :- ځيني ځايونه تر لمانځه وروسته په تيره تر جمعي وروسته خلک په ډليزه توگه په زوره زوره التزاماً درود او سلام وائي او د اهل سنت علامه بولي. څوک چې ورسره گډون نه کوي هغه اهل سنت نه بولي، بد عقیده ئي گڼي. معاذ الله د درود او رسول الله ﷺ مخالف ئي بولي او ځيني خولاله حدود و تيزی کوي کافر ئي گڼي، معاذ الله، ان الله.

ځواب :- په يقيني توگه درود او سلام ویل دلورې درجي عبادت او ستر عمل دی. په قرآن کریم کې ورباندي خوراپه اهتمام حکم شوی دی. په حدیثونو کې ئي ډیر فضائل او گټي بیان شوی دی. د دي ستر عبادت لپاره دنورو عبادتونو په څیر څه اصول او آداب بنودل شوي دي، دهغوئ مراعات کول خورا ضروري دی. هغه پرې بنودل، په خپلو نفساني خواهشاتو اوله ځانه په جوړی شویو طریقو عمل کوی د ثواب په ځای گناه او د قرب په ځای د بعد سبب کیږي.

فکرو کړئ! که څوک لمونځ د تحريمی پر ځای په درود شريف پيل کړي، دفاتحي پر ځای درود ووايي، د سورة پر ځای درود ووايي. د تکبير انو پر ځای په رکوع او سجده او د تشهد پر ځای درود ووايي تاسي ووايست چې آيا داسي اجازه شته؟ آيا سمه طريقه ده؟ لمونځ صحيح کيږي؟ که څوک په لومړۍ قاعده کې له تشهد سره درود ووايي د سهو سجده ورباندي اوږي نو معلومه ده چې بي موقع اوبي محله درود ويل صحيح نه دی.

صلوة او سلام په انفرادي ډول ويل کيږي، اجتماع، اهتمام او التزام ئي ثابت نه دی. له رسول الله ﷺ صحابه وورضى الله تعالى عنهم تابعينو، تبع تابعينو، محدثينو، امامانو، اولياوو، مشائخو غوث الاعظم، معين الدين چشتي، خواجه نظام الدين اولياء او نورو څخه يوه نمونه او مثال هم نه لرو چې تر لمانځه وروسته په ډله کښينتلي وي او په زوره ئي صلوة او سلام ويلی وي. نو دا طريقه يقيناً بدعت ده. دهغي ايجاد کوونکی، عمل کوونکی، اصرار کوونکی او هغه څوک چې داله دين څخه گڼي دالله ﷻ او رسول الله ﷺ د ناخوښ او لعنت مستحق دی او بدعت په هکله چې کوم وعيد دی هغه تاسو په دي لړکي وليدل. (فتاوی رحيميه توک ۱۰ مخ ۴۲)

په کوم عبادت کي چې اجتماع ثابت نه ده په هغه کي دا اجتماع مخنيوی شوی دی

په کوم عبادت کي چې اجتماع ئي ثابت نه ده که هغه په اهتمام او التزام په اجتماعي طريقه اداء کيږي هغه به مناسبه طريقه نه وي

اود هغوئ مخنيوی په کاردی له تیرونیکانوڅه ئي د ثبوت نموني دادی:

اول: دخانبت لمونځ له حدیث شریف څخه ثابت دی خود هغه لپاره په مسجد کی اجتماع او اهتمام ثابت نه دی. ابن عمر رضی الله عنهما چې کله ولیدل څو خلک په مسجد کې راغونډ شوي او همدالمونځ کوي، هغه ئي ناخوښه وباله اوبدعت ئي ونبود. (عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَعُرْوَةُ بِنُ الزُّبَيْرِ الْمَسْجِدَ قَادًا عَبْدُ اللَّهِ نَفْعُ عُمَرَ جَالِسٌ إِلَى حُجْرَةَ عَائِشَةَ وَإِذَا أَنَسٌ يُصَلُّونَ فِي الْمَسْجِدِ صَلَاةَ الضُّحَى قَالَ فَسَأَلْنَا عَنْ صَلَاتِهِمْ فَقَالَ بَدْعَةٌ) (بخاری شریف توک ۱ مخ ۲۳۸)

عیدگاه ته په تلور اتلو کی تکبیر (الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله والله اکبر، الله اکبر والله الحمد) ویل مستحب دی خو که سره یوځای کیږي په آواز سره ئي داهنگ په مراعات سره ووائي حرام دی. هریودی بیل، بیل تکبیر ووائي. (مجالس البرامخ ۸۳)

دوهم: د فطراو قرباني داختر ونو، برات، درمضان المبارک وروستنی عشره کی د ذالحجه لس ورځي اوشپي عبادت خورا ډیر فضیلت لري خو فقهاو ولیکلي دي چې د دي عبادتونو لپاره یاد نفل کولو لپاره په مسجد کې تولید مکروه دی.

درپیم: علامه ابن الحاج په کتاب المدخل کې لیکي: (وَأَمَّا اجْتِمَاعُهُمْ لِذَلِكَ قَبْدَعَةٌ كَمَا تَقْدَمُ) یعنی د جمعی په ورځ د سورة كهف په مسجد کې په اجتماعي ډول تلاوت کول بدعت دی. (په انفرادي ډول ئي تلاوت کول د زیات ثواب کاردی)

خلورم: امام نافع رحمة الله عليه فرمائي: دابن عمر ؓ په حضور کي چاوپرچل (آپرچ) هغه وويل: (الحمد لله والسلام على رسول الله) ابن عمر ؓ واوريدل وئي فرمائل: مونږهم دا کلمات ويلاي شو خورسول الله ﷺ په دې موقع کي دي کلماتو دويلو هدايت کړي نه دې په دې موقع ئي دالارښوونه کړي ده (الحمد لله على كل حال)

(عن نافع ان رجلاً عطس الى جنب ابن عمر رض فقال الحمد لله والسلام على رسول الله فقال ابن عمر رض وانا أقول الحمد لله عليه وسلم علمنا ان نقول الحمد لله على كل حال) (ترمذي شريف ټوک ۲ مخ ۹۸ مشکوۍ شريف مخ ۴۰۶) په دې کلماتو کي دازياته کلمه (والسلام على رسول الله) په خپل مفهوم سره ښه کلمه ده. خورسول الله ﷺ په داسي موقع هغي دويلو هدايت نه دې کړي. ابن عمر ؓ ته دا خبره نوي ښکاره شوه او فورائي ورڅخه انکار وکړ.

امام شاطبي رحمة الله عليه فرمائي: په عبادتونو کي ځانگړي کيفيات، طريقي او وختونه تعينول چې په شريعت کي نه وي دابدعت اونا جائزدي. (الاعتصام ټوک ۱ مخ ۲۴)

شاه عبدالعزيم محدث دهلوي رحمة الله عليه فرمائي: هر هغه کار چې د صاحب الشريعت له لوري ئي ترغيب شوي نه وي دهغه ترغيب کول، که ټي وخت معلوم نه وي دهغه وخت تعين کول دادرسول الله ﷺ د سنت خلاف دي اوله سنت څخه مخالفت حرام دي. (البحر المنير مزي ټوک ۱ مخ ۹) په بحر الرائق کي راځي: (ولان ذكر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم يكن مشروعاً حيث لم به وبه الشرع لانه خلاف المشروع) (البحر الرائق ټوک ۲ مخ ۱۵۹)

دبوه اشکال جواب

ځينې خلک په خوراسادگي سره وائي په دي کي دگناه څه خبره ده. درود ويل کيږي خو په پورتنيو يادونو که غوروشي دا خبره دورځي په خير وروښانه ده چې کوم عبادت بي موقع اوبي محله وشي هغه د ملامتي وړاود مو اخذي قابل دی.

گورئ! په روايت کي دي: علي ؑ يوه ورځ په عيد گاه کي يو کس وليد چې ترلمانځه وړاندي ئي نفل کول علي ؑ هغه منع کړ، هغه عرض وکړ؛ امير المؤمنين! زما يقين دی چې الله ﷻ به ماته دلمانځه په کولو عذاب نه راکوي. علي ؑ وفرمائيل زما يقين دی کوم کار چې رسول الله ﷺ کړی نه وی دهغه ترغيب ئي هم ورکړی نه وی الله ﷻ به ورباندي ثواب ورنه کړی. نو هغه کار به عبث وي او عبث کار بي گټي دی. خو ويره ده چې در رسول الله ﷺ له طريقي خلاف کار کول الله ﷻ عذاب ورکړی. (مجالس الابرار مخ ۱۲۹)

يوه شخص د مازيگر ترلمانځه وروسته دوه رکعتي نفل وکړل. سعيد بن المسيب رحمه الله عليه هغه منع کړ. هغه شخص سعيد ته وويل: (يا ابا محمد! اُيَعَذِّبُنِي اللهُ عَلَى الصَّلَاةِ) اي ابو محمد! آيا الله ﷻ به راته په لمونځ کولو سزا راکړي؟. سعيد د فرمائيل: (لَكِنْ يُعَذِّبُكَ اللهُ بِخِلَافِ السُّنَّةِ) يعني (عبادت د سزا موجب نه دی) خو الله ﷻ به درته د سنت په خلاف عمل سزا درکړي. (مسند دارمی)

فکرو کړئ! لمونځ عبادت دی او در رسول الله ﷺ دسترگو سور والی دی د الله ﷻ د قرب ذريعه ده. خود اختر ترلمانځه وړاندي اود مازيگر ترلمانځه وروسته ئي کول د سنت خلاف دی له همدي امله

د عتاب موجب او په شدت سره منع شوی دي. نو د صلوة او سلام چې کومه طریقه ایجاد شوي ده، هغه بدعت بلله کیږي. عبد الله بن مسعود رضی په خپل وخت کې څو کسه ولیدل چې په مسجد کې ئې په لوړېږغ درود وايه. ده هغوی بدعتیان وبلل اوله مسجد څخه ئې وایستل. (فتاوی رحیمیه ترمک ۱۰ مخ ۴۳۳-۴۲۹)

دوهمه دعاء

په ځینی مسجدونو کې دا طریقه ده چې تر فرض لمانځه وروسته اللهم انت السلام واثي بیا سنت او نور په مسجد کې کوي. امام او مقتدیان فاتحه واثي او اجتماعي دعا کوي او دا خوراضروري گڼي. له امام سره دا شرط پدې چې داسې به فاتحه او دعا واثي. کوم خلک چې دا دوهمه دعانه کوي هغه د فاتحه تارکین، د دعامنکرین و هابیی، بد عقیده بولي آن له اهل سنت و الجماعت څخه ئې وتلي پیژني.

سنت داده چې فرض په جماعت سره وشي دعادي هم په گډه سره وکړي. سنت او نفل دی بیل بیل وکړي دعادي هم بیله، بیله وکړي. تر سنت او نفلونو وروسته دوهمه دعا په گډه کول د سنت خلاف ده. اصل او دلیل نه لري. در رسول الله ﷺ او صالح سلفو طریقه دا وه چې فرض لمونځ به ئې په جماعت سره وکړد عابه هم امام او مقتدیانو په گډه سره وکړه بیا به ئې سنت او نفل بیل بیل کول او هر چا به خپله دعا کوله. له صحیح حدیثونو څخه ثابت ده چې در رسول الله ﷺ عادت دا وه چې سنت به ئې په کور کې کول او صحابه و و ته به ئې هم هدايت کاووترڅو سنت په کور کې وکړي. یو ځل رسول الله ﷺ د بن اشهل په مسجد کې د ما بنام لمونځ وکړ. تر لمانځه وروسته ئې ولیدل چې په

جماعت کي گڏون ڪوونڪي په مسجد کي سنت اونفل کوي وئي فرمائل: (د المنخونه په ڪور کي ڪيري) (نورداؤد، ترمذی، نسائي، مشڪوة شريف مخ ۱۰۵) په هر حال دا چي ثابت دي چي رسول الله ﷺ اوصحابه ووبه ڏيروخت سنت په ڪور کي ڪول نود امام او مقتدي په گڏه سره ددعا سوال نه پيدا ڪيري.

آيا سنت به ئي ڪور ڪول اوبيا به مسجد ته راتل او په گڏه به ئي دعا ڪول نه دي راغلي داسي لاشوي دي چي ڪه به رسول الله ﷺ د مصلحت يا ضرورت لپاره ڪله په مسجد کي سنت و ڪرل بيائي هم په گڏه دعا ڪري نه ده. رسول الله ﷺ به پر لمانخه ولاړو و صحابه و و خپل خپل سنت و ڪرل اووبه وتل. له ابن عباس ؓ څخه روايت دي: (رسول الله ﷺ ترمانښام وروسته په سنتو کي دومره اوږد قرائت ووايه چي لمونځ ڪوونڪي ولاړل) (ابوداؤد شريف مخ ۱۹۱)

(كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُطِيلُ الْقِرَاءَةَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ حَتَّى يَتَفَرَّقَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ)

او ابن عباس ؓ بيان کوي: يوه شپه در رسول الله ﷺ په خدمت کي حاضر شوم. رسول الله ﷺ د ماخوستن لمونځ اداء ڪرييا په لمانخه مشغول شو آن تردي چي په مسجد کي بل څوک پاته نه شول.

(شرح معاني الآثار ټوک ۱ مخ ۲۰)

له دي څخه هم دا معلوميري چي تر سنتو وروسته امام او مقتديان په گڏه دعا ڪول د سنت خلاف طريقه ده او پريښودل ئي لازم دي.

(فتاوی رحيميه ټوک ۱۰ مخ ۴۴۳)

مسئله :- دا حانفود فقها و و څرگند تيا داسي ده چي تر هغه فرض وروسته چي ورپسي سنت شته. د فرض تر سلام گرزولو وروسته دي

لنډه دعا کوی سنت دی و کړی او بیادې هر څوک په خپل کار پسي ځي او هغه فرض چې تری وروسته سنت نشته کله چې امام سلام وگرزوی بڼی یا چپ لوری ته دی مخ و اړوی ما ثوره اذکار دی ولولي بیادي ټول په گڼه دعا وکړي. په دعا کي فاتحه ویل بدعت دی کوم اصل نه لري. ورباندي التزام او اهتمام ئي په بدعت سیئه کی داخل دی:

د مسجد متولیان دي امام په بدعت نه مجبوروي دا جبر د شریعت خلاف او د بدعت خپرول دی. داسي کوونکی د ابتداء له امله دلویه گناه مرتکب دي. (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۷۸)

مسئله :- په احادیثو کی د بیده کیدلو او بیداریدلو دعا منقوله ده. مسجد ته دننوتلو او دتلو، تریو ځای کیدلو وړاندې وروسته، بیت الخلاء ته دتللو او راوتلو دعا ثابتې ده او منقوله ده. ترسنت او نوافلو وروسته ولي دعا نه ده راغلي. که ثابتې وای منقوله به وه. له دي څخه ښکار یږي چې ترسنت او نفل وروسته د امام او مقتدیانو په گڼه سره دعا نشته. نو د دي طریقي په بدعت والي کي کومه شبه نشته. هغه عمل مقبول دی چې خالص والي سره سره د سنت موافق هم وي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۱۸۸ ټوک ۱۰ مخ ۴۴۴، اغلاط العوام مخ ۹۷)

تل تر لمانځه وروسته په زوره کلمه ویل

پوښتنه :- تر لمانځه وروسته په زوره کلمه لوستل څنگه دی چې د مسبق لمانځه ته خلل هم پینښیږي؟

ځواب :- تر هر فرض وروسته ورباندي التزام کول بدعت دی. په درمختار کي راځي چې په لوړېغ ذکر کول په مکرهاتو کي شامل دی. که څه هم په لوړېغ ذکر جائز او مستحب دی خو په خاص التزام او خاص

شکل په تيره هلته چې لمونځ کوونکو ته تشویش پیدا کيږي نو مکروه اوبدعت دی. (فتاوی دارالعلوم قدیم توک ۴ مخ ۱۴)

مسئله :- د ډیرو عوامو د عادات وي چې تردعا وروسته په مخ لاس تیروی کلمه وائي. په هر حال کلمه طيبه په خپله خورالوره درجه لري خو په دی موقع کی له احادیثو ثابت نه ده نو پریښودل ئي مناسب دی. د دعا په ختم کي دي درود شریف ویل کيږي. یعنی هغه دي د دعا جزنه گرزوي ترڅو ئي عوام ضروری ونه گڼي. (اغلاط العوام مخ ۹۷)

ترلمانځه وروسته مصافحه

مسئله :- ترهرلمانځه وروسته د مصافحې طریقه بدعت ده. له رسول الله ﷺ او بیاصحابه وواو اما مانو څخه ثابت نه ده. (امداد المفتین توک ۱ مخ ۲۲)

مسئله :- دا خبرو نو تر لمنځو نو وروسته د مصافحې رواج بدعت دی. دنور وخت په ډول که له کوم شخص سره نوي ملاقات وومصافحه دي کوي که نه نه دي کوي. (امداد الاحکام توک ۱ مخ ۱۸۸- نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۲۸)

مسئله :- خلک تر پنځه گوني لمنځو نو وروسته مصافحه کوی دا بدعت مکروه دی. په شریعت کي اصل نه لري.

امام ته ضروري ده چې خلکو ته وښيي کومه طریقه چې د سهار او ماښام زیږیاد جمعي ترلمانځه وروسته او یا تر پنځه گونو لمنځو نو وروسته مصافحه کوي، دا بدعت طریقه ده. په شریعت کي له مسلمان سره د ملاقات پر وخت کيږي ترلمانځه وروسته نه کيږي. نو هغه محل چې شریعت ښودلې هغه وخت دی مصافحه کوي له سنت خلاف مصافحه دي پریږدي.

(فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۷۲ د تفصیل لپاره وگورئ مسائل آداب و ملاقات)

مسئله :- ځيني ځايونه په عيدگاهه كې مصافحه كول رواج دي .
دا صحيح نه ده بدعت او مكروه ده (فتاوى محموديه ټوك ۱ مخ ۳۱۲ - عين الهدايه)
مصافحه له حديث شريف څخه ثابته ده . په دې كې فضيلت دي .
رسول الله ﷺ فرمائي : (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافِحَانِ
الْأَعْفَرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقَا) كله چې دوه مسلمان سره مخامخ شي
او سره مصافحه وکړي دهغوی تر بيلوالي وړاندي ورته بخښنه کيږي
(ترمذي شريف ټوك ۱ مخ ۹۷)

له دې څخه معلوم کيږي چې مصافحه د مسلمانانو د ملاقات په وخت
کې وروسته تر سلام مسنون او مشروع ده دا چې مصافحه د سلام
تکمله ده نو تر سلام وروسته کيږي . په مجالس الابرار کې راځي :
(وَأَمَّا الْمُصَافِحَةُ فَسُنَّةٌ عِنْدَ التَّلَاقِ) مصافحه د ملاقات په وخت کې
مسنون ده . له براء بن عازب ؓ څخه روايت دي : رسول الله ﷺ فرمائي
: كله چې دوه مسلمانان سره مخامخ شي او مصافحه وکړي تر بيلوالي
وړاندي ئي ورته بخښنه کيږي . (مخ ۴۹۲ مجلس ۸۴)

د ملاقات په پيل کې چې سلام او جواب ئي وويل شي له دې وخته
پرته که بل وخت مثلاً د پنځه گونو لمنځونو ياد جمعي
او اختر تر لمانځه وروسته مصافحه کيږي او هغه سنت گڼي دا غلط دي
د رسول الله ﷺ او صحابه ووله عمل څخه ثابت نه دي : (فتاوى رحبه ټوك ۱ مخ ۴۴۵)

دمري په کور کې د قرآن کریم لپاره راغونډېدل

مسئله :- که په خیر القرون کې دا طريقه نه وه چې په خانگري
ورځ، او معلوم تاريخونو به دمري په کور کې قرآن کریم تلاوت کیدی
او د ختم لپاره به ئي حافظان او نوزد عوت کول، روپئ يا شريني به

ويشل كيدل. د قرآن كريم په ويلو دروپورا كړه وركړه
يا دنورو شيانو د خوړلو التزام او عادت هم منع او مكروه دى.
(فتاوى رشيديه مخ ۱۵۷)

مسئله :- درېيمه ، لسمه ، څلويښتمه او نور ټول ضاله بدعت دى ،
اصل نه لري ، ايصال ثواب پرته له قيده كيږي . (فتاوى رشيديه مخ ۱۵۴)

له جنازي سره په لوړېغ كلمه ويل

مسئله :- له جنازي سره په پټه (بلكه له آواز سره) ذكر كول جواز لري
خو په زوره ويل ئي جواز نه لري تر جنازه وړاندي خو خلك يو ځاى
كيدل او كلمه ويل د سنت خلاف او تحريمى مكروه دى . له جنازي سره
د الله ﷻ ذكر په زړه كى كيدلاى شي په لوړېغ تحريمى مكروه دى .

مسئله :- د جنازي لمونځ په خپله دلوري درجي دعاده له دى پرته بله
دعا په دليله توگه ثابته نه ده . په تلو تلو كى په زړه كى دعا كول ورواج
ياد مړه شوي په كور كى د دعا لپاره د غونډيدلو ورواج د سنت خلاف
عمل دى . (فتاوى رحيميه ټوك ۲ مخ ۹۴ د شامى ټوك ۱ مخ ۸۳۸ او بحريه حواله)

مسئله :- د تعزیه لرونكو ، مرثيه ويونكو او بې لمانځه خلكو د جنازي
لمونځ كول جائز دى . ځكه دا خلك فاسقان دى او د فاسق د جنازي
لمونځ كول واجب دى نو ضروري دي كيږي . (فتاوى رشيديه مخ ۱۷۰)

مسئله :- له بدعتي سره داسي معامله جائز نه ده چې له هغې سره ئي
عزت زياتيږي يا ورباندې بدعت غښتلى كيږي . (نظام الفتوى ټوك ۱ مخ ۱۲۳)

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ خَالِصًا لِرُوحِهِ الْكَرِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبِّ اجْعَلْنِي مَقِيمٌ
الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَنَا .

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ .

ژباړه: عبد الله گل ريان

(تاريخ جوزا ۱۳۸۲ / ۴ هـ ش جمعه)

7